REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

DOS. Nr. 110237 VOL. Nr. 18

ARHIVA OPERATIVA

DOSAR

Fond Anchetă CORNELIU ZELEA CODREANU

Data ... 1967

2350844

P 011784, Vol. 18

P 11784/18

Urmează vol. nr. 19

- pronunțat. o ai calitate de comandant
al gărzii de fier, și ați luat cu pedepsirea
lui Cotea Vasile cu excluderea, în a-
ceiaș calitate?
R.- Am spus adineauri că nu mai
am avut o activitate politică, în sen-
sul politic al cuvântului, căci numai
această activitate era lovită de le[ge]
și interzisă.- Cele două ordine preciza-
-zează o activitate de ordin spiritual.
I.- Mai puteați folosi titulatura de
Comandant al gărzii de fier, din momen[t]
ce Garda de Fier fusese dizolvată?
cu alte cuvinte mai puteați fi
șeful unei organizații inexistente.
R.- Dacă am întrebuințat denumi-
rea nu sunt sigur, ea a fost în-
trebuințată într-o obișnuință; de alt-
fel procesul dizolvării gărzii de
fier ne-a achitat de toate învinu-
irile aduse nouă ca oameni și ca
organizație, la 5 Aprilie 1934, iar
celălalt proces al valabilității
actului de dizolvare se afla pendinte
la acea dată la Înalta Curte de Casație
fapt care socotesc că mi-a[?]
dat dreptul la o atacare în ti-[tulatura]
interdicția pronunțată contra mea
fiind urmată de o achitare și având
și procesul în curs la Curtea de Casație
Astfel, toți oamenii politici, șefi de
partide, fiind audiați în procese de
v. 2 verso.

30 Aprilie 1938
în fața noastră
Procuror militar
Capitan magistrat
[illegible]

Subsemnatul
[signature]

9 septembrie 1926
Pinet D'Unage
Irere France

D-lui Preşedinte Supre
L.A.N.C.
prin
D-l Preşed.al Reg.Iaşi

DOMNULE PRESEDINTE SUPREM,

Subsemnatul am scris astăzi demisiunea mea motivată din Comitetul Central şi din calitatea de membru în Liga Apărării Naţional Creştine. Ea este însoţită de cîteva păreri asupra diverselor probleme interesînd Liga şi de o achitare de organizare, pe care le dau cu aceiaş inimă curată cu care am făcut trecutele sacrificii, pentru ca să servească la înflorirea ei.-

Totuşi pentrucă Liga se găseşte în faţa unor atacuri din afară, de origine jidovească - francmasonică, de altfel s-a găsit o parte foarte slabă a Ligii ca bază a acestor atacuri. Se slujeşte de o parte de adevăr, pentruca să distrugă adevărul întreg, pentruca să triumfeze minciuna, întîrzii cu înaintarea demisiunii pînă la înfrîngerea duşmanului, care a atacat, rezumîndu-mi dreptul de a lua parte la apărarea ei, în calitatea de membru, ca un ultim omagiu adus organizaţiei în care am turnat fără precupeţire tot ce am avut mai curat în sufletul meu.-

Cu toate că mă aflu departe de ţară şi într-o situaţie pentru mine puţin comodă, sper că voi putea pe cale ziaristică, în limitele puterilor, să aduc obolul meu în lupta deschisă. Deaceia închei cu rugămintea călduroasă de a dispune ca de cîte ori voi putea trimite ceva, să mi se pună la dispoziţie o parte cît mai neînsemnată a ziarului nostru "Apărarea Naţională".-

Primiţi vă rog asigurarea deosebitului meu respect.-

DRAGA ILIE şi FRATILOR,

Cu toate că sunt supărat pe voi, şi în special pe ILIE, pentrucă la scrisori care intereseazā mişcarea voi nu voiţi să răspundeţi, fapt pentru care ne vom răfui la vremea, vă scriu într-o chestiune cu mult mai gravă şi mai importantă.-

In curînd se va ţine Consiliul Suprem al L.A.N.C. Eu dacă aşi fi acolo aş avea o atitudine fermă în serviciul "adevărului" al luptei şi al neamului romînesc.-

Aceiaşi atitudine am scris-o şi am trimis-o Cpt. BELEUTA şi D-lui KRISTACHE SOLOMON.-

Această atitudine am scris-o eu cu aceiaşi sinceritate şi cu aceiaşi convingere că-mi servesc neamul, ca şi în clipa în care am plecat ca să-l împuşc pe MANCIU. Dacă aveţi credinţa şi dacă aveţi curajul, susţineţi-o.-

Nu este vorba de a ne ridica contra D-lui CUZA. Il păstrăm ca pe o icoană însă .... chacum ĕ son place.-

Cu toleranţa şi cu respectul nu putem merge pînă acolo încît să fim contra mişcării şi contra ţării.-

Voi faceţi cum veţi crede şi cum veţi putea.-

X X
X

In privinţa articolelor lui ISTRATE (am cetit cîteva din ele) cred că conţin adevăr.-

Totuşi 2 greşeli:

1/.- S-a pripit,

2/.- S-a servit de ziarul "Cuvîntul" de arma duşmanului.-

Mare greşală! Totuşi a spart o coajă, care trebuia spartă. Un buboiu.-

Cred că el va fi dezarmat de Consiliu, numai întrucît s-a servit de ziarul "Cuvîntul". Incolo, să vă dea Dumnezeu tot ce doriţi

cu drag

Pentru I.Save

Dragă Save,

Vei primi ceva dela Moţa. O amintire făcută de mine. Fii foarte atent cu dînsa. Si să te serveşti de dînsa după dieta prescrisă. Medicamentele ulterioare le vei primi prin str.Florilor. Sunt cele mai bune pe care le-am făcut pe aici.-

------

ROMÂNIA

PREŞEDINŢIA CONSILIULUI DE MINIŞTRI
DIRECTORUL DE CABINET AL
VICE-PREŞEDINTELUI CONSILIULUI DE MINIŞTRI

54

A/c. 182

Ob. Jurnalul din Inchisoarea Jilava a Căpitanului dela data de 27 Mai până la data de 19 Iunie 1938.

C. 32 653.

Vineri 27 Maiu.

Acum o săptămână, dimineața la ora 4 am fost sculat și dus la Consiliul de Răsboiu în vederea studierii dosarelor și a procesului.- Acolo am stat mai omenește într'o cameră.

Am luat contact cu avocații în fiecare zi.-

Joi, Vineri, Sâmbătă și Duminecă a trebuit să cercetăm 20 de dosare, ceva [illegible]

In trei zile sa-ți poți căuta contra-probe: cărți, ziare, desbateri parlamentare, [illegible] să-ți aduni material de al tău, ordine, circulări, acte împrăștiate cine știe pe unde [illegible] aceasta cu atât mai greu, cu cât ai tăi toți care au lucrat cu tine, sunt arestați sau [illegible] lagăre, sau ascunși ca să nu fie prinși. Au alergat săracii băieți, tinerii avocați [illegible] ca albinele în aceste 3 zile.

Avocații mari au refuzat toți să mă apere, Radu Rosseti, Vasiliu Cluj, Paul Iliescu, Mora până și Nelu Ionescu, Petrache Pogonat, Ionel Teodoreanu, de teamă ca să nu fie duși în lagăre. Teamă și lașitate. Deaceia toată admirația mea pentru avocații Hanțescu, Radovici, Ranetescu, Paul Iacobescu, Lizeta Gheorghiu, Caracaș, Horia Cosmovici, Zamfirescu, Coltescu-Cluj, ...

și pentru tot acest tineret eroic, care nu s'a plecat în fața nici unei amenințări care a riscat, care a înfruntat furtuna.

Luni dimineața s'a deschis prima ședință. Tribunalul Militar era compus din Președintele S. I. Colonel Dumitriu și patru ofiteri de front.-

S'a cetit apelul martorilor; lipseau toți cei din lagăre, adică oamenii cu care am lucrat eu, martorii de fapt.- S'a cerut amânarea și aducerea acestor martori.-

Tribunalul a respins cererea apărării.

S'a cetit ordonanța definitivă.

Plină de patimă, de răutate și de neadevăruri.- Afirmațiuni gratuite, nedovedite cu nimica, lipsite de bună credință de corectitudine și de sentimentul onoarei.-

După masă, dela ora 5 până la 12 noaptea, am vorbit eu timp de 7 ore încontinuu, spulberând una după alta toate acuzațiile care mi-se aduceau.-

A doua zi a apărut în „Universul" cuvânt cu cuvânt tot ce am spus.-

In afară de ședința secretă și de chestiunea cu depozitele de arme, care de rușine cenzura le-a oprit.-

Marți mi-s'au pus întrebări de către procuror la care am răspuns punct cu punct. In rezumat, am fost dat în judecată pentru trădare art. 190-191, deținere și publicare de acte secrete interesând siguranța Statului, bazându-se pe 6 ordine polițienești și jandarmărești de natură electorală; Pentru articolul 209, legături cu o putere străină, pentru a primi instrucțiuni și ajutoare în scopul de a declanșa revoluția socială în România (bazându-se pe o scrisoare falsă care nu-mi aparținea, pe care n'o văzusem niciodată în viață).

Pentru art. 210: Inarmarea populației pentru declararea răsboiului civil, bazându-se pe nimic.

In ultimul moment, adică cu 10 minute înainte de a da cuvântul procurorului, printr'o adevărată minune Dumnezeiască se descoperă autorul scrisorii pentru care eram acuzat eu. Un avocat Marinescu din R. Vâlcea, citind scrisoarea, vede că ea este străbătută de 2 idei: 1). ideia de „Economie Autonomă" și „Imbogățire Mutuală", cuvinte, definiții, și gânduri care nu mi-au aparținut niciodată mie.- 2).- Ideia unei „Alianțe economice".

Iși reamintește că a cetit undeva aceste lucruri. Pleacă la [illegible] Vâlcea și în adevăr, găsește cartea dată de autor cu dedicație scrisă de [illegible] sa.-

Pe copertă se găsesc în subtitlu: cuvintele: „Economie Automată,” Imbogățire mutuală”, iar înăuntru, în multe pagini explică acest nou sistem economic.
Către sfârșitul cărții în vre-o 20 de pagini pledează ~~pledează~~ pentru ceilaltă ideie: „Alianță economică”. –, un credit internațional, un „oficiu internațional”, etc. și ca ultim noroc al nostru, scrisul de mână, dedicația, este acelaș scris exact ca și în scrisoarea de care sunt acuzat eu.-

Avocații freamată cu toții în fața acestei minuni și cer președintelui să fie chemat autorul scrisorii ca martor: -D-l Rădulescu Thonir
Președintele respinge cererea. O parte din avocați se duc la acest domn. El recunoaște că a scris o asemenea scrisoare. Vine până la poarta tribunalului, dar este oprit de a intra. Ridic din nou chestiunea: „Domnule Președinte și onorat tribunal, s'a" „descoperit definitiv autorul scrisorii pentru care sunt acuzat eu.- E D-l Rădulescu" „Thonir, colaborator la „Neamul Românesc". Nu-l cunosc personal.- Nu știu misterul" „prin care această scrisoare a sosit la mine.- El recunoaște că e a lui, că a scris-o" „el.- Chemați-l să dea explicații.- Luați măsurile pe care le credeți de cuviință"
<u>Președintele respinge cererea</u>.
Insfârșit, pledează cei 7 avocați ai mei. Impecabil.-
E joi noaptea, ora 12, când tribunalul se retrage în deliberare.
Pe mine mă duce în cameră și după vre-o jumătate de oră, mă sue în dubă și mă aduce la Jilava.
Sunt liniștit și cu conștiința implicată. Știu că nu sunt vinovat cu nimica. Nici una din acuzațiile care mi-se aduceau n'au rămas în picioare.-
Iată-mă din nou în celula mea.- Mă culc.-
Pela 4 sunt sculat de sgomotul unor pași și de zăvoarele care se trag. Mă scol în picioare. Intră procurorul, maior Radu Ionescu, grefierul Tudor, comandantul închisorii și ceilalți ofiteri din gardă.-
Grefierul cetește: Tribunalul Militar a răspuns afirmativ la toate întrebările. Sunteți condamnat la 10 ani muncă silnică.-
Mai rămâne câteva minute și se uită la mine. Maiorul face ochii mari și dă din umeri. Pleacă toți.-
In fața marei nedreptăți care mă lovește sunt liniștit și cu conștiința împăcată.-
Deschid la întâmplare cărticica de rugăciuni a sfântului Anton. Se deschide la pagina 149. Cetesc: „Fă, ca să primesc cu liniște orice trimite Dumnezeu, pricepând că este voința lui."-

Duminecă 29 Maiu.

Mi-e dor de Carmen-Silva. De malul mării; anul trecut pe vremea aceasta eram acolo și pregăteam cu Țocu deschiderea comerțului Legionar.-
Acum se aduna din nou neguștorii și viața începe. In tabăra noastră vor crește bălăriile și spinii și vor acoperi munca noastră.-
Unde în anii trecuți era numai freamăt de viață, de sănătate, de bucurie, acum se va întinde pustiul.- Si totuși cred că imensa lume care vine acolo în fiecare vară își va aduce aminte și de mine.
Când m'am întors dela proces a doua zi, în cuibul vrabiei dela geam, sau ... puișorii.- Vrăbioara alerga toată ziua și le aduce de mâncare.- ... mă uit la ea. ...deauna vine cu ciocul plin. E atâta ciripit în micul lor cămin și atâta fericire........
Note dela proces.- Tot timpul am fost ținut între pază extrem de serioasă și cu

totul neobișnuită.- La ușa mea a stat permanent 2 jandarmi în post iar în cameră cu mine un plutonier. De asemeni un ofițer a stat tot timpul în preajma mea.

Discuțiile cu apărătorii, pregătirea apărării, care totdeauna e secretă, le-am făcut în fața lor și a doui agenți de poliție.-

Avocații pentru ca să poată pătrunde la mine, treceau începând dela poartă prin 4 cordoane făcânduli-se perchiziție corporală.-

Sălile pline de agenți care spionau pe apărători, pe martori, pe ofițeri.

Nu puteau vorbi 2 oameni că imediat sosea lângă ei un al treilea: agentul, spionul... O atmosferă încărcată, înnăbușitoare plutea între zidurile consiliului și în afara lui.

Fiecare avocat sau martor se aștepta din moment în moment să fie ridicat, arestat și dus în lagăre.-

Au fost ridicați depe banca apărării, avocați care în acel moment erau asimilați magistraților.

Avocații: Colonel Rădulescu și Vlasta.- Au mai fost arestați avocații: Corneliu Georgescu, Stănicel, și Popescu Buzău. Avocaților din provincie care s'au înscris telegrafic, li-s'au făcut noaptea, perichiziții în case și li-s'au pus în vedere că dacă vor părăsi orașul vor fi arestați și trimiși în lagăre.-

Infine, cu foarte multă greutate a putut pătrunde la proces.-

In momentul în care a început apărarea lumea n'a mai putut intra. Nici stenografii n'au mai fost aduși.- Mesele lor erau goale de astă dată.-

In afară de cei 7 avocați hotărâți ca să vorbească, restul n'a mai putut intra.-

In timp ce rechizitorul procurorului făcut de altii și numai cetit de el, a fost tras imediat în ediții speciale, din ordin, sub amenințarea suspendării ziarelor și cetit la radio în întregime, cuvântul apărării a fost ascultat de consiliu într'o sală goală și nu s'a bucurat în presă decât de 3-4 rânduri.-

Apărarea a fost impecabilă.-

Horia Cosmovici, Bențescu, Radovici, Lizeta Gheorghiu, Jacobescu, Ranetescu Carocoș, toată admirația mea pentru voi, iubiți prieteni.- și pentru toți ceilalți ce a-ți fost nedeslipiți de mine, a-ți muncit, a-ți alergat, v'ați sbătut și a-ți tremurat așteptând dreptatea.-

La ultimul cuvânt am spus:

„Onorat tribunal, aveți în mâinile D-vs., nu viața mea, pe care o"
„dau bucuros, ci onoarea întregii tinerimi a României. Cred în justiția mili-"
„tară a țării mele."

Tribunalul avea să răspundă deci la 3 chestiuni:

I— Deținere și publicare de acte secrete încadrat în art. 190-191.-

Ori s'a dovedit până la evidență că ordinele cele 6 aveau caracter politic erau simple ordine de urmărire polițienești a membrilor organizației mele. Că ele nu [illegible] întru nimic „siguranța Statului". Că asemenea ordine au fost citite în parlament, au fost publicate în ziare; că oamenii politici aveau asemenea ordine. Domnul Maniu într'un singur an, a declarat că a avut 16 pe care le-a publicat într'un memoriu.-

Insfârșit că art. 190-191 se află în capitolul „Crime contra „Siguranței Exterioare" a statului și că cuvântul „Siguranța Statului" din art. 190 se

referă la „Siguranța Exterioară a Statului, că nu se pot încadra acele crime în crimă de Trădare.-

Tribunalul avea să răspundă la o a două chestiune:-

Am luat legătură cu un stat străin, pentru a primi ajutoare și instructiuni în scopul de a declanșa revoluția socială.- Afirmație bazată pe o scrisoare falșă care nu-mi aparținea.

Se descopere autorul scrisorii, instrucțiuni și ajutoare, acuzații ofensatoare, de rea credință, în scopul de a declanșa revoluția socială (art. 209).-

Ynsfârșit, tribunalul avea să răspundă la crima de înarmarea a populației în scopul de a face răsboiu civil, lovitură de stat, etc. art. 210.-

Ori am dovedit cu: Principii, acte, fapte și martori, că nici nu ne-a trecut prin gând niciodată ca să declanșăm un războiu civil. Dar nu numai atât, nici măcar să facem o tulburare cât de mică.-

Primejdia dela răsărit pândindu-ne fiecare greșală, fiecare pas.-

Și totuși tribunalul fără a avea nici-o dovadă, nici cea mai mică dovadă, a răspuns afirmativ la toate întrebările, condamnându-mă la 10 ani muncă silnică.-

O mare nedreptate!...

Primească Dumnezeu și suferința mea spre binele, spre înflorirea neamului nostru.

Durere lângă durere, chin lângă chin, suferință lângă suferință, rană lângă rană, pe grupuri și în suflete, mormânt lângă mormânt, așa vom învinge.-

Vineri 3 Iunie. - In continuarea notelor dela proces. - Campania de ură.

Nu știu dacă a existat vreodată 'n viața publică a României un om care să fi fost atacat cu atâta înverșunare, patimă și rea credință de întreaga presă și de toate cuiburile Iudeo-Politicianiste, așa cum am fost eu dela arestarea mea în tot timpul instrucției. In scopul de a pregăti condamnarea în fața opiniei publice.

N'a fost nimeni în tot trecutul politic Românesc; asupra nimănuia nu s'a concediat atâta ură.- Nimeni n'a fost lovit ca mine, fără a avea posibilitatea să mă apăr. Fără ca cineva să mă poată apără.

„Buna-Vestire" și „Cuvântul" au fost lovite din primul ceas suspendată apariția lor.

Nae Ionescu e și el în lagăr. Celelalte atacuri cu înverșunare, unele din faptă, altele din ordin.

Atacurile erau comunicate oficiale ale Ministerului de Interne.

Cine ar fi refuzat să-le publice sau să-le discute, necum să-le contrazică, era suspendat.

S'au distins în atacuri pline de mișelie „Curentul", „Neamul Românesc" și „Capitala", Șeicaru, Iorga, Titeanu,.

Condamnarea Bisericii.-

Nu știu dacă ar trebui să numesc astfel discursul către tineret al Patriarhului Miron Cristea în care acesta condamnă în cuvinte grele mișcarea legionară a tineretului. Biserica ortodoxă ca atitudine fățiș ostilă tinerimii românești.-

Imi trece pe dinaintea ochilor condamnarea pe care Biserica catolică prin episcopii săi, o aruncă asupra mișcării Naționale din Germania cu un sau doi înaintea de biruința lui Adolf și Hitler.

In orice caz e dureros, e extrem de dureros!...

Să lupți pentru biserica patriei tale la marginea lumii creștine.-

Focul care arde Bisericile de alături, își întinde para până la noi;

Luptăm, jertfim, cădem, ne țâșnește sângele din piepturi să-ne apărăm Bisericile .... și Biserica ne condamnă ca „periculoși neamului", ca „rătăciți," ca „streini" de Neam".

Ce tragedie în sufletele noastre!?...

Un mic exemplu pentru a prinde nuanța acestei tragedii:

Un copil care nu și-a văzut de mult pe tatăl său, zărindu-l se repede la el, să-l îmbrățișeze.

Când copilul se apropie tatăl îl privește rece și-l lovește cu palma peste gură scoțându-i 2 dinți.-

Nu vă puteți imagina sdruncinul sufletesc, tragedia din sufletul copilului în fața acestei neașteptate lovituri.-

Desamăgirea, rușinea, durerea fizică, răspunsul la cea mai curată dragostea, durerea morală, nu știi care mai mult, dar toate la un loc strivesc o inimă de copil.-

„Biserica Părintească", „Biserica Străbună", ne lovește.

Patriarhul e și Prim-Ministru, în numele căruia se fac toate, dela care ne vin în fiecare zi atâtea chinuri.-

Doamne, Doamne, ce tragedii!?... și la ce chinuri ne pui sărmanul suflet?...

Ce frământare în piepturile a zeci de mii de tineri, țărani, muncitori, studenți?...

Sâmbătă 4 Iunie.

Azi m'am uitat în oglindă și am văzut, pentru prima dată, peste 10 fire de păr alb în barbă alb ca zăpada. De asemeni în cap.-

Luni 6 Iunie.

Din alte hrube aud în fiecare seară cântând:

„Cu noi este Dumnezeu"

„Înțelegeți neamuri și vă plecați".

și apoi rând pe rând, toate cântece legionare. E plină închisoarea de legionari. Ei stau împreună, cred în grupuri de câte 20, în fiecare încăpere. Ziua sunt liberi. Eu nu-i pot vedea.

Am auzit că e printre ei: Livezeanu, Tâlnaru, Gheorghiescu,...

A fost Cireș dela Biuroul de și l-a dus la Doftana condamnat la 6 luni.-

Numărul lor trece de 100. Sunt în proporții egale, Studenți, muncitori și țărani.- Aceștia din urmă din jud. Ilfov, dar mai ales din jud. Vlașca.- Inginerii dela Brașov — atât am putut afla, de oarece nimeni n'are voie să-mi comunice ceva sau să vorbească cu mine.-

Acum mă scoate afară dimineața și după masă la început câte o oră.

Acum trece și peste oră. M'am mai refăcut; mă simt mai bine, deși mă supără mereu o durere surdă în partea de jos a șirei spinării.-

In fiecare joi și Duminecă, îmi vin de acasă mama, soție, „fata mamei" Loizela și câte odată și avocații.-

De mâncare am suficient și chiar prea mult

Aștept aprobarea pentru o mașină de spirt ca să-mi încălzese

ceva, să-mi fierb ouă, să-mi fac ceai.–

Toată ziua stau singur și vorbesc pe rând cu cei ce au murit dintre noi.– Îi văd cum erau vii și cum stau lângă mine. Merg alături de mine prin cameră, stau pe scândurile acestea.

Cei mai mulți au trecut îi cunosc Jilavi, Hoța, Marin, Ciumeti, Dr. General, Dr. Hristade...............

Totdeauna stau toți lângă mine, când mă rog, și se roagă și ei.–

Acum citesc evangheliile dela capăt și peste timpul lung, dincolo de 2000 ani, îl văd descris din evanghelie, ca și cum ar fi la 10 pași de mine. Îi văd îmbrăcămintea; îl văd cum pășește sau înaintea apostolilor, – cum ridică brațul, cum vorbește cu ei. Cum binecuvintează lumea.– Îl văd cum a căzut jos și se roagă!...

„Doamne, fă să treacă paharul acesta dela mine, dacă este cu putință!...

Îl văd cum l-au prins și cum îl duc legat spre Ana și Caiafa!.. Ce trebue să fi fost în sufletul lui atunci, în drumul acela?!...

Ce dureri, ce griji, ce amenințări copleșitoare îi fulgerau pe dinainte!..

Ce urias examen trebuia să dea!!!

Îl văd cum îl bate, cum îl lovesc peste față la interogatoriu luat în noaptea aceia de către fariseii și cărturarii, mai marii zilelor de atunci.

Cum caută să-l încurce în tot felul de întrebări și el tace și se uită la fiarele din jurul lui. Se uită în ochii lor, poate va găsi un sprijin la vreunul din ei.– În nenorocirile lui omul se leagă de 2 ochi prietenoși. O privire caldă, prietenoasă, înțelegătoare îi dă speranțe, puteri. Nimic...

Pretutindeni: ochi de fiară plini de ură, de viclenie, de poftă de a chinui.–

Atunci îl văd cum slăbit, își lasă ochii în pământ..............

Marți 7 Iunie.– „Toți L-au osândit să fie pedepsit cu moartea" (Marcu 14-64)............ „După ce au legat pe Isus, L-au dus și L-au dat în mâinile lui Pilat" (Marcu 15.1).

Și răsuna în inima Lui aceiași rugăciune din grădina Ghetsimani:

„Doamne, dacă se poate, fă să treacă paharul acesta dela mine".

O nădejde I-se aprinde în suflet: Poate, Pilat îl va găsi nevinovat....

În adevăr, simte lupta dintre Pilat și Farisei. La urmă Fariseii înving.

Încă o nădejde spulberată. Pe fața copleșită de dureri, de oboseală, o nouă rază apare:

„Sunt Paștile. E obiceiul să se elibereze condamnatul la moarte. Pilat se va adresa poporului. Poporul e sigur cu mine și va cere eliberarea mea. I-am făcut atâta bine. Am vindecat pe atâția!... Nu se poate să nu fie afară în mulțime măcar câțiva din cei vindecați de mine căci, toți au auzit că sunt prins.

Desigur, au venit. Sunt afară. Mulțimea e cu mine.–"

Și-i trec pe dinainaintea ochilor clipele de acum o săptămână, ale intrării în Erusalim. Toată mulțimea L-a primit cu crengi înflorite, îngenunchind înaintea Lui.

Matei.– 20.8.– Cei mai mulți din norod, își așterneau hainele pe drum, alții tăiau ramuri din copaci și le presărau pe drum.

20.9. „Noroadele care mergeau înaintea Lui Isus și cele ce veneau în urmă strigau: „Osana, fiul lui David"!... Bine-cuvântat este cel ce vine în Numele Domnului Osana, în cerurile prea înalte.–

....– Dar cei ce se țineau cu mult după mine, la predici?

..... și ochii i-se luminau. Dacă Pilat se hotărăște să ceară poporului elibe-

rarea Sa, e salvat.

Greutatea e: să se hotărască Pilat la aceasta.

.... Insfârșit, Pilat se hotărăște:. Iese în Balcon și strigă Poporului adunat: Matei 27.17. Pe care voiți să vi-l eliberez slobozesc:? Pe Baraba sau pe Isus care se numește Hristos?

Isus aude dinăuntru întrebarea și i se pare un veac minutul în care aștepta răspunsul.

— Ion. 18.40: Atunci toți au strigat:

- Nu pre El, ci pe Baraba. și Baraba era un tâlhar.

- Dar atunci ce să fac cu Isus, căci nu-i găsesc nici-o vină.

— Răstignește-L. Răstignește-L. Strigă mulțimea!...

— Dar ce rău a făcut? (matei. 27.23.) Ei au început să strige și mai tare.-

— Să fie răstignit.

— Eu sunt nevinovat de sângele neprihănitului acestuia. (27-24 Mateiu). Sângele lui să cadă asupra noastră și asupra copiilor noștri. (Matei 27-25, Luca 23.23) Dar ei strigau în gura mare și cereau de zor să fie răstignit. Si strigătele lor și ale preoților celor mai de seamă, au biruit.-

Isus aude și I-se întunecă privirile. Nu-I vine să creadă. Parecă și judecata îl părăsește.

E scos afară în brânci... Mulțimea strigă; dar El nu mai vede pe nimeni și nu mai aude nimic...... Acum el nu mai are puteri. Minuni nu mai face, căci din momentul în care a fost prins, înainte cu câteva clipe, Dumnezeu, I-a ridicat puterile, si L-a lăsat om, ca mine, ca noi toți.-

Pentru ca să sufere ca om. Adică suferința Lui să fie maximă, numai așa ea va avea puterea răscumpărării, a răscumpărării noianului de păcate de până atunci, și de atunci încoace, până la noi, și până la sfârșitul lumii.-

Dacă ar fi rămas Dumnezeu, n'ar mai fi suferit. Neexistând suferința, cu ce s'ar fi răscumpărat păcatele lumii? Căci Mântuitorul pentru aceasta fost trimis.-

Deci, El a gândit, a suferit, a sperat, până în ultimul moment, ca noi.-

Pe El loviturile L-au durut ca și pe noi, oamenii, oboseala L-a frânt ca și pe noi. Toate ofensele, toate injuriile, toate nedreptățile I-au străpuns inima ca și noauă.

De sub ploaia acestor lovituri și ofense, care curgeau asupra capului său, neputiincios în fața lor, a aflat omenește, a aflat ca noi.-

Iată cum își urcă Crucea. Il văd cum cade sub greutatea ei; căci mădularele noastre omenești sunt slabe și se încovoae, sub greutatea poverilor. Își șterge fruntea de sudoare. In jurul Lui sunt numai fiare. Nimănui nu-i este milă. Nimeni nu plânge pentru El. Toți râd. Iată o mică mângâiere: un om se oferă, <u>din milă</u>, să ducă el crucea. O mângâiere; este cineva care-i crede durerile. 2 ochi care L-au înțeles.- O inimă care bate la fel cu a Lui, în ceasul durerii supreme.

In urmă, după El, veneau femei si norod, cari plângeau. Luca 23.33.

„Când au ajuns la locul numit „Căpățâna" L-au răstignit acolo pe El și pe făcătorii de rele unul la dreapta și altul la stânga." El n'a fost un atlet ca să reziste să se împotrivească, să se lupte până la doborâre.

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

60 146

5

Consiliul de Răsboi asupra legalităţii actului de dizolvare în unanimitate au declarat că el este ilegal.

Î.- Recursul cu care aţi atacat actul dizolvării era suspensiv de executare?

R. Poate n'ar fi fost dacă nu ne găseam în urma unui alt proces în care fusesem achitaţi, deci descărcaţi de toate culpele de care ni se puseseră în sarcină.

Î.- Pentruce fapt aţi fost pus sub inculpare şi achitat de Consiliul de Răsboi al C.II A.?

R.- Am fost judecat la Consiliul de Răsboi pentru motivele invocate şi în actul de dizolvare, adică constituire de asociaţie având de scop răsturnarea ordinei publice prin mijloace violente.

Î.- Dar ordinele de zi mai sus menţionate sunt confecţionate de dvoastră ca şi măsurile şi deciziunile luate prin ele, posterior achitării dvs., chiar dacă ar fi să ne situăm pe această ipoteză, care în fapt nu este exactă şi că astfel nu vă puteţi prevala de autoritatea lucrului judecat?

R.- Noi ne găseam în următoarea situaţie:
- un act de dizolvare şi II-lea un proces de achitare care isbea cel puţin în parte actul de dizolvare şi III-lea un proces pendinte la Curtea de Casaţie pentru anularea definitivă a acestui act. anulare în

30 Aprilie 1938.
În faţa noastră
Procuror militar
Căpitan magistrat
D. Athanasiu
Interogator
Codreanu

Se certifică de noi că la rândul 12 de sus în jos între cuvintele „aţi pus" s'a adăugat cuvântul „fost" ce se omisese —
Procuror militar
Cpt. Mag.
D. Athanasiu ss.
C. Z. Codreanu.

Confirm
Interogator
Codreanu

Il văd: slab, uscat și blajin, își întinde mâna slabă și sleită de putere pe lemn și spune călăilor săi: „Băieți! Vai!... Vai!... sunt momente care fiecare par un veac. Și I-o apucă. Iată cuiul. Simte prima atingere a lui de mâna palidă. Oh!... Prima lovitură. A doua. Își simte brațul țintit de cruce. Dureri grozave îi străpung tot trupul. Ar răgni dar n'are puteri nici pentru aceasta. Geme!...

La fel cu mâna doua. I-o întinde ca să i-o potrivească bine, căci El sta strâns de durere, și-I tremură și carnea și oasele toate.- 62

Acum prin oasele picioarelor, iată cuiul. Se aud loviturile ciocanului, una după alta. Fiecare îi cutremură, îi străpunge creierii.-

Întrun târziu: „cu glasul pierdut „Mi-e sete". Ioan 19.28.-

.... Era cam pela ceasul al șaselea. Și s'a făcut întuneric peste toată țara....

Soarele s'a întunecat și catapeteasma dinlăuntrul templului s'a rupt în două.-

— „Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m'ai părăsit?" și apoi: — Tată, în mâinile tale îmi încredințez Duhul." Și când a zis aceste vorbe, și-a dat Duhul. Luca 23.46...

Iar eu îngenunchi la picioarele acestei Cruci, depe care, din trupul de om, a plecat la Dumnezeu, sufletul fiului său, mă închin:

✝ Tatăl nostru carele ești în ceruri, sfințească-se numele tău, vie împărăția ta, Facă-se voia Ta, precum în Cer așa și pe pământ pâinea noastră cea de toate zilele, Da-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșalele noastre, precum și noi ertăm greșiților noștri; și nu ne duce pre noi în ispită și ne isbăvește de cel rău. Amin.

Și către sufletul care s'a ridicat deasemenea:

„Adu-ți aminte de toți ai mei. Primește-i pe cei morți sub scutul tău. Iartă-i și odihnește-i. Dă-le putere celor vii și biruință asupra celor protivnici spre înflorirea României Creștine, Legionare și Apropierea de tine, Doamne a Neamului nostru românesc, întru nădejdea învierii Lui Amin".-

Hristos a Inviat. - A inviat a treia zi din groapă. L-am văzut. „Nu cred", a zis Toma:... Și a venit în mijlocul lor Isus. L-a chemat pe Toma și i-a zis:

— „Adu-ți degetul în coacea și uită-te la mainile mele; și adu-ți mâna și pune-o în coasta mea". (Ioan 20.-27).-

— Domnul meu și Dumnezeul meu (Ioan 20-28) a strigat Toma, dupăce a cercetat cu mâinile sale, coasta străpunsă și mâinile mântuitorului.-

A inviat Hristos, sădind peste toată lumea până la sfârșitul vremii, speranța, nădejdea, că niciodată nu vom pieri sub piatra nedreptăților oricât de grea va fi ea așezată peste firavele noastre trupuri.-

Vom invia, vom birui. - A înviat Hristos, sădind nădejdea învierii din morți, că viața noastră nu se termină aici la acești așa de trecători 60-70 ani; că se prelungește dincolo, că ne vom întâlni iară cu cei dragi ai noștri și nu ne vom mai despărți niciodată.-

Că vom invia din morți în numele lui Hristos, și numai prin Hri[illegible] în afară de credință în Hristos, nimeni nu va învia și nu va fi mântuit.-

(B)

Vineri 10 Iunie. - Astăzi dimineața a sburat primul puiu de vrăbioară din cuibul dela geamul meu. Câtă emoție, cât tremur pe el!... Primii pași și primul sbor în viață.. Câtă grijă, câtă bucurie pe mama lui!... E plină bolta mea de chemările ei, de îndemnurile ei. Numai ciripit. Mergi cu bine dragul meu, în sfânta libertate.-

De câteva zile umblă o lăcustă verde pe aici prin celulă. Când mă culc se apropie de asternutul meu. Aseară voi să se așeze pe cap. Am încercat s'o alung. Ea s'a speriat, a făcut un salt și-a dispărut. Azi dimineață am găsit-o turtită sub rogojină. Am ridicat-o și am îngrijit-o timp de o oră. I-am dată apă peste care am pus praf de zahăr. A băut, s'a refăcut și a sburat afară.-

Dela 1 am fost chemat sus la cancelarie. O anchetă. Căpitanul Țărăneanu dela Consiliul de Răsboiu, a venit să cerceteze dacă am trimis eu din închisoare un manifest prin care îndemnam pe oamenii mei la „răsbunare".-

- Era „apocrif" bine înțeles.-

- Am dat o declarație în acest sens. Cum vin pe capul meu tot felul de uneltiri!?...

Condamnat pentru o scrisoare care nu-i a mea, acuma vine alta.-

Cred că s'a convins însă și procurorul că e ceva neserios.-

Luni 13 Iunie. - Toată noaptea n'am dormit. Cred că mă dor plămânii în partea de sus, în dreptul omoplaților. Simt în ambele părți o durere slabă și o căldură permanentă. O să chem doctorul.

Greu o să urc muntele acesta.-........

După masă au fost avocații la mine, căci la 15 Miercuri, este recursul meu la Casația Militară.-

Ei cred că se amână cel puțin cu 5 zile, pentru că așa e uzul.-

Se depun noi motive de casare și se dă un termin nou.-

Am studiat cu ei motivele. Sunt principale.-

I. : Nu mi-s'au adus martorii de fapt, oamenii dela Ciuc, acei cu care am lucrat eu, niciunul.-

II.- Am fost condamnat pentru o scrisoare care nu-mi aparținea. S'a găsit autorul ei, care a dat o scrisoare prin care afirmă că scrisoarea e a lui și ca conținut și ca scris. E scrisă de mâna lui. Deci s'a găsit autorul scrisorii.-

III.- Incadrare greșită.- Am fost încadrat la crime contra siguranței exterioare a Statului, la Trădare, aplicându-mi-se o pedeapsă uriașă. Ordinele nu-l interesează sigur. Ext. a Statului, adică o primejdie venind dela o putere din afară care să atingă:

a. Integritatea Teritoriului.
b. Independența
c. Suveranitatea.

IV.- Nu există măcar nici-o dovadă de vreun fel că aș fi vrut să provoc răsboiu civil.

Se spune de depozite de muniții, dar nu se arată niciunul. Unde e, ce conține, la cine s'a găsit?

64

- Sunt condamnat pe simple afirmații.-
- E ceva unic în analele proceselor.-
Mai sunt încă vre-o zece motive strict juridice de procedură.

Marți 14. - Astăzi a fost Lizeta Gheorghiu. Ceilalți studiază. I-am încredințat cu această ocazie un mic testament familiar pe care l-am făcut azi, aici în celulă la mine.-

Pe mâine recursul.-

Astăzi am terminat de citit „Epistolele Sf. Apostol Pavel". - Am rămas profund impresionat, mărturisesc că până acum citisem numai unele din ele și fără a le aprofunda suficient. Vom scrie mai târziu căci merită un întreg studiu.-

Miercuri 15. Când am terminat evangheliile am înțeles că stau aici la închisoare din voia lui Dumnezeu; că deși n'am nici-o vină sub latura juridică, El mă pedepsește pentru păcatele mele și îmi pune la încercări credința. M'am liniștit. A căzut deasupra zbuciumatului meu suflet liniștea, cum se lasă seara liniștea la țară peste zbuciumul, svâcnirile și încordările lumii.- Oameni, păsări, animale, copaci, și ierburi, pământ muncit și tăiat de fiarele plugurilor, intră în repaus.-

Căci tare am fost zbuciumat!... Mult a mai suferit sărmana carne de pe mine. Nu cred să fi îndurat vreodată mai mult ca acum.-

- „Credința și „dragostea" nu mi-am pierdut-o, dar am simțit că la un moment dat, mi-s'a rupt firul nădejdii.-

Chinuit fizicește ca un câine (sunt pline hainele mele de suferințe, iată sunt acuși 60 zile de când dorm îmbrăcat pe scândura și pe rogojina aceasta. 60 de zile și 60 de nopți de când oasele mele sug ca o sugătoare, umezeala care țâșnește din pereți și din pământ.-

De 60 de zile nu schimb o vorbă cu nimeni, căci nimeni din cei de aici n'au voie să vorbească cu mine). și atacat în același timp în ființa mea morala (acuzat de trădare, declarat de strein, ca nefiind român nici după tată, nici după mamă, arătat ca un dușman al statului, copleșit de lovituri și în același timp legat cu mâinile la spate, adică neavând nici-o posibilitate de apărare.-

Cu inima strânsă la gândul suferinții, jignirilor, maltratărilor celorlalți ai mei, familie și camarazi). Am simțit că mi-s'a rupt unul din cele 3 fire nevăzute care leagă pe creștin de Dumnezeu, nădejdea.- Mi-s'a făcut negri înaintea ochilor.- Simțeam că mă înnec.-

Dar mi-l-am legat la loc, luptând zi cu zi.- Cum? Citind cele 4 Evanghelii. Când le-am terminat, am simțit că am din nou cele trei fire și că ele sunt bune: Credința, nădejdea și Dragostea.-

Și acum terminând de citit ~~cele~~ scrisorile sfântului Apostol Pavel, am desprins din ele: dovezi hotărâtoare despre existența învierii și puterea Mântuitorului Isus Hristos; M'a impresionat: 1) Sinceritatea și curățenia sufletească a Sf. Apostol. 2.). Viața integral creștină fără pată.- 3). Primejdiile și suferințele prin care a trecut pentru Domnul. 4) Seninătatea și chiar bucuria cu care primea aceste suferințe. 5.) Tăria de a mai încuraja pe alții, ca să nu se clatine în fața suferințelor și prigonirilor. 6.) O dragoste sfântă de o înălțime zguduitoare, pentru toți „Frații creștini sau copii lui Duhovnicești.

65

7). O râvnă neînvinsă și rar cunoscută printre apostolii unei credințe de a propovădui neîncetat pe Mântuitorul Isus, la toate neamurile.–

8). Mare știință și înțelepciune.–

În fiecare scrisoare aproape începe:

– „Eu, întemnițatul", „care mă găsesc în lanțuri" pentru credință în Hristos Domnul Nostru.

Apoi scrie lui Timotei:

– „Caută să vii curând la mine". 2. Timotei 4.9.

Îi era și lui dor să vadă pe cineva de ai lui...

13.– „Când ai veni adu-mi mantaua".–

Îi era și lui frig, ca și mie."–

Însfârșit, cu cât pătrundeam mai mult în cetirea scrisorilor, ajungeam la concluzia:

1. Că nu suntem creștini. Că suntem departe de a-fi creștini. cât de departe.

2.– Că ne creștinăm în forme, dar ne descreștinăm în conținut.

3.– Că omenirea a suferit acest proces de descreștinare, dealungul veacurilor până la noi cu mici svâcniri spre adâncuri!... Creștinarea în suprafață pare că a preocupat mai mult lumea.

4.– Caracteristica timpului nostru.

Ne ocupăm cu lupta dintre noi și alții oameni, nu cu lupta dintre poruncile Duhului Sfânt și poftele firei noastre pământești.–

Ne preocupă și ne plac victoriile asupra oamenilor nu victoriile împotriva diavolului și păcatului.–

Toți oamenii mari ai lumei de eri și de azi, Napoleon, Mussolini, Hitler etc. sunt preocupați mai mult de aceste biruințe.–

Mișcarea Legionară face excepție, ocupându-se, dar insuficient, și de biruința creștină în om în vederea mântuirii lui.

Insuficient.–

Răspunderea unui conducător este foarte mare. El nu trebuie să delecteze ochii armatelor sale cu biruinți pământești, nepregătindu-le în același timp pentru lupta decisivă din care sufletul fiecăruia se poate încununa cu biruința veșniciei, sau cu înfrângerea veșnică."

IV.– Însfârșit, lipsa cel puțin la noi, a unei elite preoțești, care să fi păstrat focul sacru al vechilor creștini. Lipsa unei școli de mare înnălțime și mare severitate creștină.–

Vineri dimineața 17 Iunie.– Miercuri pela 5 a venit soția mea și cu mama ei. Mi-au spus că procesul meu în curs nu s'a amânat cum era uzul și se judecă după masă la 5 continuând și în ședință de noapte. Mi-a mai spus că a chemat-o la Legiunea de jandarmi Băneasa unde a ținut-o de dimineața până la ora 1½, pentru ca să-i spuie că nu mai are voie să intre acasă, la casa verde, că vineri să vină să-și împacheteze lucrurile iar Duminecă cu căruțele să le ducă unde va ști.

Era neagră la față de supărare. Să-ți scoți lucrurile din cuibul tău!... Unde să le duci?.. Unde să stai? Eu în închisoare. Soția mea fără nici un scut aruncată pe drumuri, cu fata de mână.

Câtă lipsă de omenie!... Câtă lipsă de bună cuviință!...

Stăm toți trei și ne gândim, unde, unde!... Dau și eu câteva adrese de încercare. N'avem atâția bani ca putem plăti o casă cu chirie....

I-am spus apoi că dacă mi-se va respinge recursul voi fi dus de aici la Doftana.

Ea vrea să vină cu fata să locuiască în satul de lângă închisoare.-

Le-am spus că am lăsat la Lizeta Gheorghiu, dispozițiuni testamentare și am început să-le schițez în câteva minute continutul:-

Ele plângeau; și soția mea și mama ei; fata are abia 4 ani.- Nu înțelegea nimic din toată tragedia acestor momente, când umbrele morții încep să bată, peste gândurile unei familii.-

După cele 15 minute reglementare au plecat.

Acum e vineri dimineața.- Încă nu mi-a sosit răspunsul cu recursul.

Acasă la noi, la ora aceasta soția mea împachetează și-și plânge toate nenorocirile.-

Dar nu se poate. O să ne întoarcem înapoi

Vineri seara 17 Iunie.- Acum jumătate de oră au venit avocații la mine și mi-au spus că s'a respins recursul meu la Cassația militară.-

Erau cu toții triști și abătuți. Am stat cu ei vre-o 15 minute.

I-am întrebat cum s'au desfășurat desbaterile.- Mi-au spus în câteva cuvinte; Ne-am despărțit și reintors în celula mea, m'am așezat la marginea patului de scânduri și m'am rugat lui Dumnezeu, spunând rugăciunea „Tatăl Nostru", - Doamne, fie'n voia ta.-

Duminecă 19 Iunie 1938.- Astă noapte pela 12½ pe când mă munciam să adorm, am auzit pași apropiindu-se de celula mea.-

Sgomotul lacătului și ușa s'a deschis. Era locotenentul de serviciu și cu primul gardian. Au venit să-mi anunțe că trebue să plec la Doftana. M'am sculat, îmbrăcat repede, mi-am strâns lucrurile în două geamantanașe și în pături, mi-am făcut rugăciunea și am părăsit, cu gândul aruncat în necunoscut, această locuință a suferinței și chinurilor mele.

Rămâneți cu bine, sute de legionari, dragi camarazi, cari îndurați între aceste ziduri.-

Înconjurat de 4 santinele, am ajuns sus la cancelarie. Aici mi-s'a făcut o amănunțită perchiziție corporală. Am fost căutat prin buzunare pipăit cu atenție la guler, mâneci corp, picioare, apoi a trebuit să mă descalț și să fiu căutat în ghete.

Cu aceiași grijă mi s'au cercetat și bagajele.

Am salutat pe Colonelul Rusescu Comandantul închisorii și pe ofiterii cari în executarea serviciului lor, s'au purtat cu mine cu multă eleganță sufletească; un maior de jandarmi, un căpitan (numele?), acelaşi care m'a dus la Predeal și apoi la Consiliul de Războiu, în ochii căruia am putut citi un sentiment de compătimire, pentru toate nenorocirile care se abăteau peste mine, un sublocotenent, - fosta mea pază dela proces,- de asemeni foarte delicat, un comisar necunoscut dela poliție, m'au

67

luat în primire.

M-am urcat într-o mașină taxico, având în dreapta pe maior, pe scaunul din față, pe căpitan, iar lângă șofer un sergent instructor.

In fața noastră la 30 metri mergea o altă mașină cu poliția, iar în urmă un camion cu 30 jandarmi.-

E ora 2 noaptea. Afară e frumos. Pe cer se traiectează lumina capitalei de care ne apropiem.-

Iată, pe drumul acesta am fost acuma 2 ani în sat la profesorul Dobre, unul din bunii mei comandanți legionari. Aici am oprit odată mașina și am stat la masă și amintirile încep să se depene.-

Intrăm în Bucuresti. Cu cât ne apropiem de centru cu atât, îmi sunt mai cunoscute locurile. Iată mașina trece pe șoseaua Ștefan cel Mare la câtiva metri de restaurantul pe care l-am avut la abor. Mă uit, zăresc clădirea posomorâtă, fără frumoasele firme legionare, care o împodobeau acum două luni în urmă. Urmăm drumul obișnuit pe care mă întorceam dela acest restaurant la Casa Verde.-

Apoi din Piața Victoriei, o apucăm la dreapta pe șoseaua Ploești.

Alte amintiri. E drumul pe care mă duceam adesea cu mașina, condusă de credinciosul Ilarie la Predeal, locul meu de recreație.- Eram atunci cu soția, cu fata, cu legionari. Acum sunt sub pază și mă duc condamnat la 10 ani spre Doftana. Pe șosea ajungem din urmă un car cu fân la care erau înjugați 6 perechi de boi frumoși. E un semn bun. Ne apropiem de Ploești. E trecut de 3. Puterea nopții începe să scadă și pela orizont se arată înaintând cele dintâi pâlcurile de lumini.-

Din când în când, vorbiam cu maiorul și descoperim că am făcut în același timp școala militară de infanterie, acum 20 ani la Botoșani, el terminând-o cu vre-o 6 luni înaintea mea. Ne reamintim de timpurile acelea, de camarazi, de ofiteri.-

Intrăm în Ploești. Străbatem străzile tăcute ale orașului. Lumea doarme.

Esim spre Câmpina. De după dealuri năvălește lumina.- Căpitanul din față a ațipit. Eu mă gândesc la zile mai bune. Răbdare pe drumul suferinței.

Merg înainte cu gândul înfipt în nădejde. După o bucată de vreme, în stânga, se deschide frumoasa și luminoasă valea Prahovei. Apa curge liniștit în jos, strecurându-se printre nisipuri.- Coborâm pentru a trece podul și a urca spre primele case ale Câmpinei. Femei cu coșărci pline merg spre târgul Câmpina.-

Din centrul orășelului curat, o apucăm la dreapta. După 2 Km. în stânga și în dreapta noastră se deschide plină de măreție, Valea Doftanei.

In fața noastră, pe un deal înalt, o cetate cu aspect medieval.

E înconjurată numai de verdeață. Inchisoarea Doftana, piatra condamnației la muncă silnică, unde mergem!... E așa de frumos afară! E o dimineață din acelea de rară frumusețe, încărcată cu binecuvântarea lui Dumnezeu.

Răsare soarele printre copacii depe deal și revarsă lumină aurie peste verdele din jur, peste apa din vale.

Am ajuns.- Ofițerii și jandarmii s-au dat jos. Au anunțat pe

116

68

Directorul închisorii. Eu mai rămân în mașină. Funcționarii sculați din somn se adună unul câte unul.

Sunt condus în cancelarie. Director, Subdirector, funcționari, nu cunosc pe nimeni. Funcționarii par oameni cum se cade. Directorul și Subdirectorul distinși.

Aceleași formalități a-le unei perichiziții minuțioase dela buzunare și până la ghete. Este atâta umilință în această regulamentară perichizitionări.

O suport cu resemnare.

Mi-se aduce la cunoștiință că în închisoare nu este permisă culoarea verde. Mi-se ia flanela verde pe care o aveam pe mine și mi-se permite să mă îmbrac cu una albă în schimb. - Mi-se iau de asemeni niște manșete de lână tot verzi.-

Insfârsit, sunt condus înăuntrul închisorii cu înfățișare foarte îngrijită. In fund zăresc o bisericuță. Dumnezeu e nelipsit pretutindeni.-

In mâna stângă, pe un coridor, drept înainte, o cameră albă, de curând văruită, înaltă cu două ferăstruici sus de tot că nu poți vedea prin ele. Cam de 5 m. lungime și 2 ½ lățime. Aceasta este noua mea celulă în care va trebui să stau.

In fund are un pat de fier cu o saltea de paie, cu pernă, cu pături. Pe jos e ciment și două rogojini. O măsuță de lemn și două scăunele.

Mi-se pune în vedere că fiind condamnat definitiv la 6 luni închisoare corecționalā, voi avea voie să ies toată ziua în curtea din fața celulei. Dupăce va trece prin casație și condamnarea la 10 ani, mi-se va aplica regimul de muncă silnică, care începe cu primul an închis toată ziua în celulă cu o singură oră pe zi afară.

Acum mă poate vizita familia odată la 2 săptămâni, atunci odată la 2 luni. Am voie să scriu acasă odată pe săptămână acum. Când va veni hotărârea definitivă, odată pe lună.

Greu!... Greu de tot!... Dar ne vom supune fară murmur.-

M'am întins pe pat. Sunt obosit. Și mi-e frig. Parcă e tot așa de frig ca și la Jilava. Am adormit.-

Mă trezesc într'un sgomot. Mă uit în jur. Un șoarec se suise pe masă și începuse să rontăe dintr'un pachețel cu mâncare. L-am alungat.- Iar am ațipit; iar m'a trezit. Am stat așa până la 12, sburându-mi gândurile departe.

Mi-s'a adus demâncare. Borș cu carne. Am mâncat carnea și câteva linguri de borș.

M'am plimbat prin curte, am reintrat în celulă și am dormit până la 5. Am eșit iar în curte. Masa de seară a fost borș fară carne. N'am poftă de mâncare.

Dela 7 a fost și inspecția D-lui Gorăscu, Sub-Director General al Inchisorilor.-

Seara după închidere, a venit doctorul închisorii, și m'a cercetat. O veste rea. M'a găsit cu plămânii la vârfuri și în partea de jos și în spate și în față, prinși.-.-

./.

117 69

Mi-a dat o rețetă. - Injecții cu calciu, o alifie cu care să mă ung, Tricalciul și ceva pofta pentru poftă de mâncare. -
Sărmanii plămâni, nu mai pot de suferință !...
După ce am fost atacat în ființa mea morală, după ce am fost cu barbarie tratat din punctul de vedere fizic, acum vine peste mine un al treilea atac: mă atacă microbii !...
..... Dar Dumnezeu vede și va răsplăti. -

70

Grenoble 21.I.926. 19, rue Chaurion

Prea stimate Domnule Profesor,

[illegible] primit astăzi scrisoarea de la dvoastră. Tocmai când îmi luasem nădejdea c[illegible] primesc ceva. Căci înaintea ultimei mele scrisori vă mai adresasem una [illegible] văzând, că răspunsul nu vine, îmi închipuiam două lucruri: ori că amicii [illegible] la poștă au furat scrisorile, ori că scrisorile mele cuprind așa de grave erori și poate îndrăzneli, încât nu merită nici un răspuns.

Acuma am în fața mea scrisoarea dvoastră. Înainte însă de a îndrăzni să vă răspund, voiesc să vă aduc la cunoștință cele ce urmează, pentrucă suntem sătui de intrigi și pentrucă contra lor nu este nici o soluție decât vorbind tare adevărul.

Un băiat îndurerat îmi scrie de la Iași că dvoastră ați fi zis de noi la o consfătuire cu mai mulți, ținută la Dr. Bejan următoarele: „Mișcarea națională nu se bazează pe acei cari după ce au terminat universitatea au „plecat" cine știe unde, crezând că fără dânșii mișcarea nu mai poate merge."

Aceasta m'a îndurerat peste măsură. Căci: 1) Eu n'am plecat după ce am terminat universitatea (am terminat-o la 1922) ci am plecat după ce am făcut 14 luni și 2 săpt. de închisoare și după ce luptasem din toate puterile mele ajunsesem cu pulsul la 54; am plecat atunci când am văzut că nu mai am putere să mai lupt; am plecat când am avut conștiința împăcată că am făcut totul ce putea să facă un tânăr la 25 de ani, pentru mișcarea națională. Și am plecat nu ca să trădez mișcarea ci ca să mă întăresc și să mă înturn la luptă: cu noi puteri fizice și intelectuale.

De aceia m'a îndurerat alăturarea care s'a făcut-o între mine și între toți renegații.

2) Dar partea a doua „crezând că fără dânșii mișcarea nu mai poate merge", în care ar fi să apară plecarea noastră ca un act „asentativ" față de mișcarea națională, și ne care suntem aruncați fără milă în rândurile dușmanilor mișcării, ne-a durut peste măsură de mult.

Se poate ca aceasta să fie o intrigă. De aceia v'am și scris. Țin să adaug că sunt îndurerat, dar nu „supărat". Șeful meu are dreptul să creadă orice despre mine și să mă cântărească cum vrea. Eu n'am dreptul decât să-i dovedesc contrarul.

În război nu se încape supărare.

× × ×

Dar nicăiri nu se cere mai multă „lămurire" a situației și înțelegere a lucrurilor ca în război. De aceia v'am scris prima scrisoare, pe urmă a doua și acum a treia, ca răspuns.

Două afirmații făcute de Dr. mi-au fixat mai mult gândul

1) Eu săvârșesc „O abatere gravă de la principiile prin care s'a condus mișcarea naționalistă" lucrul nu tocmai plăcut pentru mine [illegible] vedea numărat printre eretici. Mă găsesc printre ereticii mișcarii naționale.

Pentrucă am afirmat că alături de „disciplina iubirii" trebue să existe și „disciplina pricii" nu în domeniul „ideilor" ci în domeniul „luptei practice" a acțiunilor omenești (natural având ca substrat ideile).

Căci după mine una este cercetarea teoretică a cutărei chestiuni, și cu totul alta este punerea în practică a acelei teorii. (Știința și arta... (curs. Econ. Pol) a c. cuza)

Una este demonstrarea teoretică că „Ardealul" este al Românilor și că trebue să fie luat de Români și alta este punerea în practică adică: a) adunarea oamenilor b) aranjarea lor în unități de luptă c) instruirea lor, d) Marmarea. e) Pornirea. Și aici la pornire nu se zice simplu „Scopul nostru este să cucerim ardealul" Se înțelege aceasta. Dar ca să cucerești Ardealul, trebue mai întâi 1) să ei contact cu inamicul 2) Să cucerești prin luptă diferite poziții succesive. Să aiceiace în armată se cheamă „Plan de acțiune" care trebue să fie făcut, având-se în vedere nu numai teoria ci și situația reală. 1) terenul. 2) forțele inamice. 3) desfășurarea lor. 4) Forțele amice, ect.

Vă rog să mă ertați că v'am înșirat atâtea. Am făcut-o numai ca să pot să'i explic cum înțeleg aceiace v'ami scris Dv. „domeniul acțiunii" l'aș rezuma poate nu tocmai exact: Simțul organizării și simțul bătăliei. (În limbaj militar)

Cine sunteți <u>Dv. mastă</u> după voi?

Sunteți acela cari cercetând pe calea teoriei legile (naturale) conducătoare a lumii, ați ajuns la concluzia: Că unimitatea nu există de cât sub formă de

ii care noi credeam cu tărie. Față a în-
treprinde o activitate politică și fiind în
așteptarea hotărârei Casației / s'a produs
un fapt care tindea la asasinarea mea
și/cu care ocazie am dat ordinele de mai sus.

I. - Puteați exclude valabil și nu printr'o
simplă rezoluție ci în urma unei hotărâri
unui for compus din douăzeci și trei de per-
soane, pe un membru dintr'o orga-
nizație inexistentă prin actul di-
zolvărei? ———

R.- Forul era un simplu juriu de onoare
iar noi deși nu ne păstram într'o formă
politică, ne păstram într'o comunitate
sufletească în așteptarea deciziei
Casației. Ordinele de zi N: 1 și 2 din 25
Septembrie 1934 la care mă refer și
vă referiți sunt cele aflate la filele 199
și 200 din dosarul cu ordinele de zi și
circulari ce poartă N: 2 și intitulat
circulări; și pe care spre neschim-
bare și mai bună identificare le-am
semnat personal și datat 30.4.938, ca
fiind conforme cu realitatea. ———

I. - Sub același aspect cum vă explicați
existența ordinului de zi N: 3 aflat la
filele 201-202 din dosarul de mai sus
prin care eliminați din organizație pe
Cacinc Teodor, Petrescu și Mazilescu?

R. Același răspuns ca și la întrebarea de mai
sus și aceleași mențiuni am făcut la fi-
lele 201-202, despre care este vorba. ———

C. Z. Codr.

30 Aprilie 938.
în fața noastră
Procuror militar
Căpitan Magistrat
D. Athanasiu
[illegible]
[illegible]

națiuni, că națiunile sunt singurele puteri creatoare de cultură, că datoria
noastră este să cultivăm „națiile".
În linia a doua: că nația românească este amenințată în existența ei; că
există o problemă jidovească; că problema jidovească nu se poate rezolva
decât prin eliminarea Jidanilor; că datoria Românilor în înțeles [illegible]
[illegible] este să-și apere naționalitatea lor, rezolvând problema Jidovească.
Aceasta este opera voastră. Cuprinsă în „Separație", în „Era Nouă", în „Mercurul Român"
în „Naționalitatea în artă" în articolele din „Neamul Românesc" în revista „Făt-Frumos" în „Unirea"
„Naționalistul", „Apărarea Națională" în Cursurile făcute timp de aproape 30 de ani,
în discursurile parlamentare. Acționând cu o putere extra-ordinară
întru apărarea acestor „idei" natural în lumea „ideilor" înlăturând
toate nimicnicile, toate sofismele seducătoare, și ajungând la sfârșitul
unui drum de aproape 40 de ani, cu adevărul acesta curat în mână, biruitor
contra tuturora.
Dar în lumea organizării? Aveți astăzi L.A.N.C! Voastră însă știți bine că
inițiativa înființării ei nu vă aparține voastră. Iar concepția de organizare, bazele
pe care se află organizarea, deasemeni! Voastră v-ați opus chiar multă vreme,
nu unui regulament oarecare, ci în principiu, oricărui regulament: susținând
că pentru organizare statutul (format din 7 puncte) era suficient.
Înainte de L.A.N.C. ați avut alte organizații cari s-au sfărâmat, e drept pentru
unele motive, dar și pentru un altul „lipsa simțului Dv. de organizare".
Acțiunea practică a L.A.N.C. de astăzi nu este condusă de concepția voastră proprie,
ci de acei cari fiind în apropiere de voastră vă sugerează dif. planuri (unii f. recenți)
Eu de când sunt lângă voastră, nu v-am văzut nici odată chemându-ne și vorbindu-
ne despre planul de acțiune, despre obiectivul imediat pe care trebuie să-l
atingem, și dându-ne apoi însărcinări în vederea scopului comun. (V-am văzut însă primind [illegible])
Toate acestea lucruri „esențiale" pentru conducerea practică a unei organizații
de luptă.
Pentru aceasta am zis, că voastră nu aveți simțul organizării și al luptei. (Vă rog
să nu mă întoarceți iarăși, zicând „cine a luptat mai mult decât mine"?)

72

Iar în ce privește faptul că „mișcarea care triumfă astăzi" este rezultatul „metodelor practicate de voastră!" cu adâncă umilință vă răspund: Nu! Mișcarea așa cum se [illegible] astăzi se datorește unor metode opuse conceptelor voastre de lu[illegible] merg mai departe. Rămân aici.

Să-mi permiteți vă rog a mă întoarce la chestiunea „disciplinei fricii". Scopul nostru este să apărăm pământul românesc și să salvăm neamul de la moarte. Desigur servindu-ne în această luptă de Români, de oameni. Dar nu de oamenii „~~cum~~ i-am dori noi să fie" ci de oamenii „așa cum sunt ei astăzi". Oamenii au calități și defecte, slăbiciuni. Datoria noastră este ca în această luptă: să ~~le~~ stimulăm calitățile și să le înfrângem prin toate mijloacele slăbiciunile.

Disciplina iubirii se adresează calităților omului. Disciplina fricii se ~~[illegible]~~ adresează slăbiciunilor lui.

Sunt pe front. Ordin de asalt la baionetă. Pornesc înainte mânat de iubirea de neam. Acolo însă trebue să mor. O slăbiciune mă cuprinde și simt că mă biruește, aș vrea să fug înapoi. Dar când întorc capul văd figura severă a ofițerului și țeava armei lui îndreptată spre mine și aud „înapoi că te împușc". Frica m'a îndreptat din nou pe calea datoriei. M'am întors înapoi de la asalt. Îți mulțumesc d-le comandant, că nu mai lăsat în acel moment de slăbiciune să apuc pe calea lașității.

De aceia „frica" nu este bună numai în interesul neamului ci și în interesul însăși a individului luptător, pentru care este un sprijin în contra slăbiciunilor lui.

Așa am lucrat eu cu toți băieții până acum și vă pot spune că numai așa am reușit. Nu când a fost vorba ca să-i cer să creadă în dreptatea cauzei noastre, ci după ce a crezut, când a fost vorba să „săvârșim un act". Și când am văzut că iubirea singură nu poate asigura disciplina (și biruința). V'aș putea da o sumedenie de exemple căci slava Domnului, cred că am de unde. După mine aceasta educație pe care trebue să o dăm și să o infiltrăm celor de la cari e vorba să așteptăm desrobirea neamului

73

românesc.
Dacă este vorba să stăm pe loc și să ne mărginim numai la „a crede (credința fără fapte este moartă) în adevăr sau a nu crede" atunci bine. Rămânem la „disciplina iubirii".
Dar dacă e vorba ca să pornim într'o bună zi cu sutele de mii ca să sfărâmăm lanțurile, atunci lăsați ne pe noi aceștia cari vom trebui să trăim mâini și vom avea răspunderea bătăliei, să infiltrăm luptătorilor noștri, spiritul de disciplină, al disciplinii integrale așa cum o înțelegem noi. Așa cum o cer imperios vremurile zilei de mâine!",
Țin să adaug la urma acestui punct că chestiunea „disciplinii" nu este ceva esențial. Ea a fost adusă în discuție vorbind despre „simțul organizării și al luptei", despre lumea acțiunii, nu în domeniul ideilor, ci al faptelor.

x x

Trec la al doilea punct. Dvoastră scrieți:
„nu pot lăsa în nici un chip ca acțiunea L.A.N.C. să fie compromisă de alții prin „atitudini" greșite, contrare bunului simț și intereselor mari ale neamului, confundându-le cu interesele personale, ca și politicianii partidelor."
Este vorba desigur de tatăl meu!
Aceste afirmații eu nu le pot suporta fără a vă ruga cu insistență să-mi scrieți anume:

a) ce atitudini a avut tatăl meu contrare intereselor mari ale neamului și
b) întrucât le-a confundat pe acestea cu interesele personale ca politicianii partidelor.

Aceste afirmații care sunt extrem de grave pentrucă vin de la Dvoastră, interesează desigur onoarea întregii noastre familii, în calitatea

124

noastră de luptători pentru țară.

Avem datoria așa dar să ne interesăm. Așa încât, mai ales în această din urmă chestiune aștept răspunsul d-voastră.
Dacă chestiunea este în adevăr gravă, atunci s'a abătut o nenorocire asupra noastră.
Iar în ce privește mișcarea, eu voi continua să vă spun aceia ce cred, și oricâtă de neglijabilă vi s'ar părea presenta noastră lângă d-voastră și chiar de va fi să ne alungați, noi nu vom înceta de a ne întoarce, să vă apărăm și să vă învăluim în dragostea noastră.
Iar când veți crede că vă pot fi de vre-un folos, vă rog scriți-mi căci voi veni îndată.

Termin rugându-vă să mă ertați că v'am scris așa de mult și v'am răpit din timp.

Primiți cele mai respectuoase salutări.
Respectuoase sărutări de mână Doamnei Cuza.

Corneliu Z. Codreanu

19, rue Charrion. Grenoble.

P.S. Moța e plecat în țară în niște chestiuni personale!

Grenoble 26.I.936 14, Rue Chenoise

Prea stimate Domnule Profesor,

Am primit astăzi scrisoarea dela Dvoastră. Tocmai când nu mai nădăjduiam ca să mai primesc. Căci înaintea ultimei mele scrisori vă mai adresasem una și văzând că răspunsul nu vine, mi-am închipuit două lucruri: sau că amicii dela poștă au furat scrisorile, sau că scrisorile mele cuprind așa de grave erori și poate înțepături încât nu merită nici un răspuns.

Acum am în fața mea scrisoarea Dvoastră și înainte încă de a începe să vă răspund, doresc să vă aduc la cunoștință cele ce urmează, pentrucă suntem sătui de intrigi și pentrucă contra lor nu este decât o soluție: spunând tot adevărul.

Un băiat mi-a scris acum dela Iași, că Dvoastră ați fi zis de noi la o consfătuire cu mai mulți ținută la Dr. Bejan [illegible]: „Mișcarea naționalistă nu se bazează pe aceia care după ce au terminat universitatea au plecat cine știe unde, crezând că fără dânșii mișcarea nu mai poate merge".

Aceasta m-a durut peste măsură. Căci:

1) Eu nu am plecat după ce am terminat universitatea (am terminat-o la 1922) ci am plecat după ce am făcut 14 luni și 2 săptămâni de închisoare și după ce luptând cu toate puterile mele ajunsesem cu pulsul la 54. Am plecat atunci când am văzut că nu mai am puterea să mai lupt; am plecat cu conștiința împăcată că am făcut totul ce putea să facă un tânăr la 25 de ani pentru mișcarea națională. Și am plecat nu ca să las de mișcarea ci ca să mă întăresc și să mă întorc la luptă cu noi puteri fizice și intelectuale.

De aceea m-a durut apropierea care s-a făcut-o între mine și între toți renegații.

2) Dar partea a doua „crezând că fără dânșii mișcarea nu mai poate merge", în care ar fi să apară plecarea noastră ca un act „ostentativ" față de mișcarea națională, și în care suntem aruncați față mila și rânduiala dușmanilor mișcării, m-a durut peste măsură de mult.

Se poate ca aceasta să fie o intrigă de aceea v-am și scris. Țin să adaug că bine m-a durut, dar nu „supărat". Șeful meu are dreptul să creadă orice despre mine și să mă considere cum vrea. Eu n-am dreptul decât să-i dovedesc contrariul. În război nu se încape supărare.

Dar nicăieri nu se cere mai multă cunoaștere a situației și înțelegere a lucrurilor ca în război. De aceea v-am scris prima scrisoare, pe urmă a doua și acum e treaba ca să răspund.

Două afirmații făcute de Dvs. mi-au fixat mai mult gândul.

1) Eu săvârșesc „o abatere gravă" dela principiile pe care s-a construit mișcarea națio-

~~114~~

Prea stimată Doamnă,

Am primit scrisoarea D[umnea]voastră. Bănuesc că v'a supărat cineva dintre legionari. Cred însă că nu trebue să puneți toate lucrurile la inimă. Eu vă cer iertare pentru orice jignire v'ar fi adus-o cineva.

Și acum câteva lămuriri pe fugă:

1) Prietenii mei credincioși sunt niște oameni care poartă crucea, crucea suferințelor pentru credința legionară. Lucrul acesta îl știe prea bine și D[umnea]voastră, și cu atât mai mult cred că îl știți cu cât cunoașteți că în Legiune nu este posibil nici un fel de câștig, de nici o natură și pentru nimeni.

Parlamentarismul? Legea electorală care reglementează viața unui parlamentar legionar, cercetați ce hotărăște, ce mănâncă și să vă convingeți: nu este vorba de nici un câștig, ci dimpotrivă de o viață plină de jertfă.

Mai ales că viitorii parlamentari au un [illegible] 3 luni.

Și cu atât mai mult cu cât știți că în Legiune nu se întrebuințează mijlocul politicianist de a se da în exploatare pe viață un județ. La noi se schimbă cu anul.

Vă înșelați dacă credeți că sunt profitori. Profitorii sunt acolo de unde [illegible]

... Legiune nu are nimeni deschisă calea decât pe drumul jertfei.

2) Chestiunea dintre noi și cuziști.

Că cu „prietenii" sapă prăpastia dintre mine și Cuza? Nu. Chiar dacă toți prietenii mei ar vrea s'o astupe ei, nu voi astupa-o niciodată.

Până la sfârșitul vieții mele cât voi mai trăi, nu voi avea nici un fel de legătură nici cu A. C. Cuza, nici cu regimul. Noi toți care am trecut prin pușcării de moarte când am plecat de acolo, apoi n'am plecat de florile mărului. Am cunoscut noi ceva.

Că n'am răcnit și că nu răcnim nici astăzi. Este o delicatețe din partea noastră. Acum câteva zile a fost descoperit D-l G. Cuza la masonerie, înscris și cu 2 poze primite. Ziua secretar general al LANC (vechea tulpină) noaptea cu șorțul pe burtă, cu steaua [illegible] pe piept conspirând împreună cu ceilalți masoni la distrugerea mișcării naționale.

Stimată doamnă, ați gândit că sunt profitori în Legiune și nu v'a șocat între nimic această nemaiauzită monstruozitate morală?

Vă rog să mă iertați că v'am mirat atâta. Am făcut-o numai ca să pot să mă explic cum înțeleg aceia ce v'am scris D-v. „Domeniul acțiunii" l'aș rezuma poate nu tocmai exact: simțul organizării și simțul bătăliei (în limbaj militar).

Care sunteți D-voastră după noi?

Sunteți acela care cercetând pe calea teoriei legile (naturale) cârmuitoare a lumii, ați ajuns la concluzia: că umanitatea nu există decât sub formă de națiuni, că națiunile sunt creatoare de cultură, că datoria noastră este să cultivăm „națiile".

În linia a doua: că nația românească este amenințată în existența ei; că există o problemă jidovească; că problema jidovească nu se poate rezolva decât prin eliminarea jidanilor; că datoria Românilor și misiunea (?) lor în cadrul umanității este să-și apere naționalitatea lor rezolvând problema jidovească.

Aceasta este opera D-voastră. Expusă în „[illegible]-porație", în „Era nouă" în „Neamul Român" în „Naționalitatea în artă" în articole în „Neamul Românesc" în revista „Făt-Frumos", în „Unirea" în „Discursurile parlamentare". Acționați cu o putere extraordinară întru apărarea acestor „idei" natural în lumea „ideilor" înlăturând toate minciunile toate sofismele seducătoare și ajungând la sfârșitul unui drum de aproape 40 de ani, cu adevărul acesta curat în mână, biruitor contra tuturor

natiste" deci nu tocmai puțin pentru aceia a-/mă (?) [illegible] printre (?) [illegible] și [illegible] printre [illegible] mișcării naționale.

Pentru că am afirmat că alături de „disciplina iubirii" trebuie să existe o „disciplină a luptei" nu în domeniul „ideilor" ci în domeniul „luptei practice", a acțiunilor omenești (natural având ca obiect ideile) căci după mine una este cercetarea teoretică a acestei chestiuni și cu totul alta este punerea în practică a acelei teorii (Știință și artă" cum scrie D-l A.C. Cuza).

Una este demonstrarea teoretică că „Ardealul" este al Românilor și că trebue să fie luat de Români și alta este punerea în practică adică: 1) adunarea oamenilor 2) organizarea lor în unități de luptă 3) instruirea lor 4) înarmarea 5) pornirea. Și aici la pornire nu se zice simplu: „Scopul nostru este să cucerim Ardealul". Se înțelege aceasta. Deci ca să cucerești Ardealul trebue mai întâi 1) să ei contact cu inamicul 2) să cucerești prin lupte diferite poziții succesive, să ai deci în acest scop un „Plan de acțiune" care trebue să fie făcut avându-se în vedere nu numai teoria ci situația reală 1) terenul 2) forțele inamice 3) dispunerea lor 4) Toate acestea etc.

78

Asta nu numai atât.

Pentru onoarea neamului pe care îl purtați, de purtătoare unică pe pământul românesc, cred că nu este bine să vă grăbiți. Nu mă forțați să spun mai mult. Veți avea poate [illegible] lucruri și mai grave decât acela de mai sus.

Acestea sunt părerile mele. Și sunt eu omul care n'am mințit pe nimeni.

Primiți vă rog asigurarea deosebitului respect și sărutări de mână

9 Sept 1926
Pinet d'Eniage
Isère France

D-lui Președ. suprem L.A.N.C.
prin
D-l Președinte al Regiu. Ban

Domnule Președinte Suprem,

Subsemnatul... îmi trimit astăzi demisiunea mea motivată din Comitetul central și din calitatea de membru în Liga Apărării Naționale Creștine. Ea este motivată de câteva păreri asupra diverselor probleme interesând Liga și de o soluționare de organizare, pe care le dau cu aceeași intimă curățenie, cu care am făcut trecutele sacrificii, pentru ca să se meargă la înflorirea ei.

Totuși, pentru că Liga se găsește în fața unui atacului din afară, de origine jidănească-francmasonică, și de altfel s-a găsit o parte foarte slabă a Ligii ce bagă de acestui atacului. Se dispută de o parte de adevăr, pentru ca să depășească adevărul întreg și să triumfe minciuna, întârzii cu înaintarea demisiunii până la înfrângerea dușmanului care a atacat, rezervându-mi dreptul de a lua parte la apărarea ei, în calitatea de membru, ca un ultim omagiu adus organizației în care am trecut fiind premergător tot ce am avut mai curat în sufletul meu.

Cu toate că mă aflu departe de țară și într-o situație puțin comodă, sper că voi putea pe cale ziaristică, în limitele puterilor, să aduc obolul meu în lupta deschisă. De aceea vă rog cu rugămintea căldurosă de a dispune, ca de câte ori voi putea trimite ceva, să mi se pună la dispoziție o parte cât mai neînsemnată a ziarului nostru „Apărarea Națională".

Primiți vă rog asigurarea deosebitului meu respect.

118

90

cu toleranță și cu respectul ce putem merge
până acolo încât să fie certuri între mișcării
și între țară
Voi faceți cum veți crede și cum veți
putea
x x x
În privința articolelor lui Istrate (am citit
câteva din ele) cred că are și adevăr.
Totuși 2 greșeli:
1) s-a pripit
2) s-a servit de ziarul Cuvântul, de ziarul a-
mo dușmanului!
Mare greșeală! Totuși a spart o coajă, care tre-
buia spartă. Un butoi
Cred că el va fi dezavuat de Consiliu, nu-
mai întrucât s-a servit de ziarul Cuvântul.
În rest, să vă dea Dumnezeu tot ce doriți.
Cu drag

Pentru I. Sava

Dragă Save,
Vei primi ceva dela Moța. O amintire fă-
cută de mine. Fii foarte atent cu dânsa. Și
să te servești de datele după dicta precisă.
Documentele ulterioare le vei primi prin
[illegible] Horilor. Sunt cele mai tari probe
le-am găsit pe aici

Dragă Ilie și fraților,
Cu toate că sunt supărat pe voi, și în spe-
cial pe Ilie, pentru că la [illegible] care in-
teresează mișcarea voi nu vreți să răspun-
deți, fapt pentru care nu [illegible] lu-
crurile, vă scriu într-o chestiune ce e mult
mai gravă și mai importantă.
În curând se va ține Consiliul Suprem
al LANC.
Eu dacă aș fi acolo aș avea o atitu-
dine fermă în sensul adevărului, al
luptei și al neamului românesc.
Această atitudine am avut-o și am [illegible]
[illegible] Belu[?], și Dlui Eustache
Solomon.
Această atitudine am avut-o cu aceeași
sinceritate și cu aceeași convingere că-mi
servesc neamul, ca și în clipa în care
am plecat ca să-l supun pe Manciu.
Dacă aveți credință și dacă aveți cura-
jul susțineți-o.
Nu este vorba de a se ridica contra Dlui
Cuza. Îl păstrăm ca pe o icoană [illegible]
[illegible] floare.

81

I.- Ce însemnătate practică ați acordat distincțiunei în grade și funcțiuni, și ce rol ați avut d-voastră și la unele și la celelalte?

R. Distincțiunea între grade și funcțiuni a fost introdusă de d-l General Cantacuzino, gradul fiind o distincțiune fără necesitatea de a îndeplini în același timp și o funcțiune, pe când funcțiunea îndeplinea un serviciu în cadrul organizației. - Gradele dădeau posibilități la distincțiuni.

I. Ce raporturi ierarhice existau între d-voastră în calitate de Căpitan și d-l General Alexandru Cantacuzino mai întâi și inginerul Gheorghe Clime mai târziu, ca președinți ai partidului Totul pentru Țară?

R.- În marea schemă partidului Totul pentru Țară, era următoarea: exista o mișcare legionară spirituală, care avea trei echivalente: un echivalent în politic, Partidul Totul pentru Țară, un echivalent cultural care tindea la înființarea unei academii legionare și un echivalent în economie tradus prin Comerțul legionar. Eu în calitate de șef al mișcării legionare adică, ca exponent al spiritualității ei vegheam ca atât politicul, cât și culturalul cât și economicul, să nu se abată dela această spiritualitate. În atribuția mea intrau pedepsele, distincțiunile în legătură fiind cu educația; în acest sens, bine înțeles că exista o dependență a șefilor partidului față de mine.

I.- Ce semnificație politică în viața

30 Aprilie 1938
În fața noastră
Procuror militar
Căpitan magistrat
[illegible]

Z. Codr.

[illegible]

130

Prof. Univ. Traian Brăileanu, Preot Ion Moța, plus foștii luptători dela Văcărești-Galata. Să fi înebunit oare noi cu toții?

x x x

Domnule Botezat, ți-am scris aceste lucruri nu pentru a te atrage la Legiune, nici pentru a te tulbura sufletește, căci Dta nu ai nici o vină față de cele ce se întâmplă aici la noi. Ți-am scris însă pentrucă mâni, sau poimâne noi legionarii vom intra în foc. Acolo pe noi ne așteaptă destinul nostru. Poate Dumnezeu va voi să se cinstească cu gloria morții pentru Patrie! (Vezi noi nu suntem ca Dta ..., nu umblă după mărire și interese proprii ci lucrezi pentru viața neamului și a Țării noastre!" după cum scrii și c. f. Noi suntem vânători de „mărire" și căutăm și ceva „interese proprii" și pe lângă aste... mai luptăm așa ceva... cât ne mai permite timpul și pentru Patrie) În fine dacă Dumnezeu se va milostivi cu noi să ne dea jertfă de mai sus, eu te conjur pe Dumneata să păstrezi și să dai publicității această scrisoare. Pentru ca să nu fie nici o confuzie. Și Românii să știe că noi am stupat cu despreț până în ultima clipă.

În bătălia finală dintre Jidovism și Românism se apropie. Români! Numai dela cercuri curate în mâna prof. A. C. Cuza

x x x

Domnule Botezat,

Răspundem c. f. a dumneavoastre următoarele: A fi cuzist și legionar este incompatibil. Legiunea are calea ei de luptă, deosebită profund de aceia a Ligii. Și nimeni nu poate merge pe două căi chiar dacă e vorba să slujească neamul și același popor.

Pentru trecut: Deci pentru ce-a fost până acum în mișcarea națională, noi cei cari am ridicat armele și-am suferit consecințele faptelor noastre, credem că A. C. Cuza este omul dela începutul al mișcării naționale. Că lui i se datorește distingerea frumoasei mișcări de eri.

De aceia toți cu franchețe o spunem; în aceiași măsură cu care l-am iubit ieri, în aceiaș măsură îl urâm astăzi.

În viitor: Dacă i se va da ocazia, adică de i se va da o altă mișcare pe mână, el o va distruge la fel, și va da loc la o nouă trădare pentru neamul românesc.

Deci, dragul meu Doma, nu intriga și invidia pe care Dta le vezi și noi nu le vedem, ci grija și răspunderea pe care o avem, ne mână pe calea aceasta în desăvârșire opusă cuzismului.

Pe A. C. Cuza, noi nu-l mai urmăm în veci. Noi aceștia suntem următorii: General Cantacuzino, cavaler al ordinului Mihai Viteazu, General Macridescu, Prof. Universitar Ion Găvănescul

Scrisori originale
Corneliu Codreanu.

Iubite Domnule Botezat, iată pentru ce ți-am scris. Dta și alții din sat puteți avea altă credință. Nu-i nimic. Urmați-o. Eu nu mă supăr pe Dvoastră și nu vă insult. Am spus aceea ce cred. Tranșant. Răspicat. Fără diplomație mincinoasă.

În ce privește raporturile Dtale cu Legiunea: cred după părerea mea, că ar fi mai bine să rămâi cum ești. După cele am citit din cartea poștală a Dtale sufletul te trage în direcția aceia. Și apoi la Legiune se cere această luptă grea, în care trebuie să te desparți de tată, mamă, soție, copii etc., plăceri și bucurii pentru a duce o viață de soldat, de disciplină fără murmur, de jertfă.

Cu drag, cu mult drag
și te rog nu fii supărat.

astăzi 30 April 1929
Iași

P.S. Regulamentele Directivele Legiunii

84

~~14~~ 13

Scrisori originale
Corneliu Codreanu.

85

Domnule General,

Îmi permiteți să răspund:

I. Dacă e vorba să fiu chemat M.S. alege momentul, la orice oră din zi sau din noapte.

II. Dacă e vorba să cer eu audiența, e bine să aleg eu momentul, în așa fel încât să nu am inconveniente.

III În cazul de față acum nu-mi convine. Căci sunt în tratative cu d-l Maniu. Este foarte posibil ca să nu se mai încheie pactul de neagresiune.
N'aș dori ca să se interpreteze aceasta ca o urmare a audienței mele la Palat.

Primiți, Vă rog,
Domnule General,
cele mai distinse și
respectuoase salutări.

Corneliu Z Codreanu

1938. 20. I.

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

D-sale

Dos. P.

36

Domnului

General Antonescu

Personal

Loco

Domniei Sale
domnului Armand Călinescu
Ministru de Interne

87 ~~26~~

135

DOMNULE MINISTRU,

Imi permit să vă adresez această scrisoare D-voastră, în legătură cu ultimele evenimente politice, în care ați jucat un rol așa de important.

Sunt simple păreri ale unui om în pragul a 40 de ani, care și-a purtat tinerețea prin cele mai aspre lupte, prin cele mai mari suferinți și prin cele mai grele primejdii. Omul acesta, în 16 ani de lupte, și-a creeat o organizație politică pe care ieri a trebuit să și-o dizolve din dragostea pentru țară, pentru că nu a voit să răspundă provocării de războiu care i-s'a trimis.

Căci lovitura de stat pe care D-voastră, reprezentanții vechei generații, ați dat-o în noaptea de 10 Februarie, este o mare ofensă adusă nației noastre și o provocare de războiu adresată fiecărui roman.

Domnule Ministru,

O națiune nu este condamnată să trăiască toată viața ei în aceleași forme.

Constituția acestei țări prevede orice schimbare posibilă, cu o singură condiție : respectarea normelor legale trasate de legea fundamentală a statului.

./.

Ei bine,D-voastră toţi aţi călcat legile ţării.Pentru ca să aduceţi o formă nouă statului.

Această formă nouă ridică însă o serie de probleme :

I.- Dispreţ pentru poporul roman.

Caracteristica nouilor forme statale din lume,nu stă atat în forma statului,pe cat stă în contribuţia naţiunii la creearea acestei forme de stat.

Nu are importanţă mecanica statului pe cat are în aceste schimbări voinţa naţiunii.Acea stare de înaltă conştiinţă,acea stare de elan la care se poate înălţa un neam,chemat să-şi hotărască propria sa soartă.Viitorul său.

Inălţime de conştiinţă la care,în văzul şi admiraţia lumii,s'au ridicat atatea neamuri.

Ca roman,mă simt ofensat şi mă întreb :

Ce aţi crezut D-voastră despre naţia noastră,desconsiderand-o în modul acesta ?

Aţi crezut-o incapabilă de a se înălţa la această stare de conştiinţă ?

La acest mare examen,la acest concurs care se dă între naţiile lumii,unde se apreciază nu forma rece şi moartă a statului,ci capacitatea de conştiinţă şi demnitate a naţiunii,D-voastră,prin actul din noaptea de 10-11 Februarie,ne-aţi oprit pe noi Romanii de a mai lua parte.

Dandu-ne un regim şi dictandu-ne o constituţie alcătuite în cateva nopţi şi punand pe întreaga naţiune română pecetea de "incapabil"

şi " dobitoc ".

Mă întreb încă odată : să ne fi crezut D-voastră ca pe o turmă de animale ?

In toate nouile schimbări ale statelor apare alături de ideea unei forme noui, ideea naţiunii biruitoare. Nu sclavă care să poarte un jug ce i-se pune. Naţiunea care voeşte a lua parte, care este chemată a lua parte la stabilirea soartei sale viitoare, dacă voeşte să aibă o soartă şi dacă voeşte să se validiteze ca naţiune cu drept la respect printre celelalte naţiuni ale lumii.

Pretutindeni naţiunile refuză rolul de turmă. Ele voesc rol de biruitor.

II.- Legalitatea.

D-voastră toţi, care ne-aţi cântat nouă tineretului timp de 15 ani pe această strună : "legalitate. Existenţa statului stă în ideea de legalitate. Cine atinge acest principiu al legalităţii, cine calcă legile ţării, este un criminal."

D-voastră, care ne-aţi aruncat în închisori pentru cele mai mici abateri faţă de codul penal, terminaţi acum, la sfârşitul acestui imn frumos, prin a deveni cei mai mari infractori la legile fundamentale ale statului, călcând în picioare constituţia ţării, respectată de toţi, dela înfiinţarea regatului român şi până astăzi.

Sunt martore procesele din tribunale şi consilii de război şi închisorile în care am intrat, fiind acuzat rând pe rând de D-voastră, că voesc "să fac lovitură de stat ". Nu este proces de al meu în care această

./.

formulă să nu fi apărut în toată amploarea şi viclenia ei.Pentru ca după 15 ani de chinuri pe care le-aţi imprimat cărnii şi sufletului din mine,să terminaţi prin a da D-voastră "lovitură de stat".Prin a săvârşi Dv. delictul de care m'aţi acuzat şi chinuit pe nedrept.

Toate teoriile care ni-s'au făcut nouă tineretului ani dearândul de generaţia Dv.,pe tema unică a "legalităţii",a "ordinei prin respectul legalităţii",se termină prin acest oribil exemplu.Priviţi-ne pe noi în cadrul legalităţii şi uitaţi-vă la D-voastră,cum terminaţi această viaţă călcând legile ţării,dând lovitură de stat şi devenind cei mai mari dispreţuitori de lege.

III.- Sperjurul.

Dar D-voastră aţi jurat pe aceste legi.Aţi jurat că vă veţi supune lor şi că le veţi apăra.

Iar acum aţi călcat jurământul depus.

Asupra intregei D-voastră generaţii politice planează sperjurul.

Trist exemplu.Si ingrozitor destin pentru onoarea istorică a generaţiei D-voastră,pentru Biserica ortodoxă care patronează un asemenea act,şi pentru neamul nostru.

Ce grozăvie cuprind aceste două cuvinte : infractori şi sperjuri.

IV.- Nulitatea operei Dv.

Intreagă opera Dv. de legislaţie este lovită de nulitate.

./.

statului ați dat expresiunei „Căpitan" în educația ce ați imprimat legionarilor și în scopurile voastre de viitor?

R. Această denumire, nu-mi aparține; ea a fost spusă pentru prima oară de Nicolae Totu, prin 1928; după aceia s'a întins la toți legionarii, care mă onorau cu acest nume. Nefiind lansată de mine, nu i-am dat nici o semnificație și nici o formulare.- In mintea camarazilor mei - ea este sinonimă cu șeful mișcării legionare.

Î.- Dar ea este formulă oficială a partidului Totul pentru țară?

R. Nu; oficială pentrucă nu este prevăzută în nici un regulament sau statut. Ci e o denumire care s'a generalizat.

Î. Dacă este așa de ce n'ați repudiat-o - și mai mult încă, v'ați însușit-o și ați folosit-o?

R.- Eu nu puteam ca să resping un nume frumos cu care mă onorau camarazii mei, dar tot așa de adevărat este că eu personal niciodată în toate circulările sau scrierile mele, n'am întrebuințat acest nume și nu am iscălit: „Căpitanul legionarilor". Dacă ar fi fost oficial și nu o frumoasă poreclă ar fi trebuit să iscălesc și eu cu acest nume, cum iscălește bunăoară președintele partidului Totul pentru Țară.-

Î.- Ce înțeles și ce rost au jurămintele de credință până la moarte, față de legiune și Căpitanul?

R.- Nu există decât două jurăminte; jurământul Moța-Marin al cărui conținut îl cunosc-

30 Aprilie 938
În fața noastră
Procuror Militar
Capitan Magistrat
I. Atanasiu

C. Z. Codr.

Sublocotenent
[illegible]

Tot ce este născut din sperjur şi din călcare de lege este condamnat pieirii.

Iar celor ce săvârşesc asemenea acte nu le ajută Dumnezeu nici odată.

Un vot luat prin silnicie, sub stare de asediu, cenzură, ne secret ci verbal, mai rău ca sub regimul bolşevic, nu acoperă faptele Dv., pentru care rămaneţi răspunzători, şi nu dă putere operei Dvoastră.

V.- Noua constituţie şi lupta de eliberare a Romanilor din lanţurile puterii iudaice.

Si aceasta cu atat mai mult cu cat constituţia de astăzi, după cum vom dovedi mai tarziu : deposedează pe Romani de drepturile lor istorice şi consacră stăpanirea iudaică asupra Romaniei.

Intreaga luptă naţională a Romanilor dusă de 20 ani se termină printr'o constituţie, care nu numai că nu rezolvă nimic din problema vitală a naţiei noastre, ci vine să pecetluiască pentru totdeauna drepturi şi poziţii furate dela Romani de năvălitorii jidani, împotriva cărora noua constituţie nu ne mai deschide nici o posibilitate de apărare.

Actuala constituţie este o piatră de mormant peste viaţa naţiei romaneşti.

X X X

Domnule Ministru, nu v'am scris aceste randuri pentru a le multiplica şi răspandi in public, ceeace ar fi o simplă agitaţie sterilă, ci pentru că am socotit că e bine ca D-nia Voastră să

./.

~~77~~ 140

92

cunoaşteţi toate părerile , şi a celor ce vă aplaudă şi a celor ce nu vă aplaudă.

Primiţi salutul meu

Corneliu Z. Codreanu

Bucureşti,22 Februarie 1938.

Domnule Flondor,

Pentru a trata onorabil un mic incident, îți scriu toate, cele ce urmează:

N'am o memorie ca a lui N. Iorga, dar am una care mă slujește suficient pentru micile mele preocupări.

Pe baza aceasta pot spune:

Nu-mi reamintesc ca să fi scris vre-o scrisoare lui Milcoveanu, de prin Septembrie 1937 până acum.

De asemeni nu-mi reamintesc să fi văzut

pe d[illegible] Milcoveanu
de prin Iunie 1937.
Cred că e la mijloc
vorba de vre'o
neînțelegere.

Cu drag
C. Z. Codreanu

1938, Martie 5

Căpitanul

Tg. Jiu 8 Mai 1933

Domnule Codreanu,

Faţă de situaţia creată finului meu Bârbulescu Pantelimon anul III medicină Cluj, victimă a sincerităţii şi a încrederii oarbe a politicei ce aţi ştiut să sădiţi în sufletul lui de copil nevinovat, mă face să vă scriu aceste rânduri.

Cred că vi s'a adus la cunoştinţă arestarea lui şi a împrejurărilor, ce eu le-am aflat numai din ziarul Universul de duminică, întru cât finul meu sau altul, nu s'a gândit să mă încunoştiinţeze.

Finul meu se până la părăsirea oraşului nostru spre a merge la Cluj pentru studii a fost îngrijit şi educat în spiritul familiei noastre de oameni gospodari şi cinstiţi şi unde nu a avut de înţeles decât fapte bune şi de omenie ce trebuia săi călăuzească drumul vieţii la capătul căreia abia este. Prin ce împrejurări şi cum a adoptat vederile politicei D-v. nici nu vreau să caut şi cu toate că nu am aprobat ca un tânăr ce trebuie ca preocuparea săi fie numai la studii pentru care s'a dedicat şi care în studii [illegible] viaţă [illegible] de carte

ca alt fel îi nenorociţi pe toţi cei orbiţi de miragiul vederilor D-v. rămânând ne isprăviţi (ca studii) lucru ce nu ar atârna în cumpăna viitorului ce întrezăriţi pentru binele patriei. (ideal ce urmăriţi)

Vă scriu aceasta cu toată sinceritatea, ca noi nu mai avem asupra lui nici o putere, întru cât D-v. aţi ştiut săi legaţi atât de mult de vederile D-v. că voi orice am zice este în zadar.

Cu stimă

[signature]

i.S.V.

6 mai 938

C. 2 cons.

Adresa: Pantelimon Bârbulescu
Tg. Jiu

prin greutatea și reclamă o activitate destul de activă, totuși discutând cu el și văzând sinceritatea și dragostea ce-l însuflețeau programul și mai ales caracterul Dv. sincer și de bun român, am închis ochii și am admis să vă urmeze însă în limitele posibile a timpului disponibil.

Nu înțeleg însă fanatismul și nebunia la care se expune ascultând orbește de șefi ce la momente de pătăcire sunt în stare să le pomenească, cum este cazul fiului meu de la Cluj unde ca niște revoltați contra ordinei publice au prospectele, ori ordin bine înțeles, ne dându-și seama de gravitatea urmărilor lor.–

Nu știu demersurile Dv. în această afacere care pe noi părinții ne-au mâhnit, ne-au stricat liniștea și ne-a adus disperarea să-și vază copilul sufletului lor, pușcăriaș, victimă nesocotită a unor idei ce ar fi trebuit să fie alt fel răsplătită avându-se în vedere scopul educației Dv. și a aspirațiunilor noastre părintești.

Înainte de scopul urmărit prin politica Dv. cred că nu ați uitat și

de părinți de la care după programul Dv. țara așteaptă o regenerare a părinților tinere pure și ne pătate, ar fi trebuit să vă preocupe formarea oamenilor de mâine, în cazul lui a unui bun medic care va folosi țării lui și Dv. pe toate căile, dacă va eși bun. Nu să-l distrați de la activitatea lor școlare tocmai acum când sunt în ajunul examenilor și copiii au nevoe de liniște și de o încordare numai în domeniul învățăturii.–

Ca părinți ne vedem siliți să constatăm că ne-ați otrăvit sufletele copiilor noștri crescuți în dragostea și vederile unor buni gospodari, numai pentru interesele Dv. care par că nu ar avea altă țintă decât piedestalul pe care urmăriți numai interesele Dv. personale.–

Regret că trebuie să vă scriu arătându-vă toată mâhnirea mea și vă întreb ce ați făcut pentru ei să-i scăpați de penalitate.

Îmi sunteți dator un răspuns și-l aștept tinându-mă în curent cu rezultatele și spre a fi la adevărata Dv. chemare vă și ruga ca în acest interval adică până după examene să ordonați chiar celor

96

35

Dragă Corneliu,
Iată ce am expediat Didinei care se conduce cu mine ca o duşmană.
Cu multă dragoste
(ss) General Cantacuzino

Buc. 14 Iunie 1937.

Dragă Didino,

38 Dacă cu ocazia nunţii lui Alecu te apuci să faci intrigi între Căpitanul nostru şi mine, mă văd silit să-ţi scriu această scrisoare.

Ca să-ţi satisfaci ambiţia nemăsurată şi ridicolă, de ani de zile, prin intrigi şi corupţii ai transformat Ortodoxia Naţională a Cucoanei Asica Filipescu într'o tarabă internaţională unde vrei să apari europeană şi mondială ca Titulescu. Ai umplut şcoalele noastre ortodoxe cu jidani cari pălmuesc creştinele noastre, şi ca să-ţi faci treburile cu străinii propovăduești împăcarea cu inamicii neamului.

Primeşti pe Doamna Antal, agentă bolşevică, şi în străinătate îţi aranjezi cu asemenea elemente succese oratorice şi îţi faci reclamă mai rău ca Martha Bibescu pe socoteala demnităţei noastre naţionale.

Mergi până acolo încât, în Biserică, când se împărtăşeau glorioşii noştri eroi, să ai curajul să-mi spui de plecarea noastră în Spania: "C'est idiot ce que vous faites". Mereu înfine ai criticat Garda de Fier.

Pentru falşul D-tale Ortodoxism şi Naţionalism am refuzat şi refuz să viu la D-ta, sau să am raporturi cu D-ta. O singură dată am venit la D-ta, a[illegible]nd Alecu era în pericol de moarte în Spania.

[illegible] am venit cu glorioşii noştri morţi ai crezut că guvernul va pleca, că vom avea un rol, şi subito, ca o fripturistă te-a găsit dragostea pentru legionari şi lansai fraze sforăitoare ca: "până acum întreba lumea care Alecu Cantacuzino? fiul prinţesei Alexandrina Cantacuzino?- De acu'ntreabă: care Doamnă Cantacuzino? Mama legionarului?"

Deodată şi oscilantă cum eşti, văzând că încă nu suntem stăpâni, şi ca să complaci celor mari în general şi Lupeaschii în special, ne întorci iar spatele (mie îmi pare foarte bine) şi la telefon, ca să te audă Siguranţa, şi în mai multe rânduri, şi mai zilele trecute pe patul meu de operat îmi spui: Mai lăsaţi nebuniile! mai lăsaţi acea femee (Lupeasca), procesele, astâmpăraţi-vă, etc. etc..

Afară de aceasta cu privire la nuntă îmi spui că-ţi pare rău că nu cunun eu şi că nu-ţi convine Corneliu; la care textual am răspuns: "Trebue Şeful Legionarilor să-şi cunune Legionarul."

Ce aflu ? că răspândeşti pretutindeni că nu vrei, vorbind de Corneliu: que cet individu vienne chez moi! et que d'ailleurs Zizi est du même avis que moi.

Intriga este cusută cu odgonul şi nu prinde pentru că sunt legat cu Corneliu până la moarte şi că face parte din arsenalul intrigilor politicianiste burgheze contra regimului Legionar.

Eram dator să te previu şi să mă apăr, dar, nu pot să fiu mojic nici mitocan şi termin, deci, sărutându-ţi respectuos mâinile.

General Cantacuzino

(de la C. L. Sturdza 22. II. 1938)

115 96

Dragii mei,

E incontestabil că, de peste 6 luni am suferit dureri și umiliri pe care nu le-am întâlnit nici odată până acum.
Din prima zi când am intrat pe acest făgaș — de astfel în continuarea atitudinii mele anterioare — am căutat să mi impun ca linie:

acceptarea totală a jertfei care mi se cere, fără nici un fel de reacțiune.

Am încercat un singur răspuns: dragostea.

„Dragostea este îndelung răbdătoare, dragostea nu se mânie... nu pune în socoteală răul ... dragostea suferă toate, crede toate, nădăjduește toate, rabdă toate".

În aceste zile cuvintele de mai sus pot părea stranii. E greu. Și totuși acesta este adevărul suprem.
E foarte greu ca de sub ploaia de lovituri, de sub umerii cari se apleacă tot mai mult, de sub carnea care te doare, sufletul tău să mai arunce, măcar din când în când câte o rază de dragoste celor ce te lovesc.
E greu. Parcă sfarmă orice logică pământească.
Și totuși e ceva uriaș de mare.
Nu simțiți că o atare atitudine vă înaltă pe culmi, pe care nici o răzbunare din lume nu v'ar putea ridica?
Nu mi-e teamă de nimeni (cel ce pentru un vârf de viață se mai teme este un laș de netrebnică speță.)
N'am cerut dela nimeni nimic. Orice bună voință care mi s'ar arăta astăzi mă jignește. O consider ca pe o ironie care mi se aruncă și de aceia o refuz.
Dar, din adâncul inimii mele vă dau

tulburăm sfatul:
urmați linia de mai sus, acceptați jertfa
și vă veți bucura de Biruința Învierii.
nu tulburați cu nimic jertfa care se face și
nu cereți înlăturarea ei.

Am auzit că vă agitați. Greșit.
Ca Român, vă îndemn la liniște desăvârșită,
așa cum totdeauna v-am spus.
În politica internă și externă eu am cu totul alte
păreri decât cei ce guvernează azi. Dar ei
și-au asumat răspunderea și incontestabil
vor răspunde; noi însă trebue să fim
cavaleri și atâta vreme cât poartă pe umerii
lor soarta țării să nu-i tulburăm cu nimic,
ci să le spunem: Dumnezeu să vă ajute.
Încă odată: răbdare
Și dacă totuși nu putem să urmăm pe cea mai
înaltă culme creștină, eu cred că sunt
destul de înțelept, dacă vă dau sfatul
să amânați pe mai târziu orice conturi
dintre noi Românii, căci timpul va lămuri
multe în drumul său.
Trimit aceste câteva rânduri după 200
de zile.

Vă îmbrățișez.

Corneliu Z. Codreanu

Vineri 28 oct. 938.

[illegible]

146 97

Dragii mei,

Incontestabil că de peste șase luni am suferit dureri [illegible] și umiliri [illegible] pe care nu le-am întâlnit nici odată până acum ~~în [illegible] viață de soldat, de apropo [illegible]~~ din lume și când am intrat: pe acest făgaș (de continuare a atitud. mele anterioare) ~~[illegible]~~ contează și mi-e linie: ~~[illegible]~~ în impunerea ~~[illegible]~~

acceptarea totală a jertfei care mi se ~~[illegible]~~ cere. – Fără nici un fel de reacțiune: un singur răspuns: dragostea.

„Dragostea este îndelung răbdătoare, dragostea nu se mânie, nu pune în socoteală răul; dragostea suferă toate, crede toate, nădăjduește toate, rabdă toate."

În aceste zile cuvintele de mai sus par stranii. E greu. Și [illegible] E foarte greu.

Ca de sub ploaia de lovituri, de sub umerii care se apleacă tot mai mult și de sub carnea care te doare, sufletul tău să arunce ~~[illegible]~~ mereu din continuu cale o rază de dragoste celor ce te lovesc.

E greu. Pare că sfarmă orice logică. Și totuși e ceva uriaș de mare. Nu simțiți că o atare atitudine vă înalță pe culmi pe care nici o răzbunare din lume nu v-ar putea ridica? ~~[illegible]~~

Nu mie e teamă de nimeni (cel ce pentru un vârf de viață se teme este un laș de ultima speță). Nu cer de dorit dela nimeni nimic, orice durere, voință care ni se arată astăzi o consider ca pe o cinste care mi se aruncă și mă jignește de aceea o respect.

Sar din odorul inimii mele vă dau tuturor sfatul: urmați linia ~~[illegible]~~ de mai sus: acceptați jertfa ~~cu durerile momentului~~ și vă [illegible]

7 148

și care sună astfel: Moța și Marin în fața
jertfei voastre sfinte, pentru Cristos și legiune
jur să mă smulg din dragostea omenească
să înfrâng în mine toate dorințele și pentru
izbânda neamului meu în orice clipă să
stau gata de moarte.- Al doilea ju-
rământ este al cadrelor legionare
și care are ca bază ideia de sărăcire
și de o viață cât mai aspră cu renunțare
la plăcerile lumești și cu întrebuințarea
tuturor puterilor în slujba neamului.

Î.- Jurământul aflat la fila 806 din dosarul
vol. XI. dosarul casa verde, ce a fost găsit
în casa dvoastră în noaptea de 17 aprilie 938
îl recunoașteți?

R. Nu există un asemenea jurământ
în organizațiunea noastră.- Nu pot să-mi
dau seama cum de se află în casa
mea. Probabil că mi-a sosit în vreo
corespondență și l-am lăsat acolo.
În orice caz nu am auzit de un
astfel de jurământ, de altfel, chesti-
unea cred că este foarte simplă, el ne-
mai găsindu-se nicăieri.-

Î. Dar jurământul aflat la fila 112
din dosarul Alexandru Cantacuzino, pe
care vi-l arătăm, îl recunoașteți?

R. Acel jurământ este un pasagiu din
un articol al lui Ion Moța, pe care șeful
Corpului, l-a găsit nimerit spre a-l
fixa ~~membrilor~~ din Corpul Moța-Marin.

Î. Ce urmare dați unui conflict al le-
gionarului pus în fața unui jurământ le-

30 Aprilie 1938
În fața noastră
Procuror militar
Căpitan magistrat
D. Athanasiu

Grefier
Ivanciu

C. Z. Codreanu.

98

Încununa de Biruința Învierii:
~~Cei ce suferă și sunt robi iar cei ce nu suferă~~
nu tulburați cu nimic jertfa care se
face și nu cereți încetarea ei.
Iar am ajuns că vă ocupați greșit.
2) Ca Români, vă vindeca la [redacted] liniștea
desăvârșită. Prea multe dușmănii ne
rodesc (așa cum todeauna am spus)
În politica internă și externă eu am cu
totul alte păreri decât cei ce guvernează
azi. Dar înșiși au asumat răspunderea
și incontestabil vor răspunde. Noi însă
trebue să fim cavaleri și atât vreme
cât poartă pe umerii lor țara, să nu-i tulburăm
cu nimic, ci să le spunem: Dumnezeu
să vă ajute.
Încă odată: răbdare
și dacă tineri nu puteți să urmați pe cea mai înaltă
culme creștină, eu cred că sunt destul
de înțelepți dacă vă dau sfatul să
urmați pe noi târziu orice ~~răzbunare~~ cepturi dintre
noi Românii căci timpul va lămuri
multe în drumul său.
Trimet aceste câteva rânduri, după 200 de
zile.

Cu îmbrățișări.

C. Z. [illegible]

Ad

Dragii mei,

Incontestabil că de peste șase luni am suferit dureri și umiliri pe care nu le-am întâlnit nici odată până acum ~~în viața de soldat, de aproape~~ din fum și cenușă un strat: pe acest făgaș (de altfel continuare a atitudinii mele anterioare) nu caut decât să nu ies din linie: acceptarea totală a jertfei care mi se cere – fără nici un fel de reacțiune – un singur răspuns: dragostea.

„Dragostea este îndelung răbdătoare, dragostea nu se mânie, nu pune la socoteală răul; dragostea suferă toate, crede toate, nădăjduește toate, rabdă toate."

În aceste zile cuvintele de mai sus pot părea străine. E greu. E foarte greu. (și le-am spus ... când le suferim.)

Ca de sub povara de ... de sub umerii care se apleacă tot mai mult și de sub carnea care te doare, sufletul tău să arunce mereu din condiții cele o rază de dragoste celor ce te lovesc.

E greu. Pare că sfarmă orice logică. Și totuși e ceva uriaș de mare. Nu simțiți că o atare atitudine vă înalță pe culmi pe care nici o răzbunare din lume nu v-ar putea ridica?

Nu mi-e teamă de nimeni! (cel ce pentru un vârf de viață se teme este un laș de ultima speță) Nu am de dorit dela nimeni nimic. Orice luptă, voință care nu se arată astăzi mai ... o consider ca pe o cunună care mi se aruncă și de aceea o respect.

... din odorul inimii mele vă dau tuturora sfatul: urmați linia ... de mai sus: acceptați jertfa cu ... și vă veți

[illegible] de Biruința Învierii.
~~Cei ce [illegible]~~
nu tulburați cu nimic jertfa care se face și nu cereți încetarea ei.
2) [illegible] Ca Români, vă îndemn la [redacted] liniște desăvârșită. Prea multe dușmănii ne rodesc (așa cum totdeauna am spus).
În politica internă și externă eu am cu totul alte păreri decât cei ce guvernează azi. Dar aceștia și-au asumat răspunderea și incontestabil vor răspunde. Noi însă trebuie să fim cavaleri și atâta vreme cât poartă pe umerii lor țara, să nu-i tulburăm cu nimic, ci să le spunem: Dumnezeu să vă ajute.
Încă odată: răbdare.
Și dacă nu puteți să urcați pe cea mai înaltă culme creștină, eu cred că sunt destul de înțelept dacă vă dau sfatul să urmați pe mai târziu orice ~~[illegible]~~ centură dintre noi Românii căci timpul va lămuri multe în drumul său.
Trimit aceste câteva rânduri, după 200 de zile.

Cu îmbrățișări.

C. Z. Codreanu

Cuvântul meu de ordine și
rugămintea mea este aceasta:
acceptarea totală a jertfei care
ni se cere.
Păstrați liniștea cuvenită împrejurărilor
prin care trecem, căci țara este cu
mult deasupra noastră, deasupra
durerilor noastre
nu vă agitați și nu vă lăsați duși de
mânie
Eu pot răbda. Răbdați și voi.
În acțiunile noastre dragostea de țară
și învățăturile mântuitorului trebuie să
triumfe todeauna pe deasupra oricăror
sentimente fie ele cât de legitime.
nu vă abateți de la această linie

Declarație.

1. Și de-acum înainte, ca și în trecut, mă voiu supune legilor țării.
2. Și de-acum înainte, ca și în trecut, cu sufletul plin de credință în Dumnezeu, aici pe pământ, mă reazăm pe trei realități, coordonate care'mi determină atitudinile și dau rost vieții mele: Neamul, Țara și Tronul. –

Ing. G. M. Cantacuzino

Deținut în închisoarea din Râmnicul Sărat.

ROMÂNIA

PREŞEDINŢIA CONSILIULUI DE MINIŞTRI
DIRECTORUL DE CABINET AL
VICE-PREŞEDINTELUI CONSILIULUI DE MINIŞTRI

A/6. 193

Dosare dela Căpitanul

Ob. a.Legea Sefului Mişcării ,scrisoare către fraţi săi

b.Reclamaţiuni la Parchet contra tradatorului C.

1R

C. 32.633.

Legi legionare cu privire la anumite obligații ale şefului mişcării legionare.

Legea I-a. Este interzis şefului mişcării legionare a face vizite cu caracter politic.-

Legea II-a. Este interzis şefului mişcării legionare şi şefului Partidului "Totul pentru Ţară" de a face intervenţii la autorităţi pentru servirea legionarilor sau diverselor şi nenumăratelor persoane care se perindă zilnic în vederea acestui scop.

Un şef de mişcare şi un şef de Partid legionar trebue apărat de toţi legionarii şi de toată lumea din jur, pentru a rămîne numai cu marile preocupări ale mişcării, luptei şi ţării şi pentru a-i feri de orice obligaţii, de orice natură ar fi ele, faţă de oricine. Ei reprezintă ideia de neatîrnare a legionarismului care trebue păzită ca pe cel mai scump tezaur.-

Legea III-a. Seful mişcării legionare nu poate avea nici o avere personală.

Tot ce are trecut pe numele său aparţine mişcării legionare.

Orice moştenitori ar fi să se ivească nu au nici un drept.

In schimb toată averea mişcării va fi trecută pe numele şefului: case, căminuri, pămînturi, etc., pentruca niciodată unitatea mişcării să nu poată fi periclitată. Dacă ar fi 2 deţinători unitatea ar fi ameninţată pentrucă sforţările diavoleşti ale tuturor vrăjmaşilor s'ar concentra între ei pentru a-i despărţi.-

x x x

In ce mă priveşte : renunţ în favoarea fraţilor şi surorilor la toate drepturile de moştenire pe care le-aşi avea dela părinţi.-

x x x

Pentru a mă putea întreține în mod onorabil și fără a constitui o pacoste ~~[illegible]~~ organizației îmi rezerv dreptul de autor a tot ce scriu.

Lucrurile din casă care se reduc la cîteva paturi, lengerie, cîteva covoare /unele vechi aparţin D-lui General/, 2 dulapuri, cîteva vase de bucătărie, maşina de gătit, aparţin toate soţiei mele.

Proprietatea mea personală nu este decît biroul dela Iaşi făcut la 925 la închisoarea Focşani, Icoana cea mică a Sf. Arhanghel Mihail şi cărţile din Bibliotecă Iaşi.

154

Acestea însă trec în patrimoniul mişcării şi vor rămîne după moartea mea viitorilor şefi ai mişcării legionare, care doresc să lucreze la aceiaşi masă la care eu am lucrat ani de zile începuturile legionarismului, să se adape la aceleaşi cărţi şi să se închine la aceiaşi Icoană.-

x x x

Legea IV-a.

Dragii mei fraţi, Horia, Ion, Cătălin, Decebal
şi surori Silvia şi Iridenta,

Cu durere pun mîna pe condeiu să aştern pe hîrtie acest ordin menit să vă ceară vouă un imens sacrificiu: acela de a părăsi organizaţia legionară, celor cari aţi intrat în ea şi de a vă interzice pe viitor intrarea celor ce n'aţi intrat încă.

In adevăr a cere cuiva să nu mai lupte pentru ţara şi neamul său pe căile pe care i le arată conştiinţa sa, este a-i impune un greu sacrificiu.

Se obişnueşte îndepărtarea din luptă a celor vinovaţi cu ceva.

Dar cînd voi nu sunteţi vinovaţi cu nimic, decît cu aceia că Dumnezeu v'a făcut să fiţi fraţi cu şeful mişcării legionare, sacrificiul pe care vi-l cer e fără de margini.

Si mai ales atunci cînd el vine după ce aţi luptat, aţi înfruntat cu dîrzenie şi cu onoare deplină chinuri şi ofense, aţi primit lovituri, aţi străbătut închisori şi Jilave şi după ce poate aţi fost şi voi alături de mine şi de tata condamnaţi la moarte.-

Nu cu inima uşoară scriu aceste rînduri.

Dar trebue să le scriu pentrucă am ajuns la convingerea: că un şef de mişcare nu e bine să aibă nici o rudă în cadrele mişcării pe care o conduce, dar mai ales fraţi, surori şi soţie.-

106

Dacă mi-ar da cineva o putere această lege aşi face-o pentru toate mişcările din toată lumea.-

188

x x x

Voi munciţi fiecare pela treburile voastre, căci in luptă vă voiu suplini eu.

Si poate e mai bine : căci se intimplă că atunci cind norocul te părăseşte in viaţă, in lupte, te părăseşte şi toată lumea, şi dacă ţi-e inchis şi norocul de a te retrage intr'un mormint, un om ca mine fără casă, fără nici o avere, va avea posibilitatea de a găsi un refugiu la voi.

Nu mă indoiesc că voi veţi primi cu durere dar cu resemnare acest ordin.-

Pentru sacrificiul vostru eu şi mişcarea legionară vă vom fi recunoscători.-

CORNELIU ZELEA CODREANU.

27 Octombrie 1935.

A/b

136

gionar şi a unui jurământ către stat, —
faţă de rege, Constituţie şi legile ţării?
R. Nu văd că ar putea să existe un conflict între un jurământ legionar care se referă la probleme de asceză - înfrânare sufletească şi între un jurământ depus Regelui sau legilor ţării, deoarece întreagă mişcarea noastră, are un caracter strict monarhic şi a căutat tot timpul nu ca să vină în conflict cu legile ţării ci să se supună lor. —

I. Ce cazuri aţi avut şi cum le-aţi rezolvat? —

R. Aşa bunăoară în propaganda electorală din această iarnă au fost împuşcaţi doi legionari. — Măsura pe care am luat-o departe de a avea o atitudine de provocare sau măcar de rezistenţă, a fost retragerea din propaganda electorală, tocmai pentru motivul de a nu ne pune în conflict cu dispoziţiunile autorităţii, chiar atunci când socoteam noi că ele erau în afara legilor, constituind un abuz de putere. —

I. — Dar demisiile profesorilor [illegible] Simulescu, Cristescu şi alţii?

R. Urmează ca să răspund la ei. —

I. Cum sancţionaţi călcarea jurământului legionar? —

R. Dela cele două jurăminte, nu mi s-a întâmplat nici un caz, adică în interval de

30 Aprilie 1938
În faţa noastră
Procuror militar
Căpitan Magistrat
D. Atanasiu — Ss.
Grefier
[signature]

C. Z. Codreanu

DOMNULE PRIM - P R O C U R O R,

La 10 Februarie 1936, Domnul Cristian Leu, doctor chimist, funcționar în ministerul Apărării Naționale, v'a înaintat următoarea reclamațiune penală, despre care am luat cunoștință abia acum:

"Domnule Prim-Procuror,

"In ziua de Marți, 4 Februarie 1936, Domnul Procuror Niculescu și Jude-Instructor Tretinescu, însoțiți de-un domn grefier, mi-au făcut o descindere la domiciliul meu din Str. General Angelescu 105, în legătură cu misterul morții Titei Cristescu.

"Domnul Jude Tretinescu mi-a adus dela început acuzarea că eu am furnizat lui Liviu Ciulley cianura de potasiu, pentru că am furnizat-o și lui Luca Gheorghiade în vara anului 1934, pentru suprimarea lui Corneliu Codreanu.

"Am înlesnit cu cel mai desăvârșit calm , și cu o sinceritate direct brutală, absolut ceeace putea contribui Domnului Jude-Instructor la verificarea prezumțiilor D.-Sale. In cep privește legăturile mele cu Luca Gheorghiade, și amestecul meu în cazul cunoscut, din vara anului 1934, i-am completat cunoștințele D.-Sale, cu amănunte încă necunoscute de instrucția făcută la acea epocă, pe cari pentru motive bine întemeiate, un număr restrâns de persoane, le-am păstrat cu o discreție absolută. Anume: Am adus precizarea că, nu numai că nu am dat niciodată lui Gheorghiade cianură de potasiu, dar eu am fost acela care am demascat pe criminali. Si am precizat, între alte nume de persoane, puse chiar dela început în curent cu demersurile făcute pe lângă mine de Gheorghiade, și pe cel al Profrsorului Nae Ionescu, pe care l-am vizitat în dimineața zilei de 24 Iulie 1934, la D.-Sa acasă, în Str. Dr. Mora.

"Timp de două luni de zile Luca Gheorghiade s'a interesat de cianură, de efectele ei; mi-a cerut cianură de potasiu; l-am încurajat în credința că îi voiu da, spre afla în ce scop. Si am aflat în adevăr scopul: asasinarea lui Corneliu Codreanu. Luca Gheorghiade mi-a arătat în repețite rânduri, și anumite nume de persoane, foarte importante, cari ar fi inspirat asasinatul.

"In ziua de 25 Iulie 1934 urma să plec în Elveția, la Congresul Internațional dela Zürich. Era limpede, după insistențele lui Gheorghiade că dacă eu nu-i dau cianura, el și-o va procura cu ușurință - cianura de potasiu găsindu-se foarte ușor. Intrucât aflasem tot ce se putea în această crimă premeditată - pentru așa zise"interese de Stat . . . superioare", am trecut imediat la demascarea complotului. In acest scop m'am prezentat profesorului Nae Ionescu căruia i-am desvăluit absolut toate amănuntele. Am examinat și posibilitatea de a-i da, în loc de cianură, o sare inofensivă, cu un indicator oarecare de natură a înlesni demascarea.

./.

Ne-am convins însă că aceasta nu este cu putință, date fiind legăturile lui Gheorghiade.

Anterior demascării făcute prin Profesorul Nae Ionescu - care a şi luat contact cu Corneliu Codreanu, care se afla la Balcic - am pus în curent şi pe alte persoane. Dintre acestea, voiu indica în lista martorilor cu care dovedesc toate cele de mai sus, deocamdată numai două, rezervîndu-mi pentru mai tîrziu, dacă necesitatea o va cere, să mai indic încă o persoană.

Ca urmare prevenirii făcute prin Profesorul Nae Ionescu, s'a organizat imediat încercuirea lui Gheorghiade. Din ziare am aflat mai tîrziu despre descoperirea fiolelor cu cianură, şi despre toate amănuntele cunoscute, foarte sumar în ziar. Era cert că toată această descoperire, s'a făcut după alarma discretă dată de mine.

Am cerut prin Profesorul Dr. Dan Rădulescu Cluj, lui Corneliu Codreanu ca şi prin Profesorul Nae Ionescu să se păstreze cea mai desăvîrşită discreţie cu privire la numele meu. Motivele sunt bine justificate, şi nu au ce căuta pentru moment aicea. Am primit prin Dan Rădulescu, asigurarea dela Corneliu Codreanu "să nu am nici o grijă". Si în adevăr, discreţia a fost absolută. Atît de perfectă încît organele instrucţiei dela acea epocă, nu au putut afla nimic.

Mare mi-a fost surpriza cînd, la 4 Februarie 1936 adică după un an şi jumătate, aud din gura D-lui jude Tretinescu, că eu am furnizat lui Gheorghiade cianura de potasiu. Că l-am lăsat timp de mai bine de două luni, să creadă că eu i-o voiu furniza, este just. Scopul s'a văzut mai sus. Dar că eu i-aş fi dat-o, este o acuzaţie de o monstruozitate care nu o pot trece sub tăcere. Si care, cere, o completă şi imediată elucidare. Din ce motive, Gheorghiade, a menţinut şi mai departe, faţă dea acoliţii săi, informaţiunea că eu i-aş fi dat cianura, nu pot şti. Bănuiala că au simţit demascarea, este cea mai plauzibilă.

Dat fiind că, există undeva, un Dosar, în care se află după cîte am înţeles dela D-l Jude Tretinescu - acuzări la adresa mea, că aş fi dat eu cianura de potasiu lui Luca Gheorghiade pentru suprimarea lui Corneliu Codreanu; că această acuzare nerelevată la instrucţia din vara anului 1934, poate fi oricînd speculată contra mea; că nu am luat cunoştinţă despre aceasta decît la 4 Februarie 1936, nu înţeleg un singur moment să îngădui ca această latura a cazului Gheorghiade - Corneliu Codreanu din August 1934 să rămînă neclarificată.

In consecinţă cer redeschiderea anchetei respective.

Si întrucît, Domnul jude Tretinescu, îşi întemeiază o nejustificată prezumţie, că prin urmare, eu aş fi furnizat şi lui Liviu Ciulley, cianură de potasiu, cer conexarea ambelor chestiuni, adică a cercetărilor din cazul din 1934 pentru crima de asasinat premeditată contra lui Corneliu Codreanu, cum şi a celor referitoare la misterul morţei Titei Cristescu.

Motivarea este următoarea:

1. In ambele cazuri, s'a utilizat cianura de potasiu cu scop de asasinat, de o parte contra lui Corneliu Codreanu - dovedită - de alta contra Titei Cristescu - prezumţie.-

2. Se încearcă, întărirea prezumţiei emise contra lui Liviu Ciulley, pe prezumţia că eu, fiind amic şi .... chimist, şi încă în plus şi ...... furnizor de cianură lui Luca Gheorghiade în Iulie 1934 - aş fi dat bănuitului asasin al Titei Cristescu otrava în chestie.-

x x x

In vara anului 1934, este cert că organele instrucţiei au stabilit încercarea de asasinat premeditată contra lui Corneliu Codreanu. Instrucţia a fost făcută în faşe, dat fiind importanţa persoanelor în joc, persoanele indicate mie de Gheorghiade a fi inspiratorii asasinatului. Dacă deci în vara anului 1934, s'a afirmat că eu aş fi dat cianură de potasiu lui Gheorghiade, intervin unele prezumţii foarte suspecte cu privire la veracitatea afirmaţiunilor acestui Gheorghiade.

Căci dacă în joc ar fi fost numai Gheorghiade şi Cristian Leu - adică eu - instrucţia s'ar fi dus pînă la capăt. Pentru care motiv, în August 1934, nu am fost cercetat ? Pentru care motiv nu s'au făcut imediat descinderi şi confruntări ? Pentru ce s'au înregistrat şi s'au trecut sub tăcere, atare afirmaţiuni, atît de grave ? CINE ERA LA SPATELE LUI GHEORGHIADE ? Pentruce, pe baza afirmaţiunilor, nu ştiu căror persoane, dela epoca din 1934, mi se aduc astăzi, la 4 Februarie 1936 prejudicii morale de o gravitate excepţională ?

Pentru ce nu am fost deloc deranjat, deloc întrebat ? Nu cumva de teamă că destăinuirile mele, vor aduce o notă gravă în bănuielile aruncate prin presă, contra ANUMITOR PERSOANE - pe care eu le cunosc ?

Din două una : sau, s'au luat ca exacte afirmaţiunile delatorilor, şi atunci nu pot înţelege dece justiţia ţării româneşti dela acea epocă, a trecut sub tăcere o culpă criminală. Sau, convingerea era că afirmaţiunile nu sunt exacte, dar se cunoştea - exclus nu este - şi rolul adevărat jucat de mine în demascarea bandei Gheorghiade et Comp.!

Este clar caracterul politic al crimei din 1934, argument suficient spre a ....absolvi pe criminali. Dar oare, la spatele cazului Ciulley-Tita Cristescu, nu este cumva tot un mobil politic - adică în ce priveşte prezumţiile aruncate asupra bănuitului asasin ? Nu pot şti. Ceace urmăresc - şi voi persevera cu orice mijloace, chiar cu sacrificiul vieţii mele - este acela de a demasca la lumina zilei pe autorii crimei premeditate în 1934 contra lui Corneliu Codreanu, crimă în care mi s'a atribuit, un rol atît de odios, FARA CA JUSTITIA SA MA INTREBE CEL PUTIN UN SINGUR CUVANT asupra acestui rol criminal.

DE CE ?

In consecinţă cerînd redeschiderea cercetărilor în cazul Luca Gheorghiade-Corneliu Codreanu din vara anului 1934, pentru ca eşafodajul pe care îşi întemeiază astăzi prezumţiile Domnul Jude Tretinescu, să fie puse în justa lor lumină, cer să fie audiate, deocamdată următoarele persoane, prevenite cu anticipaţie de mine, asupra proiectatului complot :

1. Domnul George Brătianu, şeful Partidului Liberal.
2. Domnul Prof. Dr. Dan Rădulescu, dela Universitatea din Cluj.
3. Profesor Dr. Nae Ionescu, Str. Dr. Mora .
4. Corneliu Codreanu.-

Organele anchetatoare să binevoiască a face instrucţia la lumina zilei, citînd şi confruntînd pe toţi cei ce au figurat, cu un rol oarecare în această odioasă încercare de asasinat. Imi rezerv dreptul de a cita, la momentul oportun, şi pe cele trei persoane, foarte înalte, cari după afirmaţiunile lui Gheorghiade, i-au inspirat crima, şi care aveau să-l sprijine spre a-i asigura şi impunitatea. Că investigaţiuni în această direcţiune au fost repede comprimate, dovedeşte veracitatea afirmărilor lui Gheorghiade cu privire la rolul acestor persoane, suprimarea proiectată.

Tin să afirm aici, că eu mi-am luat toate măsurile dictate de delicateţea acestei chestiuni, pentru ca în cazul cînd, aş fi, prin cine ştie ce împrejurare ....."ciumetizat", amănuntele detailate ale crimei încercate contra lui Corneliu Codreanu, să ajungă la lumina zilei, şi la cunoştinţa cît mai largă a opiniei publice.

Copii depe prezenta, ca şi un expozeu amănunţit asupra rolului jucat de diferite persoane, în crima, încercată în vara lui 1934, de către banda Gheorghiade et Compania, s'au depus în 14 plicuri sigilate, la diferite persoane de încredere, cari vor face uz de ele după un anumit plan. Ele vor fi trimise, direct sau reproduse, tuturor şefilor de partide, personalităţilor proeminente din ţară, şi presei.-

x x x

Am Am înţeles să păstrez discreţie absolută asupra cazului Gheorghiade et Compania-Corneliu Codreanu. Domnul Jude Tretinescu, mi-a făcut surpriza de a-mi comunica, existenţa unor acuzări necercetate deloc de justiţia ţării. Si pentru că, eu sunt, astăzi, expus unui calvar moral, nu numai nemeritat, dar în dezacord strigător cu rectitudinea mea sufletească şi morală - înţeleg să cer, cu toată energia - şi re-

110 105

pet : cu riscul vieţii - că lumină deplină să se facă.

Este bine să se ştie că,asasinarea unui exponent al curentului re resurecţie naţională - Corneliu Codreanu - poate fi trecută sub tăcere;că cianura de potasiu,în cazul său,nu ar avea aceiaş importanţă ca în cazul unui presupus asasinat asupra unei cocote.Că între doi exponenţi,a două lumi,extreme,din viaţa noastră publică,justiţia a crezut că mă poate absolvi de bănuiala gravă a unei complicităţi la crimă,într'un caz,spre a mă implica,tocmai pe mine,în celălalt caz ! Este o monstruozitate fără precedent,contra căreia protestul meu platonic ar fi insuficient,dacă nu i-aş putea da şi toată publicitatea cuvenită,şi dacă - cu sacrificiul vieţii mele - ciumettizarea ! - nu aş stărui pentru ca LUMINA SA SE FACA,SI PENTRU CA VINOVATII,ORICAT DE SUS PUSI AR FI,SA FIE CUNOSCUTI DE TOATA LUMEA.Să se ştie că în ţara romînească se pot tolera anumite crime,după cum - tot pentru mobile politice - se pot inventa criminali şi complici.

Numele acestor înalţi complici ai lui Gheorghiade,va fi cunoscut în curînd.Este suficient ca cercetările cerute de mine,să înceapă, şi să se ducă la bun sfîrşit.Că,înăbuşirea scandalului din vara anului 1934,se datoreşte tocmai acestor persoane,este clar.După cum,pentru mine,începe a deveni tot mai clar că,amestecarea mea,în cazul Ciulley-Tita Criștescu,este un act de răzbunare din partea acelora pe care la 24 Iulie 1934,i-am demascat.

ACT PE CARE DE ALTFEL NU-L GASESC IN INTERVALUL DELA INABUSIREA SCANDALULUI DIN AUGUST 1934,PANA ASTAZI.

Rugîndu-vă să binevoiţi a da curs cererii mele de faţă,vă rog Domnule Prim-Procuror,să binevoiţi a primi expresiunea consideraţiunii mele celei mai distinse.-

CRISTIAN Leu.

Bucureşti,Strada General Angelescu 105.
9 Februarie 1936.-

x x x

Subsemnaţii,considerînd că destăinuirile cît şi dovezile puse la dispoziţia justiţiei de către D-l Cristian Leu prin această reclamaţie,sunt de o excepţională importanţă,iar acuzaţiunile făţişe ce i le aduc lui Luca Gheorghiade sunt de o incontestabilă gravitate,- ne alăturăm la cererea de anchetă a Domnului Cristian Leu şi cerem imediata arestare a lui Luca Gheorghiade spre a fi pe această cale obligat :

1/.Să spună cine sunt acele persoane sus puse cari l-au determinat să asasineze pe Corneliu Codreanu ? Unde locuiesc ?

2/.Să arate : Prin ce mijloace a cumpărat pe ruda sa,vînzătorul Mihail Stelescu ? Cîţi bani i-a plătit lui Mihail Stelescu ? In ce împrejurări ? In ce loc ? Cîţi bani i-a dat la tabăra dela Budachi şi cîţi la "Legiunea Sportivă" ?

3/.Să explice în ce împrejurări a fost numit în vara anului 1934 într'un înalt post la Direcţia Marinei din Ministerul Comunicaţiilor?

4/.Să precizeze de unde şi-a procurat cianura de potasiu /două sticluţe,depuse la Parchet/ care a fost găsită la percheziţia domiciliară ce i s'a făcut în vara anului 1934.

Domnule Prim-Procuror,

Gravitatea excepţională a acestor fapte nu poate îngădui justiţiei romîneşti nici-o şovăire,nici o tergiversare.Căci lipsa de sancţiune este un stimulent pentru crime viitoare.

Ancheta aceasta imediată şi severă cît şi imediata arestare a lui Gheorghiade suntem determinaţi să o cerem nu numai din interese de moralitate şi justiţie /juridiceşte suntem în cazul unei tentative de asasinat, cît şi a infracţiunii prevăzute de art.1 din Legea Mirzescu care pedepseşte chiar simpla înţelegere între două persoane pentru a săvîrşi o crimă, chiar dacă n'ar fi procedat la măsuri pregătitoare, de fapt, măsuri dealtfel pe deplin luate de către Gheorghiade şi complicii săi/.Ci suntem determinaţi să cerem această anchetă şi din grave considerente de ordine publică. Noi ştim bine pentru ce intervenim în această chestiune. Dacă crima din 1934 ar fi reuşit, ea ar fi determinat poate o adevărată baie de sînge, sguduind temeliile ordinei din ţara aceasta care s'ar fi văzut poate pustiită de răzbunări colectivepornite din desnădejdea unui tineret întreg care n'ar fi iertat pe nici un vinovat şi care ar fi înţeles să stîrpească prin grozăvia unor epocale pedepse toată trădarea şi mişelia ascunsă în păcatele societăţii româneşti. Iar aceasta cu atît mai mult cu cît n'ar fi avut încredere în promptitudinea reacţiunii din partea justiţiei Statului şi'n deosebi în pedepsirea legală a marilor vinovaţi, a "persoanelor sus puse" pe care Domnul Leu vă cere să acceptaţi a vi le denunţa.

Primiţi, Vă rog, Domnule Prim-Procuror, consideraţiunea noastră în nădejdea că, răspunzători de menţinerea ordinei prin egala aplicare a prevederilor legii faţă de oricine, veţi da curs cererii noastre pornite numai din grijă pentru viitorul ţării.

Bucureşti, 10 Martie 1936.

Ion I. Moţa, avocat

Preot Prof. Univ. Dr. Grigore Cristescu

Prof. Univ. Dr. Dan Rădulescu

Inginer Gh. Clime

Ilie Gîrneaţă, avocat

Prof. Vasile Cristescu

Vasile Marin, avocat

Mihail Polihroniade, avocat

Alex. Constantinescu, avocat

Prof. Sima Simulescu

Radu Demetrescu Gyr, Conf. Univ.

Gh. Fürdui, Preşed. Uniunii Naţionale a Studenţilor Creştini din România.

Ion Antoniu, Preşedintele Centrului Studenţesc Bucureşti

Traian Cotigă, avocat

Inginer Virgil Ionescu

Dr. Emil Eremeiu

Inginer N. Horodniceanu

Preot I. Dumitrescu

C. Dumitrescu-Zăpadă

Ancheta aceasta imediată și severă cît și imediata arestare a lui Gheorghiade suntem determinați să o cerem nu numai din interese de moralitate și justiție /juridicește suntem în cazul unei tentative de asasinat,cît și a infracțiunii prevăzute de art.1 din Legea Mîrzescu care pedepsește chiar simpla înțelegere între două persoane pentru a săvîrși o crimă,chiar dacă n'ar fi procedat la măsuri pregătitoare, de fapt,măsuri dealtfel pe deplin luate de către Gheorghiade și complicii săi/.Ci suntem determinați să cerem această anchetă și din grave considerente de ordine publică.Noi știm bine pentru ce intervenim în această chestiune.Dacă crima din 1934 ar fi reușit,ea ar fi determinat poate o adevărată baie de sînge,sguduind temeliile ordinei din țara aceasta care s'ar fi văzut poate pustiită de răzbunări colectivepornite din desnădejdea unui tineret întreg care n'ar fi iertat pe nici un vinovat și care ar fi înțeles să stîrpească prin grozăvia unor epocale pedepse toată trădarea și mișelia ascunsă in păcatele societății romînești.Iar aceasta cu atît mai mult cu cît n'ar fi avut încredere în promptitudinea reacțiunii din partea justiției Statului și'n deosebi în pedepsirea legală a marilor vinovați,a "persoanelor sus puse" pe care Domnul Leu vă cere să acceptați a vi le denunța.

Primiți,Vă rog,Domnule Prim-Procuror,considerațiunea noastră în nădejdea că,răspunzători de menținerea ordinei prin egala aplicare a prevederilor legii față de oricine,veți da curs cererii noastre pornite numai din grijă pentru viitorul țării.

București,10 Martie 1936.

Ion I.Moța,avocat

Preot Prof.Univ.Dr.Grigore Cristescu

Prof.Univ.Dr.Dan Rădulescu

Inginer Gh.Clime

Ilie Gîrneață,avocat

Prof.Vasile Cristescu

Vasile Marin,avocat

Mihail Polihroniade,avocat

Alex.Constantinescu,avocat

Prof.Sima Simulescu

Radu Demetrescu Gyr,Conf.Univ.

Gh.Furdui,Președ.Uniunii Naționale a Studenților Creștini din Romînia.

Ion Antoniu,Președintele Centrului Studențesc București

Traian Cotigă,avocat

Inginer Virgil Ionescu

Dr.Emil Eremeiu

Inginer N.Horodniceanu

Preot I.Dumitrescu

C.Dumitrescu-Zăpadă

pul : asasinarea lui Corneliu Codreanu. Luca Gheorghiade mi-a arătat, in repețite rinduri, și anumite nume de persoane, foarte importante, cari ar fi inspirat asasinatul.

In ziua de 25 Iulie 1934, urma să plec in Elveția, la congresul Internațional dela Zürich. Era limpede, după insistențele lui Gheorghiade, că dacă eu nu-i dau cianura, el și-o va procura cu ușurință - cianura de potasiu găsindu-se foarte ușor. Intrucit aflasem tot ce se putea in această crimă premeditată - pentru așa zise "interese de Stat.... superioare", am trecut imediat la demascarea complotului. In acest scop m'am prezentat Profesorului Nae Ionescu căruia i-am desvăluit absolut toate amănuntele. Am examinat și posibilitatea de a-i da in loc de cianură o sare inofensivă, cu un indicator oarecare de natură a inlesni demascarea. Ne-am convins insă că aceasta nu este cu putință, date fiind legăturile lui Gheoghiade.

Anterior demascării făcute prin Profesorul Nae Ionescu - care a și luat contact cu Corneliu Codreanu, care se afla la Balc ic - am pus in curent și pe alte persoane. Dintre acestea, voiu indica in lista martorilor cu care dovedesc toate cele de mai sus, deocamdată numai două, rezervindu-mi pentru mai tirziu, dacă necesitatea o va cere, să mai indic incă o persoană.

Ca urmare prevenirii făcute prin Profesorul Nae Ionescu, s'a organizat imediat incercuirea lui Gheorghiade. Din ziare am aflat mai tirziu despre descoperirea fiolelor cu cianură, și despre toate amănuntele cunoscute, foarte sumar in ziar. Era cert că toată această descoperire, s'a făcut după alarma discretă dată de mine.

Am cerut prin Prof. Dr. Dan Rădulescu Cluj, lui Corneliu Codreanu ca și prin Prof. Nae Ionescu să se păstreze cea mai desăvirșită discreție cu privire la numele meu. Motivele sunt bine justificate, și nu au ce căuta pentru moment aici. Am primit prin Dan Rădulescu, asigurarea dela Corneliu Codreanu "să nu am nici-o grijă". Si in adevăr, discreția a fost absolută. Atit de perfectă incit organele instrucției dela acea epocă, nu au putut afla nimic.-

Mare mi-a fost surpriza cind, la 4 Februarie 1936 adică după un an și jumatate, aud din gura D-lui Jude Tretinescu, că eu am furnizat lui Gheorghiade cianura de potasiu. Că l-am lăsat timp de mai bine de două luni, să creadă că eu i-o voiu furniza, este just. Scopul s'a văzut mai sus. Dar că eu i-aș fi dat-o, este o acuzare de o monstruozitate care nu o pot trece sub tăcere. Si care cere, o completă și imediată elucidare. Din ce motive, Gheorghiade, a menținut și mai departe, față de acoliții săi, informațiunea că eu i-aș fi dat cianura, nu pot ști. Bănuiala că au simțit demascarea, este cea mai plausibilă.-

Dat fiind că, există undeva, un dosar, in care se află după cite am ințeles dela D-l Jude Tretinescu - acuzări la adresa mea, că aș fi dat eu cianură de potasiu lui Luca Gheorghiade pentru suprimarea lui Corneliu Codreanu; că această acuzare nerelevată la instrucția din vara anului 1934, poate fi oricind speculată contra mea; că nu am luat cunoștință despre aceasta decit la 4 Februarie 1936, nu ințeleg un singur moment să ingădui ca această latură a cazului Gheorghiade-Corneliu Codreanu din August 1934, să rămină neclarificată.-

In consecință cer redeschiderea anchetei respective.

Si întrucît, Domnul Jude Trotinescu, îşi întemeiază o nejustificată prezumţie, că prin urmare, eu aş fi furnizat şi lui Liviu Ciulley, cianură de potasiu, cer conexarea ambelor chestiuni, adică a cercetărilor xxx în cazul din 1934 pentru crima de asasinat premeditată contra lui Corneliu Codreanu, cum şi a celor referitoare la misterul morţii Titei Cristescu.

Motivarea este următoarea :

1. In ambele cazuri, s'a utilizat cianura de potasiu cu scop de asasinat, de o parte contra lui Corneliu Codreanu - dovedită - de alta contra Tâtei Cristescu - prezumţie.-

~~2. Se încearcă, întărirea prezumţiei emise contra lui Liviu~~

2. Se încearcă, întărirea prezumţiei emise contra lui Liviu Ciulley, pe prezumţia că eu, fiind amic şi ..... chimist, şi încă în plus şi ..... furnizor de cianură lui Luca Gheorghiade în Iulie 1934 - aş fi dat bănuitului asasin al Titei Cristescu otrava în chestie.-

x x x

In vara anului 1934, este cert că organele instrucţiei au stabilit încercarea de asasinare premeditată contra lui Corneliu Codreanu. Instrucţia a fost făcută în faşe, dat fiind importanţa xx persoanelor în joc - persoanele indicate mie de Gheorghiade a fi inspiratorii asasinatului. Dacă deci în vara anului 1934, s'a afirmat că eu aşi fi dat cianură de potasiu lui Gheorghiade, intervin unele prezumţii foarte suspecte cu privire la veracitatea afirmaţiunilor acestui Gheorghiade. Căci dacă în joc ar fi fost numai Gheorghiade şi Cristian Leu - adică eu - instrucţia s'ar fi dus pînă la capăt. Pentrucare motiv, în August 1934, nu am fost cercetat ? Pentru care motiv nu s'au făcut imediat descinderi şi confruntări ? Pentru ce s'au înregistrat şi s'au trecut sub tăcere, atare afirmaţiuni, atît de grave ? CINE ERA LA SPATELE LUI GHEORGHIADE ? Pentruca, pe baza afirmaţiunilor, nu ştiu căror persoane, dela epoca din 1934, mi se aduc astăzi, la 4 Februarie 1936 prejudicii morale de o gravitate excepţională ? .

Pentru ce, nu am fost deloc deranjat, deloc întrebat ? Nu cumva de teamă că destăinuirile mele, vor aduce o notă gravă în băauielile aruncate prin presă, contra ANUMITOR PERSOANE - pe care eu le cunosc ? .

Din două una: sau, s'au luat ca exacte afirmaţiunile delatorilor, şi atunci nu pot înţelege dece justiţia ţării romîneşti dela acea epocă, a trecut sub tăcere o culpă criminală. Sau, convingerea era că afirmaţiunile nu sunt exacte, dar se cunoştea - exclus nu este - şi rolul adevărat jucat de mine în demascarea bandei Gheorghiade et Compania! -

Este clar caracterul politic al crimei din 1934, argument suficient spre a ..... absolvi pe criminali. Dar oare, la spatele cazului Ciulley - Tita Cristescu, nu este cumva tot un mobil politic - adică în ce priveşte prezumţiile aruncate asupra bănuitului asasin ? Nu pot şti. Ceace urmăresc - şi voiu persevera cu orice mijloace, chiar cu sacrificiul vieţii mele - este acela de a demasca la lumina zilei pe autorii crimei premeditate în 1934 contra lui Corneliu Codreanu, crimă în care mi s'a atribuit, un rol atît de odios, FARA CA JUSTITIA A MA INTREBE CEL PUTIN UN SINGUR CUVANT asupra acestui rol criminal .

DE CE ?

In consecinţă cerînd redeschiderea cercetărilor în cazul Luca Gheorghiade-Corneliu Codreanu din vara anului 1934, pentru ca eşafodajul pe care îşi întemeiază astăzi prezumţiile Domnul Jude Tretinescu, să fie puse în justa lor lumină, cer să fie audiate, deocamdată următoarele persoane, prevenite cu anticipaţie de mine, asupra proiectatului complot :

115

1. Domnul George Brătianu, şeful Partidului Liberal.
2. Domnul Profesor Dr. Dan Rădulescu, dela Universitatea din Cluj.-
3. Profesor Dr. Nae Ionescu, Str. Dr. Mora.
4. Corneliu Codreanu.-

168

Organele anchetatoare să binevoiască a face instrucţia la lumina zilei, citind şi confruntînd pe toţi cei ce au figurat, cu un rol oarecare în această odioasă încercare de asasinat. Imi rezerv dreptul de a cita, la momentul oportun, şi pe cele trei persoane, foarte înalte, cari după afirmaţiunile lui Gheorghiade, i-au inspirat crima, şi care aveau să-l sprijine spre a-i asigura şi impunitatea. Că investigaţiuni în această direcţiune au fost repede comprimate, dovedeşte veracitatea afirmărilor lui Gheorghiade cu privire la rolul acestor persoane, suprimarea proiectată.

Tin să sfîrşesc aici, că eu mi-am luat toate măsurile dictate de delicateţea acestei chestiuni, pentru ca în cazul cînd, aş fi, prin cine ştie ce împrejurare....."ciumetizat", amănuntele detailate ale crimei încercate contra lui Corneliu Codreanu, să ajungă la lumina zilei, şi la cunoştinţa cît mai largă a opiniei publice.

Copii de pe prezenta, ca şi un expozeu amănunţit asupra rolului jucat de diferite persoane, în crima încercată în vara lui 1934, de către banda Gheorghiade et Compania, s'au depus în 14 plicuri sigilate, la diferite persoane de încredere, cari vor face uz de ele după un anumit plan. Ele vor fi trimise, direct sau reproduse, tuturor şefilor de partide, personalităţilor proeminente din ţară, şi presei.-

x x x

Am înţeles să păstrez discreţia absolută asupra cazului Gheorghiade et Compania-Corneliu Codreanu. Domnul Jude Tretinescu, mi-a făcut surpriza de a-mi comunica, existenţa unor acuzări necercetate deloc de justiţia ţării. Si pentrucă, eu sunt, astăzi, expus unui calvar moral, nu numai nemeritat, dar în dezacord strigător cu rectitudinea mea sufletească şi morală - înţeleg să cer, cu toată energia - şi repet: cu riscul vieţii - că lumină deplină să se facă.

Este bine să se ştie că, asasinarea unui exponent al curentului de resurecţie naţională - Corneliu Codreanu - poate fi trecută sub tăcere; că cianura de potasiu, în cazul său, nu ar avea aceiaş importanţă ca în cazul unui presupus asasinat asupra unei cocote. Că între doi exponenţi, a două lumi, extreme, din viaţa noastră publică, justiţia a crezut că mă poate absolvi de bănuiala gravă a unei complicităţi la crimă, într'un caz, spre a mă implica, tocmai pe mine, în celalt caz ! Este o monstruozitate fără precedent, contra căreia protestul meu platonic ar fi insuficient, dacă nu i-aş putea da şi toată publicitatea cuvenită, şi dacă - cu sacrificiul vieţii mele - ciumetizarea ! - nu aş stărui pentru ca LUMINA SA SE FACA, SI PENTRU CA VINOVATII, ORICAT DE SUS PUSI AR FI, SA FIE CUNOSCUTI DE TOATA LUMEA. Să se ştie că în ţara românească se pot tolera anumite crime, după cum - tot pentru mobile politice - se pot inventa criminali şi complici.

Numele acestor înalţi complici ai lui Gheorghiade, va fi cunoscut în curînd. Este suficient ca cercetările cerute de mine, să înceapă, şi să se ducă la bun sfîrşit. Că, înăbuşirea scandalului din vara anului 1934, se datoreşte tocmai acestor persoane, este clar. După cum, pentru mine, începe a deveni tot mai clar că, amestecarea mea, în cazul Ciulley-Tita Cristescu, este un act de răzbunare din partea acelora pe cari la 24 Iulie 1934, i-am demascat.

ACT PE CARE DE ALTFEL NU-L GASESC IN INTERVALUL DELA IZBUCNIREA SCANDALULUI DIN AUGUST 1934, PANA ASTAZI.

Rugîndu-vă să binevoiți a da curs cererii mele de față, vă rog Domnule Prim-Procuror, să binevoiți a primi expresiunea considerațiunii mele celei mai distinse.-

Cristian Leu.

166

București, Strada General Angelescu 105.
9 Februarie 1936.-

x x x

Subsemnații, considerînd că destăinuirile cît și dovezile puse la dispoziția justiției de către D-l Cristian Leu prin această reclamație, sunt de o excepțională importanță, iar acuzațiunile fățișe ce i le aduc lui Luca Gheorghiade sunt de o incontestabilă gravitate, - ne alăturăm la cererea de anchetă a Domnului Criastian Leu și cerem imediata arestare a lui Luca Gheorghiade spre a fi pe această cale obligat :

1/. Să spună cine sunt acele persoane sus puse cari l-au determinat să asasineze pe Corneliu Codreanu ? Unde locuiesc ?.

2/. Să arate : Prin ce mijloace a cumpărat peruda sa, vînzătorul Mihail Stelescu ? Cîți bani i-a plătit lui Stelescu ? In ce împrejurări ? In ce loc ? Cîți bani i-a dat la tabăra dela Budachi și cîți la "Legiunea Sportivă" ?

3/. Să explice in ce împrejurări a fost numit in vara anului 1934 într'un înalt post la Direcția Marinei din Ministerul Comunicațiilor ?

4/. Să precizeze de unde și-a procurat cianura de potasiu /două sticluțe, depuse la Parchet/ care a fost găsită la percheziția domiciliară ce i s'a făcut în vara anului 1934.

Domnule Prim-Procuror,

Gravitatea excepțională a acestor fapte nu poate îngădui justiției romînești nici-o șovăire, nici o tergiversare. Căci lipsa de sancțiune este un stimulent pentru crime viitoare.

Ancheta aceasta imediată și severă cît și imediata arestare a lui Gheorghiade suntem determinați să o cerem nu numai din interese de moralitate și justiție /juridicește suntem în cazul unei tentative de asasinat, cît și a infracțiunii prevăzute de art. 1 din Legea Mîrzescu care pedepsește chiar simpla înțelegere între două persoane pentru a săvîrși o crimă, chiar dacă n'ar fi procedat la măsuri pregătitoare, de fapt, măsuri de altfel pe deplin luate de către Gheorghiade și complicii săi/. Ci suntem determinați să cerem această anchetă și din grave considerente de ordine publică. Noi știm bine pentru ce intervenim în această chestiune. Dacă crima din 1934 ar fi reușit, ea ar fi determinat poate o adevărată baie de sînge, sguduind temeliile ordinei din țara aceasta care s'ar fi văzut poate pustiită de răzbunări colective pornite din desnădejdea unui tineret întreg care n'ar fi iertat pe nici un vinovat și care ar fi înțeles să stîrpească prin grozăvia unor epocale pedepse toată trădarea și mișelia ascunsă în păcatele societății romînești. Iar aceasta cu atît mai mult cu cît n'ar fi avut încredere în promptitudinea reacțiunei din partea justiției Statului și'n deosebi în pedepsirea legală a marilor vinovați, a "persoanelor sus puse" pe cari Domnul Leu vă cere să acceptați a vi le denunța.

Primiți, Vă rog, Domnule Prim-Procuror, considerațiunea noastră în nădejdea că, răspunzători de menținerea ordinei prin egala aplicare a prevederilor legii față de oricine, veți da curs cererii noastre pornite numai din grijă pentru viitorul țării

au de zile; dar dacă ar fi să se întâmple
nu ași elimina.
Î.- Ce organe pronunță pedeapsa, pe ce
criterii, în ce constă și cine o execută?
R.- Există în regulamentul făcut de
Șeful General, în Comitetul fiecărui județ
o funcțiune denumită procurorul legionar
să judece diversele abateri din cadrele orga-
nizației și aplică mustrări sau eliminări.
Pentru o eliminare definitivă însă trebuia
să vină la mine.-
Î. Ce înțelegeți Dvs. prin trădare?
R. Trădarea este o acțiune infamantă
care urmărește vânzarea sau distrugerea
organizației.-
Î. Cine este autorul și cine a semnat
circulările referitoare la informatorii Pre-
fecturii Poliției Capitalei, Siguranței Generale
și Statului Major?
R.- Eu sunt autorul și eu am semnat
această circulară.
Î. Ce s'a urmărit prin aceste circu-
lări?
R.- Permanent am avut grijă ca pentru
educația omului și salvarea situației
să-l îndepărtez dela toate
relele morale și
ce ar putea să însemne de la început
un cuvânt operă de spionaj și câte un cuvânt operă de
vânzare; de aceea am chemat
la mine pe agenți, pentru a le
spune că pot da orice informație
Siguranței sau Poliției, fără însă
ca să-și aibă conștiința pătată că
fac o operă de vânzare și aceasta
cu atât mai mult, cu cât, nu avem

30 Aprilie 1938
Date în fața noastră
Procuror militar
Căpitan magistrat
D. Athanasiu

C. Z. Codreanu

Subofițer adm.
Avramescu

- 8 -

117

București, 10 Martie 1938.

Preot ~~Protoereu~~ Profesor Universitar Dr. Gr. Cristescu
Ion I. Moța, avocat
Prof. Univ. Dr. Dan Rădulescu
Inginer Gh. Clime
Ilie Gîrneață, avocat
Prof. Vasile Cristescu
Vasile Marin, avocat
Mihail Polihroniade, avocat
Alex. Constant, avocat
Prof. Sima Simulescu
Radu Dimitrescu Gyr, ~~avocat~~ conferențiar universitar
Gh. Furdui, Președintele Uniunii Naționale a Studenților Creștini din România.
Ion Antoniu, Președintele Centrului Studențesc București.
Traian Cotigă, avocat.
Ing. Virgil Ionescu
Dr. Emil Eremeiu
Ing. I. Morodniceanu
Preot I. Dumitrescu
C. Dumitrescu-Zăpadă.

x x x

Iată conținutul întreg al întîmpinării adresate de către noi Domnului Prim-Procuror.

Îndemnăm și sfătuim pe toată lumea care e dornică de dreptate în țară și care nu poate îngădui ca mișcarea națională să fie combătută cu asasinatul asigurat de impunitate, - să ceară, stăruitor și fără răgaz, ca <u>lumină deplină să se facă</u> !

Preot ~~Protoereu~~ Profesor Universitar Dr. Gr. Cristescu
Ion I. Moța, avocat
Prof. Univ. Dr. Dan Rădulescu
Inginer Gh. Clime
Ilie Gîrneață, avocat
Prof. Vasile Cristescu
Vasile Marin, avocat
Mihail Polihroniade, avocat
Alex. Constant, avocat
Prof. Sima Simulescu
Radu Demetrescu-Gyr
Gh. Furdui, Președintele Uniunii Naționale a Studenților Creștini din România.
Ion Antoniu, Președintele Centrului Studențesc București.
Traian Cotigă, avocat
Inginer Virgil Ionescu
Dr. Emil Eremeiu
Inginer I. Morodniceanu
Pr. I. Dumitrescu
C. Dumitrescu-Zăpadă.

Prea Sfinția Ta Părinte,

Vă rog să binevoiți a-mi comunica dacă puteți semna alături de noi acest document

Tr. L. și C.

Moța

7-3-36.

Iubite Camarade,

Semnez, din toată inima, și am încredințarea, că se va face lumină deplină, în jurul acestei tenebroase chestii.

Tr. L. și C.

Preotul Dr. Gr. Cristescu

8. 3. 936.

Bucuresti

ROMÂNIA

PREŞEDINŢIA CONSILIULUI DE MINIŞTRI
DIRECTORUL DE CABINET AL
VICE-PREŞEDINTELUI CONSILIULUI DE MINIŞTRI

B/a

Penitenciarul Special Doftana.

Adresă ,cu procesul verbal de predarea Capitanului Autorităţilor militare.

149

PENITENCIARUL SPECIAL DOFTANA

<u>Copie</u> de pe jurnalul lui Corneliu Codreanu, confiscat conform ordinului Direcției Penitenciarelor No. 20303 din 4 Iulie 1938 și înaintat în baza aceluiaș ordin la Direcția Penitenciarelor <u>în original</u> cu raportul No. 10 confidențial din 6 Iulie 1938.

Jurnalul original se compune din 19 (nouăsprezece) file înguste (format lung și îngust) și cuprinde, afară de jurnalul propriu zis, – un apel către legionari și descrierea unor visuri.

Jurnalul începe cu ziua de 27 Mai 1938 și se termină la 19 Iunie 1938, dată la care s'a ordonat prin procesul verbal încheiat de Dl. O. Gorăscu, subdirector al penitenciarului din acea vreme, să i se rețină orice rechizite de scris.

(A se vedea ordinul Dir. Penit. No. 19208 din 27 Iunie 1938 și procesul verbal din 19 Iunie 1938 al Dlui O. Gorăscu, înregistrat la No. 3251 din 22 Iunie 1938.) –

Director

[illegible signature] –

9 Septemvrie 1940.

PROCES VERBAL
Nr. 5995.
Astăzi 15 Septemvrie 1938
orele19,3o.

Noi,Maior Vasile Irimescu,administratorul Penitenciarului Special Doftana,având în vedere comunicarea telefonică a Inspectoratului General al Jandarmeriei,Serviciul Jandarmeriei,- am predat,iar noi Căpitan Varo Alexandru,am primit,pe condamnatul CODREANU ZELEA CORNELIU,- carcera Nr. 163/1938.- care se află în executarea pedepsei de 6 luni închisoare corecţională,mandatul de arestare Nr.22487/1938 al Parchetului Tribunalului Militar Corpul II Armată,- care este transferat dela acest penitenciar.-

Predarea şi primirea s'a făcut în prezenţa Dlor: Colonel Marinescu Alexandru,Inspector Regional de Jandarmi,Maior Aritor Virgil comandantul Legiunei de Jandarmi Prahova şi Ioan Cãncea,secretarul contabil al acestui penitenciar.-

Odată cu deţinutul s'au predat toate obiectele particulare ce'i aparţin,precum şi efectele reglementare,conform inventarului,şi chitanţei anexate.-

Actele condamnatoare se vor trimite ulterior,prin poştă.-

Drept care s'a dresat prezentul proces verbal în şase exemplare.-

Am predat
ADMINISTRATOR
Maior [signature]

Am primit
Comandantul Detaş.de Pază
Căpitan [signature]

In asistenţa noastră:

Inspector Regional de Jandarmi
COLONEL [signature: Marinescu]

Comandantul Legiunei de Jandarmi Prahova
Maior [signature]

Secretar Contabil al Penitenc.Doftana
[signature: I. Cãncea]

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

MINISTERUL JUSTIŢIEI
DIRECŢIUNEA CADRELOR

Nr. 19066

Bucureşti 16 Mai 1950

121

C ă t r e
Direcţia Generală a Securităţii Poporului

ANEXE:

114

Ca urmare la adresa Dvs. Nr.326.809 din 19.IV.1950, privitoare la avocaţii care au pledat în procesul lui Zelea Codreanu, vă înaintăm alăturat tabloul cu avocaţii care mai pledează şi astăzi în Baroul Ilfov cum şi adresele unde locuesc.-

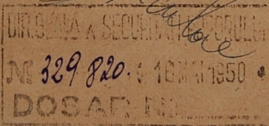
115

DIRECTORUL CADRELOR,
E. Pruta

Seful Serviciului,

18.05.1950
Tov. Lt. Furtună
prezenta lucrare va fi pusă la evidența elementelor cari au avut contingență cu L. Leg. -
Riops

2230

DIR. GEN. A SECURITĂŢII POPORULUI
Nr. 329 820 . 18 MAI 1950
DOSAR Nr.

Tovarăşului ....

C. 47. 5000 ex. - Tip. Ministerul Justiţiei, 1950

T A B L O U

de avocaţi.

1. D-ra Lizeta Gheorghiu nu
2. Paul Iacobescu nu
3. Sebastian Radovici nu
4. Dan Henţescu nu
5. Alexandru Caracaş nu
6. D.Ranetescu nu
7. D.Cuţaride nu
8. V.Zamfirescu nu
9. Radu Ghenea nu
10. Alexandru Borcea nu
11. M.Apostolescu nu
12. Mircea Nisipeanu nu
13. Virgil Marinescu nu
14. N. Angelescu nu
15. Ghica C.Ion nu
16. Bărculescu A.Niculae, jurisconsult, dos.136, str. Oltarului Nr. 12
17. Spirescu C.Scarlat, pledant, dos. 2991, str. Zefirului Nr. 28
18. Donaţescu Viorel nu
19. Vlădescu I.I.Constantin, pledant, dos. 3341 . Cal. Dorobanţi Nr.232
20. Vasile Soicănescu nu
21. Rădulescu A.Dan ,pledant, dos. 2272 str. Dr. Lister Nr. 11.
22. San Vasile Petru nu
23. Iorgulescu St.Constantin,pledant, dos.1428, Bul.6 Marzie 4 et.4.
24. N.Orleanu nu
25. Ion Niculescu nu
26. Alexandrescu N. Gheorghe nu
27. Alexandrescu Gh.Mihail, pledant, dos.243, Piaţa Roseti Nr. 6
28. Anton Dinescu nu
29. Stănescu Mutu C. Gheorghe, pledant, dos.2887, str. Teliţa Nr. 14
30. Stănescu Gh.Niculae,jurisc. dos. 2849, Str, Popa Nan Nr. 59.
31. Stănescu Gh.Ioan dos. 2619
32. Colfescu nu
33. Titu Zorzon nu
34. Negulescu Valentin, pledant dos. 2849 str Fundeni Nr.
35. Bădescu S.Aurelian , jurisc. dos. 322, Drumul Serii Nr. 82
36. V.Ardeleanu nu
37. Ilie Burlan nu
38. Nicolae Pastoliu nu
39. Ioan M. Păun nu

40. D.Foişoreanu nu
41. N. Olteanu nu
42. Victor Crişan. nu
43. Ioan D.Niţă nu
44. CţStroe nu
45. Georgescu C.Gheorghe, jurisc,dos. 4074 str Abrud Nr 23
46. Georgescu I.George, pledant, dos. 888 Bul. 1 Maiu Nr. 84
47. Petrescu Niculae, pledant, dos. 2087, str Clucerului Nr 23
48. Petrescu I.Niculae, pledant, Dos. 2123, Cal. Victoriei Nrţ [redacted]
49. Damian Raoul nu
50. Ion Moroianu nu
51. Octavian Iosif nu
52. Alexandru Ghica nu
53. Pascu Silviu nu
54. Ionescu Sica nu
55. Gagiu Mihail nu
56. Ion Ricman nu
57. Constantin Stratulescu nu
58. Eugen Nicoară. nu
59. Traian Ionaşcu profesor la Facultatea de Drept Bucureşti şi la Ministerul Justiţiei consilier juridic.-

DIRECTIUNEA GENERALA A SECURITATII POPORULUI

Nr.326809 44 19 APR 1950 CONFIDENTIAL

MINISTERUL JUSTITIEI 123

====================

1778-

19 APR

Cu onoare vă trimitem alăturat un tabel cuprinzând avocații care au format apărarea in procesul lui CORNELIU ZELEA CODREANU, rugându-vă a ne comunica dacă aceștia fac parte din Colegiul Avocaților și care este situația lor prezentă.-

COLONEL DE SECURITATE,

MAIOR DE SECURITATE

176

T A B E L

De avocații ce au format apărarea în procesul lui C.Z.CODREANU, din 1938.-

1. D-ra LIZETA GHEORGHIU
2. PAUL IACOBESCU
3. SEBASTIAN RADOVICI
4. DAN HENTESCU
5. ALEXANDRU CARACAS
6. D.RANETESCU
7. D.CUTARIDE
8. V.ZAMFIRESCU
9. RADU GHENEA
10. ALEXANDRU BORCEA
11. M.APOSTOLEANU
12. MIRCEA NISIPEANU
13. VIRGIL MARINESCU
14. N.ANGELESCU
15. GHICA C.ION
16. N.BARBULESCU
17. SPIRESCU SCARLAT
18. DONATEANU VIOREL
19. VLADESCU CONSTANTIN
20. VASILE STOICANESCU
21. DAN SERBAN RADULESCU
22. VASILE SAN PETRU
23. C.IORGULESCU
24. N.ORLEANU
25. ION NICULESCU
26. GH.LAEXANDRESCU
27. ANTON DINESCU
28. GH.STANESCU
29. COLFESCU
30. TITU ZORZON
31. V.NEGULESCU
32. AURELIAN BADESCU
33. V.ARDELEANU
34. ILIE BURLAN
35. NICOLAE PATOLI
36. N.PAUN
37. D.FOISOREANU
38. N.OLTEANU
39. VICTOR CRISAN
40. IOAN D.NITA
41. C.STROE
42. GH.GEORGESCU
43. NICOLAE PETRESCU
44. DAMIAN RAUL
45. ION BOROIANU
46. OCTAVIAN IOSIF
47. ALEXANDRU GHICA
48. PASCU SILVIU
49. IONESCU SICA
50. GAGIU MIHAIL
51. ION RIKMAN
52. CONSTANTIN STR+TULESCU
53. EUGEN NICOARA
54. TRAIAN IONAS
55. EMIL HERSENIE
56. ATANASE BORANCIU
57. SEXTIL CRACIUN
58. OVIDIU BORIE
59. NICOLAE NICU
60. PETCU EVLAMPIE
61. PAUL FLORESCU
62. AUREL IONESCU
63. DOJAN TRAIAN
64. MIRCEA MARINESCU
65. D.DUMITRESCU
66. GRIGORE BELU
67. NACU GHEORGHE
68. D-na ANGELA PATELI
70. CORNELIA LAZAR PETRESCU.

...

absolut nimica de ascuns; de altfel în repetite rânduri am atras atențiunea diverșilor agenți ai Siguranței să vină să asiste la ședințele noastre sau să ne întrebe deschis dacă au de cerut vre-o lămurire decât să dea informații greșite.

Î. La ce agenți v'ați referit, la acei ai instituțiilor vizate sau la informatorii dvoastră?

R. Fac aluzie la legionarii cari făceau serviciul de agenți ai Siguranței.

Î. Ce directive aveați și le dați la fiecare în parte și în ce calitate, dacă numiții erau funcționari ai statului Român?

R.– Nu mă refeream la calitatea lor de legionari și doream să le dau sfaturile de mai sus.

Î.– Am chemat în parte pe fiecare deoarece era o chestiune sufletească delicată pentru ei de a fi chemați în public.

Î. Ce înțeles și ce anume aveați și ascundeți din activitatea dvoastră față de stat și ca- sunt faptele pe cari trebuia să le ascundeți neapărat?

R. Am declarat mai sus că din partea mea nu am avut nimic de ascuns.

30 Aprilie 1938
In fața noastră
Procuror militar
Căpitan magistrat
D. Athanasiu [illegible]

[illegible]

[illegible]

31. Iulie 1936.

L. A. M.
Totul pentru Țară
Org. Jud. Neamț.
Str. Gl. Dorcea 6.
Piatra - Neamț.

[illegible]

București, 3 August 1936.

- 125

Dragă Hergheligiu,

1) aprovez pedeapsa legionarului student Gheorghe Ioniță la 6 luni eliminare, adică peste cele două luni date de D-ta, încă 4.

Al D-tale Camarad Cantacuzino,

Domnule General,

Am eliminat din org. Jud. Neamț, pentru două luni de zile pe Gheorghe Ioniță, student la Facultatea de Teologie din Cernăuți.

Motivele eliminării.

1. Atitudine obraznică și sfidătoare la adresa comandantului taberii, pentrucă nu i s'a permis studentului Ioniță ca să lovească pe un morar jidan, a cărui locuință se află în apropierea taberii.
2. Neexecutare de ordin.
3. Părăsirea serviciului de zi pe tabără.
4. Atitudine ostilă și cu caracter de răsvrătire în rândurile legionarilor aflați pe șantier.

Punctul patru s'a produs în momentul în care i-am comunicat verbal studentului Ioniță pedeapsa dată și excluderea lui din tabără.

Pentru punctul doi, trei și patru cer agravarea pedepsei.

Să trăești Tată Bătrân.
Trăiască Căpitanul
Trăiască Legiunea
Totul pentru Țară

Leg. Comandant ajutor - Hergheligiu

A.- Joi 9 IUNIE -Visuri.-In fiecare noapte visez.-Niciodată n,am visat atât de mult ca acum,m,am gândit să-le scriu dar pe foi aparte.-

IUNIE 8 spre 9 Am visat o luptă care se dădea la predeal,în 3 sectoare: Unul la "pompă" altul panta oraşului care urcă pe Pitifoi,deasupra cazărmii,al treilea,era sub com nda mea între vila Stelian Popescu şi Hotel - Palace până spre linia ferată cu directţi gara.Nu se trăgeau focuri de armă.-Lupta era corp la corp.Sectorul meu a dat inamicul peste cap fulgerător şi l-a împins dincolo de gară,punându-l în debandadă.Celelalte două sectoare cu oarecare greutăţi,au răsbit.

Dar răsbit la pompă am intervenit în ultimul moment cu ai mei.Inmicul era însă respins când am ajuns.-

Am fos şi pe "Tififoi" şi ochiam cu un tun care seamănă mai mult cu un aruncător de bombe"Aasen".Dar m,am tras.-Dintre cei ce erau cu mine,îmireamintesc bine pe Bordeianu şi Miluţă Popovici,pe ceilaţi i-am uitat.-

Am adormit din nou.-

In faţa unei case la o masă rotundă cu faţa de masă albă,eram eu,tatăl meu şi încă cineva,pe masă era o singură ceaşcă plină de cafea neagră.In dreapta mea era o vale mare la câţiva metri de noi, iar în faţă deasupra noastră,drept în sus se ridica un deal mare lutos şi pietros.- La un moment dat a început să se surpe de sus bucăţi mari şi să cadă în vale.-A căzut şi un pom verde care era acolo.-Apoi a nceput să cadă peste masa noastră.Ne-am ridicat şi am fugit spre stânga.

Tata meu mi-a spus:"Bea-ţi Cafeaua".-Eu m,am apropiat de masă,dar chiar atunci a căzut în mijlocul mesei pestea cafea o bucată de pământ care a dea.M,am reras- şi a început să cadă şi să cadă pământ amestecat cu cenuşă şi cu tăciuni.Femeil din casăau eşit să-şi strângă lucrurile,vârându-se în focul acesta.-

Eu am văzut geamantanul tatălui meu și m,am repezit deasupra mormanului să-l iau.Când am ajuns acolo,o femeie se aplecase deasupra geamantanului și a acoperit-o așa pământul și cenușa ca re cădeau.

I-se vedeau numai picioarele.Era mama mea.-Am scos-o și am ridicat-o pe umeri,iar cu stânga am apucat geamantanul și l-am luat și coboram.S,a repezit tatăl meu să-mi ajute strigând:"săraca, săraca" M,am trezit.-

Am adormit din nou.Am visat-o dormind în pat pe soția mea și pe Nicolița.-

Eșind pe stradă i-am vazut pe Smărandescu și Horodniceanu și-i întrebam:"Unde sta Nicolița,căci vream s,o văd că se sculase și plecase dela noi.Am căutat-o într,un loc,dar nu era.Am mai căutat-o mult și am găsit-o cu mama ei,într,o casă săracă.Si s,a făcut ziuă.

Vineri dimineața 10 Iunie Era o sală plină de oameni.Așa de plină în cât nu mai putem răsufla.S,au deschis geamurile.

Incepea procesul meu în recurs.Iacobescu spunea că va vorbi * ore.M,am trezit.-

Călătoream întrun tren cu mama,soția fata și Silvia.Se apleca așa de tare spre o prăpăstie încât credeam că se va răsturna.Atunci am sărit jos căci mergea încet și am pus umărul.-Ceilalți au făcut la fel A deraiat puțin depe linie,dar nu s,a dus în prăpăstie.

MARȚI 15 l-am visat pe Gârneață.Se plângea că a fost rău în tabără la Ciuc.Apoi l-am visat pe Tell.Era escortat.A fugit în casă la Ionică.La urmă l-am visat pe Alecu Cantacuzino.Am vorbit cu el întro casă dar nu știu unde.

123

~~133~~

185

VINERI 27 Maiu

Acum o săptămână dimineaţa la ora 4 am fost sculat şi dus la consiliu de Răsbi în vederea studierii dosarelor şi a procesului. Acolo am stat mai omeneşte într,o cameră cu pat.

Am luat contact cu avocaţii în fiecare zi.

Vineri, Sâmbătă şi Duminecă a trebuit să cercetăm 2o de dosare, ceva ne mai pomenit.

In trei zile să-ţi poţi căuta contra probe: cărţi, ziare, desbateri parlamentare, foi straine. Să-ţi aduni material de al tău, ordine, circulari, acte înpraştiate cine ştie pe unde. Si aceasta cu atât mai greu, cu cât ai tăi toţi cari au lucra cu tine, sunt arestaţi sau trimişi în lagăre, sau ascunşi ca să nu fie prinşi. Au alergat saraci băieţi, tinerii avocaţi leg onari ca albinele in aceste â zile.

Avocaţii mari au refuzat toţi sa-ma apere, Radu Roseti, Vasliu Clu Paul Iliescu, Mora pâna şi Nelu Ionescu, Petrache Pogonat, Ionel Teodoreanu, de teama ca să nu fie duşi în lagare. Teama şi laşitate.

Deacea toată admiraţia mea pentru avocaţii Hanţescu, Radovici, Ranetescu, Paul Iacobescu, Li eta Gheorghiu, Caracaş, Horia Cosmovici Zamfirescu, Coltescu Cluj....

Si pentru tot acest tineret eroic care nu s,a plecat in faţa ~~mi~~ nici unei ameninţari, care a riscat, care a înfruntat furtuna.

Luni dimineaţa s,a deschis prima şedinţă. Tribunalul militar era compus din Preşedintele S.I. Colonel Dumitriu şi 4 ofiţeri de front.

S,a citit apelul martorilor; Lipseau totţi cei din lagare adică oameni cu cari am lucrat eu, martori de fapt. S,a cerut amanarea şiaducerea acestor martori.

Tribunalul airespins cererea apararii.

S,a cet t ordonanţa de in tiva.

Plina de patima,de rautate şi de neadevaruri,Afirmaţiuni gratuite, ne dovedite cu nimica,lipsite de buna credinţa de corectitudine şi de sentimentul onoarei.

După masă dela ora 5 până la 12 noapteaam vorbit eu timp de 7 ore încontinu,spulberând una după alta toate acuzaţiile care mi-se aduceau.

A doua zi a apărut în Universul cuvând cu cuvânt tot ce am spus.

In afară de şed nţa secretă şi de chestiunea cu depozitele de arme,care de ruşine cenzura le-a oprit.

Marţi mi s,au pus întrebări de către procuror la care am răspuns punct cu punct.In rezumat am fost dat în judecată pentru tradare art.190-191,deţinere şi publicare de acte secrete interesând siguranţa statului,bazându-se pe 6 odine poloţeneşti şi jandarmereşt de natură electorală.Pentru articolul 209 legături cu o putere străină,pentru a primi instrucţiuni şi ajutoare în scopul de a declanşa revoluţia socială în România /bazându-se pe o scrisoare falsă care K nu-mi aparţinea,pe care nu o văzusem niciodată în viaţă /.Pentru art 210 : Inarmarea populaţiei pentru declararea răsboiului civil,bazând se pe nimic.

In ultimul moment adică cu lo minute înainte de a da cuvântul procurorului,prin o adevărată minune Dumnezeiască,se descoperă autorul scrisorii pentru care eram acuzat eu.Un avocat Marinescu din R.Vâlcea,citind scrisoarea,vede că ea este străbătută de 2 idei: 1/ ideia de Economie Automată şi îmbogăţire mutuală cuvinte şi definiţii şi gânduri care nu mi-au aparţinut niciodată mie.-"/2Ideia unei Alianţe economice.

Işi reaminteşte că a cetit undeva aceste lucruri.Pleacă la R.Vâlcea şi în adevăr,găseşte cartea dată de autor cu dedicaţie

scrisă de mâna sa.-

Pe copertă se găsesc în subtitlu:Cuvintele:Economie Automată"Inbogăţire mutuală"iar înăuntru în multe pagini explică acest nou sistem economic.

Către sfârşitul cărţii în vre-o 20 pagini pledează pentru cealaltă ideie "Alianţă Economică"un credit international,un oficiu internaţional" atc.şi ca ultim noroc al nostru,scrisul de mână,dedicaţia,este acelaş scris exact ca şi în scrisoarea de care sunt acuzat eu.

Avocaţii freamătă cu toţii în faţa acestei min ni şi cer preşedintelui să fie chemat autorul scrisorii ca martor:Dl Rădulescu Thonir.

Preşedintele respinge cererea.O parte din xxxxx avocaţi se duc la acest domn.El recunoaşte că a scris o asemenea scrisoare. Vine până la poarta tribunalului,dar este oprit de a intra.Ridic din nou che tiunea:Domnule Preşedinte şi onorat tribunal,s,a descoperit definitiv autorul scrisorii pentru care sunt acuzat eu.E Dl. Rădulescu Thonir,colaborator la "Neamul Românesc"Nu-l cunosc personal.- Nu ştiu misterul prin care această scrisoare a sosit la mine. El recunoaşte că e a lui,că a scris-o el.-Chemaţi-l să dea explicaţii.-Luaţi măsurile pe care le credeţi de cuvinţă".

Preşedintele respinge cererea.

Insfârşit,pledează cei 7 avocaţi ai mei.Impecabil.

E joi noaptea,ora 12,când tribunalul se retrage în deliberare.

Pe mine mă duce în cameră şi după vre-o jumătate de oră,mă sue în dubă şi mă aduce la jilava.

Sunt liniştit şi cu conştinţa înpăcată.Stiu că nu sunt vinovat cu nimica .Nici una din acuzaţiile care mi-se aduceau n,au rămas în picioare.

Iată-mă din nou în celula mea.Mă culc.

Pela 4 sunt sculat de sgomotul unor paşi şi de zăvoarele care se trag.Mă scol în picioare.Intră procurorul,maior Radu Ionescu,grefier Tudor,comandantul închisorii şi ceilalţi ofiţeri de gardă.

Grefierul citeşte:Tribunalul Militar a răspuns afirmativ la toate întrebările"Sunteţi condamnat la [redacted] 10 ani muncă silnică.

Mai rămâne câteva minute şi se uită la mine.Maiorul face ochii mari şi dă din umeri.Pleacă toţi.

In faţa marei nedreptăţi care mă loveşte sunt liniştit şi cu consştinţa împăcată.

Deschid la întâmplare cărticica de rugăciuni a sfântului Anton.Se deschide la pagina 119 Cetesc:Fă ca să primesc cu linişte orice trimite Dumnezeu,pricepând că este voinţa lui ".

Duminecă 29 Maiu.

Mi-e dor de Carmen-Silva.De malul mării;anul trecut pe vremea aceasta eram acolo şi pregăteam cu Tocu deschiderea comerţului Legionar.Acum se adună din nou negustorii şi viaţa începe.In tabăra noastră vor creşte bălăriile şi spinii şi vor acoperi munca noastră.

Unde în anii trecuţi erau numai freamăt de viaţă,de sănătate, de bucurie,acum se va întinde pustiul.Si totuşi cred că imensa lume care vine acolo în fiecare vară îşi va aduce aminte şi de mine.

Când m,am întors dela proces a doua zi,în cuibul vrabiei dela geam,sau născut puişorii.Vrăbioara alergatoată ziua şi le aduce de mâncare.Mă uit la ea.Totdaeuna vine cu ciocul plin. E atâta ciripit în micul lor cămin şi atâta fericire.......

Note dela proces.- Tot timpul am fost ţinut într-o pază extre de serioasă şi cu totul neobişnuită.La uşa mea a stat permanent 2 jandarmi în post iar în cameră cu mine un plutonier.Deasemneea un ofiţer a sts tot timpul în preajma mea.

Discuţiile cu apărătorii,pregătirea apărării,care totdeauna e secretă,le-am făcut în faţa lor şi a doi agenţi de poliţie.-

Avocaţii pentru ca să poată pătrunde la mine,treceau începând dela poartă prin 4 cordoane făcânduli-se perchiziţie corporală.

Sălile pline de agenţi care spionau pe apărători,pe martorii pe ofiţeri.

Nu puteau vorbi doi ~~xxxxxxx~~ oameni că imediat sosia lângă ei un al treilea : agentul, spionul.........atmosfera în 132 cărcată, înăbuşitoare plutea între zidurile consiliului şi în afara lui.

Fiecare avocat sau martor se aştepta din moment în ~~1084~~ moment să fie ridicat, arestat şi dus în lagăre.

Au fost ridicaţi de pe banca apărării, avocaţi cari în acel moment erau asimilaţi magistraţilor.

Avocaţi: Colonel Rădulescu şi Vlasta.- Au mai fost arestaţi avocaţii : Corneliu Georgescu, Stanicel şi Popescu Buzau.

Avocaţilor din provincie care s,au înscris telegrafic li s,au făcut noaptea, percheziţii în casă şi li s,au pus în vedere că dacă vor părăsi oraşul vor trimişi în lagăre şi arestaţi.

In fine, cu foarte multă greutate a putut pătrunde la proces.

In momentul în care a început apărarea lumea n,a mai putut intra. Nici stenografii n,au mai fost aduşi.- Mesele lor erau goale de asta data.

In afara de cei 7 avocaţi hotaraţi ca sa vorbeasca, restul n,a mai putut intra.

In timp ce rechizitorul procurorului facut de alţi şi numai citit de el, a fost tras imediat în ediţii speciale, din ordin, sub ameninţarea suspendarii ziarelor şi cetit la radio în întregime, cuvântul apărari a fost ascultat de consiliu într,o sală goală şi nu s,a bucurat în presă decât de trei patru rânduri.

Apărarea a fost imecabilă .-

Horia Cosmovici, Benţescu, Radovici, Lizeta Gheorghiu, Iacobescu, Ranetescu , Caracoş, toată admiraţia mea pentru voi, iubiţi prieteni. Si pentru toţi ceilalţi ce aaţi fost ~~xxxxx~~ nedislipiţi de mine, aţi muncit, aţi alergat, vaţi bătut şi aţi tremurat aşteptând dreptatea.

La ultimul cuvânt am spus: Onorat Tribunal, aveţi în mâinile Dvs., nu viaţa mea , pe care o dau bucuros, ci onoarea întregei ti-

133
~~140~~
~~190~~

nerimi a României.Cred în justiţia Militară a ţării mele.2

Tribunalul avea să răspundă la trei chestiuni:

1/ Deţinere şi publicare de acte secrete încadrat în art. 190-191.-

Ori s,a dovedit până la evidenţă că ordinele cele 6 aveau caracter politic.Erau simple ordine de urmărire poliţieneşti a membrilor organizaţiei mele ,Că ele nu întru nimic" Siguranţa statului .Că asemenea ordine au fost citite în parlament,au fostxxxx publicate în ziare. că oamenii politici aveau asemenea ordine.Dl. Maniu întrun singur an a declarat că a avut-16 pe care le-a publicat întrun memoriu.

In sfârşit că articolul 190-191 se află în capitolul "Crime contra Siguranţei Exterioară a statului şi că cuvântul "Siguranţa Statului" din articolul 190 se referă la "Siguranţa Exterioară a St tului,că nu se pot încadra acele ordine în crimă de trădare.

Tribunalul avea să răspundă la o adoua chestiune :

Am luat legătură cu un stat străin pentru a primi ajutoare şi instrucţiuni în scopul de a declanşa revoluţia socială.Afirmaţie bazată pe o scrisoare falsă care nu îmi aparţinea.

Se descoperă autorul scrisori,instrucţiuni şi ajutoare,acuzaţii ofensatoare,de rea credinţă,în scopul de a declanşa revoluţia socială / art." 209/

Insfârşit tribunalul avea să răspundă la crima de înarmare a populaţiei în scopul de a face războiul civil, lovitură de stat,

Dragii mei,

Eu stau aici din voia lui Dumnezeu
Dumnezeu m,a adus în închisoare" şi Dumnezeu mă va scoate
Dece a fost voia lui Dumnezeu aşa"?

Nu ştiu" căci nu putem deslega noi gândurile lui Dumnezeu şi nici înţelege decât cu mult mai târziu,-logica divină.-

Incercări pe care mi-le trimite Cerul pentru ca să ne măsoare credinţa. Deaceia,nu vă sbateţi nu vă inervaţi,nu interveniţi in nici un mod,decât rugându-vă,în ceiace a orânduit Dumnezeu.-

Fiţi liniştiţi. Adică,linişte în sufletele voastre.

Linişte pe străzi,nu înseamnă nimic,dacă în sufletele voastre este furtună.

Fiţi cu conştinţa înpăcată.

Vă sfătuiesc de asemenea so fiţi cu ochii în patru.

In aceste vremuri,umblă ca şi înainte,şi mai multe ca înainte,tot felul de agenţi provoc tori:Unii străini,alţii puşi de străini,alţii din prostie,îndemnându-vă să faceţi ge turi de rasbunare.-

Ei vor căuta răsbunători în capitală,apoi vor merge în oraşele de provincie şi chiar la ţară.Atenţie toţi în toate părţile.

Unii vor veni să-vă spună că au vorbit cu mine;alţii vor aduce scrisori iscălite de mine / şi acum sunt condamnat pentru scr sori false/ puneţi mâna pe ei şi anunţaţi poliţia.-

~~Toţ~~ Pe deasupra acestor măsuri de pază,trebuie să fiţi înţelepţi şi să priviţi lucrurile în adâncul lor,adică să vedeţi unde se termină,care e sfârşitulunor acte de răsbunare ~~xxxx~~ sau a-le unor turburări în masă.

I. Şi dacă este aşa, ce v'a determinat atunci să luaţi aceste măsuri?

R. Am explicat salvarea situaţiei morale a unor tineri şi pe de altă parte groaza pe care am avut-o de informaţiile greşite, care s'au dat de atâtea ori Siguranţei şi de pe urma cărora am avut atât de suferit.

I. Precizaţi-ne ce divulgări s'au făcut ca să vă determine la luarea unor astfel de măsuri?

R. Am avut în viaţa mea sute de cazuri de pe urma cărora am suferit, ele constituind informaţii într'adevăr îngrozitoare; aşi putea să citez cazul care se punea în sarcina lui Alexandru Cantacuzino cum că acesta şi-ar fi constituit 14 (patrusprezece) echipe, cu scopul de a-l omară pe d-l Călinescu.

De asemenea însăşi ordinul citat în cartea pentru legionari, a fost făcut de un agent [illegible] Siguranţei Generale, de unde l-a luat apoi presa.

I. Dacă negaţi că aţi [illegible] informatori d-voastră, prin ce mijloace v'aţi procurat diferitele ordine secrete, ale autorităţilor de stat?

C. Z. Codreanu

30 Aprilie 1938.
În faţa noastră
Procuror militar
Căpitan magistrat
D. Atanasiu

Grefier
Vasiliu

Se termină: în zeci de mii de morminte, ale mamelor, surorilor copiilor şi fraţilor noştri.-

Priviţi pământul Spaniei: mormânt lângă mormânt.-

Se termină cu bisericile în flacări şi cu preoţii răstâgniţ în altare.

Se termină: cu mormane de ruine, din tot ce a ceat şi agonisit neamul nostru; cu o ţară înrolată de armate streine, deci perdută. Suferinţa mea este nimic pe lângă acestea de mai sus. E o glumă. Dacă ne vom pierde tara / şi ce grozav e să-ţi pierzi ţara/ toate mormintele noastre ale întregului tineret, nu vor putea-o face la loc.- Mormintele multor generaţii vor trebui să se aşeze unele peste altele în cimitire, pentru ca să mai avem ceiace am avut.-

Stiu, sunteţi la o răspântie. Sufletul vostru este mohorât şi încărcat de dureri.-

Răbdaţi.-Nu uitaţi că dragostea desleagă toate.

Dragostea este îndelung răbdătoare; dragostea este plină de bunătate, dragostea nu pismuieşte, dragostea nu se laudă, nu se umflă de mânie, nu se poartă necuvincios,-nu caută folosul său, nu se mânie nu pune la socoteală răul.

Nu se bucură de nelegiuire ci se bucură de adevăr.

Sufere toate, crede toate, rabdă toate/Sf. Apostol Pavel către cor ntinieni/ Mergeţi pe această cale până la capăt, recomandată de mântuitorul şi n, o să pară rău.

Dar nu numai atât, ci prin aceasta tineretul României va urca treptele celor mai mari înălţimi.

Se va căuta să se sape o prăpăstie între tânăra generaţie şi Rege. Astupaţi pră astia, pentrucă nu este spre binele neamului nostru şi este spre răul lui.

Pe rege să-l iubiţi, să-l ascu taţi să-l urmaţi şi să-l apăraţi. El va şti că fiecare tânăr nu-i este un duşman, de care tre-

bue să se apere la orice pas, ci un soldat credincios, pe al cărui suflet și umăr se poate răzima oricând.-

Să-l apărați îmbrăcat în cămașa de zale a dragostei voastre.

Acesta este răspunsul și îndemnul meu, în legătură cu manifestul apocrif apărut zilele trecute.

~~195~~

Cu tot dragul,

ss. Corneliu Zelea Codreanu
Inchisoarea Jilava

A.- Joi 9 IUNIE -Visuri.-In fiecare noapte visez.-Niciodată n,am visat atât de mult ca acum,m,am gândit să-le scriu dar pe foi aparte.-

IUNIE 8 spre 9 Am visat o luptă care se dădea la predeal,în 3 sectoare: Unul la "pompă" altul panta oraşului care urcă pe Pitifoi,deasupra cazărmii,al treilea,era sub comanda mea între vila Stelian Popescu şi Hotel - Palace până spre linia ferată cu direcţi gara.Nu se trăgeau focuri de armă.-Lupta era corp la corp.Sectorul meu a dat inamicul peste cap fulgerător şi l-a împins dincolo de gară,punându-l în debandadă.Celelalte două sectoare cu oarecare greutăţi,au răsbit.

Dar răsbit la pompă am intervenit în ultimul moment cu ai mei.Inamicul era însă respins când am ajuns.-

Am fos şi pe "Tififoi" şi ochiam cu un tun care seamănă mai mult cu un aruncător de bombe"Aasen".Dar m,am tras.-Dintre cei ce erau cu mine,îmi reamintesc bine pe Bordeianu şi Miluţă Popovici,pe ceilalţi i-am uitat.-

Am adormit din nou.-

In faţa unei case la o masă rotundă cu faţa de masă albă,eram eu,tatăl meu şi încă cineva,pe masă era o singură ceaşcă plină de cafea neagră.In dreapta mea era o vale mare la câţiva metri de noi, iar în faţă deasupra noastră,drept în sus se ridica un deal mare lutos şi pietros.- La un moment dat a început să se surpe de sus bucăţi mari şi să cadă în vale.-A căzut şi un pom verde care era acolo.-Apoi a început să cadă peste masa noastră.Ne-am ridicat şi am fugit spre stânga.

Tata meu mi-a spus:"Bea-ţi Cafeaua".-Eu m,am apropiat de masă,dar chiar atunci a căzut în mijlocul mesei pestea cafea o bucată de pământ care o dea.M,am reras- şi a început să cadă şi să cadă pământ amestecat cu cenuşă şi cu tăciuni.Femeil din casă au eşit să-şi strângă lucrurile,vârându-se în focul acesta.-

Eu am văzut geamantanul tatălui meu şi m,am repezit deasupra mormanului să-l iau.Când am ajuns acolo,o femeie se apleca-se deasupra geamantanului şi a acoperit-o aşa pământul şi cenuşa care cădeau.

I-se vedeau numai picioarele.Era mama mea.-Am scos-o şi am ridicat-o pe umeri,iar eu stânga am apucat geamantanul şi l-am luat şi coboram.S,a repezit tatăl meu să-mi ajute strigând:"săraca, săraca" M,am trezit.-

Am adormit din nou.Am visat-o dormind în pat pe soţia mea şi pe Nicoliţa.-

Eşind pe stradă i-am văzut pe Smărandescu şi Horodniceanu şi-i întrebam:"Unde sta Nicoliţa,căci vream s,o văd că se sculase şi plecase dela noi.Am căutat-o într,un loc,dar nu era.Am mai căutat-o mult şi am găsit-o cu mama ei,într,o casă săracă.Şi s,a făcut ziuă.

Vineri dimineaţa lo Iunie Era o sală plină de oameni.Aşa de plină în cât nu mai putem răsufla.S,au deschis geamurile.

Incepea procesul meu în recurs.Iacobescu spunea că va vorbi " ore.M,am trezit.-

Călătoream întrun tren cu mama,soţia fata şi Silvia.Se apleca aşa de tare spre o prăpăstie încât credeam că se va răsturna.Atunci am sărit jos căci mergea încet şi am pus umărul.-Ceilalţi au făcut la fel A deraiat puţin depe linie,dar nu s,a dus în prăpăstie.

MARTI 15 L-am văzut pe Gârneaţă.Se plângea că a fost rău în tabără la Ciuc.Apoi l-am visat pe Tell.Era excortat.A fugit în casă la Ionică.La urmă l-am visat pe Alecu Cantacuzino.Am vorbit cu el întro casă dar nu ştiu unde.

VINERI 27 Maiu

Acum o săptămână dimineaţa la ora 4 am fost sculat şi dus la consiliu de Răsbi în vederea studierii dosarelor şi a procesului. Acolo am stat mai omeneşte într,o cameră cu pat.

Am luat contact cu avocaţii în fiecare zi.

Vineri, Sâmbătă şi Duminecă a trebuit să cercetăm 2o de dosare, ceva ne mai pomenit.

In trei zile să-ţi poţi căuta contra probe: cărţi, ziare, desbateri parlamentare, foi straine. Să-ţi aduni material de al tău, ordine, circulari, acte înpraştiate cine ştie pe unde. Si aceasta cu atât mai greu, cu cât ai tăi toţi cari au lucrat cu tine, sunt arestaţi sau trimiş în lagăre, sau ascunşi ca sa nu fie prinşi. Au alergat saraci băeţi, tinerii avocaţi legionari ca albinele în aceste 3 zile.

Avocaţii mari au refuzat toţi să-mă apere, Radu Roseti, Vasliu Clu Paul Iliescu, Mora până şi Nelu Ionescu, Petrache Pogonat, Ionel Teodoreanu, de teamă ca să nu fie duşi în lagăre. Teama şi laşitate.

Deacea toată admiraţia mea pentru avocaţii Hanţescu, Radovici, Ranetescu, Paul Iacobescu, Li eta Gheorghiu, Caracaş, Horia Cosmovici Zamfirescu, Coltescu Cluj....

Si pentru tot acest tineret eroic care nu s,a plecat în faţa nici unei ameninţari, care a riscat, care a înfruntat furtuna.

Luni dimineaţa s,a deschis prima şedinţă. Tribunalul militar era compus din Preşedintele S.I. Colonel Dumitriu şi 4 ofiţeri de front.

S,a citit apelul martorilor; Lipseau totţi cei din lagare adică oameni cu cari am lucrat eu, martori de fapt. S,a cerut amanarea şi aducerea acestor martori.

Tribunalul a respins cererea apărării.

S,a cet t ordonanţa de in tiva. 140 ~~138~~ ~~136~~

Plina de patimă, de răutate şi de neadevaruri, Afirmaţiuni gratuite, ne dovedite cu nimica, lipsite de bună credinţa de corectitudine şi de sentimentul onoarei.

După masă dela ora 5 până la 12 noaptea am vorbit eu timp de 7 ore încontinu, spulberând una după alta toate acuzaţiile care mi-se aduceau.

A doua zi a apărut în Universul cuvând cu cuvânt tot ce am spus.

In afară de şed nţa secretă şi de chestiunea cu depozitele de arme, care de ruşine cenzura le-a oprit.

Marţi mi s,au pus întrebări de către procuror la care am răspuns punct cu punct. In rezumat am fost dat în judecată pentru tradare art.190-191, deţinere şi publicare de acte secrete interesând siguranţa statului, bazându-se pe 6 odine poloţeneşti şi jandarmereşt de natură electorală. Pentru articolul 209 legături cu o putere străină, pentru a primi instrucţiuni şi ajutoare în scopul de a declanşa revoluţia socială în România /bazându-se pe o scrisoare falsă care x nu-mi aparţinea, pe care nu o văzusem niciodată în viaţă /. Pentru art 210 : Inarmarea populaţiei pentru declararea războiului civil, bazând se pe nimic.

In ultimul moment adică cu lo minute înainte de a da cuvântul procurorului, prin o adevărată minune Dumnezeiască, se descoperă autorul scrisorii pentru care eram acuzat eu. Un avocat Marinescu din R.Vâlcea, citind scrisoarea, vede că ea este străbătută de 2 idei: 1/ ideia de Economie Automată şi îmbogăţire mutuală cuvinte şi definiţii şi gânduri care nu mi-au aparţinut niciodată mie.-"/2Ideia unei Alianţe economice.

Işi reaminteşte că a cetit undeva aceste lucruri. Pleacă la R.Vâlcea şi în adevăr, găseşte cartea dată de autor cu dedicaţie

scrisă de mâna sa.-

Pe copertă se găsesc în subtitlu:Cuvintele:Economie Automată"Inbogăţire mutuală"iar înăuntru în multe pagini explică acest nou sistem economic.

Către sfârşitul cărţii în vre-o 20 pagini pledează pentru cealaltă ideie "Alianţă Economică"un credit internaţional,un oficiu internaţional" atc.şi ca ultim noroc al nostru,scrisul de mână,dedicaţia,este acelaş scris exact ca şi în scrisoarea de care sunt acuzat eu.

Avocaţii freamătă cu toţii în faţa acestei min ni şi cer preşedintelui să fie chemat autorul scrisorii ca martor:Dl Rădulescu Thonir.

Preşedintele respinge cererea.O parte din ~~aceşti~~ avocaţi se duc la acest domn.El recunoaşte că a scris o asemenea scrisoare. Vine până la poarta tribunalului,dar este oprit de a intra.Ridic din nou che tiunea:Domnule Preşedinte şi onorat tribunal,s,a descoperit definitiv autorul scrisorii pentru care sunt acuzat eu.E Dl. Rădulescu Thonir,colaborator la "Neamul Românesc"Nu-l cunosc personal.- Nu ştiu misterul prin care această scrisoare a sosit la mine. El recunoaşte că e a lui,că a scris-o el.-Chemaţi-l să dea explicaţii.-Luaţi măsurile pe care le credeţi de cuvinţă".

Preşedintele respinge cererea.

Insfârşit,pledează cei 7 avocaţi ai mei.Impecabil.

E joi noaptea,ora 12,când tribunalul se retrage în deliberare.

Pe mine mă duce în cameră şi după vre-o jumătate de oră,mă sue în dubă şi mă aduce la jilava.

Sunt liniştit şi cu conştinţa înpăcată.Stiu că nu sunt vinovat cu nimica .Nici una din acuzaţiile care mi-se aduceau n,au rămas în picioare.

Iată-mă din nou în celula mea.Mă culc.

Pela 4 sunt sculat de sgomotul unor paşi şi de zăvoarele care se trag.Mă scol în picioare.Intră procurorul,maior Radu Ionescu,grefier Tudor,comandantul închisorii şi ceilalţi ofiţeri de gardă.

Grefierul citeşte: Tribunalul Militar a răspuns afirmativ la toate întrebările "Sunteţi condamnat la ~~xxxxx~~ 10 ani muncă silnică.

Mai rămâne câteva minute şi se uită la mine. Maiorul face ochii mari şi dă din umeri. Pleacă toţi.

In faţa marei nedreptăţi care mă loveşte sunt liniştit şi cu consştinţa împăcată.

Deschid la întâmplare cărticica de rugăciuni a sfântului Anton. Se deschide la pagina 119 Cetesc: Fă ca să primesc cu linişte orice trimite Dumnezeu, pricepând că este voinţa lui ".

Duminecă 29 Maiu.

Mi-e dor de Carmen-Silva. De malul mării; anul trecut pe vremea aceasta eram acolo şi pregăteam cu Tocu deschiderea comerţului Legionar. Acum se adună din nou negustorii şi viaţa începe. In tabăra noastră vor creşte bălăriile şi spinii şi vor acoperi munca noastră. Unde în anii trecuţi erau numai freamăt de viaţă, de sănătate, de bucurie, acum se va întinde pustiul. Si totuşi cred că imensa lume care vine acolo în fiecare vară îşi va aduce aminte şi de mine.

Când m,am întors dela proces a doua zi, în cuibul vrabiei dela geam, sau născut puişorii. Vrăbioara alergatoată ziua şi le aduce de mâncare. Mă uit la ea. Totdaeuna vine cu ciocul plin. E atâta ciripit în micul lor cămin şi atâta fericire.......

Note dela proces.- Tot timpul am fost ţinut într-o pază extre de serioasă şi cu totul neobişnuită. La uşa mea a stat permanent 2 jandarmi în post iar în cameră cu mine un plutonier. Deasemneea un ofiţer a sts tot timpul în preajma mea.

Discuţiile cu apărătorii, pregătirea apărării, care totdeauna e secretă, le-am făcut în faţa lor şi a doi agenţi de poliţie.-

Avocaţii pentru ca să poată pătrunde la mine, treceau începând dela poartă prin 4 cordoane făcânduli-se perchiziţie corporală.

Sălile pline de agenţi care spionau pe apărători, pe martorii pe ofiţeri.

Nu puteau vorbi doi xxxxxxx oameni că imediat sosia lângă ei un al treilea : agentul, spionul.......o.atmosfera în - cărcată, înăbuşitoare plutea între zidurile consiliului şi în afara lui.

Fiecare avocat sau martor se aştepta din moment în moment să fie ridicat, arestat şi dus în lagăre.

Au fost ridicaţi de pe banca apărării, avocaţi cari în acel moment erau asimilaţi magistraţilor.

Avocaţi: Colonel Rădulescu şi Vlasta.-Au mai fost arestaţi avocaţii : Corneliu Georgescu, Stanicel şi Popescu Buzau.

Avocaţilor din provincie care s,au înscris telegrafic li s,au făcut noaptea, percheziţii în casă şi li s,au pus în vedere că dacă vor părăsi oraşul vor trimişi în lagăre şi arestaţi.

In fine, cu foarte multă greutate a putut pătrunde la proces.

In momentul în care a început apărarea lumea n,a mai putut intra. Nici stenografii n,au mai fost aduşi.-Mesele lor erau goale de astă dată.

In afara de cei 7 avocaţi hotarâţi ca sa vorbeasca, restul n,a mai putut intra.

In timp ce rechizitorul procurorului facut de alţi şi numai citit de el, a fost tras imediat în ediţii speciale, din ordin, sub ameninţarea suspendării ziarelor şi cetit la radio în întregime, cuvântul apărări a fost ascultat de consiliu într,o sală goală şi nu s,a bucurat în presă decât de trei patru rânduri.

Apărarea a fost imecabilă .-

Horia Cosmovici, Benţescu, Radovici, Lizeta Gheorghiu, Iacobescu, Ranètescu , Caracoş, toată admiraţia mea pentru voi, iubiţi prieteni. Si pentru toţi ceilalţi ce aaţi fost ~~xxxxxx~~ nedislipiţi de mine, aţi muncit, aţi alergat, vaţi bătut şi aţi tremurat aşteptând dreptatea.

La ultimul cuvânt am spus: Onorat Tribunal, aveţi în mâinile Dvs., nu viaţa mea , pe care o dau bucuros, ci onoarea întregei ti-

144

199

nerimi a României.Cred în justiţia Militară a ţării mele.2

Tribunalul avea să răspundă la trei chestiuni:

1/ Deţinere şi publicare de acte secrete încadrat în art. 190-191.-

Ori s,a dovedit până la evidenţă că ordinele cele ¢ aveau caracter politic.Erau simple ordine de urmărire poliţieneşti a membrilor organizaţiei mele ,Că ele nu întru nimic" Siguranţa statului .Că asemenea ordine au fost citite în parlament,au fostxxxx publicate în ziare. că oamenii politici aveau asemenea ordine.Dl. Maniu întrun singur an a declarat că a avut-16 pe care le-a publicat întrun memoriu.

In sfârşit că articolul 190-191 se află în capitolul "Crime contra Siguranţei Exterioară a statului şi că cuvântul "Siguranţa Statului" din articolul 190 se referă la "Siguranţa Exterioară a Statului,că nu se pot încadra acele ordine în crimă de trădare.

Tribunalul avea să răspundă la o adoua chestiune :

Am luat legătură cu un stat străin pentru a primi ajutoare şi instrucţiuni în scopul de a declanşa revoluţia socială.Afirmaţie bazată pe o scrisoare falsă care nu îmi aparţinea.

Se descoperă autorul scrisori,instrucţiuni şi ajutoare,acuzaţii ofensatoare,de rea credinţă,în scopul de a declanşa revoluţia socială / art." 209/

Insfârşit tribunalul avea să răspundă la crima de înarmare a populaţiei în scopul de a face războiul civil, lovitură de stat,

I

OPIS

de materialul din dos. de anchetă nr. 110237 vol. 18-19

Nr. crt.	DENUMIREA MATERIALULUI	Dosar volum	Pagina	Observați
1	Decl. lui C.Z. Codreanu din 30.IV.938, 1.V.38, 2.V.38, 3.V.38, 6.V.38	-18-	1 - 43	
2	Copii scrisori, fotocopia jurnal zilnic, fotocopii scrisori	-"-	44 - 83	
3	Scrisori originale ale lui C.Z. Codreanu, decl. lui Gh. Clime	-"-	84 - 102	
4	Legea șefului org. legionare, cererea lui Cr. Leu,	-"-	103 - 117	
5	Nota, proces verbal, adr. 19066/50, 326809/50	-"-	118 - 124	
6	Scrisoarea lui Herghelegiu, copia jurnalului lui C.Z. Codreanu	-"-	125 - 147	
7	Scrisoarea (copie) a lui Bărbulescu P., decupaje din ziare	-"-	148 - 172	
8	Scrisori ale lui C.Z. Codreanu, originale și fotocopii	-"-	173 - 226	
9	Manifeste electorale, instrucțiuni, manifeste și ordine circulare	19 -	1 - 26	
10	Ziare și decupaje din ziare, instrucțiuni, afișe	-"-	27 - 53	29.XII.66.
11	Ordine circulare, afișe, imprimate	-"-	54 - 142	[illegible signature]

R. Primeam în corespondență în plicuri dela necunoscuți; dealtfel toți șefii de partide primeau diverse ordine ale Ministerului de Interne sau Siguranței, care însă erau de natură electorală; opriri de întruniri etc.—

Î. Recunoașteți autenticitatea circularilor publicate în broșura „Circulările Căpitanului 1934-1937"?

R. Da - recunosc că în aceasta sunt circularile mele, n'am apucat însă să citesc cartea.—

Î. Recunoașteți circulara No: 94 din 20 Octombrie 1937, aflată la pagina 170 din lucrarea de mai sus?

R. Da, recunosc și — n'am făcut altceva, decât am adus la cunoștința oamenilor mei ca să se păzească.—

Î.- Idem copia după ordinul No. 116 confidențial personal din 26 Iulie 1937, al Prefecturii Județului Prahova, aflat la fila 100 din dosarul Colonel Constantin Stănescu?—

R.- Cred că ordinul pe care mi-l arătați și pe care am pus semnătura mea cu data de 30.4.938, este al meu. N'am certitudinea, nefiind iscălit și nici trecut în cartea circularilor.—

Î. Idem circulara 131 (din) având copie după telegrama cifrată No. 5861

30 Aprilie 1938
În fața noastră
Procuror militar
Capitan de justiție
Dr. [illegible]

[illegible signature]

Z. Codr.

Dragii mei,

Eu stau aici din voia lui Dumnezeu

Dumnezeu m,a adus în închisoare" şi Dumnezeu mă va scoate

Dece a fost voia lui Dumnezeu aşa"?

Nu ştiu" căci nu putem deslega noi gândurile lui Dumnezeu şi nici înţelege decât cu mult mai târziu,-logica divină.-

Incercări pe care mi-le trimite Cerul pentru ca să ne măsoare credinţa. Deaceia,nu vă sbateţi nu vă inervaţi,nu interveniţi in nici un mod,decât rugându-vă,în ceiace a orânduit Dumnezeu.-

Fiţi liniştiţi. Adică,linişte în sufletele voastre.

Linişte pe străzi,nu înseamnă nimic,dacă în sufletele voastre este furtună.

Fiţi cu conştiinţa înpăcată.

Vă sfătuiesc de asemenea so fiţi cu ochii în patru.

In aceste vremuri,umblă ca şi înainte,şi mai multe ca înainte,tot felul de agenţi provocatori:Unii străini,alţii puşi de străini,alţii din prostie,îndemnându-vă să faceţi gesturi de rasbunare.-

Ei vor căuta răsbunători în capitală,apoi vor merge în oraşele de provincie şi chiar la ţară.Atenţie toţi în toate părţile.

Unii vor veni să-vă spună că au vorbit cu mine;alţii vor aduce scrisori iscălite de mine / şi acum sunt condamnat pentru scrisori false/ puneţi mâna pe ei şi anunţaţi poliţia.-

~~Tot~~ Pe deasupra acestor măsuri de pază,trebuie să fiţi înţelepţi şi să priviţi lucrurile în adâncul lor,adică să vedeţi unde se termină,care e sfârşitulunor acte de răsbunare ~~xxix~~ sau a-le unor turburări în masă.

Se termină:în zeci de mii de morminte,ale mamelor,surorilor copiilor şi fraţilor noştri.-

Priviţi pământul Spaniei:mormânt lângă mormânt.-

Se termină cu bisericile în flacări şi cu preoţii răstăgniţi în altare.

Se termină: cu mormane de ruine,din tot ce a ceat şi agonisit neamul nostru;cu o ţară înrolată de armate streine,deci pierdută.Suferinţa mea este nimic pe lângă acestea de mai sus.E o gluma. Dacă ne vom pierde ţara / şi ce grozav e să-ţi pierzi ţara/toate mormintele noastre ale întregului tineret,nu vor putea-o face la loc.- Mormintele multor generaţii vor trebui să se aşeze unele peste altele în cimitire,pentru ca să mai avem celace am avut.-

Stiu,sunteţi la o răspântie.Sufletul vostru este mohorât şi încărcat de dureri.-

Răbdaţi.-Nu uitaţi că dragostea desleagă toate.

Dragostea este îndelung răbdătoare; dragostea este plină de bunătate,dragostea nu pismuieşte,dragostea nu se laudă,nu se umflă de mânie,nu se poartă necuviincios,-nu caută folosul său,nu se mânie nu pune la socoteală răul.

Nu se bucură de nelegiuire ci se bucură de adevăr.

Sufere toate,crede toate,rabdă toate/Sf.Apostol Pavel către corintieni/ Mergeţi pe această cale până la capăt,recomandată de mântuitorul şi n,u s. pară rău.

Dar nu numai atât,ci prin aceasta tineretul României va urca treptele celor mai mari înălţimi.

Se va căuta să se sape o prăpăstie între tânăra generaţie şi Rege.Astupaţi prăpăstia,pentrucă nu este spre binele neamului nostru şi este spre răul lui.

Pe rege să-l iubiţi,să-l ascultaţi să-l urmaţi şi să-l apăraţi.El va şti că fiecare tânăr nu-i este un duşman,de care tre-

bue să se a ere la orice pas, ci un s ldat credincios, pe al cărui su flet şi umăr se poate rezima ori când.-

Să-l apăraţi îmbrăcat în cămaşa de zale a dragostei voastre.

Acesta este răspunsul şi îndemnul meu, în legătură cu manifest ul apocrif apărut zilele trecute.

~~148~~

Cu tot dragul,

ss.Corneliu Zelea Codreanu
Inchisoarea Jilava

11/ COPIE: Tg.Jiu 6 Mai 1933 226

148 ~~220~~

ancheta 110237 v 18 Domnule Codreanu,

Faţă de situaţia creată fiului meu Bărbulescu Pantelimon anul III medicină Cluj, victimă a smurităţi şi a încrederii oarbe a politici ce aţi ştiut să sădiţi în sufletul lui de copil nevinovat, mă face să vă scriu aceste rânduri.

Cred că vi s"a adus la cunoştinţă arestarea lui şi a împrejurărilor, ce eu le-am aflat numai din ziarul "Universul de Duminică, întrucât fiul meu sau altul, nu s"a gândit să ma încunoştiinţeze.

Fiul meu ce pana la parasirea oraşului nostru spre a merge la Cluj pentru studii a fost îngrijit şi educat în spiritul familiei noastre de oameni gospodari şi cinstiţi şi unde nu a avut de cules decât fapte bune şi de omenie ce trebuia să-i căluzească drumul vieţii la capătul caruia abia este. Prin ce împrejurări şi cum a adoptat vederile politicii Dvs. nici nu vreau să caut şi cu toate că nu am aprobat ca un tânăr ce trebuie că preocuparea să-i fie numai la studii pentru care sa dedicat şi care prin greutatea ei reclamă o activitate destul de activă, totuşi discută d cu el şi văzând sănceritatea şi dragostea ce-l însufleţeau programul şi mai ales caracterul Dvs. sincer şi de bun român, am închis ochii şi am admis să vă urmeze însă în limitele posibile a timpului disponibil.

Nu înţeleg însă fanatismul şi nebunia la care se expun ascultând orbeşte de şefi ce la momente de rătăcire sunt în starevsă le poruncească, cum este cazul fiului meu dela Cluj, unde ca nişte revoltaţi contra ordinei publice au scos cuţitele din ordin bine înţeles, ne dându-şi seama de gravitatea necugetărei lor.

Nu ştiu demersurile Dvs. în această afacere care pe noi părinţii ne-au mâhnit ne-au stricat liniştea şi ne-a adus disperarea sa-şi vază copilul suf etului lor, puşcariaş, victima nesocotita a unor idei ce ar fi trebuit sa fie alt fel rasplatită avându-se în vedere scopul educaţiei Dvs. şi a aspiraţiunilor noastre parinteşti.

Inainte de scopul urmărit prin politica Dvs. cred că un om cinstit şi de caracter dela rupe programul Dvs. ţara aşteaptă o regenerare a caracterelor tinere sincere şi nepatate, ar fi trebuit să vă preocupe formarea oamenilor de mâine, în cazul lui a unei bun medic care av folosi ţării lui şi Dvs. pe toate căile, daca va eşi bun. Nu să-l distraţi de la activitatea lor scolare tocmai acum când sunt în ajunul examenilor şi copii au nevoe de linişte şi de o încordare numai în domeniul învăţăturei.

Ca părinţi ne vedem siliţi să constatăm că nea-ţi otrăvit sufletele copiilor noştrii crescuţi în dragoste şi vederile unor buni gospodari, numai pentru inteesele Dvs. care par că nu ar avea altă ţintă de cât piedestalul pe care urmăriţi numai interesele Dvs. personale.

Regret că trebuie să vă scriu arătânddu-vă toată mâhnirea mea şi vă întreb ce aţi făcut pentru ei să-i scăpaţi de penalitate.

Imi sunteţi datori un răspuns şi-l aştept ţinându-mă în curent cu rezultatul şi spre a fi la adevărata Dvs. chemare vă-şi ruga ca în acest interval adică până după examene să ordonaţi chiar celor în studii să-şi vază numai de carte că alt fel îi nenorociţi pe toţi cei orbiţi de mirajul vederilor Dvs. rămânand neispraviţi (ca studii) lucru ce nu ar atarna în cumpana viitorului ce întrezariţi pentru binele patriei. (Ideal ce urmăriţi).-

Vă scriu această cu toată sinceritatea că noi nu mai avem asupra lui vre-o putere, întrucat Dvs. aţi ştiut să-i legaţi atât de mult de vederile Dvs. că noi ori ceam zice este în zadar.-

(ss) Pantelimon Bărbulescu

Prezenta copie fiind conformă cu originalul aflat în Dos. No. 19/3 fila 103, Gutemberg, se certifică de noi.-

Adresa : Patelimon Bărbulescu Tg. Jiu

Judecător de Instrucţie
Maior Magistrat DAN PASCU

Iaşi
5 Dec 1940

Româniea nouă

-ZIDIREA CĂPITANULUI-

de FLORIN ŞTEFĂNESCU

Din veac, în veac nouă zidire. Din an, în an mereu schimbări. Din ceas, în ceas surprize noi. O vieaţă de frământări a dus acest popor până acum mai câteva luni când glasul biruinţei a străpuns văzduhul ca un cutremur de dărâmare, a tot ce a fost rău, a limpezit terenul pe care copiii patriei clădesc tăcuţi casa temeinică a generaţiilor viitoare, locul de închinare, şi reculegere a tot ce este românesc.

Cu braţele oţelite, cu sufletul întărit de hotărârea veacului, au pus temelia în credinţa sfântă a înălţării neamului în orientul dunărean. Munces (in greu şi cu răbdarea ce îi caracterizează pe aceşti ucenici ai Căpitanului la marea operă de afirmare internă şi externă a spiritului constructiv de legionar.

Urcă pantele absupte, se ridică pe crestele colţuroase, despică ape, opresc cascade, răresc codri de uscături, ard buruiana rea, căută în iureşul frământărilor a-[illegible], şi munţii, dealurile, văile şi câmpiile, iarba, luncile şi păsările îi îndrăgesc îi chiamă, îi mângâie în tinereţa lor, pe aceşti muncitori de elită, care fără oboseală zidesc piatră cu piatră ca să treacă în capul pietrei din unghiu.

Prigoniţi — pentru credinţa lor curată — întemniţaţi — pentru idialul naţional, — au lăsat adevăraţi fii ai patriei, casa neamului în mâna asupritorilor cari au rupt bucăţică cu bucăţică din corpul neprihănit al clădirii, construită cu sânge şi vieţii omeneşti, din dragostea pentru mărirea şi înfrumuşeţarea ei; au furat cărămide şi i-a ars grădina cu flori, au scuipat şi a batjocorit-o în nelegiuirea lor; dar pământul sfânt nu i-a răbdat. S'a răsbunat, la el erau mormintele celor cari se sacrificaseră pentru integritatea lui. Din fundurile întunecate, se ridica în noaptea de smoală glasul chemării.. Era glasul durerii ce despica blocurile de granit şi se reflecta în bolta albastră a cerului cerând dreptate. Rugile ferbinţi au avut efect. S'au rupt gratiile dure ale ferestrelor, s'au spart lacătile porţilor dela închisoare şi trecerea a fost liberă.

Au ieşit meşterii cu mistriile udate de lacrimi, salahorii neamului prăfuiţi de colbul temniţilor au păşit voioşi în ograda cu cenuşe să sufle în cele patru colţuri ale lumii răul, să planteze, să care şi să construiască o lumină nouă.

S'au strâns într'un mănunchi, bine închegat, în începutul muncii, au îngenunchiat în faptul dimineţii şi sub razele calde ale soarelui strălucitor au înălţat ruga de pornire la muncă dârză să facă dintr'o ruină „o ţară strălucitoare ca soarele de pe cer".

În mijlocul lor era Căpitanul, Nicadorii şi Decemvirii prezenţi. S'a făcut apelul. Glasul lor metalic a răspuns „aici ori când".

Scăldaţi în aureola biruinţei, grupul legionarilor a pornit la lucru. Neînfricaţi au tras brazda ca hotar de veac, început de lume nouă. Au ridicat steagul speranţei pe vârfurile albastre ale munţilor, au sunat din bucium, s'au adunat toţi; s'a ascuns duşmanul în colţurile întunecoase şi tremurând de frică s'a chircit în el, aşteptând judecata faptelor sale de viol.

Au trecut cu paşi mari aceşti soldaţi şi n'au dat nici o atenţie acelora cari le dărâmase avutul neamului.

S'a sfidat pentru micimea lor sufletească. Nu s'au pretat, nu şi-au încărcat conştiinţa lor imaculată cu păcatele acelora cari îi asupriseră. Posedau un suflet mare, un suflet de arhanghel, aceşti copii chinuiţi. Au lăsat totul la oparte şi au pornit la lucru.

Înarmaţi cu voinţă şi energie au lucrat şi lucrează din zi până în noapte. Sub fiecare lovitură de hârleţ. apare un isvor de apă cristalină. La fiecare mistrie, se înalţă un edificiu naţional. La fiecare pas— făcut în credinţa legionară—răsare o floare. Din suflarea lor isvorăsc raze luminoase ce vor lumina, peste veacuri departe înainte, calea copiilor lor cari vor veni să locuiască mâine în România nouă. Renaşte ţara sub puterea mistică a Căpitanului care conduce lumea legionară. Din ruină lăsată de alţii apare un castel de diamante strălucitoare, ce luminează un colţ întunecat în noua orientare a Europei. Din rămăşiţele unei lumi vechi şi moarte, apare o lume nouă. o lume vie, plină de energie dinamică şi suflet, cari va conduce la viitorul necunoscut destinele [illegible] urmă. Şi-a reuşit.

Se ridică, sub oblăduirea Arhanghelului Mihail o Românie Nouă dirijată de spiritul Căpitanului şi înălţată pe coloanele verzi de legionari, ca temelia să fie cât mai durabilă şi cât mai ferită de duhuri rele.

În România Nouă — zidire de vieaţă curată — suntem prezenţi, în rânduri compacte, în orice clipă Căpitane şi hotărâţi a ridica, cu preţul vieţei noastre până sus la cer măreaţa Ta operă. Suferinţa şi jertfele alor Tăi vor fi pentru noi poruncă de jertfire.

Vom striga în cor . Prezent la glasul Tău sfânt.

mului.

Această lume, este concentrată în legionarul cu spirit constructiv, aşa cum l-a dorit şi format Căpitanul, marele meşter care şi-a dat vieaţa pentru această operă arhitectuală. S'a jertfit, ca opera sa să fie o minune. Şi-a pus ca piatră sfântă vieaţa Lui, la temelia zidirei unei Românii noui, aşa cum a conceput-o El cu 13 ani în urmă. Şi-a reuşit.

Se ridică, sub oblăduirea Arhanghelului Mihail o Românie Nouă dirijată de spi itul Căpitanului şi înălţată pe coloanele verzi de legionari, ca temelia să fie cât mai durabilă şi cât mai ferită de duhuri rele.

In România Nouă — zidire de vieaţă curată — suntem prezenţi, în rânduri compacte, în orice clipă Căpi ane şi hotă âţi a ridica, cu preţul vieţei noastre până sus la cer măreaţa Ta operă. Suferinţa şi jertfele alor Tăi vor fi pentru noi poruncă de jertfire.

Vom striga în cor . Prezei ţ" la glasul Tău sfânt.

Noul şef al serviciului de propagandă şi doctrină legionară

1.000 oameni politici engl... pentru sabotarea guv...

Lumina Satelor
Sibiu
8 Dec 1940

150

Osemintele lui Codreanu au fost așezate lângă Moța și Marin.

Osemintele lui Corneliu Codreanu și ale celor omoriți împreună cu el, au fost desgropate și așezate cu deosebită cinste alături de mormântul eroilor Moța și Marin. O săptămână de rugăciuni pentru Căpitan. Cum s'a făcut mareața îngropăciune. O zi de jale și durere nesfârșită.

Jertfa cea mare.

Am dat mai înainte aici la foae îngrozitoarele mărturisiri ale plutonierului Sârbu Constantin despre felul cum a fost ucis Corneliu Zelea Codreanu și ceilalți 13 legionari pe când erau duși în mașini în noaptea de 30 Noemvrie 1938. Cum erau legați de mâini și de picioare, deodată, la o comandă jandarmii au pus ștreangurile de gâtul legionarilor și i-au sugrumat. Apoi când au ajuns la închisoarea Jilava au fost dați jos, aruncați cu fața la pământ și împușcați prin spate, deși erau morți, spre a se părea că au vrut să fugă și au fost împușcați din urmă. Apoi au fost aruncați toți grămadă într'o groapă mare și astupați cu pământ ca niște câini. După 3 săptămâni au fost desgropați și s'a aruncat asupra lor 15 damigene cu vitriol spre a-le arde trupurile. Iar apoi au zidit deasupra gropii un capac mare de ciment, ca să nu-i fure cineva.

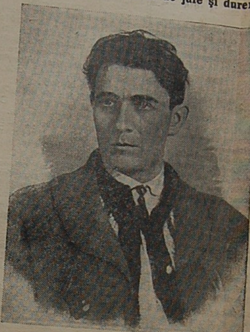
Așa a murit Codreanu, ucis mișelește, chinuit și ars cu vitriol și după moarte. Cel mai mare om pe care l-a avut neamul nostru s'a dat pe sine ca jertfă pentru trezirea neamului la o viață nouă. Jertfa lui arată nesfârșita lui dragoste de neam și credință.

Desgroparea osemintelor.

Multă vreme nu s'a știut bine ce s'a întâmplat cu Codreanu. Ucigașii au căutat să ascundă orce urmă și au lăsat svonul că Codreanu a fugit în străinătate. Chiar după biruința legionară din 6 Septemvrie s'a căutat mult până s'a găsit mormântul de lângă Jilava, ascuns sub pământ, într'o vâlcea cu salcâmi.

Horia Sima, împreună cu comandanții legionari au hotărît să desgroape osemintele Căpitanului și a celorlalți eroi îngropați cu el, și să-le așeze cu cinstea cuvenită lângă mormântul eroilor Moța și Marin dela Casa Verde din Bucureștii Noi. Tot odată au hotărât ca săptămâna dela 25—30 Noemvrie să fie petrecută de legionari în post și rugăciuni pentru Căpitan.

Marți 26 Noemvrie s'a început lucrul de desgropare a martirilor legionari. Cu mare greutate a putut fi dată la o parte piatra cea mare de ciment de deasupra mormântului, lungă de 13 metri, lată de 3 metri și groasă de o jumătate de metru, grea de 30 mii chilograme.

CORNELIU CODREANU.

Osemintele lui Codreanu.

Dupăce grozava lespede de deasupra mormântului a fost ridicată cu macaralele și dată la o parte de deasupra mormântului, lucrătorii legionari dând pământul afară au ajuns la osemintele celor morți amestecate cu pământ. Cele dintâi oseminte găsite au fost ale lui *Ion Caratănase*. A fost recunoscut de familie prin o flanelă ce-o avea pe el. Vin apoi pe rând osemintele lui *Ștefan Georgescu, Ștefan Curcă, Ioan Trandafir, Gavril Bogdan* și *Ioan Atanasiu*. Sunt recunoscuți după diferite semne și îmbrăcăminte. La Ion Atanasiu s'a găsit o hârtie pe care era scrisă o rugăciune.

In sfârșit al 8-lea rând de oseminte scoase sunt ale lui **Corneliu Codreanu** cari îndată au fost recunoscute, având la gât 3 cruciulițe și o iconiță, iar în deget verigheta. Ochii tuturor se umplu de lacrimi. Osemintele Căpitanului sunt luate cu grijă și așezate într'un cearceaf. Soția lui și părinții plângând așează flori multe și-i aprind o lumânare la cap.

După Căpitan sunt scoase osemintele celorlalți martiri, *Iosif Bozântan, Ion Gr. State, Radu Vlad, Ioan Pele, Nicolae Constantinescu, Ion Caramica* și *Doru Belimace*. La gâtul lui N. Constantinescu s'a găsit o bucată din frânghia cu care a fost sugrumat. La mulți din cei morți s'au găsit cărți de rugăciuni în buzunare.

In ziua înmormântării.

Apoi osemintele Căpitanului și ale celorlalți martiri au fost puse în sicrie și duse la biserica Sf. Ilie Gorgani din București unde 3 zile și 3 nopți au fost priveghiate de legionari, iar mulțimea de popor s'a perindat să le vadă și să li-se închine cu dragoste și lacrimi. Trei zile au sunat clopotele dela toate bisericile din țară de câte 3 ori pe zi, în semn de jale și adâncă durere a neamului și pământului românesc întreg. Cele 4 clopote ale Catedralei din Sibiu niciodată nu s'au tânguit atât de mult și cu atâta durere ca acum în amintirea celei mai dureroase jertfe legionare.

Sâmbătă 30 Nov. a avut loc așezarea osemintelor lui Codreanu și a celorlalți 13 legionari lângă mormântul martirilor eroi ai lui Hristos: Ion Moța și Vasile Marin. Sfânta slujbă a înmormântării s'a făcut la biserica Ilie Gorgani de către I. P. Sf. *Gurie*, fost mitropolit al Basarabiei, înconjurat de un sobor de preoți. De față la jalnica slujbă au fost dnii General *Antonescu, Horia Sima*, membrii guvernului, trimișii dlor Hitler și Mussolini, precum și toți demnitarii țării. Dl General Antonescu era îmbrăcat în cămașe verde ca legionarii.

După slujbă, sicriele purtate pe umeri de legionari au pornit spre locul de veci. Mai mult de 4 ciasuri a mers jalnicul alaiu prin București. Legionarii fără număr au venit din toată țara să dea ultimul salut Căpitanului lor care s'a jertfit să le fie pildă de luptă, de suferință și jertfă, pentru înălțarea și învierea neamului la o viață nouă, plăcută lui Dumnezeu.

La Casa Verde, după ce li s'a mai cântat odată „vecinica pomenire" sfâșiind inimile întregului popor român cu o jale nespusă, sicriile eroilor împreună cu al lui Corneliu Codreanu au fost așezate creștinește spre odihna mult așteptată. In fața osemintelor Căpitanului s'au depus un nou jurământ de credință față de Căpitan și Legiune. Neamul întreg și-a simțit din nou sufletul înălțat de marea jertfă a lui Corneliu Codreanu.

Chemarea Vremii
Bucuresti
5 Dec 1940

151

205

REABILITAREA

Nu! Căpitanul n'a avut nevoie să fie reabilitat... Nimeni n'a crezut în acuzațiile idioate ce i s'au adus de fostul regim, precum nimeni n'a luat în serios comunicatul guvernului Călinescu, când a fost suprimat mişeleşte lângă Tâncăbeşti conducătorul nemuritor al Legiunei.

In ziua în care s'a dat sentința în faimosul proces de trădare, cel din urmă cetățean a înțeles că totul a fost doar o simplă înscenare. Iar cei care fuseserăm informați în chip misterios despre un pretins document, „o scrisoare a Căpitanului, din care reieşea legăturile sale vinovate", am înțeles că minciuna fusese desăvârşită prin plastografie. Pe Prostăndăul sângeros dela Piteşti nu-l ajunsese mintea să zdrobească altfel idolul tineretului, decât implicându-l într'un proces de trădare, în care compărea invizibil şeful unui mare stat european. O asemenea idioție, care a fost atât de scump plătită prin arbitrajul dela Viena, nu putea ieşi decât din capetele unor Urdăreni şi Călineşti.

Dar dacă n'avea nevoie Căpitanul să fie reabilitat, infamia fostului regim trebuia demascată iar obrazul țării spălat. Procesul Căpitanului se cerea aşa dar rejudecat. Şi el a fost rejudecat de către preşedinții Curței de Casație şi prezidat de însăşi preşedintele Curții.

Şi rezultatul? S'a aflat cum Căpitanul a fost condamnat pe o simplă plastografie obținută de Călinescu dela cele mai josnice cercuri masonice. Cât de departe a mers ticăloşia fostului regim reiese şi din faptul că această plastografie, care a deschis mai târziu mormântul Căpitanului, a mijlocit in proces numele Cancelarului Adolf Hitler. Justiția românească a făcut lumină desăvârşită în acest proces, care de fapt a fost o mediocră şi ieftină înscenare. Azi ştie orice Român prin ce mijloace regimul de minciună, jaf şi sânge a putut trăi şi cârmui o țară, în care tineretul a răbdat şi a murit eroic, iar generațiile vârstnice au îmbrăcat uniformele lichelismului de stat spre a continua cu plata sau fără, cea mai nenorocită dintre guvernări.

Acum când prin revizuirea procesului intentat Căpitanului fostul regim a fost pe deplin demascat, România poate însfârşit să-şi dea seama din ce odios coşmar a scăpat datorită acțiunei revoluționare a lui Horia Sima şi Generalului Antonescu.

Ion Sân-Giorgiu

Chemarea Vremii
Bucuresti
5 Dec 1940

DRUMUL DIN URMA AL CĂPITANULUI

Sâmbăta trecută a fost o zi pe care nu o vom uita niciodată. O zi de mare durere, de întâlnire cu cea mai necruţătoare realitate. Când acum doi ani, ziarele ne-au anunţat uciderea Căpitanului, cei mai mulţi nu am voit s'o credem. Imaginam fel şi chipuri de interpretări ale comunicatului de dureroasă amintire, presupuneam evadări într'o atmosferă tainică, eliberări absurde. Mintea noastră nu voia să înţeleagă moartea Căpitanului, refuza s'o accepte. Fusese atâta viaţă în apostolul acesta al unei lumi noi, atâta lumină în apariţia lui supra pământeană între noi, încât îl ştian al nostru în veac, conducător, învăţător, mântuitor. Dar nu numai noi nu voiam să-i acceptăm moartea. Erau foarte mulţi din cei străini cu sufletul de mişcare. In vorbele lor şoptite în taină, Căpitanul continua să trăiască, după cum trăia şi în spaima celor care-l urîseră şi care nu se puteau bucura totuş de pieirea lui.

Cu aceste presupuneri şi speranţe am trăit noi până în ultima vreme, aşteptând să aflăm noutăţi despre el, aşteptând să-l revedem între noi. Ziua Sfântului Andrei de anul acesta ne-a pus alături de moartea Căpitanului. Soarele acesta care adusese în lume lumină pentru veacuri se afla acum aici, la câţiva paşi de noi, sugrumat între pereţii unui sicriu. Florile care-l împodobeau, coroanele care-l preced sunt daruri care par zadarnice în micimea lor. Dragostea noastră îndurerată de fii rămaşi singuri îngenunchie smerită şi mută lângă sicriul Căpitanului şi ale celor ce au avut fericirea să moară odată cu el.

PROHODUL

Slujba religioasă ne însenineazǎ oarecum. Cântecele preoţilor şi ale corului se ridică abia acum, dând cuvenita şi neîngăduita până acum binecuvântare în drumul spre lumină al Căpitanului. De ce nu putem asculta numai cu smerenie prohodul acesta? De ce ura ne arde tâmplele, ne încleştează braţele? Ne gândim la moartea Căpitanului abia astăzi adusă la cunoştinţă mulţimilor înfiorate într'un chip creştinesc. Ne e cu neputinţă să-i iertăm pe cei care l-au ucis şi l-au asvârlit pe el şi pe Nicadori şi Decemviri într'o groapă comună, fără cuvenita recomandare creştină către Dumnezeu, de care au parte cei mai umili cei mai săraci şi mai neştiuţi dintre oameni.

Familiile îndurerate plâng mai nestăvilit acum când moartea celor dragi a ieşit o zi din legendă, pentru a reintra curând în ea.

SPRE CASA VERDE

Purtaţi pe umeri de fraţi, martirii fac ultimul drum cu trupul prin lumea aceasta. Oraşul e împodobit cu mari panouri verzi, cu steaguri, cu chipul în alb şi negru ale Căpitanului şi icoana Arhanghelului Mihail, Voivodul oştirilor cereşti. Din vase de lut se înalţă fum de tămâie, care învălue străzile pe unde trece tristul cortegiu. Mulţimea salută cu braţul întins. Toată Capitala participă cu lacrimi în ochi la marea durere a legionarilor care-şi duc la mormânt Căpitanul ucis şi din vina nepăsării celor care acum s'au adunat pe trotuare. Flamurile verzi flutură în vântul puternic al acestei primei zile de iarnă. In cea mai deplină tăcere, sicriile sunt purtate încet pe umeri de legionari, după şirul nesfârşit al coroanelor şi al preoţilor îmbrăcaţi în odăjdii. După sicrie păşesc oficialităţile, corpul diplomatic şi nesfârşitele şiruri de legionare şi legionari.

LA LOCUL DE VEŞNICA ODIHNA

Cortegiul ajunge târziu după prânz la Casa Verde. Acum vine clipa sfâşietoare a despărţirii. Căpitanului şi celorlalţi martiri pentru Legiune li se dă locul de veşnică odihnă. Vor rămâne iar singuri. Căpitanul se înalţă dincolo de noi şi de lume, dincolo de viaţă şi de realitate. L-am avut scurtă vreme între noi, prezent cu trupul. Acum trupul lui reintră în sânul pământului. In chipa supremei despărţiri e prilejul supremului jurământ. Simţim nevoia să-l salutăm şi să-i jurăm credinţă, să-l asigurăm că vom duce mai departe frântura de lumină pe care ne-a adus-o şi ne-a dăruit-o el.

„Trăiască Legiunea şi să trăeşti Căpitane!

In ziua cutreurătoare a jertfei, ne legăm să păstrăm până la sfârşitul zilelor noastre legile tale.

Trăiască Legiunea şi Căpitanul!“

Jurăm!

Trăiască Legiunea şi Căpitanul!

In timp ce sicriile sunt aşezate în morminte, cu braţele întinse, legionarii salută pentru ultima dată, cântând „Imnul legionarilor căzuţi".

PREZENŢA VEŞNICA A CAPITANULUI

Dar de ce durerea covârşitoare de azi dimineaţă ne-a părăsit? Fruntea s'a netezit eliberată de cercul dureros şi fierbinte al tristeţei. In sufletul nostru a coborit seninătatea şi increderea. Fiindcă înţelegem, cutremuraţi până în adâncul fiinţei noastre, că totuş n'am rămas singuri. Căpitanul nu a murit! Căpitanul nu ne-a părăsit. Fiinţa lui a fost izvor de apă vie şi lumină pentru un neam intreg. Pentru veacuri. Viaţa lui puternică trece dincolo de mormânt şi ne însoţeşte pe drumul pe care ni l-a dat el, ne îndrumă, ne ajută şi ne luminează.

In felul acesta vom ajunge, suntem siguri, la victoria totală, pe care el a dorit-o şi a pregătit-o. E datoria noastră şi trebuia s'o îndeplinim, păstrându-i legile, cinstindu-i moştenirea. Căpitanul ne face legătura cu cerul. Il avem acolo susţinător, rugându-se pentru noi urmaşii şi ucenicii lui. Sub privirea lui protectare de dincolo de tării, urmându-i sfatul, întăriţi de prezenţa lui veşnică alături de rândurile noastre, de aici înainte nimic nu ne mai poate întârzia în drumul marei biruinţi legionare.

Chemarea Vremii
Bucuresti
5 Dec 1940

~~207~~ 103

Jertfa tinereții

In cartea sa „Pentru Legionari" Căpitanul scrie aceste sfâșietoare rânduri despre tinerețea sa de jertfă:

„In aceiași celulă umedă și întunecoasă, stând pe marginea tare a patului cu brațele la piept și cu capul aplecat de greutatea gândurilor, trece timpul minut, după minut.

„E grozavă singurătatea!

„Cu părere de rău mă gândesc la acele versuri:

‚Gaudeamus igitur,
Juvenes dum sumus"

„Să ne bucurăm așa dar, cât suntem tineri! Versuri cari au încălzit, au bucurat, au încununat cu cununa veseliei tinerețea tuturor generațiilor de studenți. Este un drept al tinereții de a se veseli, de a petrece, mai înainte de a fi sosit vârsta care începe să apese sub greutăți și griji, tot mai multe și tot mai mari, viața omului.

„Mie nu mi s'a acordat acest drept N'am avut timp când să petrec. Viața universitară, în timpul căreia toți petrec și cântă, am terminat-o. Nici nu știu când a trecut, peste tinerețea mea au năvălit, mai înainte de vreme, grijile, greutățile și loviturile și mi-au sfârticat-o. Ce mi-a mai rămas din ea, mi-o macină acești patru pereți posomorâți și reci. Acum mi-a fost luat și soarele. Sunt atâtea săptămâni de când stau în întunericul acesta și nu mă pot bucura de soare decât o oră pe zi.

„Genunchii îmi sunt înghețați tot timpul. Simt cum urcă răceala din cimentul de jos, în sus, prin oase.

„Ceasurile trec greu. Greu de tot. La 12 și seara iau câteva îmbucături. Nu pot mai mult. Noaptea începe adevăratul chin; nu pot adormi decât pe la orele 2—3. Afară viscolește. Aici pe vârful dealului viscolul e mai puternic. Prin crăpăturile ușii, vântul impinge zăpada, care devine tot mai groasă, ocupându-mi un sfert din suprafața celulei. Spre dimineață găsesc totdeauna un strat destul de gros. Tăcerea apăsătoare a nopții nu este întretăiată decât de cântecul cucuvaelor, care locuiesc prin turnurile bisericii și din timp în timp, de glasul santinelelor care ne păzesc, strigând cât pot:

„Numărul unu! — Bine! Numărul doi! Bine.

a Inspectoratului General de Jandarmerie, semnată de General Bengliu pe care v-o arătăm la fila 97 din dosarul Colonel Stănescu? —

R.— Da recunosc că circulara No. 13, aflată în dosarul Colonel Stănescu la fila 97, pe o cer pentru identificare am semnat-o datând-o 30.4.938, îmi aparține. —

I. Idem ordinul informativ No: 54 din 30 August 1934, al Inspectoratului Regional de Jandarmi Craiova către Comandamentul Legiunei de Jandarmi Argeș și pe care îl vedeți volumul 3, dosarul casa verde fila 516 și a fost găsit în casa dvoastră în noaptea de 17 Aprilie 1938, cu ocazia descinderii? —

R.— Cred că este una din informațiile pe care le primeam în plicuri însă cred că nu este o informație serioasă și nu i-am dat nici o importanță. —

I.— Idem ordinul de informație No 64 din 4 Oct. 1934, găsit în locuința dvoastră în noaptea de 17 Aprilie 1938 și aflat în dosarul casa verde volumul IX. fila 79-?

R.— Acelaș răspuns ca la întrebarea precedentă. —

I. Idem copia după ordinul secret No 16 [illegible]

30 Aprilie 1938 — R. [illegible] corect.
În fața noastră
Procuror militar
Capitan magistrat
I. Athanas[illegible] — Stenograf [illegible] Vasiliu

Glasul Strămoşesc
Sibiu
5 Dec. 1940

200

Personalitatea Căpitanului

După doi ani, abia după doi ani, a fost îngăduit ca rămăşiţele pământeşti ale Căpitanului şi ale camarazilor Săi întru luptă şi suferinţă să-şi găsească o creştinească aşezare pentru odihna de veci.

Dar chipul Lui, desprins de învelişul lutului în clipa morţii, trebue să se închege luminos în amintirea celor ce L-au cunoscut în plinătatea puterii şi măreţiei Lui de conducător al destinelor Neamului nostru.

Chipul prins de aparatul fotografic şi reprodus în mii şi mii de exemplare va păstra peste veacuri amintirea Lui şi pentru cei ce nu L-au cunoscut când era în viaţă.

Pentru marea mulţime, în jurul acestui chip se va ţese legenda vieţii Lui, a faptelor Sale, a biruinţelor, suferinţelor şi a jertfei Lui supreme.

Dar cei ce L-au cunoscut, I-au auzit vocea, I-au înţeles gândul şi au fost în stare să-L urmeze, mult sau puţin după puterea fiecăruia, în drumul presărat de primejdii ce a trebuit să aleagă pentru izbăvirea Neamului, datori sunt să contribue la marea operă de daltuire a personalităţii Căpitanului aşa cum trebue să rămână pentru vecie în istorie. Din istorisirea lor a ceea ce-au văzut, au auzit şi au citit şi mai ales din istorisirea celor ce s'au învrednicit să ia parte la înfăptuirile Lui, trebue să se închege personalitatea întreagă, chipul adevărat al omului care s'a ridicat deasupra mulţimii, ca un uriaş al gândului şi faptei, ca suflet ce cuprindea în sine toate străduinţele unui popor.

Numai un scriitor genial, un maestru al condeiului ne va putea alcătui, cine ştie când, azi sau peste decenii, cartea care să cuprindă tot ce trebue să ştim ca să avem ideea limpede a personalităţii Căpitanului. Cartea „Pentru Legionari" îi va da acelui scriitor elementele cele mai preţioase în alcătuirea operei. Dar el va trebui să adune tot ce s'a scris despre Căpitan, în Ţară şi străinătate. Va trebui să prindă într'o sinteză toate trăsăturile personalităţii aşa cum s'au reflectat în mintea celor

(Continuare în pag. 2)

ordona metodic, le vor însemna cu grijă, şi vor încerca să alcătuiască un întreg, o istorie a acelui timp. Se poate ca din rândurile acestor specialişti să răsară şi geniul care să prindă într'o operă monumentală personalitatea Căpitanului. Dar mai degrabă ne-am imagina ca un mare scriitor în plină putere

ştie când, azi sau peste decenii, cartea care să cuprindă tot ce trebue să ştim ca să avem ideea limpede a personalităţii Căpitanului. Cartea „Pentru Legionari" îi va da acelui scriitor elementele cele mai preţioase în alcătuirea operei. Dar el va trebui să adune tot ce s'a scris despre Căpitan, în Ţară şi străinătate. Va trebui să prindă într'o sinteză toate trăsăturile personalităţii aşa cum s'au reflectat în mintea celor
(Continuare în pag. 2)

Personalitatea Căpitanului

(Urmare din pag. 1)

ce au năzuit să înțeleagă evenimentele istorice din România în răstimpul dela 1922 până la 30 Noemvrie 1938.

Dar cum un singur om nu e în stare să adune tot materialul documentar, munca va trebui împărțită. Istoriografii specialişti vor aduna datele, le vor ordona metodic, le vor însemna cu grijă, şi vor încerca să alcătuiască un întreg, o istorie a acelui timp. Se poate ca din rândurile acestor specialişti să răsară şi geniul care să prindă într'o operă monumentală personalitatea Căpitanului. Dar mai degrabă ne-am imagina ca un mare scriitor în plină putere de creațiune artistică să ne dea o biografie, sau o operă dramatică, sau o epopee care să redea într'o unitate desăvârşită personalitatea Celui ce a zidit România legionară.

Dar la alcătuirea acestei opere trebue să contribuim noi toți, legionarii de azi şi cei ce vor urma după noi. Faptele noastre trebue să reproducă neîncetat gândul şi vrerea Căpitanului. Prin Legiune, în toate manifestările şi înfăptuirile ei, trebue să trăiască veşnic Căpitanul. Fiecare legionar este legionar şi e vrednic să se numească şi să fie numit aşa numai întrucât se străduește a se înălța spre Căpitan, spre acel suflet mare, luminos, care ne este şi va fi deapururea tuturor Românilor sfântă făclie de închinare şi urmare pioasă în drumul vieții.

Traian Brăileanu.

Glasul Strămoșesc
Sibiu
5 Dec 1940

155

Să ne gândim la Căpitanul nostru

Din adâncuri de moarte și de nemurire, din veșnicia fără început și fără de sfârșit, ființa Căpitanului și Stăpânului nostru se întinde asupra noastră imensă și atot-stăpânitoare.

Nu putem gândi nimic, fără să ne gândim la El.

Nu putem făptui nimic fără să ne aducem aminte de faptele Lui.

Nu putem iubi nimic fără să ne vie în minte iubirea și jertfa Lui.

El ne călăuzește din moarte și din nemurire așa cum ne-a călăuzit și în scurta și uriașa Lui existență pământească. Cei ce au crezut că prin moartea Lui trupească, vor ucide în acelaș timp și religia pe care ne-a dat-o El, s'au înșelat amarnic. De o mie de ori mai puternic, de o mie de ori mai uriaș, — Căpitanul onduce astăzi Legiunea Sa cu aceeaș forță supra pământească, ătre culmile înalte ale Mântuirii Neamului din ura și noaptea n care l-au scufundat slugile Satanei.

Să ne gândim la Căpitanul nostru!

De câte ori vom obosi, de câte ori ne vom îndoi de puterile noastre, de câte ori vom urca Muntele Suferinții, de câte ori vom trece prin Pădurea cu fiare sălbatice și de câte ori ne om adânci în Mlaștina Desnădejdii, să ne gândim la Căpitanul nostru! Și atunci nu vom mai fi nici obosiți, nici îndoielnici, nici stăpâniți de chinurile trupului, nici înfricoșați de amenințările dușmanului, nici stăpâniți de groaza înămolirii în desnădejde.

Să ne gândim la Căpitanul nostru, ori de câte ori plănuim o faptă! Să nu începem nimic fără chemarea binecuvântărei Lui i să nu sfârșim nimic fără a îngenunchia și a mulțumi Duhului ău atotcălăuzitorul luptelor și muncii noastre. El care a ridicat unca la rang de virtute și muncitorii pe treapta unei cinstiri are-i fusese refuzată până la Dânsul, — El, pilda Lui, sacrificul Lui și îndrumările Lui, să fie temelii pentru toată munca și ate strădaniile noastre. De câte ori făptuim ceva, să ne gânm că de acolo, de unde astăzi nimeni nu-l mai poate face nici rău și de unde El este mai puternic ca ori când, Căpitanul stru, se uită spre munca și înfăptuirile noastre, cu ochi de foc de oțel. Să nu săvârșim, sub privirea Lui totdeauna veghetoare decât lucruri bune și frumoase așa cum ne-a învățat El totauna.

Să ne gândim la Căpitanul nostru ori de câte ori ne vom nți singuri, să-L chemăm în rugăciunile și în cântecele noastre El va veni, fiindcă nimeni nu-L mai poate împiedeca astăzi să vadă.

Lanțurile și zidurile care-L impresurau au căzut. Pasul Lui etern și luminos sfărâmând închisorile și cătușele, a deschis ușile din care năvălesc în lume adevărul, cinstea și dreptatea.

Căpitanul trăiește! Lumini ca acelea oprinse de El nu pot fi stinse niciodată. Soarele arde veșnic. Când se va stinge, va pieri și lumea.

Să cadă cu fața în țărână toți cei cari au crezut că pot pecetlui cu moartea o viață atât de gigantă. Ca și Iisus, sfărâmând zăvoarele și spăimântând pe toți chinuitorii lui — **cu moarte pre moarte călcând,** — *Căpitanul, a înviat spre slava Legiunii și a Mântuirii Neamului.*

Să ne gândim la Căpitanul nostru și vom birui totdeauna.

Comandantul Corpului Muncitoresc
Groza Dumitru

Glasul Strămoșesc
Sibiu
5 Dec 1940

156

CĂPITANUL

CAPITANUL: Credință nemărginită în Dumnezeu Atotputernicul, în zidirea mâinilor Lui — Neamul Românesc — în învierea în destinul măreț și misiunea sfântă a Neamului Românesc Legionar.

CAPITANUL: Dragoste nesfârșită de întregul neam, iubindu-l ca nimeni altul.

CAPITANUL: Uriașe putere de jertfă dovedită neîntrerupt în tot cursul vieții Sale, încununată prin suprema-i jertă.

CAPITANUL: Mucenicul Neamului; viața Sa șirag neîntrerupt de suferințe îndurate senin, dulce, împăcat, fără lacrimi, fără crâșnet, fără geamăt, fără cârtire.

CAPITANUL: Marele Martir al Neamului.

CAPITANUL: Nestăvilită putere de muncă în slujba lui Dumnezeu și a Neamului arătată prin opera sufletului și mâinilor Lui: Legiunea și toate ale Legiunii, sufletul și faptele Ei.

CAPITANUL: Marele erou al Neamului: vitejie, curaj, avânt.

CAPITANUL: Cavalerul fără de prihană al Neamului, curățenie desăvâr-

CAPITANUL: Făt frumosul Neamului Românesc, frumusețe neasemuită.

CAPITANUL: Gura de aur a Neamului. Marele Profet și Evanghelist al căilor lui Dumnezeu, a aleselor virtuți.

CAPITANUL: Suprema înțelepciune a acestui Neam.

CAPITANUL: Îndemnul jertfei, mustrarea păcatelor, stavila ispitelor.

CAPITANUL: Întruchiparea atotputerniciei voinței Neamului Românesc.

CAPITANUL: Icoana desăvârșirei sufletului românesc.

CAPITANUL: Hristosul Neamului Românesc.

A suferit sudălmi, batjocuri, bătăi schingiuiri, în hisori, moarte ca să mântue Neamul Românesc de păcate.

Iisus Hristos S'a răstignit să isbăvească neamul omenesc de pacate.

Căpitanul s'a răstignit ca să mântue Neamul Românesc.

Căpitanul a înviat Neamul Românesc.

CAPITANUL: Mântuitorul Neamului Românesc.

157

Ecoul Țării
București
1 Dec 1940

MONUMENTUL CELOR CE-AU INVINS

Căpitanul, Nicadorii, Decemvirii, trei cuvinte dăltuite în Istoria Neamului.

Cei ce au făcut suprema jertfă pentru ca noi nevolnicii să sfărâmăm lanțuri și să pornim la zidire nouă.

Răpuși de ștreang ca cei din urmă tâlhari de canaliile ce ar fi trebuit să le îngenunche în fața și să le sărute urmele, pornesc azi spre ultimul drum, spre drumul de unde nimeni nu se întoarnă.

Cu fruntea în tină, poporul românesc își cere iertare pentru că au trebuit să moară Ei, ca El să învingă.

Pentru că Legiunea a trebuit să dea martiri, sfinți de calendar ca el să se trezească din toropeala ce o injectaseră tiradele electorale și fastul regimului apus.

Eu umil condeer al scrisului încerc să aștern în slove ceeace este săpat în inimile tuturor ce simt românește, ceeace este săpat cu litere de foc în Istoria Țărei Nouă.

Insă slovele unele sunt prea sterpe să redea tot ceeace se petrece azi în sufletele noastre, când cei mai curați fii ai Patriei, fac drumul din urmă și totuși drumul de biruință.

Acum când Ei, înfiorători de prezenți în mijlocul nostru ne privesc din înaltul cerului, noi cei rămași, îngenunchiați în fața jertfei Lor, cuvine-se să facem jurământ nou.

Jertfa Lor să fie nu numai un imbold pentru a le urma credința pentru care S'au jertfit.

Jertfa lor să fie jurământul sacru al tuturor românilor, nu numai al celor ce au înțeles de mulți ani, dragostea Lor pentru Patrie și desprinderea de cele pământești, de a face ceeace a spus „Moța" și a pus temelie Căpitanul prin moartea trupului:

O țară ca soarele sfânt de pe cer".

Ea corespunde, poate că Dumnezeu a voit, cu cel mai mare moment din Istoria noastră scrisă cu sânge.

O zi, până la venirea Ardealului milenar îngenunchiat, la Patria mumă. — Și acum când o țară nouă învingătoare și totuși rănită pășește cu încredere pe drumul nou, fie ca după jertfa Celui ce voia o țară mare ca Soarele sfânt de pe cer, să-I dăm pacea acolo de unde ne privește, prin jertfa noastră pentru moartea Lui.

I. M.

158

Ecoul Țării
București
1 Dec 1940

Mii și mii
de oameni defilează neîntrerupt prin fața osemintelor Căpitanului, Nicadorilor și Decemvirilor

Impresionantul pelerinaj dela biserica Sf. Ilie Gorgani prin fața osemintelor Căpitanului, Nicadorilor și Decemvirilor a continuat până noaptea târziu.

Eri dimineață pelerinajul a reînceput tot atât de impresionant.

Mii și mii de oameni au defilat prin fața bisericii drapată în verde.

Rudele și prietenii stau mereu de veghe la căpătâiul celor dragi.

Decorarea și pavoazarea pieții s'a terminat.

Eri, la ora 4 după amiază s'a oficiat în biserica Sf. Ilie Gorgani, în numele bisericii romano-unite, serviciul funebru pentru morții neamului: Căpitanul, Nicadorii și Decemvirii.

La Casa Verde s'au făcut mari pregătiri în vederea ceremoniei reînhumării, care va avea loc azi.

CĂPITANUL

Ecoul Țarii
București
1 Dec 1940

216

Judecarea revizuirii procesului Căpitanului

In fața instanței speciale de revizuire, prezidată de d. D. Gh. Lupu, primul președinte al Inaltei Curți de Casație, asistat de d-nii: D. Cihodariu, M. Mosgos, C. Macri și Titu Magheru, președinții secțiunilor Inaltei Curți, procuror fiind d. Coman Negoescu, procurorul general al Supremei instanțe a început eri dimineață judecarea revizuirii procesului Căpitanului.

Asistența

Sala de ședința a secției IV-a a Inaltei Curți de Casație, este arhiplină. Numeroși fruntași legionari au venit să asiste la judecarea revizuirii procesului lui Corneliu Codreanu.

In numeroasa asistență remarcăm pe: d-na Elena Corneliu Codreanu, soția Căpitanului, d-na Corneliu Georgescu, d. Ilie Gârneață, comandant al „Bunei Vestiri", d. colonel Ștefan Zăvoianu, d. inginer Blănaru, d. av. Paul Rătescu, d. avocat Traian Cristescu, d. avocat Sebastian Radovici, d. dr. Șerban Milcoveanu, preot Udișteanu, duhovnicul Căpitanului, d. Mailat, primarul sectorului de Albastru, etc.

Cuvântul parchetului general și al apărării

Cel dintâi a luat cuvântul d. procuror general Coman Negoescu, care a analizat punct cu punct motivele juridice de revizuire.

Apoi, din partea apărării a vorbit d. avocat Alexandru Vergatti, iar după d-sa d. avocat Horia Cosmovici, a cărui pledoarie continuă la închiderea ediției.

Timpul Eminescian
București
3 Dec 1940

160

CĂPITANUL,

SĂPTĂMÂNA PATIMILOR

INVIEREA

Şi vor veni alţii după noi în vremea viitoare şi se vor mâhni adânc ce vor citi în Cronici, că au fost zile de înfricoşare şi de rătăcire în Ţară — cum nu s'au mai pomenit — cu prigoană aşa de straşnică încât mintea nu o va putea închipui.

Nu val de sălbăticie şi de cumpănă dela duşmani aduşi de vânturi, ci caznele cele mai amare venite dela fraţii Caini ai aceluiaş Neam.

Şi aici este fapta cea smintită, cea mai dureroasă pe care a pătimit-o Ţara asta bună, milostivă şi aproape de Dumnezeu.

Acei plini de păcate, neiubitori de pământul strămoşesc, au ucis pe Omul trimis de Cel-de-Sus, crezând că ucigînd Omul va ucide şi Invăţătura lui.

Şi în spaima lor că Adevărul va birui vreodată, nu destul că l'au chinuit pe Căpitan, că l'au ţinut în temniţe ca într'un mormânt viu, apoi i-au luat viaţa mişeleşte.

Mâni haine l'au zugrumat şi gloanţe au intrat în trupu-i ca şi ai celorlalţi apostoli ai lui, Nicadorii şi Decemvirii.

Era într'o noapte de groază a anului 1938, luna Noembrie.

Nemernicii mâncători de ţară şi strigoi ai Neamului — blestemaţi de Poporul Românesc în vecii vecilor — ucigaşi din acelaş sânge cum n'a mai cunoscut norodul nostru, în spasmul lor de omor, n'au lăsat să se tragă o limbă de clopot pentru Martiri, nici măcar o rugă a unui preot la înmormântare, ci peste groapa acestor Sfinţi, au răsturnat lespedea grea, să nu o urnească nimeni, nici chiar minunea.

Şi minunea a venit, căci nu se poate ascunde nici în fundul pământului, nici în fundul mării chiar, trupul răsgnit pentru Ţară.

E o giudecată a lui Dumnezeu care iese la lumină ca şi soarele după o cumpănă a Cerului.

Neamul Românesc a avut amu Săptămâna Patimilor. A îngenunchiat tot Poporul şi şi-a izbăvit mântuirea Ţării, prin moartea Căpitanului, care a dat viaţă naţionalistă fără prihană şi fără încetare României.

Lespedea s'a dat într'o parte. Invierea Neamului e în fiecare simţire băştinaşă. Căpitanul trăeşte! Sufletul lui e pe tot ogorul românesc, în munţi şi pe şesuri, în codri, şi în orice doină.

Căpitanul trăeşte în conştiinţa tutulor iubitorilor de această ţară. Nu e slovă din vreun uric al dreptăţii de astăzi şi de mâine, nu e hrisov de faptă legionară, nu e [illegible] sacrificiului pentru naţionalism desăvârşit, ca să nu poarte spiritul Căpitanului.

Căpitanul începe un veac nou. Veacul virtuţilor româneşti!

Const. Cehan-Racoviţă

Libertatea
București
8 Dec 1940

217

161

CAPITANUL

Nouă celor cari am avut norocul sa-l cunoaştem pe Căpitanul, ne pare nespus de rău că sunt atâţi ţărani şi muncitori cu sufletele curate şi pline de credinţă, în soarta ţării şi'n Dumnezeu, cari n'au putut să-L vadă la faţă, măcar o singură dată în viaţa lor, pe Căpitan şi să-l păstreze, în inimă şi'n gând, icoană sfântă. Să fi putut spune şi ei: „Eu, L-am văzut pe Căpitan! Am dat mâna cu El! M'a mângâiat! Mi-a alinat o durere, sau m'a certat!"

Ne pare grozav de rău. Şi, aceasta cu atât mai mult cu cât nu ei sunt de vină, că nu L-au văzut, ci vremurile nenorocite şi blestemate, robia amară în care s'au sbătut până la biruinţa legionară.

Ştim de bunăseamă că unii ţărani şi muncitori, văzându-L numai, s'ar fi schimbat cu totul. Asta pentrucă întâlnindu-L numai o singură dată, sufletele curate Il simţeau chemarea şi-L urmau până la mormânt, până dincolo de mormânt.

Dar, acum, voia lui Dumnezeu s'a împlinit. Până acum au putut să-L vadă şi cei ce nu credeau în El. De-acuma, însă, Il vor vedea şi-L vor auzi, ca pe-un Arhanghel, ca pe-o poruncă dumnezeiască a neamului, numai cei ce vor crede.

Şi: „Fericiţi, cei ce L-au văzut şi-au crezut în El. Dar, mai fericiţi cei ce nu L-au văzut şi vor crede; şi-L vor vedea cu ochii sufletului curat; şi-L vor auzi chemând la îndreptare şi luptă, la jertfă pentru neam şi ţară, la moarte eroică şi la înviere". Fericiţi, aceştia din urmă. Pentrucă ei vor fi oastea admirabilă a Căpitanului. Pentru ei ne sângeră inima, ni-se aprinde gândul ca o flacără. Pentru ei scriem.

Nu le vom spune cine e Căpitanul. Ei Il simt. Il cunosc. Ii simt strigătul de dreptate peste ţara întreagă. Se încălzesc la jăratecul dragostei Lui pentru cei mulţi, săraci şi slabi, pentru tot ce e român.

Despre Căpitan va vorbi de-acum încolo şi frunza, şi iarba, şi piatra, vântul şi ploaia, bătrânul şi tânărul. Tot ce e în ţara asta, va mărturisi despre El şi-L va cânta. Noi am vrea să dăm numai un sfat. Ca ţăranii să facă tot ce pot face şi să vină la Bucureşti, la Casa Verde, să-l vadă măcar sicriul. Să sărute măcar ţărâna dela închisoarea Jilava în care s'a scurs sângele sfânt al Căpitanului. Să ia măcar un bob din ţărâna aceasta şi s'o poarte le ei. Le va aduce noroc şi-i va face biruitori in toate necazurile vieţii, în lupta pentru desrobirea şi mărirea neamului.

Oricât ar fi viaţa de grea, dar făcând economii, renunţând la crâşme şi petreceri, unindu-se în grupuri mari, ţăranii şi muncitorii ar putea veni. Nu cu ocazia serbărilor şi părăzilor. Ci anume pentru acest scop. Să nu aibă nici o grijă alta, ci numai aceasta: rugăciune lângă trupul sfânt al Căpitanului! Sărutarea lutului în care a zăcut El fără sicriu, fără cruce, fără lumânare, doi ani de zile!

Căpitanul a murit pentru România legionară, în care voi ţăranii şi muncitorii, veţi călca cu pas şi inimă de stăpân. A primit moartea pentru norocul vostru şi al copiilor voştri, din neam în neam.

Ar fi bine să veniţi la Casa Verde şi la Jilava. Gândiţi-vă că urmaşii voştri nu vor mai avea putinţa şi norocul pe care-l aveţi voi: acela de a-l săruta ţărâna trupului şi mormântului, caldă încă!

Pe zi ce trece Căpitanul şi credinţa Lui, creşte mai mare. Şi va veni o zi în care vom plânge cu toţii, amar, că am putut fi atât de păcătoşi şi surzi, încât, pentru deşteptare şi mântuire, să ne trebuiască jertfa Lui.

In ziua aceea ne va părea rău de moarte că nu i-am sărutat măcar sicriul, măcar ţărâna gropii dela Jilava.

VASILE POSTEUCĂ

Gorjanul
Tg. Jiu
3 Dec 1940

102

249

SCOALA CĂPITANULUI

«Am ajuns maestru în arta de a îndura suferința, — și bucuria mea de a pătimi, a devenit o fericire pentru mine».

Gottfried Koller

Un fulger de lumină scapără pe culmile destinului înnourat.

Un uriaș coboară în mijlocul istoriei.

Generația noastră primește dela zei un dar neprețuit: cel mai mare pedagog al timpului, — Căpitanul, — *se urcă pe amvonul Neamului, adresându-se sufletelor, oferind exemplul suferinței și sacrificiul propriei vieți, pentru fericirea viitorului românesc.*

Destinul său eroic este desprins din veșnicie.

Chinurile și durerile lovesc cu ciocane de oțel inima acestui gigant, reformator de suflete, purificate în jarul suferinței.

Acest făuritor de sanctuare vrăjite, acest arhitect de locașuri ale Spiritului învingător, *n'a poposit niciodată în oaza fericirii.*

O mână uriașe îl chiamă în „năprasnica furtună"; un glas interior îi poruncește să urce nota cea mai de sus din gama suferinței..

Insângerat de lanțurile grele ale tuturor închisorilor, între zidurile reci și întunecate, doborât din sborul său maestos, un vultur se sbate între gratii..

Ferestrele Jilavelor i-au refuzat lumina zilei; spiritul Căpitanului se avântă, însă, spre lumina cerească a dumnezeirii.

Sacrificiul de sine este eroismul necuprins în cuvinte al acestei iubiri nemărginite pen-

Sământa gândurilor sale a prins viață în inimile tinere ale generației noastre, pornită — în ureș de sacrificiu — cu făclia aprinsă a crezului legionar să deslușească potecile pierdute ale neamului.

Națiunea descoperă în ascunzișurile sale o altă lume decât cea cunoscută până atunci, — o lume de sacrificiu, de entuziasm creator, de un dinamism impresionant.

Legionarii adevărați sunt expresia zeului care i a creat.

Ei își construesc viața în tiparele marilor virtuți, având ca centru de greutate noțiunile de: cinste, muncă, onoare *și* demnitate.

Năzuind spre totalitate, cu siguranța acestui echilibru interior, se risipesc cu ardoare mistuitoare în toate actele existenței lor.

Tinerețea legionară, cadențată în ritmul de peste moarte al inimii Căpitanului, — în acordurile de luptă ale cântecelor vitejești, — pășește apăsat și sigur în expediția sa spre culmile de zăpadă ale viitorului.

Legionarii sunt ființele unui nou început.

Națiunea renaște prin fiecare dintr'înșii.

Concepându se viața în sensul ei cel mai aspru, se clădește, sub ochii noștri, o nouă ordine a Statului, zidind fiecare la temelia lui, ca în le-

CĂPITANUL

sau mărire; caută peste tot superlativul onoarei și muncei fără preget.

Purificate în apele suferinței, cămășile verzi se năpustesc ca niște năluci în «vălmășagul vieții», sbătându se, îndurând greul luptând, învingând sau căzând sub loviturile de ciocan ale soartei.

Spre Maraton, pentru a salva neamul solia legionară se angajează într'o cursă frenetică de viață sau de moarte.

Oricât de mari ar fi greutățile, suferințele și sacrificiile, înălțimile se cuceresc obligatoriu.

In ședințele de cuib se plămădește un suflet nou. Șeful cuibului, transfigurat în duhul învățăturilor celui mai mare pedagog al acestui pământ. Căpitanul ne vorbește despre mântuirea trupului prin spirit; despre isbăvirea Națiunei prin privațiuni dela bunurile pământești; despre urcușul însângerat al Golgotei, bătătorit de ani de zile de către pelerinii Gărzei de Fier.

„Numai prin suferință se poate iubi cu adevărat pe pământul acesta" (Dostoewski).

Șeful cuibului continuă:

„Noi nu vom lupta nici cu bani și nici cu intrigi Secretul biruinței noastre rezidă în fiecare dintre noi. — în măreața epopee a inimii".

Școala Căpitanului ne oferă un om nou, integral *și* absolut

Acest tip nou rezidă, în stare nativă în fiecare din noi. Cu timpul sgura și „aliajele vulgare" se suprapun asimetric, ascunzând sau desfigurând conținutul nobil

Școala legionară topește în focul suferinței această substanță suprapusă, oferind societății un om nou, *cu un înalt potențial de virtuți alese.*

Misiunea de mâine a legionarismului este aceia de a procura și mai departe omul nou, — *omul* „primordial și etern" *renăscut în spirit din starea larvară a ființei sale.*

„Crusta care stânjenea înaripările sufletului, trebue sfărâmată!"

Egocentrismul, prin definiție individual și egoist, trebue să se topească în dorința arzătoare de a trăi și a muri pentru națiune.

Nu te sacrifici decât pentru ceiace ți e mai scump decât viața.

Si, — într'o vreme de scăderi absolute și totale, — școala legionară ne-a oferit exemplul unic în istoria popoarelor lumii, când mii de tineri și au dăruit, fără ezitare, tot ce au avut mai scump, — viața, — *pentru mântuirea noastră, a tuturor.*

Dorința desăvârșirii de sine să fie obiectivul de fiecare zi al strădaniilor noastre, iar exemplul sacrificiului legionar, pentru neamul acesta necăjit, să fie transmis la același nivel, — ca în vasele comunicante, — la toți frații noștri de sânge și de ideal comun

al Inspectoratului Regional Jandarmi Craiova găsită în locuința Dvoastră în noaptea de 17 Aprilie 1938 și aflată în dosare casa verde vol. 3. fila 515?-

R.- Același răspuns.- Mie îmi veneau sute de note informative de acestea; și se vede din fiecare și din stil și din conținut dacă este ceva real sau o căutare de a induce în eroare.—

I.- Atunci cum vă explicați că neavând informatori Dvoastră la diferite instituții, sunteți atât Dvoastră cât și partizanii Dvoastră în posesiunea ordinelor mai sus menționate, precum și a broșurei No 8 secret litera I. a Inspectoratului General al Jandarmeriei, cărți topografice militare, care sunt prohibite pentru public, copie după referatul Marelui Stat Major Lt Colonel Vestorescu, intitulat „Apărarea Națională și pădurile"?—

R.- Toate ordinele acestea care s'au găsit la mine, sunt de natură electorală sau politică îndreptate și vizând organizația mea. Eu le posed, fiindu-mi aduse la cunoștință de obicei prin corespondență. Unele din ele sunt reale, altele sunt simple informații eronate. Atât cartea cât și hărțile de care îmi amintiți nu le-am văzut niciodată până în prezent și cei la care s'au găsit, urmează să-și dea explicații.—

C. Z. Codreanu.

30 Aprilie 1938
În fața noastră
Procuror Militar
Căpitan Magistrat
[illegible]

[illegible]
Al Vasilutu

[illegible] aestru în aşta de a îndura suferinţa, — şi bucuria mea de a pătimi, [illegible] venit o fericire pentru mine.

Un fulger de lumină apare [illegible] pe culmile destinului [illegible]

Un uriaş coboară în mijlocul istoriei.

Generaţia noastră primeşte dela zei un dar nepreţuit: cel mai mare pedagog al timpului, — Căpitanul, — se urcă pe amvonul Neamului, adresându-se sufletelor, oferind exemplul suferinţei şi sacrificiul propriei vieţi, pentru fericirea viitorului românesc.

CĂPITANUL

Destinul său eroic este desprins din veşnicie.

Chinurile şi durerile lovesc cu ciocane de oţel inima acestui gigant, reformator de suflete, purificate în jarul suferinţei.

Acest făuritor de sanctuare vrăjite, acest arhitect de locaşuri ale Spiritului învingător, n'a poposit niciodată în oaza fericirii.

O mână uriaşe îl chiamă în „năprasnica furtună"; un glas interior îi porunceşte să urce nota cea mai de sus din gama suferinţei...

Insângerat de lanţurile grele ale tuturor închisorilor, între zidurile reci şi întunecate, doborât din sborul său maestos, un vultur se sbate între gratii..

Ferestrele Jilavelor i-au refuzat lumina zilei; spiritul Căpitanului se avântă, însă, spre lumina cerească a dumnezeirii.

Sacrificiul de sine este eroismul necuprins în cuvinte al acestei iubiri nemărginite pentru neamul său.

Isvorul trăirii sale veşnice, ţâşneşte din măreţia acestui sacrificiu.

Acolo, între gratii, cugetul său iluminat de fosforescenţa înaltelor chemări, creează o lume nouă.

Sămânţa gândurilor sale a [illegible] ale generaţiei noastre, pornită — în iureş de sacrificiu — cu făclia aprinsă a crezului legionar să desluşească potecile pierdute ale neamului.

Naţiunea descoperă în ascunzişurile sale o altă lume decât cea cunoscută până atunci, — o lume de sacrificiu, de entuziasm creator, de un dinamism impresionant.

Legionarii adevăraţi sunt expresia zeului care i-a creat.

Ei îşi construesc viaţa în tiparele marilor virtuţi, având ca centru de greutate noţiunile de: cinste, muncă, onoare şi demnitate.

Năzuind spre totalitate, cu siguranţa acestui echilibru interior, se risipesc cu ardoare mistuitoare în toate actele existenţei lor.

Tinereţea legionară, cadenţată în ritmul de peste moarte al inimii Căpitanului, — în acordurile de luptă ale cântecelor vitejeşti, — păşeşte apăsat şi sigur în expediţia sa spre culmile de zăpadă ale viitorului.

Legionarii sunt fiinţele unui nou început.

Naţiunea renaşte prin fiecare dintr'înşii.

Concepându-se viaţa în sensul ei cel mai aspru, se clădeşte, sub ochii noştri, o nouă ordine a Statului, zidind fiecare la temelia lui, ca în legenda Argeşului, propria lui existenţă.

Cu voinţă de fier, cu mâinile însângerate, legionarul clădeşte pentru veac.

Aceste firi ciudate dispreţuesc onorurile, puterea, bogăţia, dorinţa de recompensă,

[illegible] ţei, cămăşile verzi se năpustesc ca nişte năluci în «vălmăşagul vieţii», sbătându-se, îndurând greul luptând, învingând sau căzând sub loviturile de ciocan ale soartei.

Spre Maraton, pentru a salva neamul solia legionară se angajează într'o cursă frenetică de viaţă sau de moarte.

Oricât de mari ar fi greutăţile, suferinţele şi sacrificiile, înălţimile se cuceresc obligatoriu.

In şedinţele de cuib se plămădeşte un suflet nou. Şeful cuibului, transfigurat în duhul învăţăturilor celui mai mare pedagog al acestui pământ, Căpitanul ne vorbeşte despre mântuirea trupului prin spirit; despre isbăvirea Naţiunei prin privaţiuni dela bunurile pământeşti; despre urcuşul însângerat al Golgotei, bătătorit de ani de zile de către pelerinii Gărzei de Fier.

„Numai prin suferinţă se poate iubi cu adevărat pe pământul acesta" (Dostoewski).

Şeful cuibului continuă:

„Noi nu vom lupta nici cu bani şi nici cu intrigi. Secretul biruinţei noastre rezidă în fiecare dintre noi, — în măreaţa epopee a inimii".

Şcoala Căpitanului ne oferă un om nou, integral şi absolut.

Acest tip nou rezidă, în stare nativă în fiecare din noi. Cu timpul sgura şi „aliajele vulgare" se suprapun asimetric, ascunzând sau desfigurând conţinutul nobil.

Şcoala legionară topeşte în focul suferinţei această substanţă suprapusă, oferind societăţii un om nou, cu un înalt potenţial de virtuţi alese.

Misiunea de mâine a legionarismului este aceia de a procura şi mai departe omul nou, — omul „primordial şi etern" renăscut în spirit din starea larvară a fiinţei sale.

„Crusta care stânjenea înaripările sufletului, trebue sfărâmată!"

Egocentrismul, prin definiţie individual şi egoist, trebue să se topească în dorinţa arzătoare de a trăi şi a muri pentru naţiune.

Nu te sacrifici decât pentru celace ţi-e mai scump decât viaţa.

Şi, — într'o vreme de scăderi absolute şi totale, — şcoala legionară ne-a oferit exemplul unic în istoria popoarelor lumii, când mii de tineri şi-au dăruit, fără ezitare, tot ce au avut mai scump, — viaţa, — pentru mântuirea noastră, a tuturor.

Dorinţa desăvârşirii de sine să fie obiectivul de fiecare zi al strădaniilor noastre, iar exemplul sacrificiului legionar, pentru neamul acesta necăjit, să fie transmis la acelaşi nivel, — ca în vasele comunicante, — la toţi fraţii noştri de sânge şi de ideal comun.

Intăriţi în acest ciment sufletesc, în faţa soartei nu ne vom îndoi. Nu ne vom frânge. Vom sta drepţi, — oricât de pustiitoare vor fi viscolele viitorului...

Dr. M. IONESCU-ROMANAŢI

Ardealul
Brașov
1 Dec 1940

200

Reînhumarea rămășițelor pământești ale Căpitanului, Nicadorilor și Decemvirilor

Astăzi rămășițele pământești ale Căpitanului, Nicadorilor și Decemvirilor se reînhumează după datinele creștinești cu preoți și cruce la căpătâi.

Lângă cei doi eroi legionari Moța și Marin, osemintele celor patrusprezece martiri ai crezului legionar, în frunte cu ale Căpitanului vor fi depuse pentru veșnică odihnă la Casa Verde.

România Legionară, pe care Căpitanul a întrezărit-o în viziunile sale atât de clare, înfăptuită în timp ce sufletul lui mare se ridica în rândul celor drepți, alături de marii martiri ai neamului, cu adâncă piositate își pleacă fruntea cu smerenie luându-l drept pildă de cinste și dreptate în toate acțiunile ei.

Ilasul Strămoșesc
Sibiu
1 Dec 1940

164

Mlaștina desnădejdii

„...Cărarea se pierde și ei trebuie să treacă printr'o mlaștină. Aceasta se cheamă ...

2. Legiunea este în contra acelora cari după victorii, caută ...

„...Cărarea se pierde și ei trebuie să treacă printr'o mlaștină. Aceasta se cheamă **„mlaștina desnădejdii“**, pentru că pe acel ce intră într'însa, pentru ca să ajungă în capătul celălalt, l apucă desnădejdea. Unii nu mai au curajul să mai intre, — ncep să se îndoiască de victorie, ea este prea departe, — că nu r mai ajunge până la biruință. Așa că mulți din cei ce au străbătut prin pădurea cu fiare și au urcat muntele suferinții, s înneacă în această mlaștină a desnădejdii. Alții intră și se înoarnă înapoi, iar alții se înneacă acolo. Dar legionarii adevăați nu pierd nădejdea, ei străbat și această ultimă încercare și jung la mal, acoperiți de glorie.

Acolo, la sfârșitul drumului greu **al celor trei încercări**, încpe apoi munca cea dulce, munca cea binecuvântată pentru înăarea din temelie a **României celei noi.**

Numai acela care a trecut prin cele trei examene, adică pes muntele suferinței, prin pădurea cu fiare sălbatice și prin mlaina desnădejdii și a reușit, este legionar adevărat.

Cine n'a trecut prin acestea, nu se poate numi legionar, deși este înscris în organizație, are insignă și plătește cotizație. ine a avut abilitatea ca să le ocolească totdeauna și în 3—4 ni de viață legionară n'a cunoscut **și n'a dat nici examenul** rerii, **nici examenul bărbăției și nici examenul credinței,** oate fi un om **„abil“** dar nu poate fi un **legionar.**

Șeful Legiunii când apreciază persoana unui legionar nu se ia nici după vârstă, nici după popularitate (adică după câți oameni are în jurul lui), nici după abilitate, ci după **aceste trei examene.**

1. Legiunea este în contra acelora cari se sbat, se frământă obție victorii fără riscuri și fără jertfă — pentru că aceștia oameni mici — iar victoriile eventuale sunt trecătoare ca ma mării: Unde nu-i risc, nu-i glorie.

2. Legiunea este în contra acelora cari după victorii, **caută** să se urce cât mai sus pe riscurile și pe jertfele altora.

3. Legiunea este și în contra acelora cari, deși luptă sunt mânați de un mobil sufletesc inferior: **„Pofta de câștig, posibilitatea unui beneficiu, creiarea unei situații“.**

Aceștia câștigând victoria încep să o mănânce.

Sufletul superior își găsește marile satisfacții în plăcerile luptei și ale sacrificiului".

„...Cel ce nu intră în această luptă trebue să știe de mai înainte că va avea de suferit. După suferință vine întotdeauna victoria. Cel ce va ști să sufere acela va învinge.

De aceia noi legionarii vom primi suferințele cu drag. Fiecare suferință este un pas înainte către mântuire, către victorie.

O suferință nu-l va descuraja pe legionar, ci-l va oțeli, îi va căli sufletul. Cei ce au suferit și vor mai suferi încă, vor fi adevărații eroi ai luptei legionare. Binecuvântarea Patriei se va întinde asupra lor și familiilor lor..."

„... Viața legionară este frumoasă. Dar nu este frumoasă prin bogăție, prin viață de petreceri și lux, ci este frumoasă prin mulțimea primejdiilor pe cari le oferă legionarului, frumoasă prin nobila camaraderie care leagă pe toți legionarii din întreaga țară într'o sfântă frăție de luptă; înălțător de frumoasă prin neplecata, prin bărbătească atitudine în fața suferinții.

Atunci când cineva intră în organizația legionară, trebue să cunoască mai dinainte viața care-l așteaptă, drumul pe care-l va străbate.

Drumul acesta va trece prin muntele suferinții, apoi prin pădurea cu fiare sălbatice și prin mlaștina desnădejdii..."

(„Cărticica șefului de cuib").

165

Ogorul Românesc
București
1 Dec 1940

„Să faci Căpitane o țară,

Căpitane

[I]i ei mai buni dintre soldații Tăi au fost uciși de dușmanii acestui neam, iar cei cari n'am fost vrednici de moarte și purtăm pe umeri «piatra de moară» a cârmuirii Țării, Te rugăm, să fii și acum îndrumătorul nostru, iar pentru neodihna pe care ți-o pricinuim și dincolo de moarte, îți cerem iertare.

Ajută-ne, Căpitane, să facem voia Ta, să fim vrednici de suferințele Tale nenumărate și de jertfa Ta, fără asemănare în lume.

Ajută-ne, să păzim cu sfințenie legile fixate de Tine.

Nu lăsa în suferință și prigoană milioanele de români robiți de neamuri streine din cauza ticăloșiei celor ce au fost dușmanii gândurilor și faptelor Tale și din cauza nemerniciei celor ce Te-au ucis pe Tine.

Nu ne lăsa să uităm nicio clipă în viața noastră pe cei din mijlocul cărora am plecat și pentru binele cărora Tu ai luptat și ai murit.

Invață-ne să fim, așa cum Tu ne-ai spus, — buni slujitori cinstiți ai acestei Țări și neînduplecați cu cei ce sunt vrăjmașii ei.

Invață-ne să f...

Căpitanul și Pădurea

Dragostea de codru și de munte au fost pentru Căpitan o pasiune și trăire adâncă, care se evidențiază din tot ce a scris și din toată viața și lupta sa. Recrearea lui obișnuită este în mijlocul naturii, în creerii munților și în mijlocul codrilor, alături de schituri.

In momentele grele, în munți se retrăgea, ca să se reculea[gă] și când avea nevoie de [î]mprospătarea forțelor, [...] munților g[...] [u]nde pornea [...] tăriri n[...]

Compl[...] [...]sc din 1923 a [...] cale împreună cu [...] pe Rarău.

In 1927 după un moment de infame lovituri din partea politicianilor spune:

„Decât să ni se usuce trupurile și să ne sece sângele din vine în închisorile urâte și triste, mai bine să ne terminăm viața murind cu toții în munți pentru credința noastră. Respingem așa dar umilința de a ne vedea din nou în lanțuri. Vom ataca de acolo coborînd din toate viesparele jidovești. Sus, vom apăra viața copacilor și munții de pustiire. Jos, vom împrăștia moarte ...

Filipescu 40
București

Ajută-ne, să păzim cu sfințenie legile fixate de Tine.

Nu lăsa în suferință și prigoană milioanele de români robiți de neamuri streine din cauza ticăloșiei celor ce au fost dușmanii gândurilor și faptelor Tale și din cauza nemerniciei celor ce Te-au ucis pe Tine.

Nu ne lăsa să uităm nicio clipă în viața noastră pe cei din mijlocul cărora am plecat și pentru binele cărora Tu ai luptat și ai murit.

Invață-ne să fim, așa cum Tu ne-ai spus, — buni slujitori cinstiți ai acestei Țări și neinduplecați cu cei ce sunt vrăjmașii ei.

Invață-ne să fim în toate împrejurările vieții noastre ascultători de Dumnezeu.

Roagă-Te pentru binele neamului Tău.

Iosif Dumitru
Comandant legionar
Secretar general
Ministerul Agriculturii.

Salut pe cei ce merg spre marea biruință legionară. Corneliu Z. Codreanu 1938

... pornea ... țării n... Compl... ...sc din 1923 a ... ...cale împreună cu ... pe Rarău.

...pescu 40 București

In 1927 după un moment de infame lovituri din partea politicianilor spune:

„Decât să ni se usuce trupurile și să ne sece sângele din vine în închisorile urâte și triste, mai bine să ne terminăm viața murind cu toții în munți pentru credința noastră. Respingem așa dar umilința de a ne vedea din nou în lanțuri. Vom ataca de acolo coborînd din toate viesparele jidovești. Sus, vom apăra viața copacilor și munții de pustiire. Jos, vom împrăștia moarte și milă”.

Pădurea Dobrina și muntele Rarău, pe unde și-a purtat Căpitanul durerile, bucuriile și luptele, vor rămâne pentru noi, legionarii, locuri sfinte.

El cunoștea și suferea de toate devastările și loviturile pe care le-au primit pădurile romînești din partea societăților jidănești, în unire cu politicianii români și întotdeauna lua atitudine.

Iată ce scrie după congresul studențesc din C. Lung, în 1923:

„Cad pădurile depe munți sub nemiloasa secure jidănească. Se întinde sărăcia și jalea peste satele românești, rămân munții numai stâncă goală și cară mereu, cară fără odihnă geamantalele pline de aur peste hotare Anhauh cu toate neamurile lui. Și din acest fabulos câștig se înfruptă politicianul român tovarăș cu jidanul în exploatarea mizeriilor miilor de țărani”.

Acesta este taboul exact al pădurilor țării în multe ținuturi. Așa îl vedea și așa îl trăia Căpitanul.

Gândurile și atitudinea sa față de pădure și durerile ei formează pentru noi astăzi un îndreptar de fiecare zi și un testament pe care-l vom executa cu sfințenie.

Căpitanul cunoștea și trăia instinctiv importanța și rosturile pădurii în viața poporului român și suferea adânc când vedea dezastrele la care e supusă.

Ing. N. M. SMARANDESCU
Comandant legionar
Secretar general al
Ministerului Agriculturii și Domeniilor.

Căpitanul

de VIR POPESCU

Oasele sfinte ale Căpitanului și ale dragilor lui camarazi își vor găsi odihna de-apururi.

După o viață de Arhanghel, moartea de martir L-a așezat în rândul acelora cari nu vor fi uitați niciodată de Neamul Românesc.

Inalt ca un brad, cu ochii ... rul se... net, ... pleca... față ... smul... tru ... iul r... în ca... tarea ... trebn... rupți din cerul ... vocea de tunet, ... drept, neînduplecat, ... dragostea Lui față ... Căpitanul se ... veșnicie pentru ... din noroiul ... josniciei în ca... ne ... dase uitarea ... Dumnezeu și neamul, le stăpânește temeinic, pentru veșnicie.

Anii cei mai frumoși, anii tinereții, și i-a petrecut prin temnițe și'n suferințe grele. Oamenii răului l-au momit cu bunurile pământului, l-au chinuit apoi, iar când au văzut că rămâne neînduplecat în lupta Lui sfântă și dreaptă, L-au omorît, crezând că odată cu trupul îi vor ucide și sufletul.

S'au înșelat amarnic.

Căpitanul este acum mai viu ca oricând. Sufletul Lui stăpânește țara și neamul, le stăpânește temeinic, pentru veșnicie.

In sufletele legionare — tinere și gata să urmeze pilda de jertfă a Lui — Căpitanul trăește în linii de foc și de fier.

Senin și împăcat, din lumea liniștii de veci, ne privește, ne'ndeamnă și ne'nvață. Se uită cu drag spre țara pentru care s'a jertfit și clipă de clipă îi urmărește destinul ei legionar.

Acum, când osemintele Lui sfinte își vor găsi odihna în locul de închinăciune al Neamului, să ne legăm în fața lui Dumnezeu și a amintirii neșterse a Căpitanului că vom fi buni, că vom fi drepți și viteji, neînfricați, iubitori de neam și temători de Dumnezeu, așa cum a vrut El să fie orice legionar.

Numai așa sufletul Căpitanului va fi veșnic liniștit și fericit în lumea fără de prihană în care L-a chemat Dumnezeu.

Timpul Eminescian
București
3 Dec 1940

Să-mi fie permis, ca la capătul acestui șir de lupte, să-mi îndrept gândul către mama mea, al cărei suflet m'a urmărit an cu an și ceas cu ceas, tremurând la fiecare lovitură pe care o primeam și tresărind la fiecare primejdie în care soarta mă arunca.

Percheziții peste percheziții, cu procurori și comisari brutali și necuviincioși, i-au tulburat în fiecare an liniștea casei, de pe deasupra căreia a dispărut de mult orice rază de bucurie și de liniște. Răsplată din partea unui neam, înjosit de politicianii săi, pentru o mamă care, în

cea mai amară privațiune, și-a crescut șapte copii în dragostea de țară.

Fie aceste câteva cuvinte un omagiu pentru toate mamele ai căror copii au luptat, au suferit, sau au căzut pentru neamul românesc.

Corneliu Z. Codreanu

Ogorul Românesc
București
1 Dec 1940

XXX 167

CĂPITANUL

Căpitanrul, în amurg, la mare

Conferința ținută de d. Alexandru Constant, Subsecretar de Stat la Propaganda Națională, în seara zilei de 29 Noembrie la radio...

reș. La un moment dat, Moța ia cuvântul:

«Studenții nu mai pot rezista în toamnă și decât ...

Nu reamintim împrejurările. Interesant de urmărit aci sunt frământările Căpitanului în singurătatea de pe Rarău, unde i-a încolțit gândul acțiunii: la judecătoria Oc. II din Iași, în ziua de 25 Octombrie 1924, Căpitanul nu răzbună, cum s'a crezut, umilinți și crime strigătoare, el își dăruia viața, se sacrifica — și aceasta cu deplină conștiință.

«Stăteam pe gânduri și-mi era rușine să mă dau jos printre oameni. Oare ce păcate voi fi făcut de mi-a trimis Dumnezeu această nenorocire pe cap, tocmai acum când voiam să încep un plan așa de mare și de frumos?». Sunt gânduri, cari îl asaltau în chilia lui de pe Rarău.

Problema se formula în conștiința Căpitanului în raport cu Dumnezeu, pe plai religios.

«Dumnezeu m'a pedepsit».

Mi-aduc aminte de tapajul făcut în jurul unui bilețel, pe timpul procesului Gărzii, în 1934. In acest bilețel, scris de Căpitan, era vorba de morminte, un fel de bilanț al mormintelor noastre și o subliniere a valorii mântuitoare a lor. Căpitanul, strateg impresionant, când calcula forțele de cari dispune în luptă, începea cu mormintele noastre. Se știe că această idee a preocupat mult și pe Moța, care a cerut, din tranșeele Spaniei, să se cânte la ședințele de Cuib, marșul nostru în care figurează aceste două versuri adânci:

«Ce ce au căzut uciși de
gloanțele dușmane
Pășesc în rând cu cei ce
au rămas...

Da, pășesc în rând cu cei ce au rămas... Această credință umplea sufletul Căpitanului.

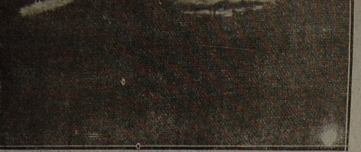
In iarna anului 1936 pornea spre Spania însângerată o echipă de șapte legionari. Prezența ...

Căpitanul și d-l inginer Clime

...act de credință legionară, căpitănească. El câștiga o biruință cu prețul propriei vieți...

...nomen, Căpitanul era un ... pământ...

Căpitanrul, în amurg, la mare

Conferința ținută de d. Alexandru Constant, Subsecretar de Stat la Propaganda Națională, în seara zilei de 29 Noembrie la radio.

Intre figurile mari ale epocei noastre frământate, Căpitanul ocupă un loc aparte. Dacă traversăm, într'adevăr, galeria figurilor creatoare de istorie contemporană, unde întâlnim pe Führer, Duce, pe Kemal Ataturk, Salazar, José Antonio Primo de Rivera, Franco, destinul Căpitanului se desprinde printr'o trăsătură unică: **conștiința jertfei mântuitoare.**

In antologia vieților ilustre contemporane, care își așteaptă Plutarcul, sau în filozofia noului eroism, pe care o gândește, poate, un Carlyle anonim, Căpitanul va fi întruchiparea acestei idei creștine în secolul nostru descreștinat.

«Jertfa mântuitoare», «biruința prin suferință», «înfrângerea morții prin propria moarte» n'au reprezentat în vocabularul și viața Căpitanului expresii șterse, convenționale. Cine vrea să înțeleagă esența Legiunii să se întoarcă la vremurile de legendă ale începuturilor creștinismului sau să urmărească deaproape viața Căpitanului.

In concepția Căpitanului orice biruință este cu atât mai sigură și mai meritată cu cât este plătită mai scump, mai generos, mai desinteresat.

Este aici o concepție asemănătoare celei din legenda Meșterului Manole, care-și zidește tot ce are mai scump pentru biruință. Concepția «manolică» în viața și acțiunea Căpitanului apare luminoasă, impresionantă. In Octombrie 1923, când acțiunea studențească începe să pălească și amenința să sfârșească printr'o capitulare rușinoasă, Căpitanul și Moța urcau pe Rarău spre Schitul lui Petru Rareș. La un moment dat, Moța ia cuvântul:

«Studenții nu mai pot rezista în toamnă și decât o capitulare rușinoasă, a noastră a tuturora, după un an de luptă, mai bine să-i îndemnăm să intre la cursuri, iar noi, cari i-am condus, **să terminăm frumos mișcarea sacrificându-ne,** dar făcând să cadă alături de noi toți acei pe cari îi vom găsi mai nevinovați de trădarea intereselor românești». Era însăș gândul Căpitanului.

Astfel a ieșit așa zisul «complot din 1923» care s'a sfârșit cu achitarea tuturor «complotiștilor».

Peste un an, în Octombrie 1924, se petrecea cazul Manciu.

Căpitanul la înmormântarea generalului Cantacuzino

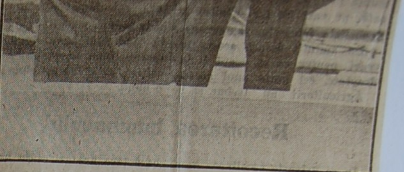
...începea cu mormintele noastre. Se știe că această idee a preocupat mult și pe Moța, care a cerut, din tranșeele Spaniei, să se cânte la ședințele de Cuib, marșul nostru în care figurează aceste două versuri adânci:

«Ce ce au căzut uciși de
gloanțele dușmane
Pășesc în rând cu cei ce
au rămas...

Da, pășesc în rând cu cei ce au rămas... Această credință umplea sufletul Căpitanului.

In iarna anului 1936 pornea spre Spania însângerată o echipă de șapte legionari. Prezența legionarilor pe frontul crâncenei încăerări din jurul Madridului nu însemna, desigur, un ajutor militar efectiv: căderea celor mai reprezentative figuri ale Mișcării în tranșeele sumbre dela Mahadahonda a avut un sens adânc legionar: prin jertfa vieții lor se cutremurau adâncurile vieții românești și se fortifica sufletul nostru împotriva pericolului comunist.

Moța, care a plecat în Spania de acord cu Căpitanul, era stăpânit de aceeaș idee cristică. Murind pentru Christos, jertfindu-se pentru mântuirea României creștine, Moța împlinia un

Căpitanul și d-l inginer Clime

act de credință legionară, căpitănească. El câștiga o biruință cu prețul propriei vieți.

In ultima prigoană, Căpitanul a mers senin spre moarte. Indrăznesc să cred că cea din urmă urmă a luptei lui, propria viață, a fost conștient pusă în joc. Căpitanul era o voință nemărginită de biruință. In această luptă gigantică, în această nouă dramă — manolică — el s'a jertfit pentru a se desăvârși biruința. Cine citește cu atenție multe din rândurile Căpitanului, își dă seama că el începuse să vorbiască «de dincolo de mormânt». Era poziția pe care se situase. Sigur de biruință, par'că tot atât de sigur că aceasta se va împlini fără el, deși prin sacrificiul lui. Din 1938, datează aceste rânduri revelatoare. «Salut pe cei ce merg spre marea biruință legionară». Simțim aci pe omul care vorbește din marginea armatei biruitoare, de pe altă poziție, de dincolo.

Fenomenul legionar isvorește adânc din sufletul neamului nostru, pentruca, așa cum spuneam și altădată, Creatorul acestui fenomen, Căpitanul, era un fiu al pământului strămoșesc, una dintre autenticile făpturi ale marelui suflet românesc.

Milenarei credințe dacice în viața de dincolo, el asocia în mod firesc, ca și vajnicii noștri strămoși, o imagine caldă și o concepție etnică despre moarte.

Legionarii nu cred în moartea Căpitanului. In salutul legionar se mărturisește ferm această credință. El este viu în fiecare, este prezent în conștiința neamului nostru. Pe temelia sacrificiului său, noi trebue să durăm o țară tare, un stat de ordine și creație pozitivă.

Căpitanul a întruchipat conștiința jertfei mântuitoare.

La temelia noului stat se așează oasele lui, însuși sufletul Căpitanului.

Legenda lui Manole se repetă, de astădată pe planul larg al țării întregi.

. . . Iar veacurile vor vorbi și urmașii se vor minuna de marea «mânăstire» a neamului românesc legionar.

Drapelul
Arad
2 Dec 1940

Reînhumarea Sfintelor Moaşte ale Căpitanului
Nicadorilor şi Decemvirilor

Sâmbătă, 30 Noemvrie a. c., a avut loc reînhumarea sfintelor oseminte ale Căpitanului, Nicadorilor şi Decemvirilor, după datinele creştineşti, de ceea ce n'au avut parte în ceasul morţii, tocmai aceşti cei mai buni fii ai neamului şi cei mai buni creştini.

Căpitanul, pentru credinţa Lui dreaptă şi apriga luptă pentru binele obştesc, şi-a jertfit viaţa. Ca şi Iisus Hristos pentru mântuirea lumii, Căpitanul pentru isbăvirea neamului a pătimit amarnic.

Tirania crudă a unui trecut haotic a martirizat pe Cel care a avut un ideal sfânt, pentru a scoate neamul românesc din întunericul în care orbeca, împreună cu Cei cari L-au urmat luptând pentru acelaş ideal. Deşi idealul a cerut un tribut greu şi drumul golgotei legionare a fost lung, am ajuns la capătul drumului, la: biruinţa legionară.

Cei cari în oarba lor tiranie, punând stăpânire despotică pe cugetele cu ultimele licăriri de demnitate şi revoltă, cu asasinate mârşave au vrut să înăbuşească flacăra vie a unui patriotism, pornit din sufletul şi cugetul clar al unor eroi cari şi-au închinat viaţa lor Patriei. Dar hidra apocaliptică, în diabolica sa pornire, nu şi-a dat seama că în realitate, ghiarele ei otrăvite se înfipseră în însăşi trupul şi sufletul ţării, atunci când i-a luat cei mai bravi şi viteji fii... căci rătăcind pe drumuri pavate cu nelegiuiri şi laşitate, vremurile au cerut Patriei un tribut dureros...

De obiceiu, la săvârşirea crimelor, păcătoşii nu se gândesc la legea ispăşirii, dar pentru acest soiu de oameni nici nu pot exista legi morale, căci dacă ar crede în legile divine, la săvârşirea crimelor s'ar gândi că la va trebui să ispăşească. Insă, indiferent de crezul lor, să nu-şi facă iluzie că vor scăpa; destinul îi ajunge pe toţi păcătoşii şi atunci trebuie să-şi ispăşească păcatele...

S'au înşelat cei cari au crezut că, omorând lutul, a murit şi idea. Peste fiinţa Lor de lut, care a putut fi asasinat, dăinueşte spiritul şi acest spirit conduce astăzi destinele României Legionare. Spiritul Căpitanului a îndrumat Ţara pe drumul, pe care urmând fără abatere, va ajunge la ţintă.

Nici betonul armat, care apasă într'o imensă cantitate asupra gropii în care zac osemintele martirilor legionari, n'a putut stăvili acel suflu de reînoire care străbate astăzi Ţara dela un capăt la altul, isvorît şi stimulat de marea dragoste pentru Patrie a Căpitanului, de devotamentul până la sacrificiul vieţii şi care s'a ridicat tumultuos de dincolo de mormânt, peste betonul armat, deşteptând din letargie energii umane, dându-le o năpraznică pornire.

Evocând cuvintele Căpitanului: „ŢELUL FINAL NU ESTE VIAŢA, CI INVIEREA. INVIEREA NEAMURILOR IN NUMELE MANTUITORULUI IISUS HRISTOS" şi având astăzi reconstruită întreaga gamă a suferinţelor ce a îndurat pentru învierea neamului Său, reiese clar că El a fost primul care s'a supus acestei legi, neprecupeţind nici suprema jertfă a vieţii pentru INVIEREA NEAMULUI!

Astăzi naţia recunoscătoare aduce Căpitanului, conducătorului nostru spiritual, un postum omagiu prin reînhumarea sfintelor Sale oseminte în fruntea celor cari în viaţă I-au fost tovarăşi de luptă şi pătimire; iar în semnul biruinţii, peste mormintele Lor proaspete flutură stindardul ideii legionare.

Angela V. Ostoia

I. Arătați ce scopuri urmărit de Domnia-ta în procurarea deținerea și difuzarea acestui material?

R. Procurarea am explicat-o; ordinele care interesau organizația mea mi-au fost trimise prin corespondență; le-am deținut pentru că mă interesau și pentru că am văzut că sunt simple măsuri polițienești, de șicană politică, guvernamentală și că nu prezintă nici un fel de gravitate; nici unul din ele nu sunt acte care să intereseze apărarea sau siguranța statului; sunt simple șicane politice, îndreptate de către partidul dela guvern împotriva celorlalte partide.

Difuzarea lor am făcut-o pentru ca oamenii mei să cunoască măsurile îndreptate contra lor și să ocolească conflictele care s'ar putea ivi din necunoașterea acestor măsuri.

I. Ce înțelegi prin țară legionară?

R. Când toți Românii vor împărtăși gândurile noastre, când fiecare român se va transforma din ceea ce este astăzi, în ceea ce trebuie să fie, adică un om închinându-și toate puterile lui binelui acestui neam, vindecându-i rănile existente și stând cu credință în slujba crucii, a neamului și a Regelui, atunci cred eu că se poate zice țară legionară.

C.Z.

30 Aprilie 1938
In fața noastră
Procuror militar
Capitan Magistrat
D. Athanasiu ss.

C.Z.

Subofițer
V. Vasiluta

169

Cuvântul Satelor
Timișoarei
8 Dec 1940

Căpitanul și ai Săi așezați spre veșnică odihnă

Ceremonia inhumării sfintelor osemintelor ale Căpitanului, Nicadorilor și Decemvirilor, s'a desfășurat Sâmbătă cu participațiunea întregei obștii românești. La biserica Sf. Ilie Gorgani, unde au fost ridicate catafalcurile ceremonia a inceput conform programului, la ora 9 Serviciul divin a fost oficiat de Mitropolitul Gurie al Basarabiei, asistat de vicarul Patriarhiei și de preoții legionari. Au asistat: reprezentantul M. S. Sale Regelui, d. gen. Ion Antonescu, conducătorul Statului, d. Horia Sima, comandantul Mișcării Legionare, membrii guvernului, corpul diplomatic, d. Baldur von Schirach și d. Böhle in reprezentarea Führerului, precum și o delegație italiană și un detașament de falangiști spanioli. La ora 10 jumătate sicriile au fost scoase din biserică in sunete de marșuri funebre și cântece religioase, urmând un nou serviciu divin in fața bisericii, în prezența a miilor de credincioși.

După terminarea serviciilor religioase, cortegiul având in frunte Frățiile de Cruce, detașamente de legionari și un lung șir de preoți, a urmat itinerarul stabilit in program și anume: b-dul Elisabeta, b-dul Brătianu, Piața Victoriei, șoseaua Filantropiei, str. Banu Manta și calea Griviței până la Casa Verde. Pe tot parcursul cortegiului staționa o lume imensă care participa emoționantă și în adâncă reculegere la trista ceremonie.

Clopotele tuturor bisericilor din Capitală au sunat neincetate și corurile cele mai renumite ale Bucureștilor au intonat tot timpul cântece funerare.

Inhumarea osemintelor martirilor legionari s'a făcut la Casa Verde după amiazi la orele 2 jumătate.

In imediata apropiere a sicriilor, după familiile celor dispăruți se afla, in frunte d. General Ion Antonescu care avea in dreapta pe reprezentantul M. S. Regelui, in stânga pe d. Horia Sima, vicepreședintele Consiliului de Miniștri și comandant al Mișcări Legionare, membrii guvernului, d. Fabricius, ministrul Germaniei la București, d. Ghigi, ministrul Italiei, Baldur vonSchirach, Reichstattalter, Boehle, șeful tineretului hitlerist, și Lorenz. Apoi venea delegațiunile militare germane, italiană, japoneză, in urma acestora veneau delegații din Hitler-jugend și a tineretului fascist.

Urmau apoi cavalerii ordinului Mihai Viteazul, șeful misiunilor militare și reprezentanții presei străine.

In Piața Victoria, d. General Ion Antonescu, Conducătorul Statului și toți cei prezenți au luat loc in rondoul din mijlocul unde au asistat la trecerea cortegiului.

La ora 3 pe șoseaua ce trece prin fața Casei Verzi se aflau așezate sicriile Decemvirilor, pe câte un scund suport, apoi ceva mai in colo ale Nicadorilor pe suporturi mai înalte și in sfârșit sicriul in care se aflau rămășițele pământești ale Căpitanului.

La dreapta sicrielor ceva mai incolo au luat loc toți oaspeții in frunte cu conducătorul statului.

In sunetele marșului legionar „Garda Căpitanul", a început defilarea prin fața celor 14 sicrie. Un ultim și suprem salut adus de Legiune martirilor ei.

Defilarea a durat mai bine de trei ore. Apoi sicriele care in tot timpul au fost purtate de legionari au fost ridicate și duse la Casa Verde, acolo unde sunt ingropați Moța și Marin.

Intr'un profund și impresionat sunet de sbucium, cele 14 sicrie au fost scoborâte pe rând in groapa tristă și ceremonia a luat sfârșit către ora șase când umbrele serii coborâseră de mult.

Biruința
Timișoara
1 Dec 1940

Țara plânge

Sub cerul cernit al toamnei, cu durerea grea pe inimă, Nația evlavioasă, ca în toate vremurile de restriște, pășește sufletește spre cripta în care se închide, pentru eternitate, Căpitanul.

Ca un vultur, ca o lumină, ca un luceafăr. Căpitanul a căzut sub loviturile gloanțelor dușmane. Loviturile au venit dela frații înhămați la jugul intereselor străine.

Țara nouă, aluatul sufletesc al Neamului nostru, dospit cu atâta trudă și iubire de Căpitan, își pleacă fruntea și genunchii, în fața mucenici̇ei Lui, presărând, pe cripta rece a lutului, petalele recunoștinței unui popor viteaz și vrednic, dar care a rămas cu inima sfâșiată de durere, să lupte singur cu soarta.

Căpitanul n'a murit. Trăiește în sufletul fiecărui român. Conduce Legiunea ca întotdeauna, cu aceeaș dragoste, putere și însuflețire. Figura lui de erou, martirizat pe crucea dreptății, stăpânește veacurile.

In această zi de pioasă regăsire națională, români, din toate unghiurile țării, să ne aducem aminte de chinurile Mântuitorului pentru salvarea lumii. Căpitanul a închis ochii, murind pentru salvarea Neamului Românesc.

Capăt de veac, început de viață nouă, pentru o Românie Legionară puternică.

Orizonturile viitorului le-a deschis această măreață figură de legendă. Drumul trebuie să ni-l facem noi, cei ce am rămas.

Numai mergând pe calea deschisă de Căpitan vom putea zidi România de mâine, România visată de Martirul Codreanu.

„BIRUINȚA"

Lumea și Țara
București
8 Dec. 1940

111

Drumul de veșnicie al Căpitanului

Sute de mii de legionari au jurat să păstreze până la sfârșitul zilelor lor legile Căpitanului

La biserica Sf. Ilie Gorgani, unde se găseau sicriele cu sfintele oseminte ale Căpitanului, Nicadorilor și Decemvirilor, a fost în zilele de Joi, Vineri și Sâmbătă dimineața un mișcător pelerinaj.

Mii și mii de oameni au defilat prin fața bisericii drapată în verde. Rudele și prietenii au stat mereu de veghe la căpătul celor dragi.

Ordinea a fost desăvârșită. Echipele legionare au împărțit, în tăcere, lumânări de ceară curată, smirnă și tămâie. Piața bisericii era îmbrăcată în verde. Din amfore mari se înălța fumul de smirnă și tămâie.

Bătrâni și tânări, muncitori și cărturari, s'au înfrățit în credință și și-au plecat genunchii în fața sicriilor.

Vineri, la ciasurile 8 dimineața, d. Horia Sima, Comandantul Mișcării Legionare, însoțit de d. prof. Ion Găvănescu, primul senator legionar, comandanții Bunei Vestiri și întregul Stat Major Legionar, s'au dus la biserica Sf. Ilie Gorgani.

In fața dnei Elena Corneliu Z. Codreanu, a familiilor celorlalți martiri în credință românească și a nesfârșitei mulțimi de pelerini, d-nii Horia Sima și prof. I. Găvănescu, au deschis, pentru cea din urmă dată, sicriile.

Lângă inima Căpitanului, d. prof. I. Găvănescu a așezat săculețul cu Pământul Strămoșesc strâns de pe întregul cuprins al Țării.

Dupăce s'au închinat cu smerenie la căpătâiul martirilor, d-nii Horia Sima, prof. I. Găvănescu și întregul Stat Major Legionar s'au îndreptat către d. General Ion Antonescu, d. Horia Sima, comandanții Bunei Vestiri, membrii guvernului, reprezentanții Puterilor Axei, înalții demnitari și alții.

Familiile martirilor s'au rânduit la stânga bisericii, într'un singur suflet de durere.

Sfânta slujbă a prohodului s'a sfârșit la ciasurile 10 și jumătate.

IN FRUNTEA CONVOIULUI AU PĂȘIT TULNICII DIN CODRII BUCOVINEI ȘI BUCIUMAȘII DIN VATRA MOLDOVIȚEI, DRAGI CĂPITANULUI

...sicrielor pe năsălii și încolonarea nesfârșitului cortegiu funerar.

Comandanții Bunei Vestiri și Comandanți Legionari au purtat pe umeri povara sfântă, din Biserică până în piață, unde au așezat sicriile pe năsălii verzi.

In desăvârșită ordine s'a făcut încolonarea. In fruntea convoiului funerar au pășit îngândurați tulnicii din codrii Bucovinei dragi Căpitanului și buciumașii din Vatra Moldoviței, cei ai Câmpulungului bucovinean și cărzile legionare...

...de flori, corul Sfintei Patriarhii și cel Legionar, corul Seminarului monahal dela Cernica, clerul de mir din provincie, diaconii și întregul cler al Capitalei.

DOUĂZECI ȘI PATRU DE COMANDANȚI AU PURTAT PE UMERI, IN DRUMUL VEȘNICIEI, SICRIUL CĂPITANULUI

A apărut apoi maiestoasă, năsălia care a purtat sicriul cu oasele sfinte ale Căpitanului, sprijinită pe umeri de marea Gardă de Onoare alcătuită din cel cinci Comandanți ai ...

...domol gărzi de câte 24 legionari.

Convoiul sicriilor a fost încheiat de familiile martirilor, de garda de onoare legionară, Reprezentantul M. S. Regelui, d. General Ion Antonescu, d. Horia Sima.

Au urmat: trimișii extraordinari; Corpul diplomatic, membrii guvernului, înalții demnitari, șefii autorităților, cavalerii Ordinului »Mihai Viteazul«, delegații armatelor streine, ofițerii din garnizoană, delegațiile societăților cu drapele, detașamentele germane, italiene și spaniole, batalionul de onoare din Reg. 2 Grăniceri și Asociațiile patriotice cu drapele.

In urmă, s'a încolonat marea armată verde.

„NE LEGĂM SĂ PĂSTRĂM PÂNĂ LA SFÂRȘITUL ZILELOR NOASTRE LEGILE TALE".

După mai multe ceasuri de onor, cortegiul funebru a ajuns la Casa verde, unde au fost depuse spre veșnică odihnă sicriile cu rămășițele pământești ale Căpitanului, Nicadorilor și Decemvirilor.

Purtat de preoți și Comandanți legionari, sicriul cu rămășițele sfinte ale Căpitanului a fost așezat la intrarea criptei. Au fost aduși apoi Nicadorii și Decemvirii.

Sicriile înfășurate în flamuri tricolore au fost orânduite în front în fața Căpitanului.

Soborul de preoți a oficiat slujba întru odihna sufletelor martirilor neamului. S'au înălțat în văzduh rugi de slavă. Mireasmă de tămâie, suspine ...

curată, smirnă şi tămâie. Piaţa bisericii era îmbrăcată în verde. Din amfore mari se înălţa fumul de smirnă şi tămâie.

Bătrâni şi tânări, muncitori şi cărturari, s'au înfrăţit în credinţă şi şi-au plecat genunchii în faţa sicriilor.

Vineri, la ciasurile 8 dimineaţa, d. Horia Sima, Comandantul Mişcării Legionare, însoţit de d. prof. Ion Găvănescu, primul senator legionar, comandanţii Bunei Vestiri şi întregul Stat Major Legionar, s'au dus la biserica Sf. Ilie Gorgani.

In faţa dnei Elena Corneliu Z. Codreanu, a familiilor celorlalţi martiri în credinţă ro mânească şi a nesfârşitei mulţimi de pelerini, d-nii Horia Sima şi prof. I. Găvănescu, au deschis, pentru cea din urmă dată, sicriile.

Lângă inima Căpitanului, d. prof. I. Găvănescu a aşezat săculeţul cu Pământul Strămo şesc strâns de pe întregul cuprins al Ţării.

Dupăce s'au închinat cu smerenie *la căpătâiul martirilor, d-nii Horia Sima, prof. I. Găvănescu şi întregul Stat Major* Legionar s'au îndreptat către sediul Mişcării, în str. Gutenberg. Cu ceremonialul legionar, în sala istorică unde s'au întrunit înainte de prigoana cea mare, membrii Senatului legionar sub comanda Căpitanului, d. prof. I. Găvănescu primul Senator legionar, a atârnat săculeţul cu Pământul Strămoşesc, de gâtul d-lui Horia Sima, Comandantul Mişcării Legionare şi continuatorul al Căpitanului.

MAREA SLUJBĂ PENTRU VIAŢA DE VECI

Sâmbătă dimineaţa, la orele 7, a început marea liturghie şi slujba înmormântării, oficiată de un sobor de preoţi in frunte cu I. P. S. Gurie fost Mitropolit al Bucovinei.

Inainte de începerea marei liturghii, în partea dreaptă a bisericii s'au orânduit: Reprezentantul M. S. Regelui Mihai, d. General Ion Antonescu, d. Horia Sima, comandanţii Bunei Vestiri, membrii guvernului, reprezentanţii Puterilor Axei, înalţii demnitari şi alţii.

Familiile martirilor s'au rânduit la stânga bisericii, într'un singur suflet de durere.

Sfânta slujbă a prohodului s'a sfârşit la ciasurile 10 şi jumătate.

IN FRUNTEA CONVOIULUI AU PĂŞIT TULNICII DIN CODRII BUCOVINEI ŞI BUCIUMAŞII DIN VATRA MOLDOVIŢEI, DRAGI CĂPITANULUI

Reprezentantul M. S. Regelui Mihai I, d. General Ion Antonescu, Conducătorul Statului şi d. Horia Sima, Comandantul Mişcării Legionare, pătrunşi de smerenie, în pas rar au părăsit biserica, luând loc în piaţă, aşteptând aducerea sicrielor pe năsălii şi încolonarea nesfârşitului cortegiu funerar.

Comandanţii Bunei Vestiri şi Comandanţii Legionari au purtat pe umeri povara sfântă, din Biserică până în piaţă, unde au aşezat sicriile pe năsălii verzi.

In desăvârşită ordine s'a făcut încolonarea. In fruntea convoiului funerar au păşit îngânduraţi tulnicii din codrii Bucovinei dragi Căpitanului şi buciumaşii din Vatra Moldoviţei, cei ai Câmpulungului bucovinean şi cărţile legionare cu drapele.

La depărtare măsurată Crucea dela mormântul Jilavei, apoi, în frunte, Crucea Căpitanului, a deschis drum Nicadorilor şi Decemvirilor.

Au urmat apoi: târgile cu colive şi artose, prapurele, convoiul fără capăt al coroanelor de flori, corul Sfintei Patriarhii şi cel Legionar, corul Seminarului monahal dela Cernica, clerul de mir din provincie, diaconii şi întregul cler al Capitalei.

DOUĂZECI ŞI PATRU DE COMANDANŢI AU PURTAT PE UMERI, IN DRUMUL VEŞNICIEI, SICRIUL CĂPITANULUI

A apărut apoi maiestoasă, năsălia care a purtat sicriul cu oasele sfinte ale Căpitanului, sprijinită pe umeri de marea Gardă de Onoare alcătuită din cei cinci Comandanţi ai Bunei Vestiri şi Comandanţi legionari. Douăzeci şi patru de Comandanţi au purtat pe umeri, în drumul veşniciei, sicriul Căpitanului.

La celelalte năsălii, câte două în rând, au fost rânduiţi câte 12 legionari, iar pe margini, pentru schimb, păşeau [...] ierii Ordinului »Mihai Viteazul«, delegaţii armatelor streine, ofiţerii din garnizoană, delegaţiile societăţilor cu drapele, detaşamentele germane, italiene şi spaniole, batalionul de onoare din Reg. 2 Grăniceri şi Asociaţiile patriotice cu drapele.

In urmă, s'a încolonat marea armată verde.

„NE LEGĂM SĂ PĂSTRĂM PÂNĂ LA SFÂRŞITUL ZILELOR NOASTRE LEGILE TALE".

După mai multe ceasuri de onor, cortegiul funebru a ajuns la Casa verde, unde au fost depuse spre veşnică odihnă sicriile cu rămăşiţele pământeşti ale Căpitanului, Nicadorilor şi Decemvirilor.

Purtat de preoţi şi Comandanţi legionari, sicriul cu rămăşiţele sfinte ale Căpitanului a fost aşezat la intrarea criptei. Au fost aduşi apoi Nicadorii şi Decemvirii.

Sicriile învăluite în flamuri tricolore au fost orânduite în front în faţa Căpitanului.

Soborul de preoţi a oficiat slujba întru odihna sufletelor martirilor neamului. S'au înălţat în văzduh rugi de slavă. Mireasmă de tămâie, suspine şi chemări de nume dragi au plutit peste sutele de mii de capete, frânte de durere.

S'a făcut apoi linişte. O comandă scurtă: Gardă... drepţi.

»Trăiască Legiunea şi să trăieşti Căpitane!

In ziua cutremurătoare a jertfei, ne legăm să păstrăm până la sfârşitul zilelor noastre legilor Tale.

Jurăm!

Trăiască Legiunea şi Căpitanul!«

Formula jurământului a fost repetată, cuvânt cu cuvânt, de sute de mii de glasuri.

După o nouă comandă scurtă, cu braţele spre cer Legiunea a cântat »Imnul Legionarilor căzuţi«.

Apoi în tăcere, sicriile cu osemintele sfinte ale martirilor au fost coborâte în cripte.

Căpitanul va sta de acum încolo, alături de martirii eroi Moţa şi Marin.

172

Foaia Noastră
Alba-Iulia
8 dec 1940

CĂPITANUL este nevinovat

Am anunţat şi noi cea de-a doua desbatere a procesului marelui căpitan *Corneliu Zelea Codreanu*. Desbaterea s'a terminat Vinerea trecută, iar Inalta Curte de Casaţie, cea dintâi judecătorie a ţării, a adus judecata, declarând, că toate învinuirile aduse căpitanului au fost lipsite de orice temeiu. Căpitanul a fost cu totul nevinovat.

Grenoble 21.I.926.   19, rue Chaurion

anchete 110237 V. 18

262 - 173

Prea stimate Domnule Profesor,

[illegible] primit astăzi scrisoarea de la *Dvoastră*. Tocmai când îmi luasem nădejdea
[illegible] primesc ceva. Căci înaintea ultimei mele scrisori vă mai adresasem
[illegible] văzând, că răspunsul nu vine, îmi închipuiam două lucruri: ori că
amicii [illegible] la poştă au furat scrisorile, ori că scrisorile mele cuprind aşa
de grave erori şi poate îndrăzneli, încât nu merită nici un răspuns.
Acuma am în faţa mea scrisoarea *Dvoastră*. Înainte însă de a îndrăzni
să vă răspund [illegible] voiesc să vă aduc la cunoştinţă cele ce urmează, pentrucă
sântem sătui de intrigi şi pentrucă contra lor nu este nici o soluţie decât
vorbind tare adevărul.
Un băiat îndurerat îmi scrie de la Iaşi că *Dvoastră* aţi fi zis de noi la o
consfătuire *cu mai mulţi*, ţinută la Dr Bejan următoarele: „Mişcarea
naţională nu se bazează pe acei cari după ce au terminat universitatea
au „plecat cine ştie unde, crezând că fără dânşii mişcarea nu mai poate
merge."
[illegible] cearta m'a îndurerat peste măsură. Căci: 1) Eu n'am plecat după ce am terminat
universitatea (am terminat'o la 1922) ci am plecat după ce am făcut 14 luni şi 2 săpt. de
închisoare, după ce luptând din toate puterile mele ajunsesem cu pulsul la 54; am plecat
atunci când am văzut că nu mai am putere să mai lupt; am plecat când am avut
conştiinţa împăcată că am făcut totul ce putea să facă un tânăr la 25 de ani pentru
mişcarea naţională. Şi am plecat nu ca să trădez mişcarea ci ca să mă întăresc şi să mă
[illegible] la luptă: cu noi puteri fizice şi intelectuale.
[illegible] m'a îndurerat alăturarea care aţi făcut'o între mine şi între toţi renegaţii
[illegible] a doua, „*crezând că fără dânşii mişcarea nu mai poate merge*", în care
[illegible] plecarea voastră ca un act „*ostentativ*" faţă de mişcarea naţională, şi în
[illegible] fără milă în rândurile duşmanilor mişcării, ne-a durut
peste măsură de mult.
[illegible] cearta să fie o intrigă. De aceea v'am şi scris. Ţin să adaug că sunt
îndurerat, dar nu „*supărat*". Şeful meu are dreptul să creadă orice despre mine
şi să mă cântărească cum vrea. Eu n'am dreptul decât să-i dovedesc contrarul.

În război nu se încape supărare.

× × ×

Dar nicăiri nu se cere mai multă „lămurire" a situației și înțelegere a lucrurilor ca în război. De aceia v'am scris prima scrisoare, pe urmă a doua și acum a treia, ca răspuns.

Două afirmații făcute de Dr. mi-au fixat mai mult gândul

1) Eu săvârșesc „o abatere gravă de la principiile prin care s'a condus mișcarea naționalistă" lucrul nu tocmai puțin pentru mine a mă vedea numărat printre eretici. Mă găsesc printre ereticii mișcării naționale.

Pentrucă am afirmat că alături de „disciplina iubirii" trebue să existe „disciplina fricii" nu în domeniul „ideilor" ci în domeniul „luptei practice" a acțiunilor omenești (natural având ca substrat ideile).

Căci după mine una este cercetarea teoretică a cutărei chestiuni, și cu totul alta este punerea în practică a acelei teorii. („Știință și artă" (curs. Econ. Pol.) a c. cjrjaș)

Una este demonstrarea teoretică că „Ardealul" este al Românilor și că trebue să fie luat de Români și alta este punerea în practică adică: a) adunarea oamenilor b) aranjarea lor în unități de luptă c) instruirea lor d) [illegible] marea. d) Pornirea. Și aici la pornire nu se zice simplu „scopul nostru este să cucerim Ardealul". Se înțelege aceasta. Dar ca să cucerești Ardealul trebue mai întâi 1) să iei contact cu inamicul 2) Să cucerești prin luptă diferite poziții succesive. Să aiceiace în armată se cheamă „Plan de acțiune" care trebue să fie făcut, având-se în vedere nu numai teoria ci și situația reală! 1) Terenul 2) Forțele inamice 3) Desfășurarea lor. 4) Forțele amice ect.

Vă rog să mă ertați că v'am înșirat atâtea. Am făcut-o numai ca să pot să explic cum înțeleg aceiace v'am scris Dv. „Domeniul acțiunii" l'aș rezuma poate nu tocmai exact: Simțul organizării și simțul bătăliei. (În langaj militar)

Cine sunteți Dv. Naștă după noi?

Sunteți acela cari cercetând pe calea teoriei legile (naturale) care mântuie a lumii, ați ajuns la concluzia: Că unitatea nu există decât sub forma le[illegible]

~~283~~ 174

națiuni, că națiunile sunt singurele puteri creatoare de cultură, că datoria voastră este să cultivăm „națiile".
În linia a doua: că nația românească este amenințată în existența ei; că există o problemă jidovească; că problema jidovească nu se poate rezolva decât prin eliminarea Jidanilor; că datoria Românilor, în însuși [illegible] [illegible], este să-și apere naționalitatea lor, rezolvând problema jidovească. Aceasta este opera voastră. Cuprinsă în „Naționalitatea în artă" în articolele din „Neamul Românesc" în revista „Făt-Frumos" în „Unirea" „Naționalistul", „Apărarea Națională" în Cursurile făcute timp de aproape 30 de ani, în discursurile parlamentare. Acționând cu o putere extra-ordinară întru apărarea acestor „idei" natural în lumea „ideilor" înlăturând toate minciunile, toate sofismele seducătoare, și ajungând la sfârșitul unui drum de aproape 40 de ani, cu adevărul acesta curat în mână, biruitor contra tuturora.
Dar în lumea organizării? Aveți astăzi L.A.N.C! a voastră însă știți bine că inițiativa înființării ei nu vă aparține d-voastră; iar concepția de organizare, bazele pe care se află organizarea, deasemeni! D-voastră v-ați opus chiar multă vreme, nu unui regulament oarecare, ci în principiu, oricărui regulament: susținând că într-o organizare statutul (format din 7 puncte) era suficient.
Înainte de L.A.N.C. ați avut alte organizații cari s-au sfărâmat, e drept pentru multe motive, dar și pentru un altul „lipsa simțului d-voastră de organizare".
Acțiunea practică a L.A.N.C. de astăzi nu este condusă de concepția d-voastră proprie, ci de cei cari fiind în apropiere de d-voastră vă sugerează diferite planuri (unii f. recenți)
Eu de când sunt lângă d-voastră, nu v-am văzut nici odată chemându-ne și vorbindu-ne despre planul de acțiune, despre obiectivul imediat pe care trebuie să-l atingem, și dându-ne apoi însărcinări în vederea scopului comun. (V-am văzut însă primind concepțiile altora)
Toate acestea, lucruri „esențiale" pentru conducerea practică a unei organizații de luptă.
Pentru aceasta am zis, că d-voastră nu aveți simțul organizării și al luptei. (Vă rog să nu mă întoarceți iarăși, zicând „cine a luptat mai mult decât mine"?)

ar încefrinește faptul că „mișcarea care triumfă astăzi" este rezultat[illegible] „metodelor practicate de Gvardia!" cu adâncă umilință vă răspund: Nu! Mișcarea așa cum se găsește astăzi se datorește unor metode [illegible] concepțiilor Gvardia de luptă. Nu merg mai departe. Rămân aici.

Să-mi permiteți vă rog a mă întoarce la chestiunea „disciplinii fricii". Scopul nostru este să apărăm pământul românesc și să salvăm neamul de la moarte. Desigur servindu-ne în această luptă de Români, de oameni. Dar nu de oameni ~~ca~~ „~~cum~~ i-am dori noi să fie" ci de oameni „așa cum sunt ei astăzi". Oamenii au calități și defecte, slăbiciuni. Datoria noastră este ca în această luptă: să le~~s~~ stimulăm calitățile și să le înfrângem prin toate mijloacele slăbiciunile.

Disciplina iubirii se adresează calităților omului. Disciplina fricii se adresează slăbiciunilor lui.

Sunt pe front. Ordin de asalt la baionetă. Pornesc înainte mânat de iubirea de neam. Acolo însă trebuie să mor. O slăbiciune mă cuprinde și simt că mă biruește, aș vrea să fug înapoi. Dar când întorc capul văd figura severă a ofițerului și țeava armei lui îndreptată spre mine și aud „înapoi [illegible]". Frica m'a îndreptat din nou pe calea datoriei. M'am întors înapoi [illegible] asalt. Îi mulțumesc de comandant, că nu m-a lăsat în acel moment [illegible] slăbiciune să apuc pe calea lașității.

De aceia „frica" nu este bună numai în interesul neamului ci și [illegible] însăși a individului luptător, pentru care este un sprijin în contra [illegible] lașității.

Așa am lucrat eu cu toți băieții până acum și vă pot spune că numai [illegible] am reușit. Nu când a fost vorba ca să-i cer să creadă în dreptatea cauzei noastre, ci după ce a crezut, când a fost vorba să „săvârșim un act". ("și când am văzut că iubirea singură nu poate asigura disciplina și victoria.") V'aș putea da o sumedenie de exemple căci slava [illegible] cred că am de unde. După mine această educație pe care trebuie s-o dăm și să o infiltrăm celor de la cari e vorba să așteptăm desrobirea neamului

174

Î. Există o justiție legionară?

R. Există judecători legionari, aceia de care am amintit.

Î. Cine distribue justiția legionară, organizarea, competința, procedura, executarea etc.?

R. Am spus că există pe lângă comitetul fiecărui județ un judecător care are misiunea de a vedea conflictele din sânul organizației, abaterile dela disciplina partidului sau dela onoare. Fiecare organizație deasemenea în dreptul ca să nu rămână în mijlocul ei oameni care sunt certați cu onoarea iar are un organ de judecată format fie dintr'o persoană fie dintr'un juriu de mai multe persoane. Un cod material nu există după cum nu există nici un cod formal, abaterile sunt socotite acele acțiuni care diminuează prestigiul mișcării sau luminoară [illegible] un om care se îmbată sau care se poartă prost în societate, este chemat și i-se pune în vedere că sau se îndreaptă sau trebue să părăsească organizația..

Î. - Rolul Dvoastră?

R. - Pentru chestiunile mai mărunte le rezolvă judecătorul locului, cel mult până la o eliminare de trei luni, dacă eliminarea întrece trei luni, atunci trebuia să treacă la mine, pentrucă nu voiam să las a un legionar să poată căpăta o eliminare mare sau totală, din partea unui om care poate nu l'ar fi cunoscut așa bine.

Î. Recunoașteți actul de constituire al corpului legionar Moța-Marin, act scris și subsemnat de Dvs la 13 Ianuarie 1938?

R. Da recunosc că actul aflat la filele 15 și 16 în dosarul Alexandru Cantacuzino, despre

30 Aprilie 1938
În fața noastră
Procuror militar
Căpitan Magistrat
D. Athanasiu

Z. Codreanu

ss. Grefier [illegible]

175 (credința fără fapte este moartă) 174

românesc.

Dacă este vorba să stăm pe loc și să ne mărginim numai la „a crede în adevăr sau a nu crede" atunci bine. Rămânem la disciplina iubirii". Dar dacă e vorba ca să pornim într'o bună zi cu sutele de mii ca să sfărâmăm lanțurile, atunci lăsați ne pe noi aceștia cari vom trebui să trăim mâni și vom avea răspunderea bătăliei, să infiltrăm luptătorilor noștri, spiritul de disciplină, al disciplinii integrale, așa cum o înțelegem noi. Așa cum o cer imperios vremurile zilei de mâni!"

Țin să adaug la urma acestui punct că chestiunea „disciplinii" nu este ceva esențial. Ea a fost adusă în discuție vorbind despre „simțul organizării și al luptei", despre lumea acțiunii, nu în domeniul ideilor, ci al faptelor.

× ×

Trec la al doilea punct. Voastră scriți:

„nu pot lăsa în nici un chip ca acțiunea L.A.N.C. să fie compromisă de alții prin „atitudini" greșite, contrare bunului simț, și intereselor mari ale neamului, confundându-le cu interesele personale, ca și politicianii partidelor."

este vorba desigur de tatăl meu!

Aceste afirmații eu nu le pot suporta fără a vă ruga cu insistență să-mi scriți anume:

a) Ce atitudini a avut tatăl meu contrare intereselor mari ale neamului și

b) întrucât le-a confundat pe acestea cu interesele personale ca politicianii partidelor.

Aceste afirmații care sunt extrem de grave pentrucă vin de la Voastră, interesează desigur onoarea întregii noastre familii, în calitatea

noastră de luptători pentru țară. Așa încât, mai ales în
avem datoria așa dar să ne interesăm.
această din urmă chestiune aștept răspunsul D-voastră.
Dacă chestiunea este în adevăr gravă, atunci s'a abătut o nenorocire asupra noastră.
Iar în ce privește mișcarea, eu voi continua să vă spun aceia ce
cred, și oricâtă de neglijabilă vi s'ar părea prezenta noastră lângă D-voastră,
și chiar de va fi să ne alungați, noi nu vom înceta de a ne întoarce, să
vă apărăm și să vă învăluim în dragostea noastră.
Iar când veți crede că vă pot fi de vre-un folos, vă rog scrieți-mi căci
voi veni îndată.

Termin rugându-vă să mă iertați că v'am scris așa de
mult și v'am răpit din timp.

Primiți cele mai respectuoase salutări.

Respectuoase sărutări de mână Doamnei Cuza.

Corneliu Z. Codreanu.

19, rue Chanrion. Grenoble.

P.S. Moța e plecat în țară
în niște chestiuni personale!

Gonta la [illegible]ume cu
copie [illegible]
[illegible signature]

Grenoble 20.V.938 14, Rue Chenoise

Prea stimate Domnule Profesor

Am primit astăzi scrisoarea dela Dvoastră. Toc-
mai când începusem aproape ca să mai primesc
ceva. Căci înaintea ultimei mele scrisori să mai
adresasem una și văzând că răspunsul nu
vine, îmi închipuiam două lucruri: sau că amici
dela poștă au furat scrisorile, sau că scriso-
rile mele cuprind așa de grave erori și poate
înțăgueli, încât nu merită nici un răspuns.

Acum am în fața mea scrisoarea Dvoastră
pentru care vă mulțumesc că vă răspund, ori-
că vă aduc la cunoștință cele ce urmează, pen-
trucă suntem sătui de intrigi și pentrucă contra
lor nu este decât o soluție: spunând tot adevărul.

Un băiat îndurerat îmi scrie dela Iași, că Dvoastră
ați fi zis de noi la o consfătuire cu mai mul-
ți ținută la Dl. Bejan următoarele: „Mișcarea
Naționalistă nu se bazează pe aceia care după ce
au terminat universitatea au plecat cine știe
unde, crezând că fără dânșii mișcarea nu-
mai poate merge".

Aceasta m'a îndurerat peste măsură. [illegible]
1/ Eu nu am plecat după ce am terminat uni-
versitatea (am terminat-o la 1922) ci am
plecat după ce am făcut 14 luni și 2 săptă-
mâni de închisoare și după ce luptând cu
toate puterile mele ajunsesem la pulsul [illegible]
54; am plecat atunci când am văzut că ni-
ciodată nu am putere să mai lupt; am plecat [illegible]

am constatat surprins că am făcut totul
putea să facă un tânăr la 25 de ani, pentru
mișcarea naționalistă și am plecat ca să
las mișcarea ei ca să mă întăresc și
să mă întorc la luptă cu noi puteri fizice
și intelectuale.

De aceea m'a îndurerat această învinuire care mi se
făcut și mie și tuturor celor rămași.

2/ Iar partea a doua: „crezând că fără dânșii
mișcarea nu mai poate merge", în care ar fi să
apară plecarea noastră ca un act „ostentativ"
față de mișcarea naționalistă, și în care nu-
mai aruncăți fața milă și răutăți din mo-
tive mișcării, ne-a durut peste măsură de
mult.

Se poate ca aceasta să fie o intrigă de aceea
v'am și scris. Țin să adaug că sunt îndure-
rat, dar nu „supărat". Șeful meu are dreptul
să creadă orice despre mine și să mă considere
cum vrea. Eu n'am dreptul decât să-i dovedesc
contrariul. În războiu nu se încape supărare.

Dar mie nu mi se cere mai multă „cunoaștere
a situației și înțelegere a lucrurilor ca la
război". De aceea v'am scris prima scrisoare,
și urmă a doua și acum e timpul ca să răspund.

Două afirmații făcute de Dv. nu au fixat
mai mult gândul:

1/ Eu săvârșesc „o abatere gravă" dela princi-
piile prin care s'a condus mișcarea națio-

177

Grenoble 20.3.36 14, Rue Chanrion

Prea stimate Domnule Profesor,

Am primit astăzi scrisoarea dela Dvoastră. Tremur când îmi lăsasem nădejdea ca să mai primesc, căci înaintea ultimei mele scrisori vă mai adresasem una, și văzând că răspunsul nu vine, îmi închipuiam două lucruri: sau că amicii dela poștă au furat scrisorile, sau că scrisorile mele cuprind așa de grave erori și poate îndrăzneli, încât nu merită nici un răspuns.

Acum am în fața mea scrisoarea Dvoastră. Înainte însă de-a îndrăzni să vă răspund, doresc să vă aduc la cunoștință cele ce urmează, pentrucă suntem sătui de intrigi și pentrucă calea nu este decât o soluție: să spunem tot adevărul.

Un băiat îndurerat îmi scrie dela Iași, că Dvoastră ați fi zis de noi la o consfătuire cu mai mulți, ținută la Dr. Bejan următoarele: „Mișcarea naționalistă nu se bazează pe acei cari după ce au terminat universitatea au plecat cine știe unde, crezând că fără dânșii mișcarea nu mai poate merge".

Aceasta m-a îndurerat peste măsură. Căci: 1) Eu nu am plecat după ce am terminat universitatea (am terminat-o la 1922) ci am plecat după ce am făcut 14 luni și 2 săptămâni de închisoare și după ce luptând din toate puterile mele ajunsesem cu pulsul la 54; am plecat atunci când am văzut că nu mai am putere să mai lupt; am plecat con- am avut constanța împăcată că am făcut totul ce putea să facă un tânăr la 25 ~~ani~~ de ani, pentru mișcarea națională. Și am plecat nu ca să trădez mișcarea ci ca să mă întăresc și să mă întorc la luptă cu noi puteri fizice și intelectuale.

De aceea m-a îndurerat afirmarea care ați făcut-o între mine și între toți renegații.

2) Din partea a doua „crezând că fără dânșii mișcarea nu mai poate merge", în care ar fi să apară plecarea noastră ca un act „ostentativ" față de mișcarea națională, și în care suntem aruncați față milei în rândurile dușmanilor mișcării, ne-a durut peste măsură de mult.

Se poate ca aceasta să fie o intrigă. De aceea v-am și scris. Țin să adaug că mult m-a durut dar nu „supărat". Șeful meu are dreptul să creadă orice despre mine și să mă contrazică cum vrea. Eu n-am dreptul decât să-i dovedesc contrariul. În război nu se încape supărare.

Dar niciodată nu-și zice mai multe „lămurire" a situației și înțelegere a lucrurilor ca în război. De aceea v-am scris prima scrisoare, pe urmă a doua și acum e treaba ca să răspund. Două afirmații făcute de Dv. mi-au făcut mai mult răul.

1) Eu săvârșesc „o abatere gravă" dela principiile prin care s-a condus mișcarea națio-

Prea stimată doamnă,

Am primit scrisoarea D-voastră. Bănuesc că v'a supărat cineva dintre legionari. Vă rog să nu vă luaţi să puneţi toate lucrurile la inimă. Eu vă cer iertare pentru orice jignire v'ar fi adus-o cineva.

Şi acum câteva lămuriri pe fugă:

1) Prietenii mei credincioşi sunt niște oameni cari poartă crucea, crucea suferinţelor pentru credinţa legionară. Lucrul acesta îl ştiţi prea bine şi D-voastră, şi cu atât mai mult cred că îl ştiţi cu cât cunoaşteţi că în Legiune nu este posibil nici un fel de câştig, de nici o natură şi pentru nimeni.

Parlamentarismul? Rog citiţi circulara care reglementează viaţa unui parlamentar legionar, cercetaţi ce leafă primeşte, ce mănâncă şi vă veţi convinge: nu este vorba de nici un câştig, ci dimpotrivă de o viaţă plină de jertfă.

Mai ales că viitorii parlamentari nu vor sta decât 3 luni.

Şi cu atât mai mult cu cât ştiţi că la Legiune nu se întrebuinţează mijlocul politicianist de a se da în exploatare pe viaţă un judeţ. La noi se schimbă cu anul.

Vă înşelaţi dacă credeţi că sunt profitori. Profitorii sunt acolo de unde pot profita. La Legiune nu are nimeni deschisă calea căpătuielii ci numai a jertfei.

2) Chestiunea dintre noi şi cuzişti.

Că ei „prietenii" sapă prăpastia dintre mine şi Cuza. Nu. Chiar dacă toţi prietenii mei ar vrea s'o astupe ei, nu voi astupa-o niciodată.

Până la sfârşitul vieţii mele cât voiu mai trăi, nu voi avea nici un fel de legătură nici cu A. C. Cuza, nici cu cuzismul. Noi toţi care am trecut prin puşcării de noapte cari au plecat de acolo, apoi n'au plecat de florile mărului.

Am cunoscut noi ceva.

Că n'am răcnit şi că nu răcnim nici astăzi. Este o delicateţă din partea noastră.

Acum câteva zile a fost descoperit D-l G. Cuza la masonerie, mascat şi cu 2 feţe primite: ziua secretar general al LANC (vechea tulpină), noaptea cu şorţul pe burtă, cu steaua [illegible] pe piept conspirând împreună cu ceilalţi masoni la distrugerea mişcării naţionale.

Stimată doamnă, aţi găsit că sunt profitori în Legiune şi nu v'a şocat întru nimic aceste nemaiauzite monstruozităţi morale?

287

Prea stimată Doamnă,

Am primit scrisoarea D-voastră. Bănuiesc că V-a supărat cineva dintre legionari. Cred însă că nu trebuie să puneți toate necazurile la inimă. Eu vă cer iertare pentru orice jignire v-ar fi adus-o cineva.

Și acum câteva lămuriri pe fugă:

1) Prietenii mei credincioși sunt niște oameni care poartă crucea, crucea suferințelor pentru credința legionară. Lucrul acesta îl știți prea bine și D-voastră, și cu atât mai mult cred că îl știți cu cât cunoașteți că în Legiune nu este posibil nici un fel de câștig, de nici o natură și pentru nimeni.

Parlamentarismul? Rog cereți circulara care reglementează viața unui parlamentar legionar, cercetați ce leafă primește, ce mănâncă și vă veți convinge nu este vorba de nici un câștig, ci dimpotrivă de o viață plină de jertfă.

Mai ales că viitorii parlamentari nu vor sta decât 3 luni.

Și cu atât mai mult cu cât știți că la Legiune nu se întrebuințează mijlocul politicianist de a se da în exploatare pe viață un județ. La noi se schimbă cu anul.

Vă înșelați dacă credeți că sunt profitori. Profitorii sunt acolo de unde pot profita

La Legiune nu are nimeni deschisă [illegible] ci drumul jertfei.

2) Chestiunea dintre noi și cuziști

Că ei „prietenii" sapă prăpastia dintre mine și Cuza? Nu. Chiar dacă toți prietenii mei ar vrea s-o astupe eu, nu voi astupa-o niciodată.

Până la sfârșitul vieții mele cât voi mai trăi, nu voi avea nici un fel de legătură nici cu A. C. Cuza, nici cu cuzismul. Noi toți care am trecut prin pușcăriile de moarte când am plecat de acolo, apoi n-am plecat de florile mărului.

Am cunoscut noi ceva.

Că n-am răcnit și că nu răcnim nici astăzi. Este o delicatețe din partea noastră. Acum câteva zile a fost descoperit d-l G. Cuza la masonerie, înscris și cu 2 grade primite. Ziua secretar general al L.A.N.C. (vechea tulpină) noaptea cu șorțul pe burtă, cu steaua [illegible] pe piept conspira împreună cu ceilalți masoni la distrugerea mișcării naționale.

Stimată Doamnă, ați găsit că sunt profitori în Legiune și nu v-a sucit în inimă această nemaiauzită monstruozitate morală?

6

~~Vă rog să mă iertați că v-am muncit atâta ... numai ca să pot să mă explic cum în-~~
țeleg aceea ce v-am spus D-v. „Domeniul ac-
țiunii" l-aș rezuma poate nu tocmai exact:
Simțul organizării și simțul bătăliei (în
limbaj militar)
Aide punctele D-voastre după noi?

Sunteți acela care cercetând pe calea teoriei le-
gile (naturale) cârmuitoare a lumii, ați ajuns
la concluzia: că umanitatea nu există decât
sub formă de națiuni, că națiunile sunt
creatoare de cultură, că datoria noastră este să
cultivăm „națiile"

În linia a doua: că nația românească este a-
menințată în existența ei; că există o problemă
jidovească; că problema jidovească nu se poate
rezolva decât prin eliminarea jidanilor, că
datoria românilor și oricărui cetățean al umani-
tății este să-și apere naționalitatea lor re-
zolvând problema jidovească.

Aceasta este opera D-voastră. Expusă în „Ep-
oca", în „Era nouă" și „Neamul Româ-
nesc", „Naționalitatea în artă", în articole în „Nea-
mul Românesc" în revista „Făt-Frumos", în
„Unirea" în „discursurile parlamentare". Acțio-
nând cu o putere extraordinară întru apăra-
rea acestor „idei" natural în lumea „ideilor"
înlăturând toate minciunile, toate sofismele
seducătoare și ajungând la sfârșitul unui
drum de aproape 40 de ani, în adevărul
acesta curat ca mana, binevoitor către tuturor

~~... ... ...~~
~~mă vezi numai ... printre ceilalți ... ...~~
printre eticii mișcării naționale.

Pentru că am afirmat că alături de „disci-
plina iubirii" trebuie să existe și „discipli-
na fricii" nu în domeniul „ideilor" ci în
domeniul „luptei practice", a acțiunilor ime-
diate (natural având ca substrat ideile)

Căci după mine una este cercetarea teoretică
a acestei chestiuni și cu totul alta este pu-
nerea în practică a acelei teorii („Știință și
artă" cum zicea D-l A. C. Cuza)

Una este demonstrarea teoretică că „Ardealul"
este al Românilor și că trebuie să fie luat de
Români și alta este punerea în practică a lui:
a) adunarea oamenilor b) organizarea lor în uni-
tăți de luptă c) instruirea lor d) înarmarea
e) pornirea. Și aici la pornire nu se zice
simplu: „Scopul nostru este să cucerim Ar-
dealul". Se înțelege aceasta. Dar ca să cuce-
rești Ardealul trebuie mai întâi 1) să ei contac-
te cu inamicul 2) să cucerești prin luptă po-
zițiile pentru succesive, să ai ceea ce în armată
se cheamă „Plan de acțiune" care trebuie să fie
făcut avându-se în vedere nu numai teoria
ci și situația reală 1) terenul 2) forțele ina-
mice 3) dispozițiunea lor 4) forțele armate

~~284~~ 189

Vă rog să mă iertați că v'am înșirat atâtea. Am făcut-o numai ca să pot să mă explic cum înțeleg aceiace v'am scris D-v. „Domeniul acțiunii" l-aș rezuma poate nu tocmai exact: Simțul organizării și simțul bătăliei (în langaj militar)

Cine sunteți D-voastră după noi?

Sunteți acela care cercetând pe calea teoriei legile (naturale) conducătoare a lumii, ați ajuns la concluzia: că umanitatea nu există decât sub formă de națiuni, că națiunile pot fi creiatoare de cultură, că datoria noastră este să cultivăm „națiile".

În linia a doua: că nația românească este amenințată în existența ei; că există o problemă jidovească; că problema jidovească nu se poate rezolva decât prin eliminarea jidanilor, că datoria Românilor în numele interesului umanității este să-și apere naționalitatea lor, rezolvând problema jidovească.

Aceasta este opera D-voastră. Cuprinsă în „Copoliție", în „Era nouă" și „Mesianul Român" în „Naționalitatea în artă" în articole din „Neamul Românesc" în revista „Fat-Frumos", în „Unirea" în „Discursurile parlamentare". Letopisani cu o putere extraordinară între apariția acestor „idei" natural în lumea „cetelor", întâmpinând toate minciunile, toate infamiile, dedicatorie și ajungând la sfârșitul unui drum de aproape 40 de ani, că adevărul acesta exista în mâna, biruitor contra tuturor

natelor" lecon nu tocmai putea pentru mine și mă repeo numărat printre cetitorii și printre creatorii mișcării naționale.

Pentru că am afirmat că alături de „disciplina iubirii" trebuie să existe și „disciplina fricii" nu în domeniul „ideilor" ci în domeniul „luptei practice", a acțiunilor prezente (natural având ca substrat ideile).

Căci după mine una este cercetarea teoretică a cutărei chestiuni și cu totul alta este punerea în practică a acelei teorii („Știință și artă" cum zicea Dl. A. C. Cuza).

Una este demonstrarea teoretică că „Ardealul" este al Românilor și că trebuie să fie luat de Români și alta este punerea în practică a lui: a) adunarea oamenilor b) organizarea lor în unități de luptă c) instruirea lor d) înarmarea e) pornirea. Și aici la pornire nu se zice simplu: „Scopul nostru este să cucerim Ardealul". Se înțelege aceasta. Dar ca să cucerești Ardealul trebue mai întâi 1) Să-l contactezi cu inamicul 2) Să cucerești prin luptă pozițiile pentru necesare, să ai tocmai ce se cheamă „Plan de acțiune" care trebue să fie făcut având-se în vedere nu numai teoria ci și situația reală: 1) terenul 2) forțele inamice 3) Dispunerea lor 4) Totele acestea

Dar nu numai atât.

Pentru onoarea numelui pe care îl purtați, de purtătoare unică pe pământul românesc, cred că nu este bine să vă grăbiți. Nu mă forțați să spun mai mult. Veți auzi peste ani un adevăr și mai grav decât acela de mai sus.

Acestea sunt părerile mele. Le spun ca om care n'am mințit pe nimeni.

Primiți vă rog asigurarea deosebitului respect și sărutări de mână.

care mă întrebați, unui aparține

Î. Recunoașteți că aveați un senat legionar și în caz afirmativ, vă detaliu arătați-ne recrutarea, competența, atribuțiunile și deciziunile. De asemenea puterea acestor deciziuni și cine le ratifica și dacă împotriva lor mai exista vreo cale de atac și în caz că ele rămâneau definitive cine le executa?

R. Prin actul de constituire al partidului Totul pentru Țară, în regulamentul făcut de D-l General se prevede și înființarea unui senat; în el urmează ca să facă parte oamenii bătrâni din organizație, având un caracter onorific. Ei se întrunesc în cazuri excepționale și sunt consultați. Aceasta în teorie, pentru că în practică n'a existat și n'a funcționat acest senat. El s'a întrunit o singură dată în luna Martie 1938, atunci când organizația noastră s'a retras din campania electorală, dar nefiind constituit, au luat parte la acea ședință, toți bătrânii din Capitală; unii din ei nefiind nici măcar membrii în organizație.

Î. Recunoașteți ca valabil îndreptarul Corpului legionar Moța-Marin, alcătuit de Alexandru Cantacuzino după ordinul Dvs?

R. Eu aveam de făcut obiecțiuni la acel îndreptar și ca formă și ca conținut; nu căpătase încă aprobarea mea deoaltfel și făcusem jos pe ultima filă câteva observațiuni în fugă.

Î. Recunoașteți regulamentul de instrucție legionară confecționat după principiile militare?

R. Da.

C. Z. Codr.

30 Aprilie 1938
In fața noastră
Procuror Militar
Căpitan Magistrat
D. Atl...

Ss. Subofițer
[illegible] Vasiliu

cu toleranță și cu respectul nu putem merge
până acolo încât să fim contra mișcării
și contra țării.

Voi faceți cum veți crede și cum veți
putea. 290

× × ×

În privința articolelor lui Istrate (am citit
câteva din ele) cred că conțin adevăr.

Totuși 2 pericole:

1) S-a [illegible]

2) S-a servit de firul cuvântului de ar-
ma dușmanului.

Mare pericol! Totuși a spart o coajă, care tre-
buia spartă. Un buboi.

Cred că el va fi dezavuat de consiliu, nu-
mai întrucât s-a servit de firul cuvântului.

În colo, să vă dea Dumnezeu tot ce doriți.

Cu drag

Pentru I. Sava

Drag Sava,

Vei primi ceva dela Moțe. O amintire fă-
cută de mine. Fii foarte atent cu dânsa. Și
să te servești de dânsa după dieta precisă
[illegible] [illegible] le vei [illegible]
[illegible]. Sunt cele mai tari pe care
le-am făcut pe aici

Drag Ilie și fraților,

Cu toate că sunt supărat pe voi, și în spe-
cial pe Ilie, pentru că la scrisori care in-
teresează mișcarea voi nu vreți să răspun-
deți, fapt pentru care nu știu să fac la
vreme, vă scriu azi o chestiune de mult
mai gravă și mai importantă.

În curând se va ține Consiliul Suprem
al LANC.

Eu dacă aș fi acolo aș avea o atitu-
dine fermă în serviciul adevărului, al
luptei și al neamului românesc.

Această atitudine am scris-o și am tri-
mis-o conf. Beleută, și dlui Eustache
Solomon.

Această atitudine am scris-o cu aceeași
sinceritate și cu aceeași convingere că-mi
servesc neamul, ca și în clipa în care
am plecat ca să-l supun pe [illegible]. 290

Dacă aveți credință și dacă aveți ura-
mul susțineți-o.

Nu este vorba de a ne ridica contra lui
Cuza. Îl păstrăm ca pe o icoană sfântă...
[illegible] ce vă place

181

Dragă Ilie și Justin,

Cu toate că sunt supărat pe voi, și în special pe Ilie, pentru că la scrisori care interesează mișcarea voi nu vreți să răspundeți, fapt pentru care nu vom uita la vreme, vă scriu încă o chestiune de mult mai gravă și mai importantă.

În curând se va ține Consiliul Suprem al LANC.

Eu dacă aș fi acolo aș avea o atitudine fermă în serviciul adevărului, al luptei și al neamului românesc.

Această atitudine am scris-o și am trimis-o cap. Beleuță, și d-lui Eustache Solomon.

Această atitudine am scris-o cu aceiași sinceritate și cu aceiași convingere că-mi servesc neamul, ca și în clipa în care am plecat ca să-l impușc pe Manciu.

Dacă aveți credință și dacă aveți curaj, susțineți-o.

Nu este vorba de a ne ridica contra d-lui Cuza. Îl păstrăm ca pe o icoană până când o să placă cu toleranța și cu respectul ce putem merge până acolo încât să fie contra mișcării și contra țării.

Voi faceți cum veți crede și cum veți putea.

× × ×

În privința articolelor lui Istrate (am citit câteva din ele) cred că conțin adevăr.

Totuși 2 greșeli:

1) S'a pripit

2) S'a servit de ziarul Cuvântul, de arma dușmanului!

Păcat greșala! Totuși a spart o coajă, care trebuia spartă. Un bubon.

Cred că el va fi dezavuat de consiliu, numai întrucât s'a servit de ziarul Cuvântul.

În colo, să vă dea Dumnezeu tot ce doriți.

Cu drag

Pentru I. Save

Dragă Save,

Vei primi ceva dela Moțe. O amintire făcută de mine. Fii foarte atent cu tânsa. Și să te servești de dânsa după dieta prescrisă. Medicamentele ulterioare le vei primi prin str. Florilor. Sunt cele mai bune pe care le-am găsit pe aici

~~291~~ 182

[illegible] d'Emage
Isère France

Dlui Preș. Suprem LANC
prin
Dl Președinte al Reg. de Iași

Domnule Președinte Suprem,

Subsemnatul ... am pus astăzi demisiunea mea motivată din Comitetul central și din calitatea de membru în Liga Apărării Naționale Creștine. La ea este motivată de câteva păreri asupra diverselor probleme interesând Liga și de o schițare de organizare, pe care le dau cu aceeași dragoste sinceră, cu care am făcut trecutele sacrificii, pentru ca să renască la înflorire.

Totuși, pentru că Liga se găsește în fața unui atac din afară, de origine jidănească-francmasonică, (de altfel s-a găsit o parte foarte slabă a Ligii ca bază a acestor atacuri. Se slujește de o parte de adevăr, pentru ca să distrugă adevărul întreg și să triumfe minciuna) întârzii cu înaintarea demisiunii până la înfrângerea dușmanului care a atacat, rezervându-mi dreptul de a lua parte la apărarea ei, în calitatea de membru, ca un ultim omagiu adus organizației în care am turnat fără precupețire tot ce am avut mai curat în sufletul meu.

Cu toate că mă aflu departe de țară și într-o situație puțin comodă, sper că voi putea pe cale ziaristică, în limitele puterilor, să aduc obolul meu în lupta decisivă.

De aceea vă rog cu rugămintea cât durează de a dispune, ca de câte ori voi putea trimite ceva, să mi se pună la dispoziție o parte cât mai neînsemnată a ziarului nostru „Apărarea Națională".

Primiți vă rog asigurarea deosebitului meu respect.

182

Sept. 1926
Pinet d'Uriage
Isère France

D-lui Preș. suprem L.A.N.C.
prin
Dl. Președinte al Regiu. Iași(?)

Domnule Președinte suprem,

Subsemnatul – am scris astăzi demisiunea mea motivată din Comitetul central și din calitatea de membru în Liga Apărării Naționale Creștine. Ea este motivată de câteva păreri asupra diverselor probleme interesând Liga și de o soluționare de organizare, pe care le dau cu aceiași inimă curată, cu care am făcut trecutele sacrificii, pentru ca să servească la înflorirea ei.

Totuși, pentru că Liga se găsește în fața unui atac din afară, de origină jidănească-francmasonică, de altfel s-a găsit o parte foarte slabă a Ligii ca bază a acestui atac. Se slujește de o parte din adevăr, pentru ca să distrugă adevărul întreg și să triumfe minciuna, întârzii cu înaintarea demisiunii până la înfrângerea dușmanului care a atacat, rezervându-mi dreptul de a lua parte la apărarea ei, în calitatea de membru, ca un ultim omagiu adus organizației în care am turnat fără preget(?) ... tot ce am avut mai curat în sufletul meu.

Cu toate că mă aflu departe de țară și într-o situație puțin comodă, sper că voi putea pe cale ziaristică, și în limitele puterilor, să aduc obolul meu în lupta deschisă. De aceea rog cu rugămintea cea călduroasă de a dispune, ca de câte ori voi putea trimite ceva, să mi se pună la dispoziție o parte cât mai neînsemnată a ziarului nostru „Apărarea Națională".

Primiți vă rog asigurarea deosebitului meu respect

Prof. Univ. Traian Brăileanu, Preot Ion Moța, plus foștii luptători dela Văcărești-Galata.
Ce? Ți-ai fi înebunit oare noi cu toții?

x x x

Domnule Botezat, Ți-am scris aceste lucruri nu pentru a te atinge la Legiune, nici pentru a te tulbura sufletește, căci D-ta nu ai nici o vină față de cele ce se întâmplă aici la noi.

Ți-am scris însă pentrucă mâni, sau poimâne noi legionarii vom intra în foc. Acolo pe noi ne așteaptă destinul nostru. Poate Dumnezeu va voi să ne cinstească cu gloria morții pentru Patrie. (Vezi noi nu suntem ca D-ta care „nu umbli după mărire și interese proprii ci lucrezi pentru viața neamului și a Țării noastre!" după cum scrii și c.f. Noi suntem vânători de mărire" și căutăm și ceva „interese proprii" Și pe lângă astea mai luptăm așa ceva... cât ne mai permite timpul și pentru Patrie)

In fine dacă Dumnezeu s-a (va) milostivi cu noi să ne dea plată de mai sus, eu te conjur pe Dumneata să păstrezi și să dai publicității această scrisoare: Pentru ca să nu fie nici o confuzie. Și Românii să știe că noi am luptat cu desperare până în ultima clipă.

In bătălia finală dintre Jidovime și Românism se apropie. Români! nu mai dați conducerea luptei în mâna prof. A. C. Cuza

x x x

82

Domnule Botezat

Răspundem c. p. a Dumneavoastră următoarele: A fi cuzist și legionar este incompatibil. Legiunea are calea ei de luptă, deosebită profund de aceia a Ligii. Și nimeni nu poate merge pe două căi chiar dacă e vorba să slujească țelul și acelaș popor.

Pentru trecut: Deci pentru ce-a fost până acum în mișcarea națională, noi cei cari am ridicat armele și am suferit consecințele faptelor noastre, credem că A. C. Cuza este omul dela Turtucaia al mișcării naționale. Că lui i se datorește distrugerea frumoasei mișcări de eri.

De aceia toți cu franchețe o spunem; în măsura cu care l-am iubit ieri, în aceiaș măsură îl urâm astăzi.

In viitor: Dacă i se va da ocazia, adică de i se va da o altă mișcare pe mână, el o va distruge la fel, și va da loc la o nouă Turtucaie pentru neamul românesc.

Deci dragul meu domn, nu intriga și invidia pe care D-ta le vezi și noi nu le vedem, ci grija și răspunderea pe care o avem, ne mână pe calea aceasta cu desăvârșire opusă cuzismului.

Pe A. C. Cuza, noi nu-l mai urmăm în veci.

Noi aceștia suntem următorii: General Tarnoschi, cavaler al ordinului Mihai Viteazu, General Macridescu, Prof. Universitar Ion Găvănescul

183

~~Domnule Botezat~~

Răspundem d-v. a dumneavoastră următoarele: A fi cuzist și legionar este incompatibil. Legiunea are calea ei de luptă, deosebită profund de aceia a Ligii. Și nimeni nu poate merge pe două căi chiar dacă e vorba să slujească unul și același popor.

Pentru trecut: Deci pentru ce-a fost până acum în mișcarea națională, noi cei cari am ridicat armele și-am suferit consecințele faptelor noastre, credem că A.C. Cuza este omul dela începutul al mișcării naționale. Că lui i se datorește distrugerea frumoasei mișcări de ex.

De aceia toți cu franchețe o spunem; în măsura cu care l-am iubit ieri, în aceiaș măsură îl urâm astăzi.

În viitor: Dacă i se va da ocazia, adică de i se va da o altă mișcare pe mână, el o va distruge la fel, și va da loc la o nouă frământare pentru neamul românesc.

Deci, dragul meu domn, nu intriga și invidia pe care D-ta le vezi și noi nu le vedem, ci grija și răspunderea pe care o avem, ne mână pe calea arătată în desăvârșire opusă cuzismului.

Pe A.C. Cuza, noi nu-l mai urmăm în veci. Noi aceștia suntem următorii: General Tarnoschi, cavaler al ordinului Mihai Viteazu, General Macridescu, Prof. Universitar Ion Găvănescul, prof. Univ. Traian Brăileanu, Preot Ion Moța, plus foștii luptători dela Văcărești-Galați. Să fi înnebunit oare noi cei toți?

x x x

Domnule Botezat, Ți-am scris aceste lucruri nu pentru a te atrage la Legiune, nici pentru a te tulbura sufletește, căci D-ta nu ai nici o vină față de cele ce se întâmplă aici la noi.

Ți-am scris însă pentrucă mâine, sau poimâine noi legionarii vom intra în foc. Acolo pe noi ne așteaptă destinul nostru. Poate Dumnezeu va voi să ne cinstească cu gloria morții pentru Patrie! Vezi noi nu suntem ca D-ta cari „nu umblă după mărire și interese proprii ci lucrezi pentru viața neamului și a Țării noastre!" după cum scrii ai c. f.

Noi suntem vânători de „mărire" și căutăm și ceva „interese proprii". Și pe lângă astea mai luptăm așa ceva... cât ne mai permite timpul și pentru Patrie)

În fine dacă Dumnezeu se va milostivi cu noi să ne dea glorie de mai sus, eu te conjur pe dumneata să păstrezi și să dai publicității această scrisoare. Pentru ca să nu fie nici o confuzie. Și Românii să știe că noi am strigat cu desperare până în ultima clipă:

„Bătălia finală dintre Jidovism și Românism se apropie. Români! Numai dați conducerea luptei în mâna prof. A. C. Cuza"

x x x

184
~~157~~

Iubite Domnule Colegat, iată pentru ce ți-am scris. D-ta ca altu din sat puteți avea altă credință. Nu-i nimic. Urmați-o. Eu nu mă supăr pe D-voastră și nu vă insult. Am spus aceea ce cred. Tranșant. Răspicat. Fără diplomație mincinoasă.

În ce privește raporturile D-tale cu Legiunea: cred, după părerea mea, că ar fi mai bine să rămâi cuzist. După cele am observat din cartea poștală a D-tale sufletul te trage în direcția aceea. Și apoi la Legiune ne începe acum luptă grea, în care trebue să te desparți de tată, mamă, soție, copii etc., plăceri și bucurii pentru a duce o viață de soldat, de disciplină fără murmur, de jertfă.

Cu drag, cu mult drag

Și te rog nu fii supărat

Astăzi 30 April 1929
Iași

P.S. Rog reține-ți directivele Legiunii

Iubite Domnule Botezat, iată pentru ce ţi-am scris. D-ta şi alţii din sat puteţi avea altă credinţă. Nu-i nimic. Urmaţi-o. Eu nu mă supăr pe D-voastră şi nu vă insult. Am spus aceea ce cred. Tranşant. Răspicat. Fără diplomaţie mincinoasă.

În ce priveşte raporturile D-tale cu Legiunea: cred, după părerea mea, că ar fi mai bine să rămâi acasă. După cele am observat din cartea poştală a D-tale sufletul te trage în direcţia aceea. Şi apoi la Legiune începe acuşi luptă grea, în care trebue să te desparţi de tată, mamă, soţie, copii etc, plăceri şi bucurii pentru a duce o viaţă de soldat, de disciplină fără murmur, de jertfă.

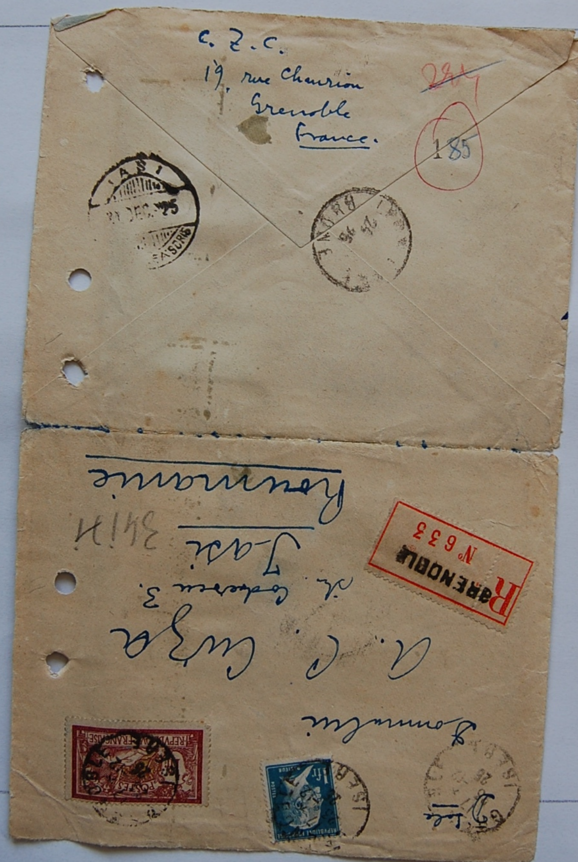
Cu drag, cu mult drag

Şi te rog nu fii supărat.

astăzi 30 April 1929

Iaşi

P.S. Rog retrimeteţi directiva Legiunii

C. Z. C.
Grenoble
France.
185

Grenoble, Duminică 7.II.926.

~~298~~

136

Prea stimate Domnule Profesor,

Nu știu dacă veți fi primit ultima mea scrisoare, și mai ales nu știu dacă veți fi avut timpul s'o citiți, căci îmi închipui, că trebue să fiți peste măsură de ocupat și asaltat cu scrisori de pretutindeni – iar scrisoarea mea mai lungă „decât o zi de post".

Totuși să mă iertați că în toată această lungime n'am fost în stare să introduc tot gândul meu și că astăzi îndrăznesc a vă răpi din nou timpul ca să suporta cu completarea gândirii mele trunchiate în această scrisoare aș dori, ca pe cât voi putea concis, să vă scriu:

1) despre răspunsul D-v. „Nu cunosc credincioși de cari să mă fi debarasat"

2) Pentru ce v'am scris toate acestea.

Înainte însă de a începe primul punct vă rog să-mi permiteți a reveni puțin asupra disciplinii și a fricii. Doresc a preciza: că nu este vorba ca noi să introducem frica înlocuind iubirea; ci o introduce fiecare, atunci când părăsește domeniul iubirii.

În înțelesul acesta cred că frica se găsește și în evanghelie. Căci în afară de iubire, care să mâne (conducă) pe om spre bine, mai este și „judecata de apoi" cu „scrâșnirea dinților", adică, frica.

1) Din punctul de vedere al încrederii pe cari publicul, poate să o aibă într'o organizație.

Cred că publicul este sătul de atâta mișelie, lașitate, hoție nepedepsită în celelalte org. și că ar privi cu ochi buni o organizație în care să existe pedeapsă și frica pedepsei.

Î. Dl Colonel Stănescu, încadrat în mișcarea legionară, activa după ordinul Dvs?

R. — Dl Colonel Stănescu fiind prieten cu dl General, înainte de moartea dlui General s'a înscris în mișcare, adică acum jumătate de an. După cum l'am rugat ca în mod provizoriu să se ocupe cu organizarea corpului foștilor militari, urmând ca după aceia să'i ia conducerea acestei secțiuni unul dintre Generalii mai bătrâni. Tot astfel am procedat după sistemul corporatist pe care voiam să-l experimentez, înființând pe categorii corpul muncitorilor, corpul doamnelor, și eram pe cale să înființez corpul preoților, al învățătorilor și al țărănimei.

Î. Cunoașteți Circulara No 37 a Generalului Cantacuzino?

R. Da o cunosc iar pentru identificare o semnez și datez cu data de 30.4.938 și menționez că se află la fila 114 din dosar și este compusă de domnul Colonel Stănescu și este din 13 (treisprezece) file. — Nu pot să știu dacă s'a aplicat acest regulament făcut de dl General, dar nu văd în el nimic secret, deoarece e vorba de diversele funcțiuni din sânul organizațiilor cu corpul pretorian, pe care dl General le-a dat forma și educația sa militară respectivă.

Î. Ce misiune avea acest corp legionar Moța-Marin, în activitatea de până acum a mișcării legionare?

R. Acest corp avea misiunea ca lăudând memoria lui Moța și Marin să ca-

30 Aprilie 938
În fața noastră
Procuror Militar
Căpitan Magistrat
D. Athanasiu

ss. [illegible] Vasilută

Z. Codr.

Natural că bine-ar fi să fie o lume superioară în care să nu trebuiască frica.

Dar când vedem că buruiana s'a înmulţit şi ne îneacă ţara să nu ne ceară nimeni să întrebuinţăm faţă de cauza: iubirea.

Ce-aţi fi făcut d-voastră cu Vernichescu? Ce faceţi d-voastră cu acel membru din comit. ligei de la Focşani, care a fost surprins de către o persoană în afară de orice bănuială, că ciocnea paharul cu vin, într'un local de petrecere cu inginerul jidan al comunei. După ce a depus jurământ pe steagul ligei.

Ce veţi face d-voastră mâine în parlament de ex. când unul, doi sau mai mulţi deputaţi ai ligei vor găsi de cuviinţă să aibă alte păreri decât ale d-voastră?

Desigur că veţi trebui să faceţi apel la „disciplina". Şi îi veţi ameninţa cu eliminarea din ligă, adică" cu frică.

Dacă oamenii vor şti că într'o organizaţie numai lor va fi lăsată la cheremul „iubirii fiecăruia" şi că nu există o asigurare impusă de frica pentru ei, ei nu vor intra în acea organizaţie şi o vor considera ca pe ceva neserios.

Din acest punct de vedere mişcarea naţională a câştigat foarte mult prin fapta lui Mota căci lipsa „fricei" înseamnă să laşi pe omul cinstit nu numai la cheremul slăbiciunilor altuia, dar mai ales la cheremul tuturor „spionilor" care se vor introduce cu duiumul în organizaţie, ştiind că nu-i poate costa nimic.

La mine a venit cineva şi mi-a zis „Păziţi-vă de spioni" „Nu!" i-am răspuns „Să se păzească spionii de noi"

Şi acum câteva exemple:

1) cele mai mari organizaţii şi cele mai perfecte sunt statele. Toate aceste organizaţii au la baza lor iubirea de neam şi frica de pedeapsă.

II

2) Franța, care renaște astăzi și care după o dureroasă experiență de democrație își caută regele pribeag, este Franța disciplinii, aș putea zice „prusace".
Acesta este spiritul care domnește la „Camelotii Regelui"

3) Musolini, geniul organizator, cu disciplina iubirii și a fricei a dat naștere celei mai extra-ordinare organizații particulare pe care a văzut'o lumea. Cu aceasta și-a salvat patria.

In susținerea ideilor de mai sus el a scris un articol „Forța și consimțământ". Regret că până azi nu l-am putut găsi.
Într'un alt articol intitulat „Preludiu la Machiavel" susține aceleași idei și termină cu fraza lui Machiavel:

„Firea popoarelor e schimbătoare și dacă e „lesne să o convingi de un lucru, e totuși „foarte greu să o păstrezi în convingerea aceasta. De aceia trebue să fii pregătit în așa „chip, încât atunci când va înceta să mai „creadă, să le poți face să creadă cu forța"

Ca încheiere, răspunzând concluziilor [illegible] cu concluziile mele zic:

a) Disciplina fricii nu este efemeră: ea va exista atâta vreme cât vor exista slăbiciunile omenești.

b) Ea – nu este imposibilă: s'a practicat și se practică în cele mai mari și mai perfecte organizații

II

c) Ea nu este inutilă, ci utilă, și nu numai utilă, ci strict necesară: în interesul individului, în interesul organizației, în interesul membrilor organizației, în interesul neamului.

d) Ea nu este dizolvantă: din contra ea asigură „unitatea".

Vă cer scuze că m'am întins așa de mult cu chestiunea aceasta a disciplinii, care în această scrisoare este „extra-program". Mă voi sili să fiu scurt de acum înainte.

2) „Nu cunosc credincioși de cari să mă fi „debarasat".

Răspund: 1) Tatăl meu 2) D-l Dr. Sumuleanu.
Tatăl meu are păcate, recunosc. Dar D-l Doctor Sumuleanu aș putea zice este „expresia omului fără păcat"
De aceia să-mi permiteți a începe cu D-sa. Și să mă ertați că voi păși în chestiuni mai intime.
Adevărata cauză a neînțelegerii dintre D-r și D-l Dr. Sumuleanu este „prietenia D-voastră cu D-ra Arghiropol".
Pentru D-ra Arghiropol, fosta mea colegă, păstrez toată considerația (cât se poate). Și să mă ertați dacă adaug și „o adâncă sinceră compătimire".
Țin să adaug că o situație nu prea fericită ~~pentru~~ mine, m'a făcut să cunosc toate intimitățile D-rei Arghiropol, fapt care mă pune astăzi în perfectă cunoștință de cauză. (Vă rog însă să credeți că eu nu le-am spus nici odată nimănui)
Lumea însă, cunoaște multe și vorbește cel

III.

spuțin tot așa de multe. ~~VII~~ 188

D-l Dr. Sumuleanu v'a cerut să renunțați
la prietenia cu D-na Argh. sau în orce caz
la „prietenia afișată" D-voastră ați refuzat în
repetite rânduri, până când ruptura s'a făcut.
Noi aceștia mai tineri în chestiunea aceasta
n'am îndrăznit să vă spunem nimic. Am zis
este de „competența" D-lui Dr. Sumuleanu. Astăzi
însă când vedem că D-l Dr. Sumuleanu cade înfrânt
să ne ertați dacă credem că avem datoria să
vă spunem „adevărul" Să slujim adevărul.
Să întrebuințăm învățătura pe care ni-ați dat-o
contra D-voastră. Căci ne-ați spus „Credeți în „adevăr"
și numai în adevăr.
Iată ce vorbește lumea în chestiunea aceasta,
și de aici vă rog să vedeți dacă D-l Dr. Sumuleanu
are sau nu are dreptate:
Trec peste lucrurile mărunte, că D-voastră ați fi având
o cameră cu chirie pe strada Toma Cozma, că D-voastră ați
fi făcut cadou un inel foarte scump D-nei Argh.
Firește acestea pot fi minciuni.
Dar iată ce se vorbește, chiar prin rândurile
a[?] lor noștri.
a) Noi luptăm cu toții pentru Hristos având
de șef pe D-l Cuza. Iar ceiace face D-l Cuza
este contra lui Hristos, a învățăturii lui.
b) Luptăm ca să ne descătușăm neamul din
neagră și amară a Jidovimii: iar șeful
nostru nu se poate descătușa din robia pa-
timilor sale.
Cum ar putea dar să ne elibereze și pe noi?
c) D-l Cuza ne dă un exemplu nouă, acestora

III

păcătoși, cari nunumai că nu vedem un exemplu bun, dar văzându-vă pe Dv. noastră, ne justificăm ușor continuarea fără de legilor noastre

d) Las deoparte chestiunea discutată cu privire la faptul că aveți familie și copii ect. Aici nu voiesc să intru.

e) D-nei Arghiropol, poate i-a mai rămas și ei o speranță, o licărire de nădejde, de fericire în lumea aceasta. Să se mărite. Să aibă casa ei. Să aibă copii ect.
Dacă D-l Caza îi este prieten, pentru ce lucrează în contra intereselor ei.
oare nu se gândește el, în inima lui, dar Părinte: ce va face copila aceasta mâine?

La toate acestea mai adaug: bucuria Jidanilor, fii Satanei. Dv. ați spus de mai ori: „Pe mine toate uneltirile Satanei nu m'au clintit." Să mă ertați dar cred că de astă dată v'au cam clintit" dovadă, că Satana se bucură și dovadă rezultatul. V'ați despărțit de cel mai bun și mai credincios prieten. "

Iată așa dar unul: D-l Dr. Sumuleanu de care v'ați „debarasat". Și natural „prea ușor" când ne gândim că o viață întreagă a stat lângă Dv. noastră cu credință, ați împărtit cu Dlui atâtea bucurii, atâtea dureri și mai ales ... atâtea speranțe!
Iar azi când v'a spus „alegeți între prietenia mea și a D-nei A." ați ales prietenia celei din urmă.

IV

Multă lume se închină la Dv. ca la un sfânt. Natural, crezând că sunteți sfânt.
Iar dacă Dr. Șumuleanu a fost silit să vă părăsească pentru această chestiune, ce credeți că va face cealaltă lume, când va ști, care nu este legată de Dv. cu atâta trecut trăit împreună?
Închei această parte a cauzelor de despărțire de Dr. Șumuleanu, cu următorul gând pe care vi-l supun și Dv.: „Dacă ar veni Isus să judece chestiunea aceasta care ar fi cuvântul său?

Tată-meu.

Încă unul de care v'ați „debarasat".
Tată-meu are defecte: Îi place să se laude, să exagereze importanța persoanei sale, și prin asta să aducă jigniri multora... și îndepărtări.
Iar tată-meu n'are numai defecte. El are și calități. Și cred că trebue ținute și acestea în considerare; Este o vorbă românească: „Cui îi place brânza de oaie, trebue să-i placă și mirosul oii."
Acum tată-meu este unul din cei vechi, care v'a urmat cu credință și care a făcut și mari sacrificii. Nu cer răsplată pentru sacrificii, dar în caz ca acesta, ele pot fi scoase pentru a ne mărturisi despre adevăr.
Dv. poate prin scrisoare adresată Dlui Nestianu, pe care acesta a fluturat-o prin tot orașul, poate că l-ați jignit.
Și apoi de câte ori nu i-ați spus în față că el

~~care~~ n'a contribuit cu nimic la mișcare. Câte odată chiar în grup cu băeți tineri ect.
D-v ziceți: El înlătură pe mulți oameni din mișcare prin „atitudinile" lui.
Eu zic: Dar D-voastră cum ați înlăturat pe cel mai bun prieten și credincios luptător.. prin „atitudinile" D-voastră, pe D-l doctor Șumuleanu?

3) Pentru ce v'am scris toate acestea? (E vorba de toate scrisorile)

aș putea să răspund simplu: pentru ca să-mi îndeplinesc o datorie față de sufletul meu, față de șeful meu, față de adevăr.
Țin să fiu însă mai precis.
D-v îmi scrieți:
„Crezi oare că există vre'o necesitate ca
„să se schimbe această conducere în
„principiile ei și ..... Că este cine
„care să mă înlocuiască pe mine?"

Nu! Nici nu m'am gândit la aceasta. Chestiunea conducerii practice am adus'o numai întru cât eu am crezut că ea poate fi o cauză de dezbinare în mișcare. (Neînțelegere în materie de principii de organizare ect.)
În al doilea rând văzând credința pe care o aveți că mișcarea care „triumfă astăzi" se datorește numai „metodelor practicate de D-voastră" am căutat să vă clatin această convingere, pentrucă și ea poate fi una din cauzele care vă poate face să vă „debarasați ușor" de ceilalți luptători, ca oamenii cari nu aduc nici un aport mișcării...

V

190 ~~099~~

Celelalte vi le-am scris ca să vedeți că toată lumea are defecte și că dacă ar fi să ținem cont numai de ele n'ar putea exista nici o armonie.

In fine: noi, ca tineri am luptat; însă nu pe răspunderea noastră, căci răspunderea față de nație o aveți D-voastră. Am luptat pe răspunderea D-voastră. Când D-voastră vă veți fi terminat misiunea în lumea aceasta și când vom fi chemați noi la luptă, pe răspunderea noastră, atunci vom schimba principiile de conducere ale mișcării potrivit convingerilor noastre și felului nostru de a fi. Până atunci cred că în afară de lupta căreia trebue să-i închinăm o bună parte din timp, datoria noastră este să nu neglijăm a ne pregăti, a ne cultiva mintea, sufletul și corpul, pentruca atunci când D-voastră nu veți mai fi printre noi, să nu ducem țara la prăpastie.

Rog pe Dumnezeu ca să vă dea sănătate ca să ne conduceți ca și până acuma.

Și să vă dea ~~din~~ Dumnezeu viață lungă, pentru ca să ne vedeți și pe noi intrând în focul luptei, și luptând pe a noastră răspundere. Să ne priviți și să ne patronați lupta. Rămân acelaș credincios până la moarte. Cornelia

lumea acțiunii, a practicii, așa cum ați acționat în lumea gândirii.

(Aceasta este cauza adevărată a spectacolului trist și adânc dureros de neînțelegere între apostolii unei sfinte cause. Și îmi este teamă să nu se întoarcă Dumnezeu în contra noastră.)

Ei cred că v-a făcut Dumnezeu prea mare și prea mândru, împărat în împărăția cugetării, pentru toate timpurile și că pentru aceasta nu v-a mai dat și darurile acestea mai mici ale lumii practice, a luptelor prin noroiul pământului.

Așa, își explică ei, și printre aceștia și eu faptul că dvoastră nu vă puteți împăca cu principiile de organizare ale lumii noastre și luând numai o singură chestiune, vi se pare așa de stranie ideia disciplinii. (Sf. spuneți „Disciplina iubirii". Eu spun din cea mai adâncă convingere „Și disciplina fricii")

.... De aici au venit toate!...

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

30 Aprilie 1938
cu toți noastră
Procuror militar
Căpitan Magistrat
D. Athanasiu [illegible]
[illegible]

o generație de elită din mijlocul tinerimei românești, cu care neamul nostru să se poată mândri. ———

Î. Ce legătură este între mișcarea ce ați constituit și anume Corpul legionar Moța-Marin și strângerea de fonduri bănești prin carnete cu matca, având ștampila „fond pentru Marea Luptă”?

R. Cred că acest chitanțier la care vă referiți și care se află la fila 6 și următoarele din dosarul Generalului Cantacuzino, nu aparține mișcării legionare deoarece observ pe ele trei litere P. L. P., litere care la noi n'au nici o semnificație. Pentru Corpul Moța Marin nu pot fi în nici un caz, deoarece poartă data de 1937, ~~deci înainte~~ de a lua acest Corp ființă. În orice caz este prima dată când văd acest chitanțier și de care n'am nici o cunoștință și nu pot da nici o explicație. ———

Î. În ce scop s'au făcut exerciții de tir de membrii Corpului legionar?

R. Nu cunosc să fi făcut exerciții de tir legionarii și nici cuiburile. ———

Î. Atunci cum vă explicați piesa dela fila 17 din dosarul Alexandru Cantacuzino, în care se arată textual: „activitate de cuib”, „exerciții de tir” piesă pe care Cantacuzino prin mențiunea că s'a găsit asupra sa în ziua de 17 aprilie 1938.?

R. Această activitate nu intră în prevederile și normele date de mine cu privire la

C. Z. Codr

Grenoble
19, rue Chaurion

20. XII. 925.

Prea stimate Domnule Profesor,

E duminică seară. Până la Crăciun mai sunt 5 zile. Îmi închipui că scrisoarea mea va ajunge la Dvoastră tocmai la vreme: în ziua nașterii Domnului.

Vin și vă urez ca în toți anii, multă sănătate, viață lungă și împlinirea dorului sfânt.

N'aș dori să vă rupăr cu alte cele în aceste zile sfinte. Totuși pentrucă mă găsesc în timpul când creștinii se spovedesc, am și eu niște gânduri și aș dori să vi le spun! N'am îndrăznit până acuma. Printre altele am și defectul acesta: câte odată am curaj prea mult și câte-odată n'am deloc.

Și apoi, vă rog să mă iertați

dacă n'oi fi prea măestru în expunerea sau mai bine zis în spovedania gândurilor mele.

Ele sunt:

1/ Mi se pare că prea ușor vă debarasați de cei credincioși și prea ușor vă legați de cei necredincioși.

Cei necredincioși n'au alt Dumnezeu decât persoana lor. Religia, le este interesul. Ei n'au crezut nici odată în sfânta învățătură. Nici azi nu cred. Iar dacă vă îmbrățișează, mi se pare, că întrevăd ceva aici. Cât despre sacrificiu, când va veni ziua sfântă a sacrificiului, eu cred int. ăusa, nu știu dacă va mai rămâne vreo unul.

2) Cei credincioși au un păcat: ei se închină din tot sufletul învățăturii pe care ați propovăduit-o. Ei se închină minții și sufletului care atât de strălucitor ne-au predat-o, dar nu cred că dumneavoastră veți putea să acționați cu aceiași tărie în

Concluzia mea este, că dacă va fi adevărat ca Dvoastră nu sunteți clădit de Dumnezeu pentru lumea acțiunii, atunci să știți că cei [?] de mai sus nu sunt așa de vinovați.

Rămâne însă să se vadă.

V'aș mai ruga un lucru: Să știți că veți face mare păcat dacă veți crede, așa după cum am auzit, în uneltirile unora, ale Satanei, cari v'au spus că noi vă bârfim, și că vă săpăm.

Gândiți-vă [?] numai cine v'a purtat numele ca ministru [?] prin bordeie, nu în vremurile de azi, ci în vremuri grele, de furtună și de primejdie și când nu se putea bănui [?] omului decât credința lui.

~~Cât~~ Cât despre ceilalți, cari n'au crezut și cari nu cred în învățătura Dvoastră, nu cred nici măcar cât noi, în puterea Dvoastră de acțiune. Iar dacă v'o spun,

să știți, că vă mințesc.

Aceasta este spovedania mea. Să fie ceva prost întinsă, se poate. Dar sincer și curat ca zăpada este totul.

Poate că am îndrăznit prea mult. Vă rog să mă iertați. Rugând pe Dumnezeu să-mi arate calea adevărului vă încredințez încă odată de toată credința mea.

Corneliu.

5/ 205/196

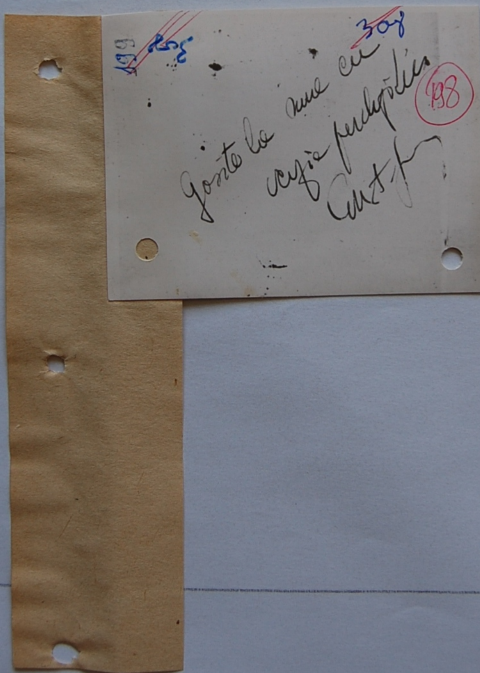
Si acum permite-ți-mi să vă scriu ceva vești de pe aici:
In Grenoble sunt două muzee.
1) In unul am găsit „svastica" la Secția „Stofe Vechi" Pe o stofă din secolul al II-lea având o mărime de 40 cm/30 cm. am găsit o svastică mare, completă. Culoarea stofei neagră, a svasticii (țesută în stofă) albă. Stofa este din sec. II-lea.
2) In acelaș muzeu la secția „Modele Bisericești" am găsit un model de svastici având etiqueta „model bisericesc din sec XII"
3) In cellalt muzeu am găsit un „mosaique" mărime 2m/3m. Pe el sunt svastici mari. Iar pe etiqueta mosaiqului scrie „a se observa în mijlocul mozaicului „svastica" sau crucea gamată" Mozaicul este din sec. I.
4) Acum câteva zile ne-am dus să vizităm biserica St. Laurent, cea mai veche biserică a Franței zidită (în începutul ei) în anul 569.
Intrând înlăuntru am rămas înmărmuriți de bucurie: Tavanul este plin de svastici aurite și anume 182 svastici. Toate svastici. Nici o „svastica" Sunt semănate pe plafon astfel: o cruce și o svastică, o cruce și o svastică, ect.

197 ~~286~~

6/ apoi, în partea de sus, pe pereții laterali ai bisericii, de jur împrejur, un fel de brâu într'un splendid model de svastici.
Am plecat apoi la preotul bisericii. El ne-a dat următoarele lămuriri:
Biserica St. Laurent este zidită la anul 569. Această biserică însă era prea mică. Deasupra ei s'a zidit la anul 1100 o altă biserică mai mare. Cea mică s'a transformat în „criptă".
Svasticile sunt în biserica mare adică cea de la 1100. Pictura este din anul 1913 însă după vechea pictură de la 1100.
De atunci noi mergem mereu și ne închinăm la biserica aceia.

Termin, rugându-mă lui Dumnezeu pentru sănătatea voastră și a întregii familii.
Sărutări de mână mei Cuza. Aceleași sentimente din partea soției mele și a lui Mița, care e plecat în Jugo-Slavia.

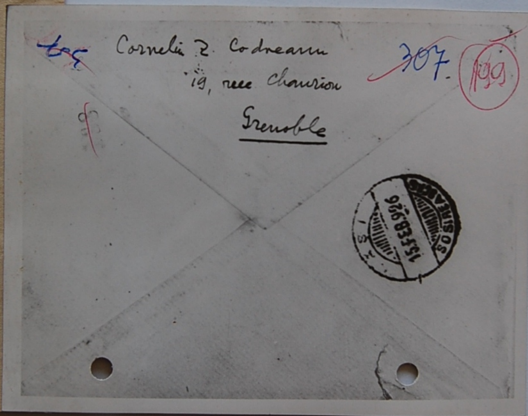
Cornelin.

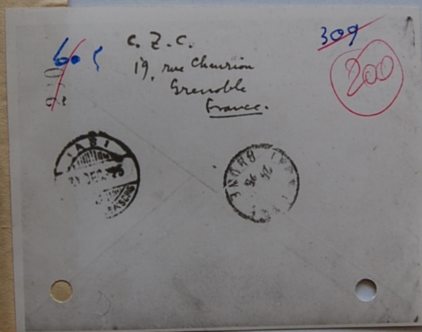

199 ~~255~~ ~~308~~ 198

Găsite la mine cu ocazia perchiziției

[illegible signature]

Corneliu Z. Codreanu
19, rue Chaurion
Grenoble
307.
199
15 FEB. 926
SOSIREA

60
C. Z. C.
19, rue Chaurion
Grenoble
France.
309
200
IASI

310

201

Domnului

A. C. Cuza

str. Codrescu 3.

Jasi

Roumanie

R GRENOBLE
N° 633

34171

30 Aprilie 1938
în fața noastră
Procuror Militar
Capitan Magistrat
D. Atbu[?] — Ş/ Subofițer [illegible]

activitatea cuibului: norme care sunt dealtfel tipărite și cunoscute. Totuși atât la noi cât și în străinătate sunt societăți unde toți civilii cu mari avantagii din partea statului fac tir fiind necesar pentru educația ostășească a tinerilor; la noi la O. N. E. oricine, orice civil poate în condiții foarte avantajoase să facă tir. D-l General Rădulescu a cerut chiar D-lui General Cantacuzino ca să-i limiteze terenurile pentru a face aceste exerciții. ——

I. Dacă aceste exerciții de tir nu intră în vederile și programul dvoastră, atunci cum vă explicați totuși că Alexandru Cantacuzino, a putut să o asemenea dispoziție?

R. Este o inițiativă a sa pe care nu mi-a comunicat-o, iar dacă mi-o comunica, l-aș fi oprit nu pentrucă tirul este un exercițiu rău dar pentrucă să nu se interpreteze greșit, trăgându-se concluzia că ar fi organizație teroristă. ——

I. Și atunci cum combateți răspunsul dvoastră de azi cu ordinul dvs. precis din 13 Januarie 1938, fii gata de moarte din actul de constituire al Corpului legionar Moța-Marin?

R. Nu văd nici o legătură între exercițiile de tir și între formula „fii gata de moarte" care vroește, reamintind moartea eroică a lui Moța, să stabilească un [...]

C. Z. Codr.

dacă n'oi fi prea măestru în expunerea [sau] mai bine zis în spovedania gândurilor mele.

Ele sunt:

1) Mi se pare că prea ușor vă debarasați de cei credincioși și prea ușor vă legați de cei necredincioși.

Cei necredincioși n'au alt Dumnezeu decât persoana lor. Religia, le este interesul. Ei n'au crezut nici odată în sfânta învățătură. Nici azi nu cred. Iar dacă vă îmbrățișează, mi se pare, că întrevăd ceva aici. Cât despre sacrificiu, când va veni ziua sfântă a sacrificiului, le cred [illegible], nu știu dacă va mai rămâne vreunul.

2) Cei credincioși au un păcat: ei se închină din tot sufletul învățăturii pe care ați propovăduit-o. Ei se închină minții și sufletului care atât de strălucitor ne-au predat-o, dar <u>ei nu cred că dvoastră</u> veți putea să acționați cu aceeași tărie în

1) 203

Grenoble
19, rue Chaurion

20. XII. 925.

Prea stimate Domnule Profesor,

E duminică seară. Până la Crăciun mai sunt 5 zile. Îmi închipui că scrisoarea mea va ajunge la D-voastră tocmai la vreme: în ziua nașterii Domnului.

Vin să vă urez ca în toți anii, multă sănătate, viață lungă și împlinirea dorului sfânt.

N'ași dori să vă supăr cu altecele în acéste zile sfinte. Totuși pentrucă mă găsesc în timpul când creștinii se spovedesc, am și eu niște gânduri și ași dori să vi le spun! N'am îndrăznit până acuma. Printre altele am și defectul acesta: Câte odată am curaj prea mult și câte-odată n'am delóc.

Și apoi, vă rog să mă iertați

lumea acțiunii, a practicii, așa cum ați acționat în lumea gândirii.
(Aceasta este cauza adevărată a spectacolului trist și adânc dureros de neînțelegere între apostolii unei sfinte cauze. Și îmi este teamă să nu se întoarcă Dumnezeu împotriva noastră)

Și cred că v-a făcut Dumnezeu prea mare și prea mândru, împărat în împărăția cugetării, pentru toate timpurile și că pentru aceasta nu v-a mai dat și darurile acestea mai mici ale lumii practice, a luptelor prin noroiul pământului.

Așa, își explică ei, și printre aceștia și eu faptul că d-voastră nu vă puteți împăca cu principiile de organizare ale lumii noastre și luând numai o singură chestiune, vi se pare așa de stranie ideia disciplinii. (D-voastră spuneți: „Disciplina iubirii". Eu spun din cea mai adâncă convingere: „Și disciplina fricii")
..... De aici au venit toate!...

Concluzia mea este, că dacă va fi adevărat că D-voastră nu sunteți clădit de Dumnezeu pentru lumea acțiunii, atunci să știți că cei de mai sus nu sunt așa de vinovați.
Rămâne însă să se vadă.

V-aș mai ruga un lucru: Să știți că veți face mare păcat dacă veți crede, așa după cum am auzit, în uneltirile unora, ale satanei, cari v-au spus că noi vă bârfim, și că vă săpăm.

Gândiți-vă numai cine v-a purtat numele [illegible] prin bordeie, nu în vremurile de azi, ci în vremuri grele, de furtună și de primejdie și când nu se putea bănui omului decât credința lui.

Cât despre ceilalți, cari n-au crezut și cari nu cred în învățătura D-voastră, nu cred nici măcar cât noi, în puterea D-voastră de acțiune. Iar dacă v-o spun,

Si acum permite-ți-mi să-vă scriu ceva vești de pe aici:
In Grenoble sunt două muzee.

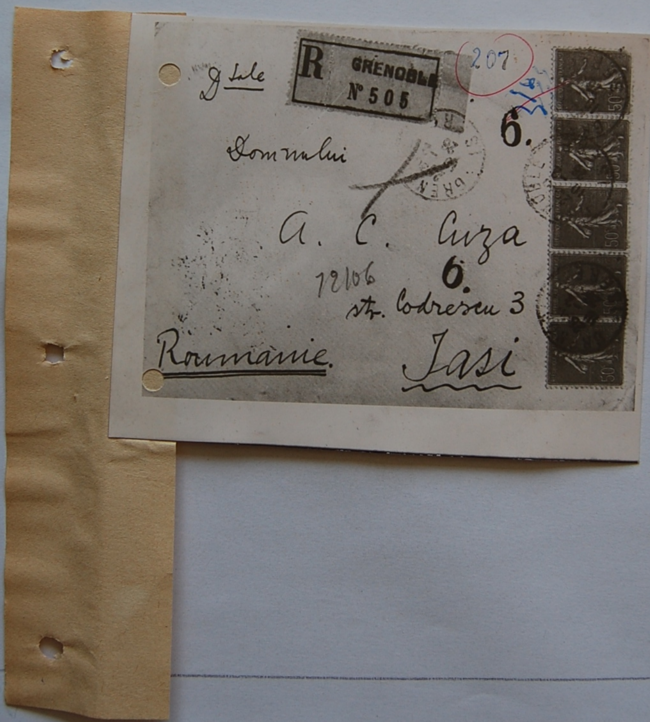
1) In unul am găsit „Svastica" la Secția „Stofe Vechi" Pe o stofă din secolul al II-lea având o mărime de 40 cm/30 cm. am găsit o svastică mare, compactă. Culoarea stofei neagră, a svasticii (țesută în stofă) albă. Stofa este din sec. II-lea.

2) In acelaș muzeu la secția „Modele Bisericești" am găsit un model de svastică având eticheta „Model bisericesc din sec XII"

3) In cellalt muzeu am găsit un „mosaïque" mărime 2 m/3 m. Pe el sunt svastici mari. Insă pe eticheta mosaiqului scrie „A se observa în mijlocul mozaicului „svastica" sau crucea gamată" Mozaicul este din sec. I.

4) Acum câteva zile ne-am dus să vizităm biserica St. Laurent, cea mai veche biserică a Franței zidită (în începutul ei) în anul 569.

Intrând înlăuntru am rămas înmărmuriți de bucurie: Tavanul este plin de svastici aurite și anume 182 svastici. Toate svastici. Nici o „svastica" Sunt semănate pe plafon astfel: O cruce și o svastică, o cruce și o svastică, ect.

D-lui
R GRENOBLE Nº 505
207
6.
Domnului
A. C. Cuza
12106
6.
str. Codrescu 3
Roumanie.
Iasi

6/ apoi, în partea de sus, pe pereţii laterali ai bisericii, de jur împrejur un fel de brâu într'un splendid mod de svastici.
Am plecat apoi la preotul bisericii. El ne-a dat următoarele lămuriri:
Biserica St. Laurent este zidită la anul 5[illegible]. Această biserică însă era prea mică. Deasupra ei s'a zidit la anul 1100 o altă biserică mai mare. Cea mică s'a transformat în „criptă".
Svasticile sunt în biserica mare adică cea de la 1100. Pictura este din anul 1913 însă după vechea pictură de la 110½.
De atunci noi mergem mereu şi ne închinăm la biserica aceia.

Termin, rugându-mă lui Dumnezeu pentru sănătatea voastră şi a întregii familii.
Sărutări de mână d-nei Cuza. Aceleaşi sentimente din partea soţiei mele şi a lui Moţa, care a plecat în Jugo-Slavia.

Corneliu.

209

Natural că bine-ar fi să fie o lume superioară în care să nu se folosească frica.

Dar când vedem că [illegible] s'a înmulțit [illegible] încât țara să nu ne ceară nimeni să [illegible] de [illegible]: iubirea.

Ce-ați fi făcut voi cu Vernichescu? Ce fac voi cu acel membru din comit. ligei de la Focșani, care a fost surprins de către o persoană în afară de orice bănuială, că ciocnea paharul cu vin, într'un local de [illegible], cu inginerul [illegible] al comunei. După ce a depus jurământ pe steagul ligei.

Ce veți face voi mâni în parlament de ex. când unul, doi sau mai mulți deputați ai ligei, vor găsi de cuviință să aibă alte păreri decât ale voastre?

Desigur că veți trebui să faceți apel la „disciplină": Și îi veți amenința cu eliminarea din ligă, adică cu frică.

Dacă oamenii vor ști că într'o organizație numai lor va fi lăsată la cheremul „iubirii fiecăruia", și că nu există o asigurare impusă de frica pedepsei, nu vor intra în acea organizație, și o vor considera ca pe ceva neserios.

Din acest punct de vedere mișcarea națională a câștigat foarte mult prin fapta lui Moța, căci lipsa „fricei" înseamnă să lași pe omul cinstit nu numai la cheremul slăbiciunilor altuia, dar mai ales la cheremul tuturor „spionilor" care se vor introduce cu [illegible] în organizație știind că nu-i poate costa nimic.

La mine a venit cineva și mi-a zis „Păziți-vă de spioni" „Nu!" i-am răspuns „Să se păzească spionii de noi"

Și acum câteva exemple:

1) cele mai mari organizații și cele mai perfecte sunt statele. Toate aceste organizații au la baza [illegible] iubirea de neam și frica de pedeapsă.

319

~~210~~

210

9

Grenoble, Duminică 7.II.936.

Prea stimate Domnule Profesor,

Nu știu dacă veți fi primit ultima mea scrisoare, dar mai ales nu știu dacă veți fi avut timpul s-o citiți, căci îmi închipui, că trebue să fiți peste măsură de ocupat și asaltat cu scrisori de pretutindeni – iar scrisoarea mea mai lungă „decât o zi de post".

Vă rog să mă ertați că în toată această lungime n-am fost în stare să introduc tot gândul meu și că astăzi îndrăznesc a vă răpi din nou timpul ca să vă supăra cu complectarea gândirii mele trunchiate.

În această scrisoare aș dori, ca pe cât voi putea de concis, să vă scriu:

1) despre răspunsul D-v. „Nu cunosc credincioși de cari să mă fi debarasat"

2) Pentru ce v-am fi scris toate acestea.

Înainte însă de a începe primul punct vă rog să-mi permiteți a reveni puțin asupra disciplinii și a fricii. Voiesc a preciza: că nu este vorba ca noi să introducem frica înlocuind iubirea; ci o introduce fiecare, atunci când părăsește domeniul iubirii.

În înțelesul acesta cred că frica se găsește și în evanghelie. Căci în afară de iubire, care să mâne (conducă) pe om spre bine, mai este și „judecata de apoi" cu „scrâșnirea dinților", adică, frica.

b) Din punctul de vedere al încrederii pe care publicul, poate să o aibă într-o organizație.

Cred că publicul este sătul de atâta mișelie, lașitate, hoție, petrecute în celelalte org. și că ar privi cu ochi buni o organizație în care să existe pedeapsă și frica pedepsei.

2) Franța, care revarsă astăzi și care după o dureroasă experiență de democrație își caută regele pribeag, este Franța disciplinii, aș putea zice „prusacă".

Acesta este spiritul care domnește la „Camelotii Regelui"

3) Musolini, geniul organizator, cu disciplina iubirii și a fricei a dat naștere celei mai extra-ordinare organizații particulare pe care a văzut'o lumea. Cu aceasta și-a salvat patria.

In susținerea ideilor de mai sus el a scris un articol „Forța și consimțământ". Regret că până azi nu l-am putut găsi.

Intr'un alt articol intitulat „Preludiu la Machiavel" susține aceleași idei și termină cu fraza lui Machiavel:

„Firea popoarelor e schimbătoare și dacă e
„lesne să o convingi de un lucru, e totuși
„foarte greu să o păstrezi în convingerea acea-
„sta. De aceia trebue să fii pregătit în așa
„chip, încât atunci când va înceta să mai
„creadă, să le poți face să creadă cu forța"

Ca încheiere, răspunzând concluziilor [illegible] cu concluziile mele zic:

a) Disciplina fricii nu este efemeră: ea va exista atâta vreme cât vor exista slăbiciunile omenești.

b) Ea – nu este imposibilă: s'a practicat și se practică în cele mai mari și mai perfecte organizații

30 Aprilie 1938
în fața noastră
Procuror militar
Căpitan magistrat
D. Atanasiu
~~[illegible]~~
Atanasiu

68 ~~115~~ 14

cipii de educație a tineretului: ab-
negația în fața morții.
Î. Recunoașteți jurământul Moța
Marin prevăzut în articolul 19 din
statutul organizației Moța-Marin?
R. Da, sunt niște fraze dintr-un
articol al lui Moța pe care băieții și
le-au luat ca jurământ.
Î. Care este scopul urmărit
de dvoastră prin crearea unei stări
morbide prin mijlocul devizelor sacro-
sante – imperative –, „fiți gata de moar-
te", „Stau gata de moarte, etc.
R. Eu nu caut să creez o stare mor-
bidă în mijlocul nației românești ci o
stare eroică; scopul urmărit de mine
este educație eroică pentru a creia
un român puternic, gata să înfrunte
toate primejdiile care stau în calea
unui neam aruncat de soartă în mij-
locul unor neamuri dușmane.
Î. Recunoașteți scrisoarea dvoastră
către Stelescu și Belimace scrisă îna-
intea de asasinarea lui I. G. Duca
prin care spuneați că: „Iar cantita-
tea jertfei necesare biruinței evaluată
la cca. 200 morminte ....?
R. Scrisul este al meu; nu-mi reamin-
tesc când am scris-o. La pasagiul care
faceți aluzie am de răspuns următoarele:
– vorbesc de „cantitatea de jertfă plătită de
ai noștri" și de toată suferința noastră
care spun eu face cât zece morminte iar
toată jertfa necesară biruinței pe care trebue
s-o facem noi o evaluez eu la două sute
de morminte; deci spun eu că nu e vorba
de mormânt în sensul material al cuvântului

C. Z. Codreanu

c) Ea nu este inutilă, ci utilă, și nu numai utilă, ci strict necesară: în interesul individului, în interesul organizației, în interesul membrilor organizației, în interesul neamului.

d) Ea nu este dizolvantă: din contra, ea asigură „unitatea".

Vă cer scuze că m'am întins așa de mult cu chestiunea aceasta a disciplinii, care în această scrisoare este „extra-program". Mă voi sili să fiu scurt de acum înainte.

2) „Nu cunosc credincioși de cari să mă fi „debarasat".

Răspund: 1) Tatăl meu 2) D-l Dr. Șumuleanu.
Tatăl meu are păcate, recunosc. Dar D-l Doctor Șumuleanu aș putea zice este „expresia omului fără păcat"
De aceia să-mi permiteți a începe cu D-sa. Și să mă ertați că voi păși în chestiuni mai intime.
Adevărata cauză a neînțelegerii dintre D-voastră și D-l Dr. Șumuleanu este „prietenia D-voastră cu D-na Arghiropol".
Pentru D-na Arghiropol, fosta mea colegă, păstrez toată considerația (câtă se poate). Și să mă ertați dacă adaug și „o adâncă sinceră compătimire".
Țin să adaug că o situație nu prea fericită pentru mine, m'a făcut să cunosc toate intimitățile D-nei Arghiropol, fapt care mă pune astăzi în perfectă cunoștință de cauză. (Vă rog însă să credeți că eu nu le-am spus nici odată nimănui)
Lumea însă, cunoaște multe și vorbește cel

puțin tot așa de multe.

D. Dr. Sumuleanu v'a cerut să renunțați la prietenia cu D-l Argh. sau în orice caz la „prietenia afișată" D-voastră ați refuzat în repetite rânduri, până când ruptura s'a făcut.

Noi aceștia mai tineri în chestiunea aceasta n'am îndrăznit să vă spunem nimic. Am zis este de „competența" d-lui Dr. Sumuleanu. Astăzi însă când vedem că D. Dr. Sumuleanu cade înfrânt să ne ertați dacă credem că avem datoria să vă spunem „adevărul" Să slujim adevărul.

Și întrebuințăm învățătura pe care ni-ați dat-o contra D-voastră. Căci ne-ați spus „Credeți în „adevăr" și numai în adevăr.

Iată ce vorbește lumea în chestiunea aceasta, și de aici vă rog să vedeți dacă D. Dr. Sumuleanu are sau nu are dreptate:

Trec peste lucrurile mărunte, că D-v. ați fi având o cameră cu chirie pe strada Toma Cozma, că D-v. ați fi făcut cadou un inel foarte scump D-lui Argh. În fine acestea pot fi minciuni.

Dar iată ce se vorbește, chiar prin rândurile a lor noștri.

a) Noi luptăm ca toții pentru Hristos având de șef pe D-l Cuza. Iar ceiace face D-l Cuza este contra lui Hristos, a învățăturii lui.

b) luptăm ca să ne descătușăm neamul din robia neagră și amară a Jidovimii. iar șeful nostru nu se poate descătușa din robia patimilor sale.

Cum ar putea dar să ne elibereze și pe noi?

c) D-l Cuza ne dă un exemplu nouă, acestora

păcătoși, cari nunumai că nu vedeam un exemplu bun, dar văzându-vă pe Dvoastră, ne justificăm ușor continuarea fără de legilor noastre

d) Las deoparte chestiunea discutată cu privire la faptul că aveți familie și copii ect. Aici nu voiesc să intru.

e) D-rei Arghiropol, poate i-a mai rămas și ei o speranță, o licărire de nădejde, de fericire în lumea aceasta. Să se mărite. Să aibă casa ei. Să aibă copii ect.

Dacă Dl. Caza îi este prieten, pentru ce lucrează în contra intereselor ei.

Oare nu se gândește el, în inima lui de Părinte: ce va face copila aceasta mâine?

La toate acestea nu mai adaug: bucuria Jidanilor, fiii Satanei. Dv. ați spus de multe ori: „Pe mine toate uneltirile Satanei nu m'au clintit." Să mă iertați dar cred că de astă dată v'au cam „clintit" dovadă, că satana se bucură și dovadă rezultatul. V'ați despărțit de cel mai bun și mai credincios prieten.

Iată așa dar unul: Dl. Dr. Sumuleanu de care v'ați „debarasat". Și natural „prea ușor" Când ne gândim că o viață întreagă a stat lângă Dvoastră cu credință, ați împărtit cu Dlui atâtea bucurii, atâtea dureri și mai ales ... atâtea speranțe!

Iar azi când v'o spus „alegeți între prietenia mea și a D-rei A." ați ales prietenia celei din urmă.

Multă lume se închină la Dv. ca la un sfânt. Natural, crezând că sunteți sfânt.

Dar dacă Dr. Șumuleanu a fost silit să vă părăsească pentru această chestiune ce credeți că va face cealaltă lume, când va ști, care nu este legată de Dv. cu atâta trecut trăit împreună?

Închei această parte a cauzelor de despărțire cu Dl. Dr. Șumuleanu, cu următorul gând pe care vi-l supun și Dv. „Dacă ar veni Isus să judece chestiunea aceasta care ar fi cuvântul său?

Tată-meu.

[Iată] unul de care v-ați debarasat.

Tată-meu are defecte: Îi place să se laude, să exagereze importanța persoanei sale, și prin asta să aducă jigniri multora... și-i îndepărtează.

Dar tată-meu n-are numai defecte. El are și calități. Și cred că trebuie ținute și acestea în considerare. Este o vorbă românească:

„Cui îi place brânza de oaie, trebuie să-i placă și mirosul oii."

Oricum tată-meu este unul din cei vechi, cari v-a urmat cu credință și care a făcut și mari sacrificii. Nu cer răsplată pentru sacrificii, dar în un caz ca acesta, ele pot fi scoase pentru a ne mărturisi despre adevăr.

Dv., poate prin scrisoarea adresată Dlui Neștianu, pe care acesta a fluturat-o prin tot orașul, poate că l-ați jignit.

Și apoi de câte ori nu i-ați spus în față că el

~~cais~~ n'a contribuit cu nimic la mișcare. Ceta odată chiar în grup cu băieți tineri ect.
Dv. ziceți: El înlătură pe mulți oameni din mișcare prin „atitudinile" lui.
Eu zic: Dar Dvoastră cum ați înlăturat pe cel mai bun prieten și credincios luptător.. prin „atitudinile" Dvoastră, pe Dl. doctor Șumuleanu?

3) Pentru ce v'am scris toate acestea? (E vorba de toate scrisorile)

aș putea să răspund simplu: pentru ca să-mi îndeplinesc o datorie față de sufletul meu, față de șeful meu, față de adevăr.
Dar să fiu încă mai precis.
Dv. îmi scrieți:

„Crezi oare că există vre'o necesitate ca
„să se schimbe această conducere în
„principiile ei și ..... Că este cineva
„care să mă înlocuiască pe mine?

Nu! Nici nu m'am gândit la aceasta. Chestiunea conducerii practice am adus'o numai întru cât eu am crezut că ea poate fi o cauză de dezbinare în mișcare. (Neînțelegere în materie de principii de organizare ect.)

În al doilea rând văzând credința pe care o aveți că mișcarea care „triumfă astăzi" se datorește numai „metodelor practicate de Dvoastră" am căutat să vă clatin această convingere, pentrucă și ea poate fi una din cauzele care vor putea face să vă „debarasați ușor" de ceilalți luptători, ca oamenii cari nu aduc nici un aport mișcării.

V

Celelalte vi le-am scris ca să vedeți că toată lumea are defecte și că dacă ar fi să ținem cont numai de ele n'ar putea exista nici o armonie.

In fine: noi, ca tineri am luptat; însă nu pe răspunderea noastră, căci răspunderea față de nație o aveți D-voastră. Am luptat pe răspunderea D-voastră. Când D-voastră vă veți fi terminat misiunea în lumea aceasta și când vom fi chemați noi la luptă, pe răspunderea noastră, atunci vom schimba principiile de conducere ale mișcării potrivit concepțiilor noastre și felului nostru de a fi. Până atunci cred că în afară de lupta căreia trebue să-i închinăm o bună parte din timp, datoria noastră este să nu neglijăm a ne pregăti, a ne cultiva mintea, sufletul și corpul, pentru ca atunci când D-voastră nu veți mai fi printre noi, să nu ducem țara în prăpastie.

Rog pe Dumnezeu ca să vă dea sănătate ca să ne conduceți ca și până acuma.

Și să vă dea ~~dai~~ Dumnezeu viață lungă, pentru ca să ne vedeți și pe noi intrând în focul luptei, și luptând pe a noastră răspundere. Să ne priviți și să ne patronați lupta. Rămân acelaș credincios până la moarte. Cornelia.

să știți, că vă mințesc.
Aceasta este spovedania mea. Să fie ceva prost întocmai așa, se poate. Dar sincer și curat ca zăpada este totul.
Poate că am îndrăznit prea mult. Vă rog să mă iertați. Rugând pe Dumnezeu să-mi arate calea adevărului vă încredințez încă odată de toată credința mea.

Corneliu.

Grenoble 26 I 936   19, Rue Chenoise

Prea stimate Domnule Profesor

Am primit astăzi scrisoarea dela Dvoastră. Tremor când îmi lăsasem nădejdea ca să mai primesc. Căci înaintea ultimei mele scrisori vă mai adresasem una, și văzând că răspunsul nu vine, îmi închipuiam două lucruri: sau că amicii dela poștă au furat scrisorile, sau că scrisorile mele cuprind așa de grave erori și poate îndrăzneli, încât nu merită nici un răspuns.

Acum am în fața mea scrisoarea Dvoastră. Înainte însă de a începe să vă răspund, vreau să vă aduc la cunoștință cele ce urmează, pentrucă suntem sătui de intrigi și pentrucă calea lor nu este decât o soluție. [illegible] tot adevărul.

Un băiat îndurerat îmi scrie dela Iași că Dvoastră ați fi zis de noi la o consfătuire cu mai multe ținută la Dl. Bejan următoarele: „mișcarea națională nu se bazează pe acei care după ce au terminat universitatea au plecat cine știe unde, crezând că fără dânșii mișcarea nu mai poate merge".

Aceasta m'a și îndurerat peste măsură ca..!

Eu nu am plecat după ce am terminat universitatea (am terminat-o la 1922) ci am plecat după ce am făcut 14 luni și 2 săptămâni de închisoare și după ce luptând cu toate puterile mele ajunsesem în pulsul lui 54. Am plecat atunci când am început a nu mai avea puterea să mai lupt; și am plecat [illegible]

un amic cunoștință înspăimântat că am făcut totul cât putea să face un tânăr la 25 ~~ani~~ de ani pentru mișcarea națională. Și am plecat nu ca să trădez mișcarea ci ca să mă întăresc și să mă întorc la luptă: cu noi puteri fizice și intelectuale.

De aceia m'a îndurerat afirmarea care ați făcut-o între mine și între toți exilații.

c/ Din partea a doua „crezând că fără dânșii mișcarea nu mai poate merge", în care ar fi să apară plecarea noastră ca un act „ostentatoriu" față de mișcarea națională, și în care [illegible] aruncat fața [illegible] în rândurile dezmoraliza[ților] mișcării, m-a durut peste măsură de mult.

Se poate ca aceasta să fie o intrigă. De aceia v'am și scris. Pot să adaug că Bucur mi-a dovedit că el nu a „raportat". Șeful meu are dreptul să creadă orice despre mine și să mă condamne. Eu n'am dreptul decât să-i dovedesc contrariul. În război nu se încape supărare.

Dar nimănui nu-i este mai multă „lămurire" a situației și înțelegere a lucrurilor ca la noi. De aceia v'am scris prima scrisoare, pe urmă a doua și acum a treia ca răspuns față [de] afirmația făcută de Dv. mi-au fost mai mult [illegible]

d/ Eu socotesc o abatere gravă dela principiile prin care s'a condus mișcarea națio-

~~825~~ 219 ~~826~~ 828 (219)

220

Vă rog să mă iertați că v'am înșirat atâtea. Am făcut-o numai ca să pot să mă explic cum înțeleg acuzarea ce v'am adus Dv. „Domeniul acțiunii" l'aș numi poate nu tocmai exact: Sensul organizării și sensul bătăliei (în limbaj militar).

Cine sunteți Dvoastră după noi?

Sunteți acela care cercetând și aflând teoria legilor (naturale) stăpânitoare ale lumii, ați ajuns la concluzia: că umanitatea nu există decât sub formă de națiuni, că națiunile sunt creatoare de cultură, că datoria noastră este să cultivăm „națiile".

În linia a doua: că nația românească este amenințată în existența ei; că există o problemă jidovească; că problema jidovească nu se poate rezolva decât prin eliminarea jidanilor; că datoria Românilor și misiunea deținătorul dinamicării este să-și apere naționalitatea lor rezolvând problema jidovească.

Aceasta este opera Dvoastră, cuprinsă în „Na-poratie", în „Era nouă" și „Manualul Ro-[illegible], în „Naționalitatea în artă", în articolele din „Neamul Românesc", în revista „Făt-Frumos", în „Unirea" și în „Discursurile parlamentare". Dvoastră cu o putere extraordinară întru apărarea acestei „idei" natural în lumea ideilor „înlăturând" toate minciunile, toate sofismele seducătoare și ajungând la sfârșitul unui drum de aproape 40 de ani, cu adevărul acesta curat în mână, biruitor asupra tuturor

naționalistă" lucru nu tocmai plăcut pentru mine a mă vedea numărat printre ereticii mișcării naționale.

Pentru că am afirmat că alături de „doctrina iubirii" trebuie să existe și „doctrina forței" nu în domeniul „ideilor" ci în domeniul „luptei practice", a acțiunilor (natural având ca substrat ideile).

Căci după mine una este cercetarea teoretică a cutărei chestiuni și cu totul alta este punerea în practică a acelei teorii („Știința și arta" cum zice Dl. A. C. Cuza).

Una este demonstrarea teoretică că pământul este al Românilor și că trebue să fie locuit de Români și alta este punerea în practică adică: a) adunarea oamenilor b) organizarea lor în unități de luptă c) instruirea lor d) înarmarea e) pornirea. Și aici la pornire nu se zice simplu: „Scopul nostru este să cucerim de la dușmani". Se înțelege aceasta. Dar ca să cucerești idealul trebue mai întâi 1) să te cunoști cu inamicul 2) să cucerești pozițiile pentru succesive, să ai ceea ce se cheamă „Plan de acțiune" care trebue să fie făcut avându-se în vedere și situația reală: 1) terenul 2) forțele inamice 3) dispozițiunea lor 4) forțele amice etc.

329

221

La Legiune nu are nimeni deschisă calea câștigului; ci numai a jertfei.

86 2/ Chestiunea dintre noi și cuziști

Că și „prietenii" v-au propovăduit dintre mine și Cuza! Nu. Chiar dacă toți prietenii mei ar vrea s-o astupe ei, nu voi astupa-o niciodată.

Până la sfârșitul vieții mele cât voi mai trăi, nu voi avea nici un fel de legătură nici cu A. C. Cuza, nici cu cuzismul. Noi toți care am trecut prin prigoana de moarte cuzistă am plecat de acolo, apoi n-am plecat de florile mărului. Am suferit noi ceva.

Să n-am răbdat-o și să nu răbdăm nici astăzi. Este o delicatețe din partea noastră. Acum câteva zile a fost descoperit D. G. Cuza la masonerie, înscris și cu 2 grade primite. Ziua secretar general al LANC (vechea tulpină), noaptea cu șorțul pe burtă, cu steaua pitagoreică pe piept conspiră împreună cu ceilalți masoni la distrugerea mișcării naționale.

Stimată doamnă, ați gândit că sunt profitori în Legiune și au s-a scos dintre oamenii aceste nemaiauzite monstruozități morale?

Prea stimată doamnă,

Am primit scrisoarea D-voastră. Cunoscând că v-a supărat cineva dintre legionari, credeam că nu trebuie să puneți toate lucrurile la inimă. Eu vă cer iertare pentru orice jignire v-ar fi adus-o cineva.

Și acum câteva lămuriri pe fugă:

1/ Prietenii mei credincioși sunt niște oameni care poartă crucea, crucea suferințelor pentru credința legionară. Lucrul acesta îl știți prea bine și D-voastră, și cu atât mai mult cred că îl știți cu cât cunoașteți că în Legiune nu este posibil nici un fel de câștig, de nici o natură și pentru nimeni.

Parlamentarismul? Vă rog citiți circulara care reglementează viața unui parlamentar legionar; cercetați ce leafă primește, ce mănâncă și vă veți convinge că nu este vorba de nici un câștig, ci dimpotrivă de o viață plină de jertfă.

Mai ales că viitorii parlamentari nu vor sta decât 3 luni.

Și cu atât mai mult cu cât știți că la Legiune nu se întrebuințează mijlocul politicianist de a se da în exploatare pe vreo 10 un județ. La noi se schimbă cu anul. 330

Vă înșelați dacă credeți că sunt profitori. Profitorii sunt acolo de unde pot profita 220

30 Aprilie 1938
În fața noastră
Procuror Militar
Căpitan Magistrat
S. Ath[illegible]
[illegible]

1

Declarație

Subsemnatul Corneliu Zelea Codreanu
de ani 38 1/2, fiul lui Ion și al Eli[illegible]
născut în comuna Iași jud. Iași, de profesiune
avocat, ca avere personală posed un teren
de cca 5600 m² la Predeal 50 ha. pământ
arabil situat în județul Vlașca comuna Troian[illegible]
pe care mi l-a lăsat ca legat defunctul
General Cantacuzino Grănicerul. Dacă
este necesar, aș mai putea adăuga [illegible]
asupra cărora sunt coproprietar cu soția
mea, domiciliat în București Noi, Casa
Verde, strada [illegible] [illegible] în
în afară de condamnarea de șase luni
închisoare corecțională, - în a cărei execu-
tare sunt, - condamnare pronunțată de
Trib. Militar al Corpului 2 Armată în
luna aprilie 1938 pentru delictul de ul-
tragiu, alte condamnări nu am mai
suferit, sunt de naționalitate română
și cetățean român. ___

Tatăl meu este născut în Bucovina
este de naționalitate română, înainte de
războiul dela 1916 fiind venit în țara noastră
din anul 1897, - mama mea este tot
româncă, născută în județul Dorohoi, re-
ligie ortodoxă, ca familie Brauner, nu-
me ce l-a purtat ca domnișoară, înainte
de căsătorie. [illegible]

Corneliu Z. Codreanu

deoarece spun că suferința noastră face fără morminte, aceasta în legătură cu niște discuții avute în care Moța spunea că Germanilor ca să biruiască le a trebuit trei sute și treizeci de morminte și că noi fiind un neam mai mic ne-ar fi deajuns două sute. Eu aicea am reprodus această discuție transformând suferința oamenilor noștri în morminte. Nu știu însă dacă scrisoarea în întregimea ei e reală și dacă nu este o combinație din mai multe bucăți.

Î.- De ce făceați în această scrisoare mențiunea „rupe corespondența"?-

R. Cam la toate biletele care le trimiteam pe furiș în timpul cât am stat ascuns făceam această mențiune pentru ca să nu mi-se dea de urmă.

Î. Cum când stăteați ascuns?

R. Dela 9 Decembrie 1933 și până la Martie 1934.

Î. De ce ați luat ca unitate de măsură mormântul și nu ați găsit altă metodă de comparație?

R.- Eu am făcut aceasta în fuga condeiului; cum se scrie un bilețel și probabil eram sub impresia unor discuții care le avusesem mai înainte și în care Moța spunea că suferința nu se mai socotește nici cu metru nici cu kgramul ci cu mormântul, era o formulă a lui care a rămas în discuția legionarilor și pe care eu am reprodus-o.

Î. Stelescu știa unde ați fost ascuns?

R. Nu știu dacă știa; cred că nu.

Î. Ați confecționat decorații legionarilor?

R. Noi nu avem decorații în organizație, aveam în iarna de 1933 două distincții; crucea albă și crucea verde.

C. Z. Codreanu

30 Aprilie
In fața noastră
Procuror militar
Căpitan magistrat
D. [illegible]

Subofițer
[illegible]

331 222

Dar nu numai atât.

Pentru onoarea numelui pe care îl purtați, de luptătoare unică pe pământul românesc, cred că nu este bine să vă grăbiți. Nu mă forțați să spun mai mult. Vei avea peste un an lucruri și mai grave decât acela de mai sus.

Acestea sunt părerile mele. Le spun ca om care n'am mințit pe nimeni.

Primiți vă rog asigurarea deosebitului respect și sărutări de mână

228 223

Prof. Univ. Traian Brăileanu, Avocat Ion Moța, plus foștii luptători dela Văcărești–Galata.
Ce?! Ți-ai fi înebunit oare noi cu toții?

Domnule Botezat, Ți-am scris aceste lucruri nu pentru a te atrage la Legiune, nici pentru a te tulbura sufletește, căci D-ta nu ai nici o vină față de cele ce se întâmplă aici la noi.

Ți-am scris toate pentrucă mâine, sau poimâine noi legionarii vom intra în foc. Acolo pe noi ne așteaptă destinul nostru. Poate Dumnezeu va voi să ne cinstească cu gloria morții pentru Patrie. ("Căci noi nu suntem ca D-ta care, nu umbli după mărire și interese proprii ci lucrezi pentru viața neamului și a Țării noastre!" după cum scrii ai c. f. Noi suntem vânători de „mărire" și căutăm și ceva „interese proprii"?! Și pe lângă asta mai luptăm așa ceva... cât ne mai permite timpul și pentru Patrie!)

În fine dacă Dumnezeu ne va (milostivi cu noi să ne dea soartă de mai sus, eu te conjur pe dumneata să păstrezi și să dai publicității această scrisoare: Pentru ca să nu fie nici o confuzie. Și Românii să știe că noi am luptat cu disprețuire până în ultima clipă.

La bătălia finală între Jidovime și Românism se afișe, Români! Numai dela conducerea luptei în mâna prof. A. C. Cuza

x x x

Domnule Botezat,

Răspundem c. p. a Dumneavoastră următoarele: A fi cuzist și legionar este incompatibil. Legiunea are calea ei de luptă, deosebită profund de aceea a Ligii. Și nimeni nu poate merge pe două căi chiar dacă e vorba să slujească unul și acelaș popor.

Pentru trecut: Deci pentru ce-a fost până acum în mișcarea națională, noi cei cari am ridicat armele și am suferit consecințele faptelor noastre, credem că A. C. Cuza este omul dela [illegible] al mișcării naționale. Lui i se datorește distrugerea frumoasei mișcări de eri.

De aceea toți cu franchețe o spunem: în măsura cu care l-am iubit eri, în aceeaș măsură îl urâm astăzi.

În viitor: Dacă i se va da ocazia, adică dacă i se va da o altă mișcare pe mână, el o va distruge la fel, și va da loc la o nouă [illegible] pentru neamul românesc.

Deci dragul meu domn, nu intriga și invidia pe care D-ta le vezi și noi nu le vedem, ci grija și răspunderea pe care o avem mâna pe calea aceasta cu desăvârșire opusă cuzismului.

Pe A. C. Cuza, noi nu-l mai urmăm în veci.
Noi aceștia suntem următorii: General Tarnoschi, cavaler al ordinului Mihai Viteazu, General Macridescu, Prof. Universitar Ion Găvănescu

332 223

333 224

Iubite domnule Bolizat, iată pentru ce ți-am scris. D-ta și alții din sat puteți avea altă credință. Nu-i nimic. Urmați-o. Eu nu vă supăr pe Dvoastră și nu vă insult. Am spus aceea ce cred. Tranșant. Răspicat. Fără diplomație mincinoasă.

În ce privește raporturile D-tale cu Legiunea: cred, după părerea mea, că ar fi mai bine să rămâi cum ești. După cele ce am observat din cartea poștală a D-tale sufletul te trage în direcția aceia și apoi la Legiune începe acum luptă grea, în care trebue să te desparți de tată, mamă, soție, copii etc., plăceri și bucurii pentru a duce o viață de soldat, de disciplină fără murmur, de jertfă.

Cu drag, cu mult drag
și te rog nu fi supărat

astăzi 30 April 1929
Iași

P.S. Rog retrimeteți directorul Legiunii

putea pe cale ziaristică, în limitele puterilor, îmi aduc obolul meu în lupta sfințită de acea răsplată cu înjumătățirea cât dumnezeie a dispune, ca de câte ori voi putea trimite ceva, să mi se pună la dispoziție o parte cât mai neînsemnată a ziarului nostru „Apărarea Națională".

Primiți vă rog asigurarea deosebitului meu respect.

225

9 Sept 1926
Pinet d'Uzage
Isère France

Ilus. Presed. Suprem LANC
Iași

Dl. Președinte al Reg. n. Iași

Domnule Președinte suprem,

Subsemnatul... am trimis astăzi demisiunea mea <u>motivată</u> din Comitetul central și din calitatea de membru în Liga Apărării Naționale Creștine. Ea este însoțită de câteva păreri asupra diverselor probleme interesând Liga și de o schițare de organizare, pe care le dau cu aceeași inimă curată, cu care am făcut trecutele sacrificii, pentru ca să servească la înflorirea ei.

Totuși, pentru că Liga se găsește în fața unor atacuri din afară, de origine jidănească-francmasonică, și de altfel s-a găsit o parte foarte slabă a Ligii ca bază a acestor atacuri, se descoperă de o <u>parte de adevăr</u>, pentru ca să distrugă <u>adevărul întreg</u> și să triumfe minciuna, voi întârzia cu înaintarea demisiunii până la înfrângerea dușmanului care a atacat, rezervându-mi dreptul de a lua parte la apărarea ei, în calitatea de membru, ca un ultim omagiu adus organizației în care am turnat fără precupețire tot ce am avut mai curat în sufletul meu.

Cu toate că mă aflu departe de țară și într-o situațiune foarte strâmtorată, sper că voi

334

cu toleranța și cu respectul nu putem merge până acolo încât să fiu contra mișcării și contra Țării.

Voi faceți cum veți crede și cum veți putea.

x x x

În privința articolelor lui Istrate (am citit câteva din ele) cred că conțin adevăr.

Totuși 2 greșeli:

1) S'a grăbit

2) S'a servit de ziarul Cuvântul, de arma Hermanului!

Mare greșeală! Totuși a spart o coajă, care trebuie spartă. Un tutore.

Cred că el va fi dezavuat de Consiliu, numai întrucât s'a servit de ziarul Cuvântul.

În rest, să vă dea Dumnezeu tot ce doriți.

Cu drag

Pentru I. Sava

Drage Sava,

Vei primi carte dela Moța. O amintire făcută de Ionică. Fii foarte atent cu banda. Să te servești de datina după dieta prevăzută. Medicamentele alternează-le cu cele primite prin ... Florilor. Sunt cele mai bune ... le-am găsit pe aici

Dragă Ilie și fraților

Cu toate că sunt supărat pe voi, și și pe al fr. Ilie, pentru că la scrisori care interesează mișcarea voi nu vreți să răspundeți, fapt pentru care ne vom socoti la vremea, vă scriu între o chestiune ce e mult mai gravă și mai importantă.

În curând se va ține Consiliul Suprem al LANC.

Eu dacă aș fi acolo aș avea o atitudine fermă în serviciul adevărului, al luptei și al neamului românesc.

Această atitudine am avut-o și am bine-o cât Belenta, și Dlui Kristache Solomon.

Această atitudine am avut-o cu aceeași sinceritate și cu aceeași convingere că îmi servesc neamul, ca și în clipa în care am plecat ca să-l apăr pe Manciu.

Dacă aveți credință și dacă aveți curaj susțineți-o.

Nu este vorba de a ne ridica contra Dlui Cuza. Îl păstrăm ca pe o icoană cum ... cum ne place

Î. Dar după această dată?

R. Cred că din cele rămase, am dat una d-lui General Cantacuzino.

Î. În ce calitate ați conferit aceste distincțiuni după două, decorațiuni după voi?

R. - În calitate de conducător, distingeam pe oamenii de sub conducerea mea, cu aceste două insigne. Astfel de insigne există aproape la toate societățile sportive.

C. Z. Codreanu.

30 Aprilie 1938
În fața noastră
Procuror Militar
Căpitan Magistrat
S. Athanasiu

Subofițer
[illegible]

118

72 16

1 Maiu 1938
In fața noastră
Procuror Militar
Cpt. Magistrat S. Atanasiu
Subofițer...

Declarație

Subsemnatul Corneliu Zelea Codreanu de ani 38, de profesiune advocat, născut în Comuna Iași Județul Iași, fiul lui Ioan și al Eliza, domiciliat în București Noi strada Niculescu Dorobanțu No 38, Casa Verde, asupra celor ce mă întrebați declar:

- I. 1. In ce împrejurări ați scris lui Stelescu în care luați ca unitate de măsură mormântul și despre care ne-ați vorbit în partea finală a declarației voastre din 30 Aprilie 1938?

R. 1. Nu-mi reamintesc să fi scris și nici când aș fi scris această scrisoare; recunosc însă că este scrisul meu.

I. 2.- Din conținutul scrisorii pe care v'o punem la dispoziție nu ne puteți arăta epoca când a fost scrisă această scrisoare?

2. R.. După conținut, cred că este în timpul prigoanei adică după data de 9 Decembrie 1933 în timpul când eram în refugiu și când, dacă aflam de existența cuiva că a rămas liber nearestat îi scriam câte un bilețel.

3. I. In ce scop scriați aceste bilețele?

R. In scopul de a mă informa.

4. I. Și vă informați cu privire la ce?

R. După cum se vede chiar din această scrisoare.- Contactul, informații, cum judecă situația.

5. I.- Deci voastră erați în refugiu?

R. Deoarece pe mine nu m'a găsit acasă când s'au făcut arestările în noaptea de 9 Decembrie 1933; a doua zi m'am ascuns, ca să nu fiu arestat.

6. I. Vă fereați de autorități? Și în caz afirmativ de ce?

C. Z. Codreanu

R. Mă feream ca să nu mă aresteze, având informația că mă vor ucide agenții dela Poliție, deoarece când au pătruns în casă la mine seara când nu eram acasă negăsindu-mă pe mine mi-au scos ochii cu pumnalele dela fotografia pe care o aveam în casă.

7. Î.- Dela cine dețineați informația că veți fi ucis de autorități?

R.- Lumea care venea la sediu în ultimele zile înainte de dizolvare, mă informase; n'aș putea să precizez persoanele.

8. Î.- Dacă nu vă reamintiți persoana, ca persoană fizică poate să ne puteți arăta categoria socială din care făcea parte?

R. Nu mă slujește memoria ca să-mi aduc aminte de categoria socială din care făcea parte persoana care m'a informat.

9. Î. Voi vă orientați în deciziunile voastre după orice știre și aduse de oricine?

R. Ori chestiune înainte nu, dar într'o chestiune care interesează viața mea dintr'un sentiment de auto apărare primesc orice informație, dela oricine.

10. Î. Ați verificat știrea și cum?

R. Eu am observat că era un svon care se întindea din ce în ce mai mult în sfera camenilor mei, cu privire la suprimarea mea în săptămâna premergătoare dizolvării. Un asemenea svon mai îmi parvenise și în toamna anului 1933 ca fiind lansat de Max Ausnit și anume că până la Paște voi fi în mormânt.

11. Î. Precizați ce măsuri ați luat dvoastră?

R.- Am căutat să mă ascund; am părăsit domiciliul meu și mi am dus pela diverși cunoscuți rugându-i să mă găzduiască câte o zi sau două. În ceeace privește comanda organizației gărzii de fier, am lăsat-o d-lui General Cantacuzino. Nu pot preciza dacă am lăsat această comandă înainte de dizolvare, în noaptea dizolvării sau după.

1 Maiu 1938
În fața noastră
Procuror militar
Capitan Magistrat
[illegible]

Grefier
[illegible]

C. Z. Codreanu

tifoleoare.. Dar câte îmi reamintesc lăsarea comenzii am făcut o înscris Generalului Cantacuzino. — Nu am avut nici un criteriu când am lăsat comanda d-lui general, dacă am lăsat-o scris sau verbal, nu mă ajută memoria deoarece eram sub impresia groazei.

12. Î. Dacă vă fereați de autorități pentru motivele mai sus arătate, ce v-a determinat ca să scrieți scrisoarea arătată la întrebarea N: 1 din prezenta declarație, scrisoare ce are un sentiment atât de sugestiv și care v-arată într-acea stare sufletească?

R.- Ori cât de tristă și de grea ar fi la un moment dat situația vieții mele, atunci când mă adresez unui subaltern al meu, un sentiment de educare omenească, mă face să-i spun un cuvânt întăritor de încurajare și să nu-i dau spectacolul unui șef care și-a pierdut cumpătul intrând în panică.

13. Î. Dacă vă fereați de autoritatea de care noi o reprezentăm în organele polițienești, cum vă explicați că într-o scrisoare despre care nu erați sigur că va ajunge în mâna adresantului să scrieți textual „văd că canaliile care au bătut la poliție vor trebui lăsând pe deposite", se înțelege având grijă că ar putea cădea în mâna tâlharilor?

R. Dvoastră credeți că eu în momentele acelea m-am așezat la masă și am scris o scrisoare în toată regula, având grijă de toate chestiunile; Nu - este un simplu bilețel scris în fuga condeiului și n-am cugetat atât de mult asupra fiecărui cuvânt care l-am scris acolo.

14. Î. Știați domiciliul lui Stelescu în ~~Bu~~-

Z. Codr.

1 Mai 1938
In fața noastră
Procuror militar
Căpitan magistrat
[illegible]

[illegible signatures]

mentul când ați scris scrisoarea?

R. Nu știu unde a stat Stelescu; probabil însă că cineva mi-a spus că știe unde stă, adică unde se refugiază.

15. I. Vă reamintiți cine v'a adus această știre?

R. Nu mi reamintesc

16. I. Dacă nu vă reamintiți cine v'a adus această știre, arătați-ne atunci cine au fost persoanele cu care ați păstrat contactul pe vremea când vă ascundeați de autorități?

R. Nu mi reamintesc persoane care veneau la mine.

17. I. Nu ne puteți arăta nici numele unei persoane?

R. Era o fată care venea care se numea Nicolescu Nicoleta, fără însă a putea preciza dacă am dat aceste fete ne-o corespondență s'o ducă în exterior. De asemenea nu pot preciza dacă Nicoleta mi-a adus corespondență din exterior.

18. I. Arătați-ne unde vă aflați când a venit Nicoleta la dvoastră?

R. Nici aceasta nu pot să mi reamintesc

19. I. Cu cine ați dvoastră legătura în exterior prin Nicoleta?

R. Am spus mai sus că nu mi re-

c. d. cont.

1 Mai 1938
În fața noastră
Procuror Militar
Capitan Magistrat
[signature]

[signatures]

muntean să-și fi făcut, nu o legătură scrisă sau verbală prin Nicoleta.

20. Î. Știi cumva această scrisoare putea un om de încrederea lui Stelescu?

R. Nu-mi reamintesc prin cine am scris scrisoarea după cum am afirmat mai sus.

21. Î. După părerea d-voastră o asemenea scrisoare de frica încredințarea oricui pentru a o putea duce la destinatie?

R. Da, pentrucă scrisoarea nu conținea ceva grav.

22. Î. Dacă este așa, de ce îi spuneați lui Stelescu textual: „Pune și pe Belimace să răspundă după inima lui, dându-i în același timp și o mărunțică de prudență și anume aceia „se înțelege având grijă că ar putea cădea în mâna tâlharilor”?

R. Găsesc că e normal ca în astfel de împrejurări de prigonire și de urmărire a noastră, să fi dat sfatul ca corespondența dintre noi să nu cadă în mâna cuiva străin, pentru a nu ne da de urmă.

23. Î. Dece ați simțit nevoia ca să-i spuneți lui Stelescu „pune-l pe Belimace să răspundă după inima lui”, adică cum după inima lui, prevenindu-l ca să aibă grijă în tot ceace scrie și de ipoteza că misiva lui ar putea cădea în mâna tâlharilor și cine sunt acești tâlhari?

R. Probabil că Stelescu știa unde stă Belimace lucru pe care probabil că mi-l spusese omul care venise și atunci i-am comunicat să-l pună și pe Belimace să răspundă la întrebările de mai sus, voind să cunosc părerea oricărui om de al meu, în astfel de împrejurări, în care a-

1 Mai 1938 – în fața noastră – Procuror militar Căpitan Magistrat [illegible]

[semnătură] [illegible] Avocatul [illegible]

Z. Co[illegible]

veam foarte puține informații și posibilități de cunoașterea situației. – Nu fac altceva în scrisoare, decât cer aceste informații. – Cum a

(24) scrie după inima lui, adică ce-i spune lui instinctul de orientare, prevestea lui. În ce privește prudența corespondenței, o recomandam la toată lumea și aproape automat scriam pe fiecare bilet „după corespondență". Eu nu știam că mai târziu Belimace are să fie amestecat în asasinarea lui Duca, că dacă știam eu m-aș spunea și în orice caz l-aș fi oprit. —

24. Î. Cum putea să mai scrie un om după inima lui în sensul în care-l luați Dvoastră adică în elementul afectiv, dacă concomitent îi cereați să fie prudent, pentru că, corespondența ar putea cădea în mâna tâlharilor? —

R. – E foarte normal a spune unui om să-și scrie ce are el și în același timp atrăgându-i atențiunea ca să fie prudent. ———

25. Î. Dece era necesară această prudență și această mențiune specială, că scrisoarea ar putea să cadă în mâna tâlharilor, când știrile pe care le cereați erau inofensive și, când oricum ar fi fost concepută în ipoteza că ea ar fi căzut în mâinile autorităților, conducea în mod firesc și logic la descoperirea locului, unde vă refugiaserăți luni de-a rândul care Dvoastră afirmați că vă fereați și pe care mai în fapt, îl constatăm în [illegible]

1 Iunie 1938
În fața noastră
Procuror militar
Căpitan magistrat
ss. [illegible]

Grefier
ss. [illegible]

C. Z. Codreanu

tarin, adică provocați corespondenții și atunci una din două: sau căutați să acoperiți locul refugiului, sau știrile pe care le cereați lui Belimace, nu erau chiar atât de inofensive, din moment ce singur le afirmați când ziceți: „Se înțelege având grijă, că ar putea cădea în mâinile tâlharilor" și de unde conștiința logică despre pe știri și informații era vorba și nu pornite din pasiune, ci din inimă?

R. E foarte normal ca atunci când ești urmărit de un adversar să iei măsuri ca nici corespondența în conținutul ei și nici locul unde ești să nu fie cunoscut de el, fără ca să se presupună că conținutul acestei corespondențe ar avea numai decât un caracter de gravitate; vorbesc de inima lui, probabil gândindu-mă la faptul că fiind foarte tânăr ar putea avea o vedere de ansamblu care e de natură rațională, ci făceam apel la inima lui, adică la instinctul lui de orientare.

Am zis probabil deoarece am scris cuvântul așa de repede, încât nu comportă o discuție atât de mare, eu nescriindu-l decât în repejoala cu care se scrie un bilet.

26. Î. Cum dvoastră socotești autoritatea într-un adversar, accepta deoarece noi v'am pus chestiunea în concret nu în abstract?

R. Pe mine mă urmăreau în acea vreme trei

1 Mai 1938
În fața noastră
Procuror Militar
Căpitan magistrat
D. Atanasiu

Grefier
[illegible]

C. Z. Codreanu

politii și anume: a partidului liberal, a-
ceia a jidanilor și a statului; pe toate trei le
consideram în momentul acela ca adversari.

27. I. Ce înțelegeți prin termenul „tâlhari"?

R. Mă refer la cele trei politii adică a parti-
dului liberal și a organizatiei jidănești, de
care am amintit mai sus.

28. I. Dvoastră în calitate de conducător, ați
fi o situatie așa de delicată cum o zugrăviți
luați consiliile unui tânăr despre care singur
afirmati că nu avea nici pregătire și nici
cunoștințele necesare pentru a vedea complexul
chestiunei în ansamblul ei?

R. Este la mine un sistem cunoscut în lumea
legionară de a întreba absolut pe toată lumea.
In comertul legionar, când puneam probleme
întrebam până și pe un copil de 12 ani, care
lucra în vre'unul din magazine. Eu nu l'am
întrebat numai pe Belimace ci întrebam pe
toată lumea și nu o luam ca consiliu din
partea lui, ci ca pură informatie.

29. I. Găsiți că este similitudine de situa-
țiune, exemplu pe care Dvoastră l'ați dat
contrabate argumentele Dvoastră în situ-
atia dată de Dvoastră, întrebatul aparține
breslei, care constitue subiectul întrebării
și atunci vă rugăm să ne precizați?

R. Eu am dat numai un exemplu pentru ca
să arăt în evidență, felul meu de a fi, adică de
a întreba pe toată lumea, fie că este unui tâna-

1 Mai 1938
In fața noastră
Procuror militar
Căpitan Magistrat
D. Athanas

Interpret
Cavalcanti

C. Z. Codreanu.

Asupra celor ce mă întrebați, declar următoarele:

Î.- Când a luat ființă garda de fier?

R.- Numele inițial ale acestei mișcări, a fost legiunea „Arhanghelul Mihail". La 1930 sau 1931 a luat denumirea de garda de fier, având ca scop lupta împotriva comunismului.

Î.- Cine a fost inițiatorul și conducătorul ei?

R.- Eu am fost și inițiator și conducătorul gărzii de fier și în acelaș timp și al Legiunii Arhanghelul Mihail, în care se integra și garda de fier.-

Î.- Ce rol ați avut Dvoastră?

R. Eu am condus legiunea și garda, până la 9 decembrie 1933, adică data dizolvării ei, de-atunci, adică dela această dată a condus D-l General Cantacuzino, ~~până la data~~

In 1934 sau 1935 a luat ființă noua organizație „Partidul Totul pentru țară" sub conducerea D-lui General Cantacuzino, subsemnatul având rolul de a mă ocupa cu educația, adică de mișcarea spirituală membrilor organizației.

Î. Care era structura organică a gărzii de fier?

R. După cum am arătat mai înainte garda de fier, se integra ca o secție aparte din mișcarea Arhanghelul Mihail cu scopul de a lupta contra comuniștilor.- Sub raportul organizării, situația se prezenta astfel.

Era un comitet central compus din cinci și anume: Corneliu Codreanu, Ion Moța, Ilie Gârneață, Corneliu Georgescu și Radu Mironovici; Comitet ce avea misiunea de a conduce organizația. Conducerea efectivă, după un statut, ce a și fost tipărit cam prin anii 1930-1931 intitulat „programul și statutul gărzii de fier"

De scris fiind de noi că cuvintele „până la data" dela rândul 37 de sus în jos au fost șterse de noi și cu știința noastră, fiind scrise din eroare.-

30 Aprilie 1938
In fața noastră
Procuror Militar
Capitan Magistrat
D. Athanasescu
[illegible]

Corneliu Z. Codreanu

Corneliu Z. Codreanu

S. Z. Codreanu

Procuror militar
Cat. [illegible]

Grefier
[illegible]

20

fie că este mai bătrân, fie că are carte fie că nu are. Pentru a demonstra cu aceasta că nu este deloc bizar faptul că am căutat într-un moment să cer și părerile unui tânăr.—

30. Î. Ce situație avea Belimace în organizația voastră?

R. Cred că Belimace era un legionar din grupul studențesc legionar din București; știu sigur că era legionar.—

31. Î. Dar Caranica și Constantinescu erau legionari?

R. Erau.—

32. Î. Arătați ce funcții aveau în organizație Constantinescu Nicky, Belimace și Caranica? Ce deprinderi aveau și dacă aveau sau nu si-[illegible]?

R. Știu că Constantinescu era comandant legionar, nu știu ce funcție avea; Caranica nu avea [illegible] ocupa funcție de cenzor pentru ziare; [illegible] știu că ocupa gazetele legionare ce apăreau pe teritoriul țării împreună cu un comitet. Belimace era pe cel care îl cunoșteam mai puțin și era simplu legionar; funcție nu știu ce avea.—

33. Î. Întrucât numiții au suprimat pe Primul Ministru I. Gh. Duca, au fost eliminați din organizația „Garda de Fier”? și implicit din Legiune?

R. Nu, dimpotrivă noi îi am considerat destul de loviți prin condamnarea la muncă silnică pe viață; am căutat chiar să le ameliorăm situația; D-l General din banii săi dându-le câte una mie de lei pe lună sau două mii.—

34. Î. Acești legionari s-au abătut dela linia

Azi 1934 în fața noastră Procuror militar Căpitan magistrat D. Athan[illegible] (ss)

[illegible] Z. Codreanu.

[illegible] Avocatul

legionară ?

R. Da, dar în conştiinţa noastră, ei erau pen-
zaţi din cauza marilor suferinţe şi nedreptăţi
care produseseră actul lor. ———

35. Î. Nu ne-aţi răspuns la întrebarea referitoare
la decoraţiile ce le aveau susnumiţii ?

R. Ştiu că, Constantinescu avea insignă Crucea
albă; de ceilalţi doi nu ştiu. —

Nu-mi reamintesc ca vreunul din ei să
fi avut săculeţe. ———

36. Î. Ce nedreptăţi şi suferinţe de ordin intes-
tin, suferiseră susnumiţii din partea Primului Ministru
I. Gh. Duca ?

R. În ce-i priveşte pe ei personal, ştiu că
au fost arestaţi în timpul propagandei; Con-
stantinescu la Făgăraş şi Caranica la Silistra
şi maltrataţi. De Belimace nu ştiu. —

37. Î. De ce lui Stelescu i-s'a aplicat alt tra-
tament, pentru un fapt privit prin prisma
dreptului penal, unul mai puţin grav, adică
tentativă ?

R. Acţiunea lui Stelescu era îndreptată în
contra propriei sale organizaţii. ———

38. Î. Aţi decorat pe Caranica, Constantinescu
şi Belimace, şi pentru care fapte de merit legionar,
pentru care activitate şi dacă aţi dat ordin să se
facă ori mărţişoare în acest sens ?

R. Cred că am acordat distincţiunea Crucea
albă celor trei, după cum am spus, eu în conştiinţa
mea, apreciind la ei jertfa vieţii lor, iar nu ac-
tul împuşcării Primului Ministru; a-i părăsi
acordându-le nici un semn care să le facă

1 Maiu 1938
În faţa noastră
Prim. [illegible] militar
Cpt. Magistrat
Ath. [illegible]

C Z Codreanu

p. [illegible]
[illegible]

înfăţişa mai uşoară: ar fi din partea noastră un act de laşitate, deoarece ei în conştiinţa lor, socotesc că s'au jertfit pentru noi. —

N'am dat ordin ca să se facă mărţişoare dar am văzut. Sunt iniţiative private. —

39. Î. După legile Statului Român, puteţi admite Dvoastră care sunteţi şi avocat, un asemenea gest, adică de a acorda distincţiuni chiar neoficiale, dar publice, faţă de aceşti oameni care au fost condamnaţi de justiţia Ţării?

R. Da, pentru motivele sentimentale pe care le-am arătat mai sus. —

40. Î. Aţi avansat în gradul de Comandant al legiunei Buna-Vestire pe cei trei mai sus menţionaţi, grad şi ordin ce nu era accesibil lor şi oricui, deoarece, acest ordin fusese închis?

R. Nu a fost închis acest grad. Da am acordat acest grad pentru aceleaşi motive arătate mai sus, cu menţiunea că eu cred că am acordat în urma unei propuneri, dar nu-mi reamintesc nici data şi nici propunătorii. —

41. Î. Aţi acordat deodată şi gradul de Cruce albă şi gradul de Comandant al legiunei Buna Vestire în acelaş timp?

R. Nu pot preciza dacă s'au făcut simultan sau în timp. —

42. Î. - În ipoteza că nu au fost acordate simultan nu socotiţi că acest exces ar frânge legile Ţării?

5 Maiu 1938
În faţa noastră
Procuror Militar
Căpitan Magistrat
[illegible]

Corneliu Z. Codreanu

[illegible] [illegible]

R. Cred că fie oameni, fie în trup din punctul de vedere juridic, aş fi încălcat legile ţării, dacă intenţiunea mea ar fi fost aceea de a premări crima şi nu având altă idee decât aceea de a încerca să uşurez suferinţa unor oameni închişi, care fapt îl socotesc de altfel ca pe unul din obligaţiile creştine.—

43. I. Ce legătură este între organizaţia „Prietenii legionarilor" şi dumneata în calitate de conducătorul mişcării legionare?

R. Fiind o serie de oameni a căror constituţie sufletească, fizică sau ocupaţiune îi oprea de a se încadra în mişcarea legionară, dar care totuşi sufleteşte erau alături de ea, am luat iniţiativa creerii unei asociaţii pentru această categorie sub denumirea de asociaţia prietenii legionarilor.—

44. I. Ce scop tinde organizaţia prietenii legionarilor?

R. Ea are un statut propriu, din care îmi reamintesc scopul ajutorării materiale, în sensul ca fiecare membru să contribuie cu ce poate el în scopul unei ajutorări materiale, având fiecare obligaţia de a informa corect în orice caz tramvai sau adunare de oameni, unde ar auzi informaţii incorecte puse în sarcina mişcării.—

45. I. Este subordonată această asociaţie prietenii legionarilor?

R. Ea are un comitet aparte, eu am luat parte la câteva din şedinţele acestui co-

C. Z. Codreanu.

[illegible]

unitet. Căutăm ca să punem această asociaţie pe
picior de funcţionare, după care n'am mai
luat parte din lipsă de timp material.—
Comitetul este compus din cinci: D-l Grigore
Caandă, Preotul Duminică Ionescu, Inginerul Ionică
Dna Maria Brin Palade şi Dna Zoe Sturza.

46. Î. Fondurile adunate de această organizaţie
s'au vărsat la Casieria Centrală a mişcării legionare
sau vi s'a înmânat Dvs. personal?

R. De obicei eu nu primesc bani personal dela
nici o secţie a organizaţiei; diversele categorii; co-
mitetul bunăoară dacă are nevoie de un
capital cere la mine şi eu dispun ca asoci-
aţia să-i dea suma primită fie sub formă de
împrumut fie sub formă de ajutor.—

47. Î. Dvoastră personal v'a vărsat vre-o
sumă această (situaţie) asociaţie?

R. Nu, n'am luat niciodată personal
vre-o sumă de bani dela asociaţie.—

48. Î. Vă reamintiţi bine de acest lucru?

R.— Cred că îmi reamintesc bine.—

49. Î. Cunoaşteţi sistemul acestei asociaţii
de a strânge fonduri pentru Dvoastră dela
prietenii legionarilor cu nume fictive
sau cu numele camuflate sub nu-
mere?

R. Fiecare membru al acestei asocia-
ţii îşi alege sistemul de cotizaţie. Unii
vin la una din persoanele respective şi
dau banii, alţii îi trimit prin poştă şi dacă
nu vor să fie cunoscuţi, probabil că trimit
sub formă de nume fals sau sub un număr.

50. Î. Întrebarea noastră se raportă la un
fapt concret, vă rugăm să ne spuneţi dacă
cunoaşteţi sau nu sistemul arătat
mai sus al asociaţiei prietenii legionarilor?

R.— Ştiu că existau doamne care îşi trimiteau

1 Mai 1938
În faţa noastră
Procuror Militar
Căpitan Magistrat
D. Atha...

[signature]

Semnătura
Dvoastră.

rbolul lor și nu voiau să li se cunoască numele, după cum existau și de ceilalți.

51 I. - De ce să nu li se cunoască numele?

R. Nu cunosc motivele care-i făceau pe unii să facă donații fără a fi cunoscuți.

52. I. Dacă este așa, pentruce totuși pentru unii din donatori sau contribuitori care erau acoperiți, adică numele era camuflat cu numărul și lucrau cu acest număr, aveau totuși numele scris într'un carnet, așa cum este de exemplu din carnetul dela fila 4-6 din dosarul Ing. Jorică, iar numărul cu care lucra adică sub care se camufla numele se afla într'un carnețel ca cel dela fila No 9 din acelaș dosar?

R.- Acuma am văzut pentru prima dată carnetul Inginer Jorică și probabil că acei ~~ce~~ s'au înscris prieteni la el l-au rugat pentru motive care interesează ca să nu le dea numele publicității.

53 I. Recunoașteți înscrierea în cuiburile legionare a elevilor școalelor de Stat?

R. Nu. Am avut o secțiune de educație a tineretului care purta numele de frați de cruce; scopul fiind ca ei să fie crescuți în spirit legionar iar abea la majorat să poată intra în cuiburile legionare.

54. I. Aceste înscrieri se făceau cu știința școlilor și a părinților?

R. Cu știința școlilor nu, cu a părinților da. Desigur vre-o excepție dela această regulă nu am cunoștință.

C. Z. Codr.

1 Maiu 1938
În fața noastră
Jud. Instructor militar
Căpitan Magistrat
D. Atha...

Subsemnatu
Atanasiu

55. Î. În țară avem un partid național socialist?

R. Cunosc un singur partid care a existat sub denumirea aceasta la noi în România sub conducerea d-lui Ștefan Tătărăscu. El, știu că dela un timp și-a schimbat titulatura în „frontul ostășesc naționalist" și n'am mai auzit de această denumire.

56. Î. Ați avut vre-o legătură cu acest partid și în caz afirmativ în ce a constat?

R. Am cunoscut personal Președintele partidului prin anul 1933; după câte îmi reamintesc, mi-a cerut un cartel electoral pentru alegeri. N'am primit propunerea și de atuncia nu l-am mai văzut niciodată.

57. Î. Ați militat în acest partid?

R. Nu am militat niciodată.

58. Î. Dacă nu există în țară un partid național-socialist, atunci cum ați putut purta corespondență cu conducătorii Statului German naționalist-socialist în numele legionarilor național-socialiști?

R. Niciodată în viața n'am purtat vre-o corespondență cu conducătorii național socialiști din Germania în numele legionarilor național socialiști, formulă pe care o

[illegible] 37 [illegible]
[illegible] militar
căpitan [illegible]
[illegible]

C. Z. Codreanu

[illegible]

aud pentru prima dată.

59. Î. Dacă este așa cum spuneți dvoastră, cum vă explicați piesa care se află la fila 520 din dosarul Casa Verde vol. No 3, și anume o scrisoare scrisă în cerneală pe o foaie volantă intitulată Excelenței Sale Adolf Hitler care se termină cu titulatura Căpitan, dar nesemnată și care poartă pe prima pagină și anume la colțul stâng mențiunea „prin legație", ce a fost găsită în casa Dvoastră în noaptea de 17 aprilie 1938, dacă susțineți că nu ați întreținut astfel de corespondență?

R.- Niciodată n'am scris, conceput sau măcar gândit ca să concep o scrisoare ca aceia pe care mi-o arătați; acum o citesc pentru prima dată. Nu-mi explic nici cine a scris'o și nici prin ce mister a ajuns în casă la mine.

Bănuesc că vreunul din vizitatori a uitat-o; altfel nu-mi explic. Nu cunosc acest scris.

60. Î. La ce dată ați trimis prin legația germană, scrisoarea mai sus menționată?-

R. N'am trimis niciodată o asemenea scrisoare; de alt fel niciodată nu am scris o scrisoare lui Adolf Hitler.

1 Mai 1938
Față noastră
Judecător Instructor
Căpitan Magistrat
[illegible]

C. Z. Codreanu

Grefier
[illegible]

61 Î. Prin cine?

R. Repet n'am trimis niciodată și pe nimeni, această scrisoare, care nu-mi aparține.

62. Î. Ați primit răspuns la această scrisoare și care este cuprinsul și unde este astăzi acest răspuns.

R.- Dacă n'am trimis scrisoarea cum pot să primesc răspuns; și dacă n'am primit răspuns, cum o să-l am?

63 Î. Cu ce faceți proba că scrisoarea nu vă aparține?

R.- 1/. Nu este nici scrisul meu și nu este nici stilul meu și n'am întrebuințat niciodată această stranie formulă „Legionari național socialiști". Parcă am auzit că un Domn Romulus Damian, și-ar fi alcătuit o organizație legionară național socialistă care m'a vizitat de două ori, acum o lună, o lună și jumătate.

Poate o fi scris această scrisoare la mine. Dau cu totul sub beneficiul de inventar, deoarece nu pot acuza un om fără a cunoaște exact lucrurile.

64. Î. Alte corespondențe ați mai purtat cu fruntașii Național Socialiști din Germania

R. Am trimis două telegrame: una lui Adolf Hitler și alta lui Mussolini, cu ocazia

1 Iulie 1938
În fața noastră
Procuror Militar
Capitan Magistrat
S. Ath[illegible]ar

Subofițer [illegible]

C. Z. [illegible]

vizitei acestuia din urmă la Berlin.
D[illegible] telegrama am trimis lui Adolf Hitler cu ocazia unirii Austriei cu Germania. Actele aveau un conținut de felicitare ocazională.

65. Î. Cine sunt trimișii Dvoastră în Germania și cu ce misiune?

R. Nu am nici un trimis în Germania; sunt doar studenți care au plecat de aici și care fac studiile acolo; este Amzer care studiază filozofia, Brătianu; atât cunosc dintre studenții legionari care studiază în Germania.

Y. am rugat ca să-mi facă un serviciu personal, căutând o editură care să-mi tipărească cartea care este tradusă în limba Germană; deasemeni și Testamentul lui Moța. În afară de acest lucru nu-mi reamintesc ca să-i mai fi rugat ceva.

66. Î. În ce condițiuni se confecționau petardele din ordinul Dvs., după ce formule, de cine, unde se depozitau, în ce scop și modul lor de întrebuințare?

R. Nu știu cine confecționa petardele; cred că studenți dela Fizico-Chimice. – N'am dat niciodată

1 Mai 1938
În fața noastră
Procuror militar
Căpitan magistrat
[illegible]

C. Z. Codreanu

Grefier
[illegible]

Comitetul nu se aduna decât în cazuri importante, căci în planul comitetului se lua hotărârea care ulterior era adusă la cunoştinţa membrilor fie prin circulari, fie prin inserare în ziarul „Pământul strămoşesc".

Câteodată circulara sau inserarea erau semnate de întreg comitet, câteodată numai de unu.

De obicei hotărârile comitetului se luau verbal şi nu se consemnau în vre-un proces verbal sau vre-un registru al acestui comitet.

Deasupra acestui comitet exista un consiliu, denumit consiliu superior al legiunii care avea ca misiune chestiunile care depăşeau comitetul central.

Deasupra lui exista un sfat al bătrânilor denumit senat, în care intrau bătrâni peste 50 de ani.

Legiunea a avut câtva timp o secţie destinată cu denumirea garda de fier denumire care a pus în popor [illegible] tipul şi a înlocuit aproape complet numele de legiunea Arhanghelul Mihail, — deaaltfel această gardă de fier s'a contopit în legiune adică în organizaţia legionară. — Ca ordine descrescândă dela legiune pareau: Comitetele judeţene ar fi trebuit să avem comitetele comunale, care în practică n'au putut lua fiinţă din cauza scurtului timp, deaaltfel acest sistem de organizare îl au şi celelalte organizaţii politice. — Partea din inovaţie faţă de celelalte partide era cuibul.

— Misiunea comitetului judeţean era de a conduce mişcarea în judeţul respectiv.

— Misiunea comitetului comunal ar fi fost de a conduce mişcarea în comuna respectivă şi misiunea cuibului, de a face educaţia membrilor săi şi de a propaga ideile.

Cam de prin anul 1932 s'a înfiinţat o din-stincţiune, având numele de comandant le-

30 Aprilie 1938
În faţa noastră
Procuror militar
Căpitan magistrat
D. Atanasiu [illegible]

Z. Codreanu

8 ~~142~~ 25

ordin nimeni ca să facă petarde şi nici nu ştiu ca să fi existat vre-odată pe undeva vre'un depozit de petarde.

67. Î. Cunoaşteţi pe numiţii: Gheorghe Nicolau şi Bărsan Aurelian?

R. Nu cunosc pe numitul Gheorghe Nicolau; ştiu de un student Bărsan care mi-se pare că a plecat în Germania acum vre-o doi ani de zile dar pe care nu-l cunosc prea bine care cred că este legionar deoarece îmi amintesc că la plecarea la studii s'a prezentat la mine. Nu sunt în corespondenţă cu el; nu i-am scris niciodată, dar este posibil ca el să mă fi felicitat.

68. Î. Stelescu a fost asasinat cu ştirea Dvoastră?

R. Nu, n'am avut nici un amestec în această chestiune.

69. Î. Ce ştiţi în legătură cu aceasta?

R. Ştiu că în vara anului 1935, un grup de studenţi, l-au asasinat pe Stelescu. În urma unui congres ţinut de studenţi la Tg. Mureş, în care congres, acesta mai înainte, a fost înfierat. Nu cunosc detaliile cum a decurs desbaterile congresului, deoarece n'am

1938 [illegible] C. Z. Codreanu [illegible]

fost la congres și ieșind de multă-
(ă)ți viața studențească, n'am mai
luat parte la aceste congrese.
Studenții erau legionari,
cel puțin o parte din ei pentrucă
pe o parte nu i-am cunoscut.
Am fost pus martor în acest
~~proces~~ însă n'am putut pă-
trunde, deoarece procesul s'a
judecat în condițiuni cu totul
neobișnuite. Atât martorii cât
și apărarea au fost evacuați.
Organizația noastră, n'a înțeles
să ia nici o măsură contra lor,
aceasta fiind părerea D-lui
General care avea condu-
cerea totală deoarece eu mă gă-
seam în tabără la Carmen
Sylva. Ei se bucură de o mare
simpatie în rândurile legionare
și studențești.

70. Î. Au fost decorați acești studenți,
când, de cine și cu ce decorație?
R. Cred că au fost propuși pentru distin-
cția Crucea albă și subsemnatul am
aprobat.

71. Î. Pentrucă merite sau activitate au
fost decorați?
R. Din aceleași sentimente pe care
le-am enumărat mai sus pentru cei-
lalți deci.

ss/ C. Zel[illegible]

1 Maiu 1938
În fața noastră
Procuror Militar
Căpitan Magistrat
[illegible]

Subsfadu [illegible]

72. I. Dar nu socotiţi că sub raportul cazului în speţă ţinând seama de incidentul pe care-l avusesiţi cu Stelescu ce fusese victima lor, Voastră aveaţi o situaţie specială deoarece apărând ca o primă dată acelora care supraveghiatorul pe adversarul vostru?

R. Este adevărat că privind chestiunea sub acest unghi, ar fi trebuit să mă abţin fiind oarecum parte (şi chiar) în conflict. Totuşi în momentul în care mi-s'a propus din instrucţia lor nu m'am gândit la această situaţie.—

73. I. Aţi avansat şi pe aceşti zece legionari la gradul de comandanţi ai ordinului Bunei Vestiri şi în cazul afirmativ când şi pentru ce merite?

R. Nu-mi reamintesc să fi avansat la gradul de comandanţi ai Bunei Vestiri; cred numai pe Caratănase sau cel mult şi pe Bozântan.—

74. I. De unde v'aţi procurat şi prin ce formă cele patruzeci de milioane lei pe care le-aţi cheltuit în intervalul de timp dela 1933 până la 1938?

R. Acum aud pentru prima dată această sumă pe care am fi cheltuit-o noi dela 1933–1938; în ce priveşte mişcarea n'aşi putea să precizez ce sumă a încasat şi ce sume a cheltuit. – In orice caz toate sumele pe care le-a încasat, au provenit numai din jertfa bănească a-

C. Z. C.

1 Mai 1938.
In faţa noastră
Procuror militar
Căpitan Magistrat
D. Ab...

Sublocotenent
Vasiliu

membrilor noştri sau a prietenilor.
Suma de patruzeci de milioane, mi se
pare ecea fabulos de mare, faţă
cu sărăcia noastră. Cred că
poate în acest timp încasările
noastre la mişcare să se fi ri-
dicat la 7-8 milioane. Din comerţul
legionar nu s'a putut realiza
o sumă mare ca beneficiu
ba chiar am avut şi pierderi
deşi parvenisem să avem o
vânzare de cca treisute cincizeci
de mii pe zi. Pierderile au provenit
din faptul că am făcut investiţii
care nu au putut fi amortizate
neavând timpul suficient de
funcţionare. În ce mă priveşte
pe mine personal, eu nici
n'am văzut în viaţă o sumă
aşa de mare de bani; dealtfel
nici n'aşi fi avut pe ce să chel-
tuesc, din cauză că duc o viaţă
foarte retrasă, neluând parte
la nici un fel de petreceri sau
făcând vre-un lux. Puţinul cât
îl cheltuesc cu lunar şi care
se ridică la cca şase mii de lei
îl am dela cartea mea care a
apărut în cel mai mare număr
de editură românească adică în
patru zeci de mii de exemplare

C. Z. Codreanu

1 Iunie 1938
În faţa noastră
Procuror militar
Căpitan magistrat
[illegible]

Delegatu
[illegible]

Ît. I. Recunoaşteţi piesa dela fila 125 din dosarul Casa Verde vol. III. şi anume propria Dvoastră notiţă cu următorul conţinut: „In patru ani, dela 1 Nov. 933 la 1 aprilie 1938 = personal, lefuri, chirii, datorii personale patru zeci de milioane"?

R. Notiţa de care-mi vorbiţi şi pe care o recunosc, nu face aluzie la mişcarea legionară şi la minele de cărbuni Sorecani proprietatea Dlui Manoilescu; a venit la mine o delegaţie de lucrători şi mi s'au plâns că nu şi-au primit lefurile dela Crăciun şi că familia Dlui Manoilescu susţinea ei că a încasat dela 1 Noembrie 1933 până la 1 aprilie 1938, sume de patru zeci de milioane lei, iar lefurile Dlor Manoilescu ar fi de 72.000 unul, 52.000 altul şi 42.000 al treilea. Eu am luat o notă după spusele lor pentru a mă interesa deoarece după cum le-am spus chiar atunci, nu mi s'ar părea că ar fi reale aceste cifre. Astfel se explică notiţa de care mă întrebaţi.

Ît. I. Cu ce dovediţi afirmaţiile Dvs.?

R. Pot să dovedesc aceasta cu delegaţia de muncitori dela minele Sorecani care venise la mine, fiind compusă cred din patru sau cinci persoane. Nu-mi reamintesc numele acestor per-

C. Z. Codreanu

1 Maiu 1938
In faţa noastră
Procuror militar
Căpitan [illegible]
[signature]

[signature]

soane, dar ar putea foarte ușor fi găsite, întrebând pe muncitori cine a fost în delegație la București la Creditul Industrial și au venit cu această ocazie și la mine.

Dealtfel și d-l Grigore Manoilescu a fost la mine, mi s'a plâns de situația grea a minelor spunându-mi după câte-mi reamintesc că au trecut în proprietatea Creditului Industrial.

77. Î. Explicațiile contradicțiile făcute de Dvoastră în cartea „Pentru Legionari", paginile 346, 404 și 433 scrise de Dvoastră și notița mai sus amintită?

R. Sunt două adevăruri și nici o contradicție; unul pe care l-am afirmat în carte că mișcarea este săracă și altul că notița cu cele patruzeci de milioane se referă nu la mișcarea legionară și nici la mine personal, ci la minele de cărbuni Sorecani ale d-lui Manoilescu.

78. Î. Ați finanțat partizanii politici și în ce mod?

R. Elementele care lucrau în birourile partidului aveau 900 lei pe lună și masa la unul din restaurantele noastre.

C. Zelea Codreanu

[illegible] Maiu 1938
În fața noastră
Procuror Militar
Căpitan Magistrat
S. Atanasiu
Sublocotenent [illegible]

7 28 170

R.78. Acte lefuri noi nu aveam, totuș s'au întâmplat cazuri în care am acordat ajutoare în caz de boală sau de nenorociri din fondurile mișcării. Nu-mi reamintesc numele știu doar că am acordat ajutoare la mai multă lume.—

Î.79. Unde este arhiva Dvoastră personală?

R. Eu ce am avut personal am avut la Casa Verde. Acte de proprietate sau lucruri de acestea poate să se afle pela avocații care m'au asistat în diverse chestiuni ca Polifroniade și Constant. Probabil că acte, diplome și diverse chestiuni de acestea se află pela școli; poate la baron, parte pe acasă pela mine pela ici și alta în locuința mea dela Iași, la Socrul meu.—

80.Î. Cu ce dovediți afirmația Dvs.?

R. Unele din acte se află la Polifroniade altele cred că la Costant.—

81 Î. Dar arhiva organizației conținând organizarea, activitatea, gestiunea, etc.?

R. Când am dizolvat organizația și am plecat dela sediu l'am lăsat pe Horotniceanu ca să distrugă ce

C. Z. C.

1 Maiu 1938
În fața noastră
Procuror Militar
Căpitan Magistrat
D. Aftan
Subofițer [illegible]

era de distrus și să păstreze dacă
mai era ceva de păstrat pentru ca
sediul trebuia predat propri-
etarului D-lui Ioan Cantacuzino.

82 Î. – Cu ce dovediți?
R. Pot să-l chem martor pe
~~Horatiuceanu~~. —

83 Î. Dar restul corespondenței
privind aceleași capitole care
n'a fost distrus unde se află?
R. In general știu că, corespondența
se distrugea din cauză că era
foarte numeroasă și ne im-
piedica. ~~In~~ In ce privește gestiunea
până la un timp a fost casier
Inginerul Smărăndescu și apoi
Inginerul Horatiuceanu. Nu știu
ce au făcut cu ea.

84 Î. Dar corespondența privind
activitatea organizației unde
se află?
R. Tot inginer Horatiuceanu care
a fost însărcinat cu lichidarea
sediului trebue să știe. —

85 Î. Unde se află arhiva pos-
tului de corespondență, intere-
sând diverse domenii?
R. Cea dela centru a căzut în
sarcina lui Horatiuceanu, cea dela
comerț se află la cancela

L. Z.

1 Maiu 1938
În fața noastră
Procuror Militar
Căpitan Magistrat
S. Atlas [illegible]

Grefier [illegible]

rea Cooperativei unde este contabil un legionar al cărui nume îmi scapă.

Aceasta îmi este declarația mea pe care o dau de buna mea voie nesilit de nimeni, o susțin și o semnez propriu, compusă din 14 (paisprezece) file cu mențiunea că am semnat pe fiecare pagină.

C. Z. Codreanu.

1 Maiu 1938
În fața noastră
procuror militar
Capitan magistrat
[illegible]
Subofițer
[illegible]

2 Martie 1938
În fața noastră
Procuror militar
Căpitan Magistrat
D. [illegible]
Comandantul Insp. Mil. Jilava.
Maior
Al. Matescu

"Se certifică de noi că la rândul 14 de sus în jos, între cuvintele" eu știam" s'a intercalat cu știrea noastră, cuvântul "~~dela~~" ce fusese omis.
Procuror Militar
Căpitan Magistrat
V. [illegible]

Corneliu Z. Codreanu

Comand. Inchis. M. Jil.
Maior,
Al. Matescu

~~172~~ ~~176~~
30

Declarație

Subsemnatul Corneliu Zelea Codreanu de ani 38, de profesiune avocat, domiciliat în București-Vol strada Vicolescu Dorobanțu N°38, la Casa Verde, asupra celor ce mă întrebați declar:

1.- I.- Ce știți în legătură cu asasinarea Primului Ministru I. G. Duca?

R.- Subsemnatul, după cum am declarat și la procesul pe care l'am avut la Consiliul de Războiu în 1934, declar și astăzi: N'am avut cunoștință sub nici-o formă de asasinarea Primului Ministru cu atât mai mult nu am dat eu ordin pentru acest fapt așa cum mi se imputa la Consiliul de Războiu, unde am fost achitat în unanimitate. Gestul celor 3 după cum am afirmat și atunci a fost un gest care le aparține și de care eu dela știam din vreme iaș fi oprit.

2. I.- Care sunt mijloacele D-voastră de existență și sursa de unde provin?

R.- După ce am ieșit dela proces la 1934, am trăit împreună cu Domnul General Cantacuzino, eu neavând nici-o situație materială. Înainte, adică dela 1931 până la dizolvare în 1933, am fost parlamentar și am avut diurna mea.

Dela 1936, am un venit dela Cartea pe care am tipărit-o eu și care s'a tipărit în 40 mii exemplare.

Douăzeci mii exemplare au fost tipărite la prețul de 150 lei, costând un volum circa 50 lei; iar dând 30% adică încă 50 lei librarului, rezultând un câștig net de circa 40 lei la exemplar.

Alte 20 mii au fost făcute în ediție populară cu prețul de 60 lei, la care rezulta un câștig net circa 15-20 lei la exemplar. Din prețul acestei cărți, am investit suma de 160 mii lei într'un teren la Predeal, despre care am făcut mențiune anterior. Circa 200 mii lei am pierdut într'o fermă dela Carmen Silva pe care o arendasem și care n'a rentat. Din vânzarea cărții am recuperat circa 1-1.500.000 lei din care efectiv mai am circa 200 mii lei; restul ce mai mi se cuvine, nu l'am încasat. Alte venituri nu mai am.

3.- I.- Patrimoniul D-voastră personal se confunda cu patrimoniul organizației pe care o conduceați, cu alte cuvinte manipulați veniturile organizației pe încredere fără alte forme contabilicești?

R.- Până la moarte, Domnul General Cantacuzino a fost și casierul acestei organizații ținând în condiția sa de casier, în cea mai perfectă

C. Z. Codreanu.

Gionar şi comandant ajutor, neexis-
tând gradul şi denumirea de legionar;
distincţie ce nu comporta ideea noastră
Concinzi, iar sub raportul funcţiunii a-
veam şef de cuib şi în urmă judeţean, pe
sădruţele comitetului judeţean. ——

Eu aveam conducătorul mişcării şi
denumirea de şef fără să am alt grad.

I.- Care era misiunea legiunii?

R.- Despre această chestiune am scris
o carte pitească, intitulată „Pentru Legio-
nari" iar mai înainte o alta, intitu-
lată „Cărticica şefului de cuib" şi mai
înainte programul şi statutul despre
care am făcut menţiune mai sus.

I. Ce legături de organizare şi activi-
tate avea garda de fier cu legiunea
Arhanghelului Mihail şi vulturii albi?

R. Legătura legiunii cu garda de fier am
arătat-o mai sus, iar în ceea ce pri-
veşte vulturii albi, ea n-a existat ca
organizaţie, ci a fost numai simple vorbe
lansate! ——

I.- După dizolvarea din 1932, în ce mod
Gionarii a mai funcţionat şi activat
şi în ce formă legală? -

R. Fiind achitaţi în urma acestei di-
zolvări, de către toate instanţele
justiţiei româneşti, adică Tribunal
Curte de apel şi Curte de Casaţie, am
continuat să activăm, înscriindu-ne
la comisia centrală electorală sub denu-
mirea „Gruparea Corneliu Zelea Codreanu";

Noi în organizaţie aveam cămaşă verde,
centură de piele.

C. Z. Codr.

30 Aprilie 1938
În faţa noastră
Procuror militar
Căpitan Magistrat
[illegible] Athanasescu

Grefier
[illegible signature]

ordine și onestitate, iar după aceea în aceiași ordine și onestitate a fost ținută casieria de Inginerul Smărăndescu.

Rolul de casier, nu l'am avut niciodată și n'am manipulat personal bani și că astfel n'a fost niciodată vre-o confuzie de patrimonii. ——

4.- I.- Cine avea dreptul să dispună cheltuirea vreunei sume din patrimoniul organizației Dvs?

R.- Când e vorba de sume mai mici între 5-10 mii lei, le administra Presedintele Partidului, când era vorba de sume mai mari, Presedintele Partidului lua avizul meu. Deciziunea dată de a se cheltui vre-o sumă se lua verbal fără a se încheia vreun act scris, dar cheltuiala efectuată se scădea cu acte în regulă. ——

5.- I.- Unde este toată această arhivă conținând contabilitatea?

R.- Cred că de ea trebuie să (fie) știe Rafailescu fostul secretar al Domnului General Cantacuzino și Smărăndescu. ——

6.- I.- Mai aveți ceva de declarat?

R.- Numai am nimic de adăogat decât că la întrebarea Dvs ce calitatea avea în organizație Nicoleta Nicolescu, decât că era legionară. ——

Aceasta îmi este declarația pe care o dau liber și nesilit de nimeni, pe care o susțin și o semnez propriu.

Corneliu Z. Codreanu

Corneliu Z. Codreanu

2 Maiu 1938
In fața noastră
Procuror Militar
Capitan Magistrat
[signature]

Comandantul Închisoarei Mil. Jilava
Maior. Al. Matecsu

2 Martie 938
În fața noastră
Procuror militar
Căpitan Magistrat
S. Atanasiu

Subofițer Avramescu

Declarație.-

Subsemnatul Corneliu Zelea Codreanu de ani 38, de profesiune avocat domiciliat în București noi str. da Niculescu Dorobanțu 38, la Casa Verde, asupra celor ce mă întrebați declar următoarele:

1. I. Unde este procesul verbal de constituirea Partidului Totul pentru Țară?

R.- Originalul nu știu unde se află dar copie sau chiar originalul cred că se află la Ministerul de Justiție Comisia Centrală Electorală.

2. I. Cine avea în primire originalul acestui proces-verbal și în ce categorie se clasa în arhiva partidului?

R. Procesul verbal de constituire era în paza și în sarcina președintelui adică a d-lui General Cantacuzino; de altfel, acest proces verbal de constituire a fost publicat în multe foi și manifeste. Relații ar putea da Rafailescu, fostul secretar al d-lui General iar categoria etichetării în arhivă nu o cunosc, răspund în absoluta mea sinceritate.

C. Z. Codreanu

3 Î. Din ce a trăit partidul?
R. Din cotizaţiile membrilor şi diverse ajutoare dela persoane din marele public. Domnul General care-şi luase asupra sa sarcina de Casier a ţinut într'o mare riguroziţate şi cu minuţioasă punctualitate ordinea această a cassieriei atât încasările cât şi cheltuielile.

4 Î. La moartea Generalului Cantacuzino, cine a luat în primire cassieria şi în întregime arhiva contabilicească?
R. Domnul Inginer Clime fiind ales preşedinte în locul Dlui General, cred că a luat în primire tot ce aparţinea partidului.

5 Î. Cu ce formă se preda şi se primea serviciul Cassieriei şi toate actele relative?
R. Nu cunosc amănuntele deoarece nu am luat niciodată parte la o predare sau o primire de Casserie.

6 Î. Când se făcea verificarea gestiunii, de cine şi sub ce formă şi cine erau cenzorii?
R. Ştiu că existau contabili specialişti în materie care puneau chestiunile din punctul de vedere contabilicesc la punct dar nu cunosc chestiunile acestea.

7 Î. Generalul Cantacuzino, predase Cassieria înainte de moarte inginerului Clime?, aceasta raportat la

[illegible signature]

7 Martie 1938
În faţa noastră
Procuror Militar
Căpitan Magistrat
[illegible]

lipsa dumniei-sale trei ani și de boală

R. Nu! știu sigur că nu predase, fiindcă atunci când a lăsat conducerea Dlui Clime, era la Predeal într-o situație foarte grea și noi ne purtam cu el de așa natură încât să-i dăm speranța ca să-și îndrepte. Deși noi știam sigur că se pierde și fiind o chestiune de delicatețe sufletească, nu i-am pus această chestiune.

8. Î. Încă spuneți cum s-a predat casieria odată cu dispariția Generalului Cantacuzino?

R. Domnul Clime desigur că a preluat implicit și casieria; ce formă a făcut nu știu.

9. Î. Arătați-ne care erau resursele obișnuite ale partidului?

R. Cotizațiile membrilor care nu erau fixe, fiecare contribuind cu cât putea, 5 lei, 10 lei, etc.

10. Î. Câți membri cotizanți aveați aproximativ?

R. Nu aș putea să precizez nici aproximativ, deoarece majoritatea erau țărani și nu ajunsese la această stare de conștiință de a cotiza.

Cotizau însă orășenii, fiecare la organizația respectivă a județului.

Fiecare membru dat [illegible]

2 Maiu 1938
În fața noastră
Procuror Militar
Căpitan Magistrat
S. Ath. Dan
[signature]

[signature]

la Cassieria cuibului; iar aceasta vărsa la secțiunea respectivă din care făcea parte; numeritor la numeritori, decanii la decanie și așa mai departe; iar sectia la județ, dar după câte cunosc secțiunile își păstrau cassele proprii, nevărsând banii mai departe, decât la cererea șefului General.-

11. Î. Din ce a trăit partidul garda de fier?
R. Garda de fier, atâta vreme cât am activat până la 9 Decembrie 1933, trăia din cotizațiile membrilor săi. Cotizațiile mergeau dela cuib la județ și județul iși făcea cu banii respectivi, cheltuelile necesare pentru propagandă și care de abia ajungeau, cotizațiile și cu cassele fiind foarte mici. ———

12 Î. Care erau resursele obișnuite ale gărzii de fier?
R. Cotizațiile mai sus arătate. Când era nevoie de o cheltuială deosebită cum de exemplu a fost alegerile din 1933, pentru plata listelor electorale făceam apel prin ziare.

13. Î. Unde este arhiva gărzii de fier?
R. A fost ridicată la perchezițiile care s'au făcut cu ocazia dizolvării din 1933.

14. Î. S'a ridicat toată arhiva gărzii.

C. Z. Codreanu.

2 Maiu 1939
In fața noastră
[illegible]
Căpitan Magistrat
I. Ab[illegible]

Subsemnatul
[illegible]

atestați acest lucru ?

R. Da, arhiva gărzii s'a ridicat, n'am dat nimănui să păstreze o parte din această arhivă, după cum n'am păstrat nici eu, decât aceia ce a fost lăsat de autorități în casa mea.

15. Î. Personal aveți cunoștință că vre-unul din membrii, posedă arhive de a Gărzii de fier ?

R. Nu.

16. Î.– Dar despre arhiva partidului totul pentru țară în legătură cu aceleași puncte mai sus arătate ?

R. Am spus în declarația anterioară că am lăsat pe Constantinescu să lichideze sediul, distingând ce crede că n'are nici un fel de importanță sau opinând ceace crede că ar prezenta o importanță, predând sediul proprietarului.

17. Î.– I-ați dat ordin de detaliu scris sau verbal ?

R. I-am dat ordin verbal, nu era cazul să-i dau scris.

18. Î. În ordinul dvoastră intra și distingerea arhivei politice și a celei contabilicești ?

R. N'am specificat, dar cred că în sensul acesta s'a interpretat ca să distingă arhiva politică și contabilă.

19. Î. Dece să distingă arhiva politică

2 Maiu 1938
În fața noastră
Procuror militar
Căpitan magistrat
[illegible]

C. Zelea Codreanu

[illegible]

și cea contabilă, legea prohibea aceasta și dacă nu ve interesa aveați să faceți aceasta?

R. Presimțeam că vine o prigoană politică și pentru a nu expune pe membrii sau particularii care au avut legături cu noi, la neplăceri și în același timp, pentrucă am luat măsura desființării definitive a partidului Totul pentru Țară, n'am mai simțit necesar păstrarea archivei. Mișcarea legionară așa cum v-am arătat schematic este de natură spirituală care nu se poate dizolva. - este o școală. —

15. Î. Atunci precizați ne dacă ați dat ordin formal lui Horodniceanu ca să distrugă nu numai arhivele politice și cele contabile? ——

R. Am spus, am lăsat la aprecierea sa, dacă ar fi cazul ca să mai păstreze ceva. ——

16. Î. Ce neplăceri puteau suferi foștii membrii, pentru activitate anterioară ce fusese permisă deci licită?

R. Și la 1933 mișcarea garda de fier a fost permisă perfect legală și totuși mii de membrii au fost arestați și binențeles [illegible]

C. Z. Codreanu

2 Maiu 1938
în fața noastră
Procuror militar
Capitan magistrat
Ș. Atha...

dar ugolă seile le-au suportat. Experiența trecută ne dădea suficiente motive de temere, și mulțime de neplăceri de aceștea.

17. Î. Deci la declarațiile anterioare nu ne-ați spus acest lucru?

R./Ne-ați arătat numai că Horațiuceanu și Smărăndescu au avut arhiva și lor și ne adresăm fără să ne spuneți că a existat și un ordin al dvoastră dat în general ca să se distrugă arhiva?

R. Am spus din primul moment același lucru adică că i-am dat lui Horațiuceanu ordin să lichideze centru.

18. Î. Noțiunile „lichidare" cu distrugere, sunt sinonime ca înțeles și sferă?

R. În prima mea declarație am spus să facă lichidarea distrugând pe cea este importantă; așa că eu nu spun să se confunde noțiunea de lichidare cu distrugere, deși într-un caz de desființare totală a unei organizații se poate și confunda.

19. Î. Câți membri cam așa aproximativ ați avut în fosta gardă de fier?

R. N-aș putea să precizez nu

2 Mai 1938
În fața noastră
Procuror Militar
Căpitan Magistrat
S. Alba[illegible]

[illegible] [illegible]

cred că erau vre-o trei-sute; aceste
cu o largă aproximație; aceasta la
o proporție de 15.000-(cincisprezece mii)
care în majoritate erau țărani care
se înțelege că nu plăteau. În
alegerile din 1932, am avut 74.000
de voturi, în acestea intrând și
simpatiile care votau cu orga-
nizația, fără ca să fie înscrise
20. Î. Cât ați cheltuit la alege-
rile din 1937.?

R. N'aș putea să precizez
dar cred că s'au cheltuit cca
cinci-șase sute de mii de lei cu
manifestele pe care le-am ti-
părit în acest timp, la centru
oamenii care plecau în propa-
gandă prin județe, mergeau toți
pe cheltuiala lor, așa că n'aș
putea să spun ce au cheltuit
ei. Taxele au fost plătite de ju-
dețele respective din casieria
lor sau din donații, iar la județele
sărace, s'a plătit dela centru.
21 Î. La cât evaluați taxele pentru
toată țara?

R. Între cincisute și șase sute de mii lei.
22 Î. Cu ce s'au plătit automobi-
lele?

R. În județe, fiecare județ a a-
vut însărcinarea de a organiza o cât

C. Z. Codreanu.

2 Mai 1938
În fața noastră
Procuror Militar
Căpitan Magistrat
S. Atanasiu
[illegible]

3

mai bună deplasare. Pentru propagandă fiecare
și-a făcut-o după puterile pe care le-a avut. –
La centru dispuneam de mijloace mai multe
de locomoțiune, având mulți dintre membri,
între sau simpatizanți, mașini pe care le
puneau gratuit la dispoziție la care se
mai adaugă că aveam în organizație și
șoferi proprietari de automobile, care la
fel puneau la dispoziție benevol mașinile lor, plătindu-li-se la unii din ei
benzina. –

23. Î. Efectiv centru de câte mașini
dispunea?

R. Organizația politică nu are, dar
comerțul are o mașină mare nouă, camionetă
și două vechi, pe care am ridicat aproape, dar tot
se mai pot folosi. –

24. Î. Cu ce se plăteau tipăriturile, manifestele, etc.?

R. Atât tipăriturile cât și manifestele făcute în Capitală se plăteau inițial
de la centru și apoi se susțineau prin ele
însăși deoarece atât tipăriturile cât și
manifestele sau afișele electorale se vindeau în prețul aproape de cost, fiecare membru cumpărând și răspândind el pe urmă
gratuit. Nu aș putea preciza cât au costat manifestele. –

25. Î. Unde se află arhiva centrului
a partidului Totul pentru Țară?

R. Am spus mai sus. –

26. Î. Dacă era necesar să distingeți bi-

C. Z. Codreanu

2 Maiu 1938
În fața noastră
Procuror militar
Capitan magistrat
D. [illegible]
[illegible] Valentin

Ca un legământ de viață în sensul de a pune neșii presus de cât toate interesele patriei înaintea interesului personal.

Comandantul, a acordat la circa câteva zeci de legionari în timp, câte un săculeț care conținea pământ luat dela toate mormintele voevozilor sau eroilor neamului și dupe câmpurile de luptă.

Pentru educarea camarazilor și pentru o cât mai bună ținută s'au făcut și instrucție și anume poziții de drepți, prezentare și defilare.

Întreaga activitate a gărzii de fier avea la bază ideia de a face cât mai multe membrii noui și cu acest scop mergeam și țineam întruniri în diverse părți ale țării.

Î.– Sub ce formă s'au prezentat listele legionare (Dvs) în alegerile generale din Noembrie 1933.–

R.– Am depus liste și am efectuat o parte din propaganda electorală sub denumirea de "Gruparea Corneliu Zelea Codreanu". La alegeri n'am participat, deoarece am fost dizolvați.

Î.– După dizolvarea dela 9 Decembrie 1933, ați mai activat?

R.– Deși între noi toți s'au păstrat legăturile sufletești, care nu se pot dizolva, totuși o activitate politică noi n'am mai avut. – Dela după trecerea timpului de un an, d. General Cantacuzino a înființat o nouă organizație sub conducerea sa, având denumirea „Partidul Totul pentru

30 Aprilie 1938
In fața noastră
Procuror militar
Căpitan magistrat
D. Atanasiu

Z. Codr.

Sublocotenent
[illegible]

lantul anual al fondurilor partidului când în el nu se prevedea altceva decât cifre, care în nici un caz nu puteau să facă clar nimănui, dacă fondurile partidului erau licite și cheltuelile veridice?

R. După cunoștința mea și aici registre de contabilitate, nu sunt numai cifre ci cifre și persoane. – Cu cifrele n'aveam nimic, dar e normal ca în ce privește persoanele ele să fie scutite de neplăceri.

26. I. Dar registrele și contabilitatea Cooperativelor și Comerțului legionar unde sunt?

R. Acele nici într'un caz nu puteau fi distruse deoarece aparțineau instituții cooperative, sub controlul căreia erau aprobate lunar și pe de altă parte aveau un caracter pur comercial cu persoane în afară de partidul nostru.

Deasemenea nu se puteau distruge deoarece erau fonduri de milioane care trebuiau lichidate având la ele mărfuri pe credit. – Cele au rămas la sediul cooperativei centrale.

27. I. La cât evaluați veniturile și cheltuelile anuale ale partidului totul pentru țară?

R. N'aș putea spune decât la organizația centrală, cred că trei–patru sute de mii de lei anual al încasări și cheltueli iar la județe după posibilitățile fiecărui județ

2 Maiu 1938
În fața noastră
Procuror militar
Căpitan Magistrat
L. Ștef. Aur...

Subofițer
[illegible]

C. Z. Codreanu.

unul fiind mai bogat sau altul mai sărac cred că între treizeci și cincizeci de mii.-

28.) Cum conciliați răspunsul Dvs. ce mi-l ați dat cu privire la scrisoarea către Dl. Hitler și anume acela că ați fi fost vizitat acum o lună o lună și jumătate de Dl. Damian Romulus și că acea scrisoare ar fi posibil ca să i aparțină, cu afirmația de astăzi că scrisoarea nu este actuală ea fiind confecționată în anul 1935 și cu realitatea situației tot de fapt că ea a fost găsită în domiciliul Dvs. și că din toate acestea nu se poate trage decât o singură concluzie și anume aceia că faptele nu se coordonează?

R. Eu am dat numele acestui Domn cu o foarte mare rezervă și numai neputând să găsesc măcar o cât de slabă lămurire a mea asupra provenienței acestei scrisori. Nu știu cine mi-a introdus-o.

29.) Scrisoarea după cum vedeți poartă jos mențiunea „Căpitan". Din aceasta noi tragem concluzia că scrisoarea era destinată pentru Dvs. și adresată Dlui Hitler? Ce aveți de spus?

R. Niciodată n'am iscălit vre-o corespondență, vre-o circulară sau vre-o altă scriere cu terminarea acestei formule de Căpitan. Eu totdeauna am iscălit sau numele meu simplu sau întovărășit de: Șeful mișcării Legi-

C. Z. Codreanu

2 Maiu 1938 de fața noastră Procuror militar Căpitan Magistrat I. Atha[illegible]

Grefier [illegible]

onoare, al legiunii sau al gărzii de fier.
Cel ce a făcut această scrisoare de bună sau de rea credință a neglijat acest fapt că nu obișnuesc să semnez cu denumirea de Căpitan

30. I. Din mențiunea făcută pe colțul scrisorii „prin legație" deducem că ne găsim în fața unui fapt executat. Ce aveți de spus?

R. N'am trimis niciodată această scrisoare nici prin legație nici prin poștă. —

31. I. Este o asemănare între cuprinsul acestei scrisori cu spiritul ce se degajează din telegrama adresată dlui Hitler.

(31). R. Poate fi o asemănare; nu neg că am trimis telegrama, dar neg că aș fi conceput gândit sau trimis scrisoarea. ___

32. I. In telegramă îi spuneți că nimeni nu-i va rezista; înseamnă că și Dta doriți aceasta?

R.- N'am întrebuințat cuvântul a rezista în telegramă ci, a învinge și această expresie se referă la lupta sa cu puterile iudeo-bolșevice, din care eu în adevăr îi doresc să iasă biruitor și cred că nu va fi învins. ___

33. I. Prin cine ați trimis la legație telegrama, după ce a fost oprită de guvern la poștă?

R. Ca și cealaltă telegramă trimisă în momentul în care am dat dispoziție

2 Iunie 1938
In fața noastră
Procuror Militar
Capitan Magistrat
I. [illegible]

Subsemnatul
[illegible]

C. Z. Codreanu.

37 186

Ca să fie deși la poștă, am opus ca să se trimită și legației. Nu știu dacă poșta a oprit-o.

34 Î. Cui anume ați dat telegrama s-o ducă la legație?

R. Și pentru poștă și pentru legație am dat-o negustorului Hrotuniceanu. Ce căi a trimis el și la poștă și la legație, nu știu.

35 Î. Dvoastră nu constatați că este o potrivire de metodă, adică telegrama pe deoparte o trimiteți prin legație, de altă parte scrisoarea o trimiteți tot prin legație?

R. Nu găsesc că este o similitudine de metodă, deoarece eu telegrama am trimis-o prin poștă și ca titlu de informație am dat-o legației.

36 Î. Unde este arhiva politică a partidului totul pentru țară, unde sunt procesele verbale care firesc și normal se încheiau, acestea dându-ne seamă de sistemul de lucru și de activitatea al acestei organizații când noi găsim un număr procesele verbale ale și fentele Cuibului, dar chiar ordinele dela

2 Maiu 1938
în fața noastră
Procuror militar
Căpitan Magistrat
L. Atlas

[signatures]

Cautu ca să includă proces verbal de activitatea lor și atunci / ce aveți de spus?

R. Cred că cuiburile țineau evidența activității lor la dispoziția șefilor care inspectau. În ce privește arhiva, am spus că ea a fost lăsată spre lichidare inginerului Horatnicianu. ——

37. ~~35~~. Î. Cum se face că actele de luare de cunoștință ale circulării Dostu în legătură cu informatori dela Prefectura Poliției, Siguranța Statului sau Statului Major, precum și acei ai altor servicii particulare, cuprinde un număr așa de mare de informatori la toate institutiile?

R. Actele nu cuprind numele informatorilor și numele legionarilor din cuiburi care au luat cunoștință de circulară adică a tuturor membrilor din cuib. ——

38. ~~37~~. Î. Ce interes ai pentru a spiona informatorii dela S.T.B., S.E.T., I.A.R., U.C.B.?

R. La fiecare din aceste fabrici era grupul de legionari respectiv care purta numirea de Grupul S.T.B., S.E.T., etc. și circulările au fost trimise și lor spre semnare. – Nu e vorba că ni ar fi spionat S.T.B.-eul sau celelalte fabrici, când am spus

2 iulie 1938
În fața noastră
Grăciun Militar
Căpitan Instructor
S. Athanas

[signature]

Șef cuib [signature]

servicii particulare, n'am recurs la anumite poliții particulare, pe care le au diferite persoane bănuitoare. Mai amintesc care are serviciul de poliție personală după cum există și servicii particulare de informație la care publicul se poate adresa și în schimbul unei sume să fie servit. ——————

39. I. Cu ce sume au contribuit Dnii Manoilescu trecuți pe blocul din biroul Dtale respectiv cu sumele: 78.000, 52.000, 42.000?

R. Notița se referea la lefurile pe care le primesc Dlor dela minele Șorecani. — Contribuții ale Dlor Manoilescu la mișcarea legionară n'au fost; știu atât că Domnul Mihail Manoilescu a candidat în două județe la senat în calitate de invitat, nu de membru căci nu este. Știu că a contribuit la fiecare din aceste județe pentru plata listei sale și propagandă electorală cu cca 20.000 lei de județ. ——————

40. I. — În legătură cu întrebarea No. 38. vă întrebăm dacă toată lumea se concentrase pe Dvoastră pentru a vă spiona nu era mai simplu să-i eliminați din partid pe toți acei pe care îi bănuiați că vă spionează?

R. Nu pot elimina oameni pe simple bănuieli

C. Z. Codreanu.

2 Maiu 1938
În fața noastră
Procuror militar
Căpitan Magistrat
[illegible]

Grefier [illegible]
[illegible]

41. Î. Faptul că prin convocarea Dvoastră în legătură cu cele arătate mai sus, semnează propriu nu numai considerabil de membri ci și unii din Dvoastră nu este o dovadă că Dvoastră îi organizaserăți și nu ca autoritatea și instituțiile la Dvoastră în partid?

R. Numărul mare de semnături dovedește că au semnat membri din toate cuiburile, adică toți membrii din toate cuiburile. – Nu poate fi vorba de un serviciu de informații pe care eu l-aș fi organizat la alții deoarece este un nonsens; poți binevoitor în grupul S.T.B. să fi făcut din absolut toți oamenii care sunt acolo și care toți au iscălit, agenți informatori; dacă aș voi să îmi fac un asemenea serviciu, îmi era suficient două sau trei persoane; în cât ordinul meu se referă la faptul că eu eram spionat nu că voiam să spionez pe alții. —

42. Î. Ați vorbit cu acești informatori la datele arătate prin circulară, și în caz afirmativ arătați-ne rezultatul?

R. Din nenorocire nu s'a prezentat niciunul și atunci am revenit cu un al doilea ordin în care spuneam pentru a masca această situație că s'au prezentat numai o parte și că să vie și ceilalți. —

43. Î. În legătură cu ordinele secrete și unele cifrate care s'au găsit la domiciliul Dvs. și au fost recunoscute de Dvoastră, și despre care ne-ați spus că v'au parvenit pe calea corespondenței și că au un caracter

C. Z. Codreanu.

2 Mai 1938
În fața noastră
Procuror militar
Căpitan Magistrat
D. [illegible]

[illegible] Nvasiluta

electoral vă întrebăm dacă raportul Dlui Colonel Nestorescu intitulat: Pădurile și apărarea națională, găsit în domiciliul dvoastră are vre-o legătură cu electoralul și vă mai întrebăm dece l-ați reprodus?

R. Cred că raportul de care vorbiți este o problemă de studiu care interesează pe orice conducător politic; nu cred să fie ceva secret în el. Cred că acest raport aparține Dlui Climescu, care fiind inginer silvic, se ocupă de multă vreme cu studii asupra pădurilor, punând în aceasta o pasiune deosebită.

44. Î. Cuiburile dela I.A.R. și S.E.T. Teiușoarea Climescu, ce rost electoral aveau?

R. In toate fabricile unde se găsesc muncitori; mișcarea noastră a căutat să-și facă membrii și spre marea mulțumire a noastră am putut să ne creiem acești membrii înlocuind pe comuniști care ocupau până la noi, aproape toată populația fabricilor. Am avut numai mulțumiri din partea conducătorilor de fabrici și a inginerilor, pentru spiritul de disciplină, de corectitudine și de scrupulozitate în muncă, pe care îl aveau legionarii muncitori:- ne spuneau înșăși inginerii că e intră cu mai mult drag acum în fabrică, când întâlnesc privirile calde ale legionarilor fața de privirile totdeauna răutăcioase și învrăjbite ale comuniștilor.

45. Î. Unde este materialul străin de

2 Mai 1938 în fața noastră Procuror Militar Căpitan Magistrat L. Atheanu

C. Z. Codreanu

Grefier sublocotenent [illegible]

voastră pentru volumul doi din lucrarea pentru legionari.-?

R. Știu că era în dulap la mine mai multe extrase din gazete străine și românești scoase dela Academia Română. Mai mult material decât atâta, nu strânsesem.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau și semnez propriu, după ce mi s'a citit și am citit-o și personal, cu mențiune că ea conține 9 (nouă) file și că fiecare pagină este semnată de mine propriu.

C. Z. Codreanu.

2 Maiu 1938 -
În fața noastră
Procuror Militar
Capitan Magistrat
[illegible signature]

Sub [illegible]
[illegible signature]

3 Maiu 1938
În fața noastră
Procuror militar
Căpitan magistrat
S. Ath[illegible]
Comandantul Închis. milit.
maior Al. Mateescu

(40) 184
93

Declarație

Subsemnatul Corneliu Z. Codreanu de ani 38, fiul lui Ioan și al Elizei, născut la Iași județul Iași de profesiune avocat domiciliat în București-Noi Casa Verde strada Sculetcu Dorobanțu No. 38, asupra celor ce mă întrebați declar următoarele:

1.- I.- Unde ați tipărit imprimatele, manifestele etc?

R.- Manifestele și diversele tipărituri s'au făcut la mai multe tipografii din capitală.

Deoarece nu mă ocupam eu direct cu problema aceasta ci Inginerul Smărăndescu, n'aș putea să vă precizez tipografiile, totuși știu că s'a tipărit la "Universul", la "Torouțiu", tipografia Bucovina, și la Ioan Copuzeanu.

2.- I.- Câte tipografii legionare aveați în capitală și câte în provincie și unde?

R.- N'am avut nici o tipografie în capitală; o singură tipografie care avea caracter legionar dar era proprietatea socrului meu la Iași, aceasta însă a fost închisă la 1933 și cu toate intervențiile făcute până în prezent, n'a fost redeschisă.

3.- I.- Aveați tipografie fie în capitală fie în provincie neînregistrate la Camerile de Comerț, camerile de Muncă cu firme înregistrate la Tribunalul locului?

R.- N'am avut niciodată astfel de tipografii.

4.- I.- V'ați folosit de tipografia instalată într'o încăpere a Bisericii Mănuța, unde era preotul Palaghiță și unde a lucrat și Ernest Crăciun?

R.- Nu cunosc această tipografie și n'am lucrat niciodată la ea.

5.- I.- Totuși, din dosarele Ernest Crăciun reiese: că dela Casa Verde se trimetea corespondența la această tipografie prin curieri unde se tipărea.

R.- Imposibil.

6.- I.- Partidul "Totul pentru Țară" a tipărit la această tipografie vreun imprimat?

R.- Nu știu, se poate să fi tipărit.

7.- I.- Ce ingineri v'a mulțumit Dvs. în legătura cu formațiile denumite cuiburi dela diferite fabrici și industrii?

R.- Am auzit discutându-se în birou la mine, că inginerii

C. Z. Codreanu

I.– Când a luat fiinţă partidul Totul pentru Ţară?

R.– Nu pot preciza data, în orice caz, sau în toamna anului 1934, sau în vara anului 1935.–

I. Ce rol aţi avut la înfiinţarea partidului Totul pentru Ţară, ce atribuţiuni vi s'au dat şi ce anume atribuţiuni v'aţi rezervat?

R.– La înfiinţare am fost de acord şi eu ca şi ceilalţi prieteni la discuţiunile care sunt de altfel trecute în procesul verbal de constituire, la înfiinţarea acestui nou partid, pe care d-l General l-a denumit „Partidul Totul pentru Ţară".

La înfiinţarea noului partid nu a fost consultat, după câte îmi aduc aminte, nici unul din vechea conducere a gărzii de fier. Eu am intrat în noul partid aducând în el binecuvântarea un spor de simpatie pe care mi-le creasem în decursul vremii. Eu n'am vrut să aduc în noul partid vechea organizaţie, deoarece ea era dizolvată, eu n'am putut să aduc decât simpatiile de care mă bucuram.

Având în vedere poziţia şi situaţia pe care o aveam în mişcarea naţionalistă mi-am rezervat dreptul şi am cerut d-lui General aprobarea şi încuviinţarea de a mă ocupa cu problemele de educaţie fapt pentru care d-l General mi-a denumit şef spiritual, formula

C. Z[illegible]

30 Aprilie 1938
In faţa noastră
Procuror militar
Capitan magistrat
[illegible] Atanasiu
Sublocotenent
[illegible]

delo nostru care fabrica din Brașov, ar fi spus că, acum de când sunt muncitorii legionari, intră cu mai mult drag în fabrică, văzând privirile luminoase și binevoitoare a muncitorilor. Nu pot arăta numele acestui Inginer, eu reținând numai faptul în sine.

Cuvântul mulțumire pe care l-am spus anterior se referă la faptul că ei și-au manifestat această mulțumire ___

8.- Î.- Afirmați că în locul Comunismului ați introdus legionarismul și atunci lucrătorii comuniști au devenit lucrători legionari, ce garanții aveați și vă dăduseră că în când știută este metoda comunistă de camuflare?-

R.- Personal nu cunosc niciun caz în care un comunist să fi devenit legionar, fabricile în care erau muncitori, posedau un număr restrâns de Comuniști toată masa cealaltă trăind sub influența lor spirituală și devenind masă de manevră pentru grave și acțiuni revoluționare. Noi n'am parvenit a convinge pe comuniști a se face legionari ci numai am scos de sub influența lor masa muncitorilor cu atât mai mult n'am putut să-i convingem pe ei cu cât pentru această masă care le scăpa de sub influență ei duceau o luptă acerbă împotriva noastră; fapt care se poate constata din absolut toate manifestele lor. Starea de încordare și de mare animozitate dintre tabăra noastră și cea Comunistă, făcea imposibilă strecurarea comuniștilor la noi. Oamenii noștri fiind pururea în gardă și fiind cu ochii ațintiți asupra lor. ___

9.- Î.- Ați schimbat lucrătorii comuniști prin lucrători legionari?!

R.- Nu am putut să aducem legionari în fabrică dinafară, dar pretutindeni se găseau elemente naționaliste care nu admitea Comunismul și pe care noi le-am recrutat cu ajutorul lor ducând mai departe lupta în fabrici. ___

10.- Î.- În străinătate ce tipărituri ați făcut, unde, când și ce!

R.- O singură tipăritură am făcut în străinătate testamentul lui Moța, a apărut în limba italiană, cred că în iarna aceasta din ordinul meu la Roma, prin profesorul Popa care se află acolo la Studii și pe care l-am rugat ca împreună cu ceilalți Români să tipărească această lucrare ___

Alte lucrări cred că nu s'au tipărit. ___

11.- Î.- Ce însărcinare ați dat studentului Brătianu să facă în străinătate?

R.- L-am rugat ca să caute o editură Germană care ar vrea să-mi tipărească cartea mea pentru legionari; deasemeni l-am rugat dacă n'ar putea tipări și în limba Germană testamentul lui Moța, până în prezent n'am avut răspuns la acestea. Alte însărcinări n'[illegible]

C. Z. Codreanu.

3 Mai 1938
În fața noastră
Procuror Militar
Căpitan Magistrat,
[illegible]
Comand. [illegible]
[illegible]

sau rugăminți nu iam mai făcut.

12. D.- Urma să vă întâlniți cu Brătianu, e vorba de studentul Brătianu, în străinătate, D-ta sau vreun trimis al d-tale și în caz afirmativ când și unde?

R.- Nu urma să mă întâlnesc niciodată cu Brătianu eu sau vreun trimis al meu în străinătate.

13. I.- Ați proectat în prezent vre-o vânătoare fie în țara fie în străinătate?

R.- Când a fost aici cred că de sărbători îmi spunea că ar vrea să vină în țară cu un grup de excursioniști pe care săi plimbe prin țară și săi ducă la o vânătoare eventual.

14.- I.- Mai aveți ceva de spus în legătură cu tot ce v'am întrebat?

R.- M'am gândit în acest timp dacă am iscălit sau nu propunerile pentru înaintare și Crucea Albă ce mi s'au făcut pentru cei 3 și cei 10 condamnați respectiv în afacerea Duca și Stelescu. Știu că a fost vorba dar nu-mi reamintesc dacă am iscălit, în caz afirmativ trebuie să existe circulara publicată. Altceva nu mai am nimic de spus.

15. I.- În legătură cu răspunsul D-tale de mai sus, arătați [illegible] dacă prin nesemnarea D-tră era valabilă o decorare și înaintare în funcție?

R.- Când mi se fac propunerile eu iscălesc în dreptul fiecăruia de pe tablou și fac o circulară, fără aceasta bineînțeles că nu este valabilă.

Existența unei circulare iscălite de mine (sic) este dovada valabilității.

16.- I.- Unde au fost decorați cei 3 în afacerea Duca?

R.- Nu știu nimic despre acest lucru.

Aceasta îmi este declarația care mi s'a citit și am citit-o personal, pe care o susțin și subscriu propriu ca conținând două file, purtând [illegible]tura mea pe toate paginile.

C. Z. [signature]

3 Mai 1938
În fața noastră
Procuror Militar
Căpitan Magistrat
[signature] S. Atanasiu [illegible]

Comandantul Închis. Mil. Jilava
Maior, [signature] [illegible]

6 Mai 1938
In fața noastră
Procuror Militar
Căpitan Dragostin(?)

Comandantul Justiției
Maior Alt. Ulaceanu

42

100 186

Declarație

Subsemnatul Corneliu Zelea Codreanu de ani 38, de profesiune avocat, născut la Iași județul Iași, fiul lui Ion și al Eliza, domiciliat în București strada Piculescu Dorobanțu N° 38, asupra celor ce mă întrebați declar:

1.- Î.- Recunoașteți raportul datat 31 Decembrie 1934 ora 15 - 5 Ianuarie 1935 ora 14, scris la mașină nesemnat și terminat cu o poezie Căpitane, aflat în dosarul Casa Verde Volumul IX dela fila 144-172?

R.- N'am văzut niciodată în viața mea această piesă. N'am citit decât acum în fața D-voastră numai câteva pasagii. Cred numai din cele câteva pasagii citite că mă aflu în fața unui act al unui agent provocator pe care imediat l-ași fi înaintat Siguranței Statului în momentul ce ași fi luat cunoștință. Se vorbește între altele despre un tablou întocmit la 5 Ianuarie 1935 în care se dă o diagramă a încasărilor și cotizațiilor făcute în anul 1934, fila 150. Acolo în această diagramă se dau următoarele numere cifre nemai auzite și cu totul de domeniul fanteziei. Numărul 10 - 25.000 lei cotizații lunar; N° 24 - 350 lei; N° 13 - 12.000 lei; N° 21 - 18.000 lei; N° 17 - 9.000 lei; N° 25 - 11500 lei; N° 23 - 8-9000 lei; N° 14 - 9-10.000 lei; N° 19 - 9.000 lei etc. Niciodată organizația noastră dela începutul ei și până în cele mai înfloritoare momente, n'a avut asemenea încasări cu adevărat de domeniul fanteziei. (Ac) Maximum de cotizații lunare a fost de 1000 lei, n'am auzit niciodată măcar de o cotizație de 1500 lei. Acest lucru, dealtfel, în lipsa D-lui General care a murit, ar putea să-l mărturisească secretarul său Rafailescu cu care a lucrat absolut toate chestiunile Casierii până la cele mai mici amănunte. Și 5 lei dacă venia de undeva, D-l General îl trecea în condica sa, prin acest Rafailescu. Numai prezenta acestui act ar fi suficientă pentruca să se dovedească că ne găsim în fața unui act fals a unui agent provocator. Dar, aici se întrebuințează sistemul dela Asociația Prietenilor Legionarilor. Ori, tocmai aici stă fericirea putinței mele de a dovedi, deoarece Asociația Prietenilor Legionarilor abia a luat ființă ca sistemul ei în toamna anului 1937. Aceasta dovedește că, actul este făcut recent după înființarea Asociației P.L. și datat intenționat cu anul 1934; apoi se vorbește în acest act de un "caz al Comisarului Legal întâmplat la Biserica Piața cu Flori, caz care n'a existat, dar care s'ar putea foarte ușor controla.

La pagina 150 se vorbește că ași fi trimis cu la acest domn, pe actualul Inginer Chimist I. Crângașu. Ori, orice om din mișcarea legionară știe că există la Tecuci un avocat Crângașu, dar nu există niciun Inginer

C. Z. Codreanu

Chiemist cu numele de Crângaşu, apoi la pagina 152 este făcută o grafie care niciodată n'a corespuns mişcării legionare.
Se împarte mişcarea, în patru categorii: Muncitorească, Comercială, Intelectuală şi autoritate. Nu numai că acestea n'au corespuns sistemului nostru de organizare, fapt ce se poate constata uşor, dar secţia muncitorească apare pentru prima dată în toamna anului 1936 când a fost înfiinţată de D-l General la Azuga, fapt care se poate constata uşor, iar secţia Comercială abia în toamna anului 1937 cu înfiinţarea comerţului legionar, fapt care deasemenea se poate dovedi. Apoi la pagina 147 se spune că eu l-aşi fi însărcinat pe acest Domn să transforme într'un "istorie", "memorabilele dialoguri" avute cu conducătorul tineretului celor 250 milioane de naţionalişti; dialog la care au asistat Domnii: Dragoş Protopopescu şi Nichifor Crainic şi la care a asistat şi acest Domn. Domnii Dragoş Protopopescu şi Nichifor Crainic pot să-şi aducă aminte dacă au asistat vreodată la o asemenea discuţie, deci ei vor putea dovedi inexactitatea grosolană a acestui punct.
Se mai vorbeşte apoi de un Comandant legionar Pânu Ion care deasemenea nu există printre gradele legionare. Este suficient să spun numai atât pentruca să se dovedească că acest raport este o combinaţie de minciuni a unui agent provocator care a încercat să mi-l introducă în casă la mine, (dar
2.- I.- Dar acest raport a fost găsit la casa Verde de subsemnatul în noaptea de 14 Aprilie 1938 cu ocazia descinderii ce am făcut şi anume l-am găsit în camera ocupată de fostul legionar Vegoescu, împreună cu alte hârtii şi corespondenţe ce se notează în procesele noastre verbale respective, ce aveţi de spus?
R.- Ori Vegoescu este acest agent provocator ori, un altul care s'a slujit de el.
3.- I.- Ce aţi răspuns D-voastră la scrisoarea D-lui Pantelimon Bărbulescu din Tg. Jiu, datată din 8 Mai 1933, aflată în posesia noastră şi prezentată D-voastră cu ocazia acestei declaraţii?
R.- Ştiu că am răspuns acestui Domn, aş putea cu toate acestea să vă dau ideea răspunsului meu şi pe care au [illegible] adnotat-o cu 6 Mai 1938: Că eu nu înţeleg ca să primesc în organizaţia mea elemente care se pun în contradicţie cu părinţii lor, chiar atunci când aceste elemente sunt majore şi libere pe acţiunile lor politice, cum e cazul studentului Bărbulescu.
Întrebând ulterior pe student cum a lichidat conflictul cu părintele său, acesta mi-a răspuns că foarte bine deoarece tatăl său a devenit unul dintre cei mai mari simpatizanţi ai mişcării legionare şi că regretă scrisoarea pe care mi-a scris-o.
4.- I.- D-voastră aţi decorat pe Generalul Cantacuzino Grănicerul?
R.- Mişcarea noastră a vrut să omagieze pe Domnul

6 Maiu 93[illegible]
In faţa noastră
Procurorul militar
Capitan [illegible] a asistat
D. [illegible]
Comandant Jandarmi [illegible]
Maior [illegible] Mateescu
[illegible]

General acordându-i antiqua "Crucea albă", nu e vorba de o decorare în înțelesul adevărat al cuvântului.

5.- Î.- Atunci pentru ce scrie pe această fotografie jos în tipar: "Corneliu Zelea Codreanu decorând pe Șeful Partidului Totul Pentru Țară cu ordinul General Cantacuzino Grănicerul"!

43 101 187

R.- Cuvântul decorare nu e întrebuințat de mine ci de acel care a editat fotografiile, întrebuințând fals cuvântul. Dealtfel această chestiune a fost judecată la procesul din 1934 unde a fost deplin lămurită.

6.- Î.- Recunoașteți scrisoarea intitulată "Legionari" datată din 22 August 1937 semnată General Cantacuzino și cu scrisul ce urmează după semnătură așa cu următorul conținut: Domnule Director vă rog să publicați scrisoarea mea Gen. Cantacuzino, și în caz afirmativ cine a semnat pe Generalul Cantacuzino?

R.- Piesa pe care mi-o arătați și pe care o adnotez pe ambele părți cu mențiunea de 6 Mai 1938, C. Z. Codreanu, este scrisă de mine (eu) în următoarele împrejurări: Domnul General simțindu-se foarte slăbit când era la Predeal m'a chemat la patul său și mi-a dictat această scrisoare pe care am scris-o pe genunchi la căpătâiul său, cuvânt cu cuvânt. Apoi m'a rugat s'o trimit la ziare. Trimisă-o a apărut și după 3-4 zile i-am dat-o și a citit-o. Domnul General a fost semnat de mine. Domnia sa neputând să scrie.

7.- Î.- Mai aveți ceva de spus în legătură cu tot ce v'am întrebat până acum?

R.- Nimic decât atât că dacă în această declarație vor fi fiind și mici lipsuri de memorie, rog să-mi fie scuzate deoarece mă simt cu puterile fizice și aproape și cu cele sufletești și cu facultățile mintale slăbit și epuizat din cauză că timp de 15 zile am fost ținut în condițiuni foarte grele pe rogojină și în frig nemâncând în tot acest timp decât circa o pâine și nefiind scos afară nici măcar 5 minute pe zi.

N'am mâncat nu pentrucă nu mi s'a dat ci pentrucă n'am putut. Am pătură ca să mă învelesc dar fiind pe jos ciment și nepătrunzând soarele niciodată, este un aer umed și pătura și toate de pe mine sunt ude.

Dealtfel în tot timpul instrucției nu s'a săvârșit niciun fel de impietare asupra conștiinței mele din partea D-lui Procuror Militar fiind tratat în cele mai civilizate condițiuni, audierea făcându-se în cancelaria D-lui Comandant al Închisorii.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, scriind-o și semnez propriu, ea conținând două file și n'am semnat după ce mi s'a citit și am citit-o și personal.

C. Z. Codreanu.

6 Maiu 1938
în fața noastră
Procuror Militar
Căpitan Magistrat
Căpitan Alb...
Comand. Închis. Mil. Jilava
Maior Of. Makeesc

PREA STIMATA DOAMNA,

Am primit scrisoarea Dvs. Bănuesc că v-a supărat cineva dintre legionari. Cred însă că nu trebue să puneți toate lucrurile la inimă. Eu vă cer ertare pentru orice jignire v-ar fi adus-o cineva.-

Si acum cîteva lămuriri pe fugă:

1. Prietenii mei credincioşi sunt nişte oameni care poartă crucea, curcea suferințelor pentru credință legionară. Lucrul acesta îl ştiți prea bine şi dvs. şi cu atît mai mult cred că îl ştiți cu cît cunoaşteți că în legiune nu este posibil niciun fel de cîştig, de nici o natură ar pentru nimeni.-

Parlamentarismul? Rog cereți circulara car reglementează viața unui parlamentar legionar, cercetată ce leafă primeşte, ce mănîncă şi vă veți convinge, nu este vorba de niciun cîştig, ci dimpotrivă de o viață plină de jertfă.-

Mai ales că viitorii parlamentari nu vor s sta decît 3 luni.-

Si cu atît mai mult cu cît ştiți că la legiune nu se întrebuințează mijlocul politicienist de a se da în exploatare pe viață un județ, la noi se schimbă cu anul.-

Vă înşelați dacă credeți că sunt profitori Profitorii sunt acolo de unde pot profita. La legiune nu are nimeni deschisă calea cîştigului ci numai a jertfei.

2. Chestiunea dintre noi şi cuzism

Că ei "prietenii" sapă prăpastia dintre mine şi cuza. Nu, chiar dacă toți prietenii mei ar vrea s-o astupe eu nu voi astupa-o niciodată.-

Pînă la sfîrşitul vieței mele cît voi mai trăi, nu voi avea niciun fel de legătură nici cu A.C.Cuza, nici cu cuzismul. Noi toți care am trecut prin primejdii d moarte cînd am plecat de acolo apoi n-am plecat de floril mărului.-

Am cunoscut noi ceva.

Că n-am răcnit şi că nu răcnim nici astăzi Este o delicatețǎ din partea noastră. Acum cîteva zile a fost descoperit dl. Cuza la masonerie. înscris şi cu 2 paze primite, ziua secretar general al L.A.N.C. (vechea tulpină) noaptea cu sorțul pe burtă, cu steaua jidovească pe piept conspirînd împreună cu ceilalți masoni la distru gerea mişcării naționale.-

Stimată doamnă, ați găsit că sunt profitori în legiune şi nu v-a şocat între nimic această nemai auzi tă monstruazitate morală? Dar nu numai atît.

Pentru onoarea numelui pe care îl purtați de luptătoare unică pe pămîntul romînesc cred că nu este bine să vă grăbiți. Nu mă forțați să opun mai mult. Veți auzi peste un an lucruri şi mai grave decît acela de mai sus. Acestea sunt părerile mele. Eu sunt un om care n-am mi țit pe nimeni. Primiți vă rog asigurarea aceluiaş respect şi sărutări de mînă..

DOMNULE BOTEZATU

Răspundem c.p.a dvs.următoarele.A fi cuzist și legionar este incompatibil legiunea area calea ei de luptă,deosebit profund de aceeá a lgii și nimeni nu poate merge pe două căi chiar dacă e vorba să slujească unul și acelaș popor.-

Pentru trecut. Deci pentru ce-a fost pînă acum în mișcarea națională,noi cei cari am ridicat armele și am suferit consecințele faptelor noastre,credem că A.C.Cuza este omul dela Turtucaia al mișcării naționale.Că lui i se datorește distrugerea frumoasei mișcări de ieri.-

De aceea toți cu franchetă o spunem: în măsura cu care l-am iubit ieu,în aceeași măsură îl urăm astăzi.

In viitor: Dacă i se va da ocazia adică de i se va da o altă mișcare pe mînă,el o va distruge la fel și va da loc la o nouă Turtucaie pentru neamul romînesc.

Deci dragul meu domn,nu intriga și invidia pe care d-ta le vezi și noi nu le vedem ci grija și răspunderea pe care o avem pe mînă pe calea aceasta cu desăvîrșire opusă cuzismului.-

Pe A.C.Cuza noi nu-l mai urmăm în veci.Noi aceștia suntem următorii" general TARNOSCHI cavaler al ordinului Mihai Viteazu,general MACRIDESCU,prof.universitar ION GĂVĂNESCUL, prof.universitar TRAIAN BRAILEANU,preot ION MOTA,plus foștii luptători dela Văcărești-Galați.Ce? Să fi înebunit oare noi cu toții?

x
x x

Domnule BOTEZAT,te-am scris aceste lucruri nu pentru a te atrage la legiune,nici pentru a te tulbura sufletește, căci d-ta nu ai nici o vină față de cele ce se întîmplă aici la noi.-

Te-am scris însă pentru că mîine sau poimînie noi legionarii vom intra în foc.Acolo pe noi ne așteaptă destinul nostru.Poate dumnezeu va voi să ne cinstească cu gloria morții pentru Patrie. Vezi noi nu suntem ca d-ta care "nu umbli după mărire și interese proprii ci lucrezi pentru viața neamului și a țării noastre" După cum scrii în c.p.

Noi suntem vînători de mărire și căutăm și ceva "interese proprii" Si pe lîngă asta ... noi luptăm așa ceva .... cît ne mai permite timpul și pentru Patrie).-

In fine dacă dumnezeu se va milostivi cu noi să ne dea slavă de mai sus,eu te conjur pe dumneata să păstrezi și să dai publicității această scrisoare.Pentru ca să nu fie nici o confuzie.Si Romînii să știe că noi am stupat cu disperare pînă în ultima clipă.-

In bătălia finală dintre Jidovism și Romînism se apropie Romînii.Numai dați conducerea luptei în mîna prof. A.C.Cuza.-

Iubite domnule BOTEZAT iată pentru ce le-am scris. D-ta și alții din sat puteți avea altă credință . Nu-i nimic urmațe-o Eu nu mă supăr pe dvs.și nu vă insult.Am spus acela ce cred transant.Răspicat.Fără diplomație mincinoasă.-

In ce privește raporturile d-tale cu legiunea,cred după părerea mea că ar fi mai bine să rămîi cuzist.După care am observat din cartea pistolă a d-tale sufletul te trage în

./.

CNSAS
Direcția Cercetare,
Expoziții, Publicații

direcţia aceea şi apoi la legiune începe acuşi luptă grea în care trebue să te desparţi de tată, mamă, soţie, copii, etc. plăceri şi bucurii pentru a duce o viaţă de soldat, de disciplină fără murmur de jertfă.-

Cu drag, cu mult drag,
Si te rog nu fii supărat

Astăzi 30 aprilie 1929
Iaşi

P.S. Rog retrimetiţi directivele legiunii

Grenoble
19,rue Chanrion

20 dec.1925

47

PREA STIMATE DOMNULE PROFESOR,

E duminecă seara.Pînă la Crăciun mai sunt 5 zile Imi închipui că scrisoarea mea va ajunge la Dvs.tocmai la vreme, în ziua naşterii domnului.-

Viu să vă urezca în toţi anii,multă sănătate,viaţă lungă şi împlinirea dorului sfînt.-

N-aşi dori să vă supăr cu alte cele în aceste zile sfinte.Totuşi pentru că mă găsesc în timpul cînd creştinii se spovedesc,am şi eu nişte gînduri şi aşi dori să mi le spun.N-am îndrăznit pînă acuma.Printre altele am şi defectul acesta.Cîte odată am curaj prea mult şi cîte odată n-am deloc.-

Si apoi,vă rog să mă iertaţi dacă n-oi fi prea maestru în expunerea sau mai bine zis în spovedania gîndurilor mele.

Ele sunt:

1) Mi se pare că prea uşor vă debarasaţi de cei credincioşi şi prea uşor vă legaţi de cei necredincioşi.

Cei necredincioşi n-au alt dumnezeu decît persoana lor.Religia,le este interesul.Ei n-au crezut niciodată în sfînta învăţătură.Nici azi nu cred.Iar dacă vă îmbrăţişează,mi se pare,că întrevăd alceva aici.Cît despre sacrificiu cînd va veni ziua sfîntă a sacrificiului,eu cred în trînsa,nu stiu dacă va mai rămîne vreunul.

2) Cei credincioşi au un păcat,ei se închină din tot sufletul învăţăturii pe care aţi propovăduit-o.Ei se închină minţii şi sufletului care atît de strălucitor ne-au predat-o,dar ei nu cred că Dvs.veţi putea să acţionaţi cu aceeaşi tărie în lumea actiunii,a practicei,aşa cum aţi acţionat în lumea gîndirii,

(Aceasta este cauza adevărată a spectacolului t trist şi adînc dureros de neînţelegere între apostolii unei sfinte cauze.Si îmi este teamă să nu se întoarcă dumnezeu în contra noastră)-

Ei cred că v-a făcut Dumnezeu prea mare şi prea mîndru,împărat,în împărăţia cugetării,pentru toate timpurile şi că pentru aceasta nu v-a mai dat şi darurile acestea mai mici ale lumii practice a luptelor prin noroiul pămîntului.-

Aşa îşi explică ei şi printre aceştia şi eu faptul că Dvs.nu vă puteţi împăca cu principiile de organizare ale lumii noastre şi luînd numai o singură chestiune vi se pare aşa de strahe, ideia disciplinii(Dvs spuneţi "Disciplina iubirii" Eu spun din cea mai adîncă convingere "Si disciplina fricii)

....De aici au venit toate ....

Concluzia mea este că dacă va fi adevărat că dvs nu sunteţi clădit de dumnezeu pentru lumea acţiunii,atunci să ştiţi că cei de mai sus nu sunt aşa de vinovaţi.-

./.

Rămîne însă să se vadă.

V-aşi mai ruga un lucru: Să ştiţi că veţi face mare păcat dacă veţi crede,aşa după cum am auzit,în uneltirile unora,ale satanei cari v-au spus că noi vă bîrfim şi că vă săpăm.-

Gîndiţi-vă numai cine v-a purtat numele ca unui sfînt prin bordee,nu în vremurile de azi,ci în vremuri grele,de furtună şi de primejdie şi cînd nu se putea bănui ambii decît credinţa lui.-

Cît despre ceilalţi,cari n-au crezut şi cari nu cred în învăţătura Dvs.nu cred nici măcar cît noi în puterea dvs.de acţiune. Iar dacă v-o spun să ştiţi că vă minţesc.-

Aceasta este spovedania mea.Să fie ceva prost întrînsa, se poate.Dar sincer şi curat ca zăpada este totul.-

Poate că am îndrăznic prea mult.Vă rog să mă iertaţi. Rugînd pe dumnezeu să-mi arate calea adevărului vă încredinţez încă odată de toată credinţa mea

ss/Corneliu

Si acum permite-ţi-mi să vă scriu ceva veşti de pe aici:

In Grenoble sunt două **muzee**.

1.In unul am găsit "svastica" la Secţia "Stofe Vechi" Pe stăfa din secolul al II-lea avînd o mărime de 40/30 cm.am găsit o svastică mare complectă.Culoarea stofei neagră,a svasticii (ţesută în stofă) albă.Stofa este din sec.II-lea.

2)In acelaş muzeu la secţia "Modele bisericeşti am găsit un model de svastici,avînd etiqueta "model bisericesc din sec.XII".

3)In celălalt muzeu am găsit un "mosaigue" mărime 2/3 mm. Pe el sunt svastici mari Insăşi pe etiqueta masagiului scrie:"a se observa în mijlocul mozaicului "svastica" sau crucea gamată "Mosaicul este din sec.I.

4)Acum cîteva zile ne-am dus să vizităm biserica Sf.Laurent cea mai veche biserică a Franţei zidită (în începutul ei)în anul 569

Intrînd înlăuntru am rămas înmărmuriţi de bucurie.Tavanul este plin de svastici aurite şi anume 182 svastici.Toate svastici. Nici o sunastică" Sunt semănate pe platfon astfel: o cruce şi o svastică,etc.

- care ni a fost trimisă de mine, deoarece mi-s'a părut prea fastuoasă.
Dl General totuşi a întrebuinţat-o de câteva ori. - Mă amestecam şi în celelalte chestiuni politice în care Dl General mă consulta şi de multe ori chiar mă punea înaintea sa dându-i un spirit de delicateţe care l-a caracterizat. - El nu voia să pară în faţa lumii ca unul care exploatează munca şi sacrificiile unui om. ——

R. Mai târziu activitatea mea în domeniul politic s'a accentuat. ——

Ï. Recunoaşteţi existenţa şi valabilitatea statutului referitor la înfiinţarea şi organizarea „Partidului Totului pentru Ţară"?

R. Da, recunosc în imprimatul intitulat „organizarea partidului Totul pentru Ţară" din Iunie 1935 aflat la filele 104, 105, 106, 107, 108, 109 şi 110 din dosarul colonel în rezervă Constantin Stănescu pentru organizarea partidului Totul pentru Ţară, care corespunde realităţii, filele ce'n care le-am semnat cu mâna mea şi datat 30 aprilie 1938. -

Ï. Dacă susţineţi că nu aţi continuat activitatea gărzii de fier şi după dizolvarea din Decembrie 1933, de ce s'a fost atunci aşa ordinul de ..... No 1 ..2 din 25 Sept. 1934 prin referitor la ... depunerea lui Stelescu, excluderea ce aţi ...

30 Aprilie 1938
In faţa noastră
Procuror Militar
Căpitan Magistrat
X. Atanasiu

C. Z. Codreanu

...

Grenoble, Duminică 7.2.1926

47

anchete 110237 v.18

PREA STIMATE DOMNULE PROFESOR,

Nu știu dacă veți fi primit ultima mea scrisoare dar mai ales nu știu dacă veți fi avut timpul ca s-o citiți, căci îmi închipui, că trebue să fiți peste măsură de ocupat și asaltat cu scrisorile de pretutindeni - iar scrisoarea mea mai lungă "decît o zi de post".-

Totuși să mă iertați că în toată această lungime n-am fost în stare să introduc tot gîndul meu și că astăzi îndrăznesc a vă răpi din nou timpul, și a vă supăra cu completarea gîndirii mele trunchiate.-

In această scrisoare aşi dori ca pe cît voi putea de concis, să vă scriu:

1) Despre răspunsul Dvs. nu cunosc credincioși de cari să mă fi debarasat".-

2) Pentru ce v-am scris toate acestea.

Inainte însă de a începe primul punct vă rog să-mi permiteți a reveni puțin asupra disciplinii și a fricii.

Voiesc a preciza: că nu este vorba ca noi să introducem frica înlocuind iubirea, ci o intrudce fiecare, atunci cînd părăsește domeniul iubirii.-

In înțelesul acesta cred că frica se găsește și în evanghelie căci în afară de iubire, care să mîne (conducă) pe om spre bine, mai este și "judecata de apoi" cu "scrîșnirea dinților" adică frica.-

b) Din punctul de vedere al încrederii pe care publicul poate să o aibă într-o organizație.-

Cred că publicul este sătul de atîta mișelie, lașitate, beție, nepedepsită în celelalte org. și că ar privi cu ochi buni o organizație în care să existe pedeapsă și frica pedepsei natural că bine-ar fi să fie o lume superioară în care să nu trebuiască frica.-

Dar cînd vedem că buruiana s-a înmulțit și ne îneacă țara să nu ne ceară nimeni să întrebuințăm față de dînsa iubirea.

Ce ați fi făcut dvs. ca Vernichescu? Ce faceți dvs cu acel membru din comit. ligei dela Focșani, care a fost surprins de către o persoană în afară de orice bănuială, cărcioc, nea paharul cu vin, într-un local de petrecere cu inginerul jidan al comunei. După ce a depus jurămînt pe steagul ligei.-

Ce veți face dvs. mîine în parlament de ex. cînd unul, doi sau mai mulți deputați ai ligei vor găsi de cuviință să aibă alte păreri decît ale Dvs.-

Desigur că veți trebui să faceți apel la "disciplină" și îi veți amenința cu eliminarea din ligă, adică cu frica.-

Dacă oamenii vor ști că într-o organizație munca lor va fi lăsată la cherimul "iubirii fiecăruia" și că nu există o asigurare impusă de frica pedepsei, ei nu vor intra în acea organizație și o vor considera ca pe ceva neserios.-

Din acest punct de vedere mișcarea națională a cîștigat foarte mult prin fapta lui Moța căci lipsa "fricei" înseamnă să lași pe omul cinstit nu numai la cherimul slabici[...]

./.

nilor altuia dar mai ales la cherimul tuturor "spionilor" care se vor introduce cu duiumul în organizație știind că nu-i poate costa nimic.-
La mine a venit cineva și mi a zis "păziți-vă de spioni" "Nu! i-am răspuns" Să se păzească spionii de noi".-
Si acum cîteva exemple:
1) Cele mai mari organizații și cele mai perfecte sunt statele. Toate aceste organizații au la baza lor iubirea de neam și frica de pedeapsă.-
2) Franța, care renaște astăzi și care după o dureroasă experiență de democrație, își caută regele pribeag, este Franța disciplinai ași putea zice "prusacă".-
Acesta este spiritul care domnește la "Camelații regelui"
3) Musolini geniul organizator, cu disciplina iubirii și a fricei a dat naștere celei mai extra-ordinare organizații particulare pe care a văzut-o lumea. Cu aceasta și-a salvat patria.-
In susținerea ideilor de mai sus el a scris un articol "Forță și consimțămînt" Regret că pînă azi nu l-am putut găsi.-
Intr-un alt articol intitulat "Preludiu la Machiavel" susține aceleași idei și termină cu proza lui Machiavel:
- "Firea popoarelor e schimbătoare și dacă e
- "lesne să o convingi de un lucru e totuși
- "foarte greu să o păstrezi în convingere, acea-
- "sta. Deaceea trebue să fii pregătit în așa
- "chip în cît atunci cînd va înceta să mai
- "creadă să le poți face să creadă cu forța"

ca încheere, răspunzînd concluziilor dvs. cu concluziile mele zic:
a) Disciplina fricii nu este efemeră: ea va exista atîta vreme cît vor exista slăbiciunile oemenești.-
b) Ea nu este imposibilă: s-a practicat și se practică în cele mai mari și mari perfecte organizații.-
c) Ea nu este inutilă, ci utilă și nu numai utilă ci strict necesară: în interesul individului, în interesul organizației, în interesul memorilor organizației în interesul neamului.
d) Ea nu este dizolvată: din contră ea asigură "unitatea"
Vă cer scuze că m-am întins așa de mult cu chestiunea aceasta a disciplinii care în această scrisoare este "extra-program" Mă voi sili să fiu scurt de acum înainte.-

2) "Nu cunosc credincioși de cari să mă fi "debarasat"

Răspund: 1) Tatăl meu 2) Dl. Dr. Sumuleanu.
Tatăl meu are păcate, recunosc. Dar d-l doctor Sumuleanu ași putea zice că este "expresia omului fără păcat".
De aceea să-mi permiteți a începe cu d-sa și să mă iertați că voi păși în chestiuni mai intime.-
O adevărată cauză a neînțelegerii dintre dvs. și dl. dr. Sumuleanu este "prietenia dvs. cu d-na Arghiropol".
Pentru d-na Arghiropol, fosta mea colegă, păstrez toată consideratia (cîtă se poate) și să mă iertați dacă adaug și "o adîncă și sinceră compătimire".
Tin să adaug că o situație nu prea fericită pentru mine m-a făcut să cunosc toate intimitățile d-nei Arghiropol, fapt care mă pune astăzi în perfectă cunoștiință de cauză. (Vă rog însă să credeți că eu nu le-am spus niciodată nimănui).-
Lumea însă cunoaște multe și vorbește cel puțin tot așa de multe.
Dl. Dr. Sumuleanu v-a cerut să renunțați la prietenia cu d-na Arghiropol, sau în orice caz la "prietenia afișată" Dvs. ați refuzat în repetate rînduri pînă cînd ruptura s-a făcut.-
Noi aceștia mai tineri în chestiunea aceasta n-am îndrăznit să vă spunem nimic. Am zis este de "competența" D-lui Dr. Sumuleanu. Astăzi însă cînd vedem că Dl. dr. Sumuleanu cade înfrîns să ne ertați dacă credem că avem datoria să vă spunem "adevărul" Să slujim adevărul. Să întrebuințăm învățătura pe care mi-ați dat-o contra dvs. Căci ne-ați spus "Credeți în "adevăr" și numai în adevăr.

./.

48

Oricum tată-meu este unul din cei vechi, cari v-a urmat cu credință și care a făcut și mari sacrificii. Nu cer răsplată pentru sacrificii, dar la un caz ca acesta, ele pot fi scoase pentru a ne mărturisi despre adevăr.-

Dvs. poate prin scrisoare adresată Dl. Neștianu pe care acesta a fuluturat-o prin tot orașul poate că l-ați jignit.-

Și apoi de cîte ori nu i-ați spus în față că el n-a contribuit cu nimic la mișcare. Cîte odată chiar în grup cu băieți tineri, etc.

Dvs. ziceți: El înlătură pe mulți oameni din mișcare prin "atitudinile "lui.-

Eu zic: Dar dvs. cum ați înlăturat pe cel mai bun prieten și credincios luptător prin "atitudinile" dvs. pe Dl. Dr. Sumuleanu?

3) Pentru ce v-am scris toate acestea? (E vorba de toate scrisorile).- aș putea să răspund simplu: pentru ca să-mi îndeplinesc o datorie față de sufletul meu, față de șeful meu, față de adevăr. Țin să fiu însă mai precis. Dvs. îmi scrieți:

"crezi oare că există vre o necesitate ca
"să se schimbe această conducere în
"principiile ei și .... că este cineva
"care să mă înlocuiască pe mine?

Nu! Nici nu m-am gîndit la aceasta. Chestiunea conducerii practice am adus-o numai întrucît eu am crezut că ea poate fi o cauză de dezbinare în mișcarea Neînțelegere în materie de principii de organizare.

In al doilea rînd văzînd credința pe care o aveți că mișcarea care "triumfă astăzi" se datorește numai "metodelor practicate de dvs." am căutat să vă clatin această convingere, pentru că și ea poate fi una din cauzele care va poate face să vă "debarasați ușor" de ceilalți luptători ca oamenii cari nu aduc niciun aport mișcării.-

Celelalte vi le-am scris ca să vedeți că toată lumea are defecte și că dacă ar fi să ținem cont numai de ele n-ar putea exista nici o armonie.-

In fine: noi, ca tineri am luptat, însă nu pe răspunderea noastră căci răspunderea față de nație o aveți Dvs. Am luptat pe răspunderea Dvs. cînd Dvs. vă veți fi terminat misiunea în lumea aceasta și cînd vom fi chemați noi la luptă pe răspunderea noastră, atunci vom schimba principiile de conducere al micșrăi potrivit convingerilor noastre și felului nostru de a fi. Pînă atunci cred că în afară de lupta căreia trebue să-i închinăm o bună parte din timp datoria noastră este să nu neglijăm a ne pregăti a ne cultiva mintea, sufletul și corpul, pentru ca atunci cînd Dvs. nu veți mai fi printre noi, să nu ducem țara la prăpastie.-

Rog pe dumnezeu ca să vă dea sănătate ca să ne conduceți ca și pînă acuma. Și să vă dea dumnezeu viață lungă pentru ca să ne vedeți și pe noi intrînd în focul luptei, luptînd pe a noastră răspundere. Să ne priviți să ne patronați lupta. Rămîn acelaș credincios pînă la moartea.-

ss/ Corneliu

Iată ce vorbește lumea în "chestiunea aceasta, și de aici vă rog să vedeți dacă dl.dr.Sumuleanu are sau nu are dreptate.-

Trec peste lucrurile mărunte că dvs.ați fi avînd o cameră cu chirie pe strada Toma Cozma că dvs.ați fi făcut cadou un inel foarte scump d-nei Arghiropol.In ziua aceasta pot fi minciuni.-

Dar iată ce se vorbește chiar prin rîndurile [illegible] ai noștri.-

a)Noi luptăm cu toții pentru Hristos avînd de șef pe dn.Cuza.Iar ceeace face dn.Cuza este contra lui Hristos a învățăturii lui.-

b)Luptăm ca să ne descătușăm neamul din robia neagră și amară a jidovimii,iar șeful nostru nu se poate descătușa din robia patimilor sale.-

Cum ar putea dar să ne elibereze și pe noi?

c)Dn.Cuza ne dă un exemplu nouă,acestora păcătoși cari nu numai că nu vedem un exemplu bun,dar văzîndu-vă pe dvs ne justificăm ușor continuarea fără de legile noastre.-

d)Las departe chestiunea discutată cu privir[e] la faptul că aveți familie și copii,etc.

Aici nu voiesc să intru.

e)D-nei Arghiropol,poate ia mai rămas și ei o speranță,o licărire de nădejdie,de fericire în lumea aceasta.Să se mărite.Să aibă casa ei.Să aibă copii.etc.

Dacă Dl.Cuza îi este prieten,pentru ce lucrează în contra intereselor ei.-

Oare nu se gîndește el,în inima lui de părinte: ce va face copila aceasta mîni?

La toate acestea nu mai adaug: bucuria jidanilor, fii satanei,Dvs.ați spus de multe ori "Pe mine toate uneltirile satanei nu m-au clintit" Să mă iertați dar cred că de astădată V-am cam clintit" Dovadă că satana se bucură și dovadă rezultatul.V-ați despărțit de cel mai bun și mai credincios prieten.-

Iată așa dar unul: Dl.dr.sumuleanu de care v-ați debarasat" Si natural "prea ușor" cînd ne g[î]ndim că o viață întreagă a stat lîngă dvs.cu credință,ați împărțit cu d-lui atîtea bucurii,atîtea dureri și mai ales ....atîtea speranțe.

Iar azi cînd v-a spus "alegeți între prietenia [illegible] și a d-nei A." ați ales prietenia celei din urmă.-

Multă lume se închină la dvs.ca la un sfînt natural,crezînd că sunteți sfînt.Dar dacă dr.Sumuleanu a fost silit să vă părăsească pentru această chestiune ce credeți că va face cealaltă lume cînd va ști care nu este legată de Dvs.cu atîta trecut trăit împreună?

Inchei această parte a cauzelor de despărțire că Dl.Dr.Sumuleanu,cu următorul gînd pe care vi-l supun și Dvs."Dacă ar veni Isus să judece chestiunea oare care ar fi cuvîntul său?

Tată-meu

Incă unul de care mați debarasat" Tată-meu are defecte: Ii place să se laude,să exagereze importanța persoanei sale și prin asta să aducă figuri multora .... și-i îndepărtează.Dar tată-meu n-are numai defecte.El are și calități.Si cred că trebue ținute și acestea în considerare.Este o vorbă românească.-

"Cui îi place brînza de oaie,trebue să-i placă și mărosul de oaie".-

./.

Grenoble 21.1.1926
19,rue Chanrion

Copie

19

Prea stimate Domnule Profesor,

Am primit astăzi scrisoarea dela Dvs.Tocmai cînd îmi luasem nădejdea că nu primesc ceva.Căci înaintea ultimei mele scrisori vă mai adresasem una văzînd că răspunsul nu vine îmi închipuiam două lucruri: ori că amicii la poştă au furat scrisorile,ori că scrisorile mele cuprind aşa de grave erori şi poate îndrăzneli,încît nu merită nici un răspuns.-

Acuma am în faţa mea scrisoarea dvs.Inainte însă de a îndrăzni să vă răspund,voiesc să vă aduc la cunoştiinţă cele ce urmează,pentru că suntem sătui de intrigi şi pentru că contra lor nu este nici o soluţie decît vorbind tare adevărul.-

Un băiat îndurerat îmi scrie dela Iaşi că dvs.aţi fi zis de noi la o consfătuire cu mai mulţi,ţinută la d-na Bejan,următoarele: "mişcarea naţională nu se bazează pe acei care după ce au terminat universitatea au plecat cine ştie unde crezînd că fără dînşii mişcarea nu mai poate merge".-

Aceasta m-a îndurerat peste măsură căci 1(eu n-am plecat după ce am terminat universitatea (am terminat-o la 1922)ci am plecat după ce am făcut 14 luni şi 2 săpt.de închisoare şi după ce luptînd din toate puterile mele ajunsesem cu pulsul la 54 am plecat atunci cînd am văzut că nu mai am puter să mai lupt,am plecat,cînd am avut conştiinţa împăcată că am făcut totul ce putea să facă un tînăr la 25 de ani pentru mişcarea naţională.Şi am plecat nu ca să trădez mişcarea ci ca să mă întăresc şi să mă întorc la luptă,cu noi puteri fizice şi intelectuale.-

De aceea m-a îndrurerat alăturarea care aţi făcut-o între mine şi între toţi renegaţii.-

2)Dar partea a doua "crezînd că fără dînşii mişcarea nu mai poate merge"în care ar fi să apară plecarea noastră ca un act "ostentativ"faţă de mişcarea naţională şi în care suntem aruncaţi fără milă în rîndurile duşmanilor mişcării ne a durut peste măsură de mult.-

Se poate ca aceasta să fie o intrigă.De aceia v-am şi scris.Tin să adaug că sunt îndurerat dar nu "supărat".Şeful meu are dreptul să creadă orice despre mine şi să mă cîntărească cum vrea.Eu n-am dreptul decît să-i dovedesc cîntarul.In război nu se încape supărare.-

x

x x

Doar nicăieri nu se cere mai multă "lămurire" a situaţiei şi înţelegere a lucrurilor ca în război.Deaceea vam scris prima scrisoare,pe urmă a doua şi acum a treia ca răspuns.-

Două afirmaţii făcute de dvs.mi-au fixat mai mult gîndul.-

1)Eu săvîrşesc "o abatere gravă"dela principiile prin care s-a condus mişcarea naţionalistă"lucrul nu tocmai puţin ~~ereti~~ pentru mine. vedea numărat printre eretici. Mă găsesc printre ereticii mişcării naţionale.-

./.

Pentru că am afirmat că alături de "disciplina iubirii" trebue să existe și "disciplina fricii" nu în domeniul "ideilor" ci în domeniul "luptei practice", a acțiunilor omenești (natural avînd ca substrat ideile).-

Căci după mine una este cercetarea teoretică a cutărei chestiuni și cu totul alta este punerea în practică a acelei teorii (știință și artă" (curs Econ.Pol).

Una este demonstrarea teoretică ca "Ardealul este al Romînilor" și că trebue să fie luat de romîni și alta este punerea în practică adică: "a)adunarea oamenilor ,b)aranjarea lor în unități de luptă,c) instruirea lor, d)normarea, d)Pornirea și Aici la pornire nu se zice simplu "scopul nostru este să cucerim Ardealui"Se înțelege aceasta.Dar ca să cucerești Ardealul trebue mai întîi să ei contacte cu inamicul, 2)Să cucerești prin luptă diferite poziții succesive.Să ai ceeace în armată se chiamă "plan de acțiune" care trebue să fie făcut,avîndu-se în vedere nu numai teoria ci și situația reală, 1) terenul, 2)forțele inamice, 3) Desfășurarea lor, 4)Forțele amice,etc.-

Vă rog să mă iertați că v-am înșirat atîtea.A făcut-o numai ca să pot să vă explic cum înțeleg ceeace v-am scris dvs."Domeniul acțiunii" L-aș rezuma poate nu tocmai exact: Simțul organizării și simțul bătăliei (nu langaj militar).-

<u>Cine sunteți dvs.după noi</u>?

Sunteți acela cari cercetînd pe calea teoriei legile (naturale) carmnitoare a lumii ați ajuns la concluzia: că umanitatea nu există decît sub formă de noțiuni,că noțiunile sunt singurele materii creatoare de cultură,că datoria noastră este să cultivăm "națiile"

In linia a doua: că nația romînească este amenințată în existența ei, că există o problemă jidovească,că problema jidovească nu se poate rezolva decît prin eliminarea jidanilor,că datoria Romînilor în însăși interesul umanității este să-și apere naționalitatea lor rezolvînd problema jidovească.-

Aceasta este opera dvs.cuprinsă în "Proporție" în "Era Nouă" în "Meseriașul Romîn" în "naționalitatea în artă" în articolele din neamul romînesc" în revista "Făt Frumos" în "Unirea" naționalistul" Apărarea națională în cursurile făcute timp de aproape 3o de ani,în discursurile parlamentare. Acționînd cu o putere extra-ordinară între apărarea acestora idei natural în lumea "ideilor înlăturînd toate minciunile toate safismele reducătoare, și ajungînd la sfîrșitul unui drum de aproape 4o de ani cu adevărul acesta curat în mînă privitor contra tuturora.-

Dar în lumea organizării? Aveți astăzi L.A.N.C.,Dvs.însă știți bine că inițiativa înființării ei nu vă aparține dvs.,iar concepția de organizare bazele pe care se află organizarea,deasemeni. Dvs.,v-ați epus chiar multă vreme nu unui regulament oarecșcare ci în principiu,oricărui regulament,susținînd că pentru organizare statutul (format din 7 puncte) era suficient.-

Inainte de L.A.N.C.ați avut alte organizații cari s-au sfărîmat e drept pentru multe motive,dar și pentru un altul "lipsa simțului dvs.de organizare".Acțiunea practică a L.A.N.C.-de astăzi nu este condusă de concepția dvs.proprie ci de acei cari fiind în apropiere de dvs.vă sugerează displanuri (unii f.recenți).Eu de cînd sunt lîngă dvs.nu v-am văzut niciodată chemîndu-ne și vorbindu-ne despre planul de acțiune despre obiectivul imediat pe care trebue să-l atingem și dîndu-ne apoi însărcinări în vederea scopului comun. (V-am văzut însă primind concepțiile altora) Toate aceste,lucruri esențiale pentru conducerea practică a unei organizații de luptă.-

Pentru aceasta am zis că dvs.nu aveți simțul organizării și al luptei (Vă rog să nu mă întoarceți înapoi zicînd,cine a luptat mai mult decît mine"?

Iar în ce privește faptul că "mișcarea care triumfă astăzi" este rezultatul "metodelor practicate de dvs."cu adîncă umilință vă răspund: Nu! mișcarea așa cum se găsește astăzi se datorește unor metode opuse concepțiilor Dvs.de luptă,nu merg mai departe.Rămîn aici.

./.

Să-mi prmiteţi vă rog a mă întoarce la chestiunea "disciplinei fricii.".Scopul nostru este să apărăm pămîntul romînesc şi să salvăm neamul dela moarte.Desigur servindu-ne această luptă de romîni,de oameni,dar nu de oamenii "cum i-am dori noi să fie" ci de oameni "aşa cum sunt ei astăzi".Oamenii au calităţi şi defecte slăbiciuni.Datoria noastră este ca în această luptă să le stimulăm calităţile şi să le înfrîngem prin toate mijloacele slăbiciunile.-

Disciplina iubirii se adresează calităţilor omului Disciplina fricii se adresează slăbiciunilor lui.-

Sunt pe front.Ordin de asalt la baoinetă.Pornesc înainte mînat de iubirea de neam.Acolo însă trebue să mor.O slăbiciune mă cuprinde şi simt că mă biruește,aş vrea să fug înapoi.Dar cînd întorc capul văd figura severă a ofiţerului şi ţeava armei lui îndreptată spre mine şi aud "Inapoi că te împuşc".Frica m-a îndreptat din nou pe calea datoriei.M-am întors înapoi dela asalat.Iţi mulţumesc d-le comandant că nu mai lăsat în acel moment de slăbiciune să apuc pe calea laşităţii.-

De aceea "frica" nu este bună numai în interesul n neamului ci şi în interesul însăşi a individului luptător, pentru care este un sprjin în contra slăbiciunilor lui.-

Aşa am lucrat eu cu toţi băieţii pînă acum şi vă pot spune că numai aşa am reuşit.Nu cînd a fost vorba ca să-i cer să creadă în dreptatea cauzei noastre,ci după ce a crezut cînd a fost vorba să "săvîrşim un act". V'aşi putea da o sumedenie de exemple căci slavă domnului cred că am de unde. Şi cînd am văzut că iubirea singură nu poate asigura disciplina şi isbînda.-

După mine această educaţie pe care trebue să o dăm şi să o infiltrăm celor dela cari e vorba să aşteptăm desrobirea neamuluiromînesc.-

Dacă este vorba să stăm pe loc şi să ne mărginim numai "a crede în adevăr sau nu crede" atunci bine.(credinţa fără fapte este moarte. Rămînem la disciplina iubirii".Dar dacă e vorba ca să pornim într-o bună zi cu satele de mii ca să afirmăm lanţurile,atunci lăsaţi-ne pe noi aceştia cari vom trebui să trăim mari şi vom avea răspunderea bătăliei să infiltrăm luptătorilor noştri spiritul de disciplină,al disciplinei integrale,aşa cum o înţelegem noi.Aşa cum o cer imperios vremurile zilei de mîine.

Tin să adaug la urma acestui punct că chestiunea disciplinii nu este ceva esenţial.Ea a fost adusă în discuţie vorbind despre "simţul organizării şi al luptei"despre lumea acţiunii nu în domeniul ideilor ci al faptelor.-

x

x x

Trec la al doilea punct,Dvs.scriţi:

"Nu pot lăsa în niciun chip ca acţiunea L.A.N.C.să fie compromisă de alţii prin "atitudini"greşite contrare bunului simţ şi intereselor mari ale neamului,confundîndu-le cu interesele personale ca şi politicienii partidelor".-

Este vorba desigur de tatăl meu!

Aceste afirmaţii eu nu le pot suporta fară a vă ruga cu insistenţă să-mi scriţi anume:

a)Ce atitudine a avut tatăl meu contrare intereselor mari ale neamului şi

b)Intrucît le-a confundat pe acestea cu interesele personale ca politicienii partidelor.-

./.

Aceste afirmații care sunt extrem de grave pentru că vin dela dvs. interesează desigur onoarea întregii noastre familii, în calitatea noastră de luptători pentru țară.-

Avem datoria așa dar să ne interesăm. Așa în cît mai ales în această din urmă chestiune aștept răspunsul dvs.

Dacă chestiunea este în adevăr gravă, atunci s-a abătut o nenorocire asupra noastră. Dar în ce privește mișcarea eu voi continua să vă spun aceea ce cred și oricît de neglijabilă vi s-ar părea prezenta noastră lîngă dvs. și chiar de va fi să ne alungați noi nu vom înceta de a ne întoarce, să vă apărăm și să vă învăluim în dragostea noastră.-

Iar cînd veți crede că va pot fi de vreun folos vă rog scrieți-mi căci voi veni îndată.-

Termin rugîndu-vă să mă iertați că v-am scris așa de mult și v-am răpit din timp.-

Primiți cele mai respectoase salutări.
Respectoase sărutări de mînă Doamnei Cuza.

ss/Corneliu Z. Codreanu

19 rue, Chanrion Grenoble

P.S. Moța a plecat în țară în niște chestiuni personale.

Grenoble
19, Rue Charion

51

PREA STIMATE DOMNULE PROFESOR,

Am primit astăzi scrisoarea dela Dvs. Tocmai cînd îmi luasem nădejdea ca să mai primesc ceva. Căci înaintatea ultimei mele scrisori vă mai adresasem una şi văzînd că răspunsul nu vine, imi închipiuiam două lucruri: ori că amicii dela poştă au furat scrisorile, ori că scrisorile mele cuprind aşa de grave erori şi poate îndrăzneli, încît nu merită nici un răspuns.-

Acum am în faţa mea scrisoarea Dvs. Inainte însă de a îndrăzni să vă răspund, voiesc să vă aduc la cunoştinţă cele ce urmează, pentrucă suntem sătui de intrigi şi pentrucă contra lor nu este decît o soluţie vorbind tare adevărul.-

Un băiat îndurerat îmi scrie din Iaşi că Dvs. aţi fi zis de noi la consfătuire cu mai mulţi, ţinută la D-l BEJAN următoarele: mişcarea naţională nu se bazează pe acei care după ce au terminat universitatea au plecat cine ştie unde, crezînd că "fără dînşii mişcarea numai poate merge".-

Aceasta m-a îndurerat peste măsură. Căci: 1/ Eu nu am plecat după ce am terminat univesritatea (am terminat-o la 1922) ci am plecat după ce am făcut 14 luni şi 2 săptămîni de închisoare şi după ce luptînd din toate puterile mele ajunsesem cu pulsul la 54, am plecat atunci cînd am văzut că nu mai am putere să mai lupt; am plecat cînd am avut conştiinţa împăcată că am făcut totul ce putea să facă un tînăr la 25 de ani, pentru mişcarea naţională. Si am plecat nu ca să trădez mişcarea, ci să mă întăresc şi să mă întorn la lupte: cu noi puteri fizice şi intelectuale.-

Deaceia m-a îndurerat alăturarea care aţi făcut între mine şi intre toţi renegaţii.-

2/.- Dar partea a doua "crezînd că fără dînşii mişcarea nu mai poate merge" în care ar fi să apară plecarea noastră ca un act "ostentativ" faţă de mişcarea naţională, şi în care suntem aruncaţi fără milă în rîndurile duşmanilor mişcării, ne-a durut peste măsură de mult.-

Se poate ca aceasta să fie o intrigă. De aceia v-am şi scris. Tin să adaug că sunt îndurerat, dar nu "supărat". Seful meu are dreptul să creadă orice despre mine şi să mă cîntărească cum vrea. Eu n-am dreptul decît să-i dovedesc caracterul. In război nu se încape supărare.-

\+ +
\+

Dar nicăiri nu se cere mai multă "lămurire" a situaţiei şi înţelegere a lucrurilor ca în război. Deaceia v-am scris prima scrisoare, pe urmă a doua şi acum a treia ca răspuns. Două afirmaţii făcute de Dvs. mi-au fixat mai mult gîndul.-

1/.- Eu săvîrşesc "o abatere gravă" dela principiile prin care s-a condus mişcarea naţionalistă, lucru nu

.//.

tocmai puţin pentru mine a mă vedea numărat printre eretici. Mă găsesc printre ereticii mişcării naţionale.-

Pentru că am afirmat că alături de "disciplina iubirii" trebue să existe şi "disciplina fricii" nu în domeniul ideilor, ci în domeniul "Luptei practice", a acţiunilor omeneşti (natrual avînd ca substrat ideile).-

Căci după mine una este cercetarea teoretică a cutărei chestiuni şi cu totul alta este punerea în practică a acelei "teorii (Stiinţa şi arta" cum lucra pol. A.C.Cuza).-

Una este demonstrarea teoretică că "Ardealul" este al Romînilr r şi că trebue să fie luate de romîni şi alta este punerea în practică adică:

a) adunarea oamenilor, b) aranjarea lor în unităţi de luptă, c) instruirea lor, d) înarmarea, e) pornirea. Si aici la pornire nu se zice simplu: "Scopul nostru este să cucerim Ardealul" Se înţelege aceasta. Dar ca să cuceriţi Ardealul trebue mai întîi: 1/ Să ei contacte cu inamicul 2/.- Să cucereşti prin luptă diferite poziţii succesive, să ai ceace în armată se cheamă "Plan de acţiune" care trebue să fie făcut avîndu-se în vedere nu numai teoria ci şi situaţia reală: 1/ Terenul, 2/ Forţele inamice, 3/ Desfăşurarea lor, 4/ Forţele amice, etc.-

Vă rog să mă ertaţi că v-am înşirat atîtea. Am făcut-o numai ca să pot să mă explic cum înţeleg ceace v-am scris Dvs. "Domnul acţiunii"l L-aş rezuma poate nu tocmai exact: Simţul organizării şi simţul bătăliei (în langaj militar).-

Cine sunteţi Dvs. după noi?

Sunteţi acela care cercetînd pe calea teoriei legile (naturale) cîrmuitoare a lumii, aţi ajuns la concluzia: că umanitatea nu există decît sub formă de naţiuni, că naţiunile puţin creatoare de cultură, că datoria noastră este să cultivăm "naţiile".-

In linia a doua : că naţia romînească este ameninţată în existenţa ei, că există o problemă jidovească, că problema jidovească nu se poate rezolva decît prin elăminarea jidanilor, că datoria romînilor în însăşi interesul umanităţii, este să-şi apere naţionalitatea lor rezolvînd problema jidovească.-

Aceasta este opera Dvs. cuprinsă în "Poporaţie" şi "Era nouă" în "Meseriaşul romîn" în "Naţionalitatea în artă", în articole din "Neamul Romînesc" în revista "Făt-Frumos" în "Unirea" în "discursurile parlamentare". Acţionînd cu putere extraordinară pentru apărarea acestor "idei" natrual în lumea "ideilor" înlăturînd toate minciunile toate rofismele seducătoare şi ajungînd la sfîrşitul unui drum de aproape 40 de ani, cu adevărul acesta curat în mînă, biruitor contra tuturor.-

========